

சிவமயம்

2851

அம்பாசமுத்திர மென்ற
அப்பைத்தலபுராணம்.
முமும் வசனச்சுருக்கமும்.

புவை

தே அம்பாசமுத்திரம் சிவன சீதாயுடைய
சுமிக சுதி உகா னா-நீ
கங்கை. தெய்வபாயகம் பிள்ளை யவர்கள்
சிவமயம் அச்சு

தே புராண நகல்கமிரது னாடி 9

அந்தோலுள்ள காளாநீ

இராமயாசார சம்பா

அரிகரமையரவர்கள். வியற்றப்பெற்று

சும

புவை

லெகா சீதாயுடைய சீதாயுடைய
பதிபபிககப்பெற்றன.

தே அய்யம்மு புரட்டாதி

இதன விடை து கதி

சருக்க அகராதி.

		பாடற்சொசை
1 நாட்டுச்சருக்கம்	...	97
2 நகரச்சருக்கம்	...	117
3 நைமிசச்சருக்கம்	...	26
4 புரணவாலாற்றுச் சருக்கம்	...	28
5 தலவிசேடச்சருக்கம்	...	24
6 திர்த்த விசேடச் சருக்கம்	...	82
7 மூர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	...	19
8 தேவிதிர்த்தச் சருக்கம்	...	164
9 சாலாதிர்த்தச் சருக்கம்	...	70
10 திபதிர்த்தச் சருக்கம்	...	70
11 காபி திர்த்தச்சருக்கம்	...	40
12 கிருமிகர திர்த்தச்சருக்கம்	...	35
13 கோகிலதிர்த்தச் சருக்கம்	...	54
14 புருடோத்தம திர்த்தச்சருக்கம்	...	45
15 காபிபேச்சுரச்சருக்கம்	...	92
16 எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம்	...	104
17 சிவசர்மா காபிபையடைந்த சருக்கம்	...	23
18 சிவசாமா முத்திபெற்ற சருக்கம்	...	10
19 அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்		42
20 காபிபர் கபிலமுனிவரையவதரித்த சருக்கம்		21
பாயிரம்	...	19

ஆகத்திருவிருத்தம் 1221

சிவமயம்

இவை இந்துஸாசிரியரின மாணக்கரு னொருவராகிய

அம்பாசமுத்திரம்

எஸ். ஆதிமூலம்பிள்ளை இயற்றியன

அறுசீராடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கக்குலங்க ளெறிதரங்கத் தடமும் வளங்கூர் தண்டலையும்
பொருகும் புனல்சால பொருளையும்வெங் கோடை போகரும
புகழமுனா, பங்கப்பழனத தரிகையெனும் பதிமா மறையோ
ர் குலதிபந், துவகப் பெருவேததவையோத மிதய மலர்த்து
ரு சுடர்க்கதிரோன். (க)

நெஞ்சிற் பொருதுங் கோதிகந்த நேய மொழுக்கம் பொ
றையருளின, செஞ்சொற கவிநாற நிறத்தியதறுந் திறலசோ
செழுங்கற பகமெனறே, விஞ்சைபுதுமா மலாவோடு மேவு
மெனகரு மிலக்கணமோ, ரஞ்சிற நமிழக்கா நிகையுமகப் பொ
ருளுமளியி னறைந்திடலோன. (உ)

முத்த முதுவ லாரணைய மொய்நீற் நேுகை யிளமயின,
டத்திற களிப்பாயத தருக்கடமி டத்திற கனிக ளளிக்கமந்தி,
தத்திவிலக்கக் கரும்பதைமுத தததா லெறியம் பைப்பதியில,
வித்தை பயிறறாங் கிலப்பளளி விளங்குந தமிழா சிரியனென.

மன்னிப் பொலிசெந் தமிழக்கடலின மருவி நிரம்ப வா
யப்பெயது, மினனற புகழைப புடைபரப்பி மிழறது மினியவி
சைகருமுறல், துன்னி யவையப பொழிற நலையிற சொரியுந்
கவிமா மழைமுக்கிலே, யெனனப புலவோ ரோததுமரி கரபாரதி
யெம்மேந்தறனை. (ச)

கொண்ட நவமு மணிமாடங் குலவும் பொதிய வரைத்தெ
ன்றல, வண்டுமுரலு மருமலரின மருவித்தினைத்து மணமெடுக
ரும், பண்டைப் பதியவ வமபைநகாப் பைமபூங்குவளைத தொ
டைகவிஞர், விண்ட பனுவற நெடைபுனைதோண் மேலோன
றெயவ நாயகமால். (ரு)

சாற்றுக்கவி.

மழையத தரளங் குடிநீர் மலகு ழிருளை யநற்றியொளி
ர், சமையுற றுயாசநதனமலையத தயிழ முனியின நிருவுருவை
ப, பழையபாவ நரசத்திற சிலையிற பணித்துப் பணி புரிவேர
ன, விழைமுக களவோ னுலையததில விக்கிரேசன றனையமை
ததோன. (சு)

வள்ளற றகைநன் மாட்சியுளோன் வளருங் கங்கா குலம
ணியா, யெள்ளற் கரிய வுயர்ருணங்க ளேயந்தோன காசிபேச
சுரரைப், பிள்ளை மடமா னோககிமர கதப்பெண் ணுமையைப்
பெரிதுளத்தி, ணுள்ளு நலத்தோ னவர்கோயி லோம்புந தரும
கருததனிநநாள். (எ)

னாயதவத்துச் சூதமுனி துகடர் நைமி சாரணியந் (தி
தோயுமுனிவர்க கதைந்தருளுந் துதைபூம பொருநைமானமியத்
லையுங்காசி பேசுந்திற னினியதமிழாற பாடுகென
ஆயும் புலவாக கினித்திடமற றவனசெயமபைப் புராணமித்தே

சொல்லின்பமுநற் பொருளமைவுந் தூயவனப்பி நவ
ரசமு, மலகி யணிகள் பலமலிந்தே மானை யொருபால்
வைத்த குனற, விலலெம பெருமான மிளிரகாசி பேசனவிமல
தநாடகனபு, கலலுங் கனாபும் படிக்கனிந்த கவியாய வழிந்தா
லெனவுளதே. (க)

சிவமயம்

திருநெல்வேலி தெற்குப் புதுத்தெரு
மகா-ந-நஸீ கீ. பால்வண்ணமுதலியா ரவர்களால்

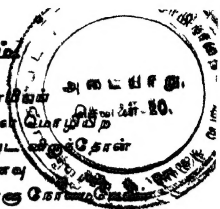
இயற்றப்பட்ட

சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசையாகியப்பா.

பூவளர் பொன்வாழ் பொற்புறு பாண்டி
நாட்டினிற் சிறுகா னல்லுநற் பொதியந்
தறுகுவெண் மதியந் தந்திடு மமிர்தம்
பொங்கிலீழ் தரல்புரை புண்ணியப் பொருரை
வடபாற் பொலியும் வளநக ரம்பையிற்
பச்செனு மாணவ பந்தமொன் றிலலோன
நிட்கள வடிவ நீங்கியே சுகள
நிட்கள வுருவா மிலிங்கமார பரணைக்
காசறு மெய்த்தவக் காசிபர் பேரற்றலாற்
காசிபேச் சுரொனுங் கவின்றிரு நாமம்
பெற்றுமே பக்கல் பிரிந்திடா தென்று
மொற்கமில் பஞ்ச கிருத்திய மியறறுந்
தக்கபேர் வலியார் தாவினற் சத்தி
மரகத வல்லி மருவவீற் திருந்தோன்
கேவல நிலையிற் கெழுமிடு மலந்தான்
ருவினல னுடம்பாயத தரித்திடு காலை
வெம்மல நிகழ்ச்சி விரியும பலருணத்தாற்
செம்மிடு வினையின செயலகளை நுகர
மாயா தறுவுயிர மனனிடவைத்து
அறிவை விளக்கி யருமறை யறையும்
புண்ணிய மெய்திப பொருகமின முத்தி
நண்ணிடத் தண்ணருள் குழைத்து நலகிய
தேவிதீர்த் தமமுது லேழுதீர்த தங்களும
பிறங்கிடச் செயத் பெமமா னுறையு
மத்தல மானடிய மாரிஉ மொழியில
வாதராமணன் வழுத்திடு புராண
பூவா ததனுண் முன்னு தருசைவ

சிறப்புப்பாபிரம்

மார்த்திடி தாம்பிர பன்னி மான்மியம்
 கூறலைக் குறுமுனி விளக்கு தென்மொழியிற்
 கொணருத லெண்ணிக் குறிப்புட விருத்தோன்
 பூசையும பக 'ர ம புண்ணிய நினைவு
 தேசபாபச செயதுகைக் கொள்ளு நோணமுதேன்
 குணுவின கோயிற றரும கர்த்தா
 அம்பைவாழ கங்கைச் சுப்பிர மணிய
 னீன்றநற் புதலவ னெழில்பெறு கங்கைத்
 தெய்வநாயகப்பேர் திகழ்தரப் பூண்டோன்
 வேணடுகோட் கிணங்கியவ் விபனகர்ப் புராணம்
 பாவினப் பண்பெலாம் பரிந்து நோக்கியே
 செம்மை யார்தரச் செப்பியே யதனை
 ஆயிரத தென்ப தாண்டெனும் குரோதி
 வருடமார மகர மாதநம்பூசம்
 கூடிய சுபதினங் கொள்ளுநல் லோரையிற்
 காகியேச் சுராதஞ் சன்னிதிக் கண்ணமர்
 அம்பைவாழ் மாநதர் யருங்கலை யுணர்ந்தோர்
 போற்றவீற திருந்தரங் கேற்றினன் யானொனின்
 மேதிமென் கரும்பினை மென்றிட வொழுஞ்ஞ்
 சீதநம் றுளியினைச் செவ்விரால் பருகும்
 வளைபுலார் தாமரை வாகிஞ்ஞ பண்ணைச்
 செந்நெலார் சேய்க்ருழ திப்பிய பதியா
 மாலயன் வந்தங் கருச்சனை புரியச்
 சீலமா ரரனருள் செயய லாலரி
 கேசநல் னுரொனும் கேடிலா வந்தகர்
 அருமறையோது மந்தணர் குலத்தி
 லான்றநற் செல்வ மமைந்த வாதுல
 கோத்திரம் விளக்குநற் குணத்துரா மையர்த
 மருந்தவத்துதித்த பெருந்தண் காண்முனை
 யிலக்கண மிலக்கிய மெவற்றையுங் கற்றுப்
 படிமிசைப் புலமைப் பண்பினைப் பெறறோன்
 தருக்கமா யோகநூல் தமிழ்மொழிக் கிலையால்
 விருப்புடன் செயவெனை வேண்டியு நினறோன்
 அம்பை யார்நதெழில்தரு மாங்கிலப்பள்ளித்
 தனிததமிழ்ப்பண்டிதத தலைமடியு வாயந்தோன்

இறப்புப்பாவிதம்:

இனித்தபா தேன்மொழி மெவொடு மிதம்பி
யான்மையுந் தகமையு மடக்கமுஞ்சாராது
கேண்மையிற் பெருமிதக் கிளர்ச்சியுந் கொளவோன்
மாலொடு பரமன் மலரடியென்று
மிருதய கமலத தினிதுபா கிப்போன்
அரிகர பாரதி யாம்பெயர்
பூண்டு நாவலர் புகழ்தகை யோனே.

அம்பைத்தலபுராணம்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

கல்விநூலும்.

திவ்வா குடிய செஞ்சடைச் செய்யாவன்
மங்கை வேடக மருமலா துஇமுனாப
பொங்கு ஈசை முறைசெயப பூண்டருள
துங்க யாழைத் துணைமலா குடுவரம்.

(க)

ஸ்ரீகாசீபேசுவர.

பாச மோடு பசுவென வாடியோ
ராசிலாதபதிமுத லாயினோன
மாச பேச மகேசுவென தேத்தூரோ
காசி பேசன கழறுதிப பாமரோ.

(உ)

மாகநாம்பிகை.

திருவினை யுரத்திலணி கரியவன முதறபுடவி திகழ்தரு பொருட்
குழுவெலாந், கருவினி லுயிர்த்தரிய கனியென நிலைத்தினிய க
டவுளி னிடத் தணைகுவான, மருவினை யெடுத்தமல ரணிதர நிர
பயிநிதம் வழிபடு மவர்க் கருளினு, விருவினை யகற்றியருண் மர
கத மணிபபெனுமை யிருபத மெமக்கொ ரரணே.

(ங)

எரித்தாட்கொண்டார்.

அரித்தாண்ட நெடுமாலோ டிலையயத திரிபுரத்தோ டவுணர்
மாயச, சிரித்தாண்ட வல்லோனை நல்லோனைத் திருமாலாருகிந
கந்தனை, யுரித்தாண்ட வுடையாளை விடையாளைப் பெரையு
ணமை யுரைத்தான றனனை, யெரித்தாண்ட பெமமான யெம்
மான நாடோறு மேத்துவோமே.

(ச)

ஸ்ரீ விசுவநாதர் விசாலாக்கியம்மை.

பசுவின் ஞான மகற்றிப் பராபரத்
தொசிவின ஞானத் துணர்ச்சி யுறுத்திறம்
விசுவ நாதர் விசால விழிக்குயில
வசவி ஞாகழற் சேவந் தனைகளே.

(ரு)

நடேசர்.

தொட்டவா ருயிர்த் தொகையினைத் தொடர்வினைக் கயிற்றின்
முடிக் குட்டுவரன் மன்றிடை யாடுவான மனமே

லெட்டி நாடுவா ரொவைபெற நாடுவா ரவையாந
கிட்டி லாமலர் முடிமிசை யிடுமல மொமக்கே.

(க)

தென்குன்றுழித்தி.

முன்னோக்கி வணங்கியவ ணிருநதருளு மொருநானகு முனிவாக
கெல்லாம், பின்னோக்கி யறிதலறப பெரிதவர்கண முகநோக்
கிப பிறங்குஞ்சோதி, தன்னோக்கி நோக்காத தகைமை யெல்லாந்
தாராது தநதனித்த, தென்னோக்கி யோராவி னடியிருகருந தே
கிகளைச் சிந்தைசெயவாம.

(எ)

கோகிலவிநாயகர்.

பாகியன் மறைகடேவா பண்ணவர் முனிவா சித்தா
போகிமா வயனும் போறறும் புராணபுண னியவ்யாததேக
தேகியா யுககமெல்லாஞ் சிறந்த சிறபரமாய நின்ற
கோகிலக் கனிற்றின்பாத கோகன கவகள் போற்றி.

(அ)

முருகக்கடவுள்.

காப்பவனுங் காவானுங் கமகத்தோனுங் கனகமுடி முடிதரிப
பக் கணககிற்றிய, பூப்பாந்த வுயிர்த் தொகையும் பொறைகூ
நாக புயங்கமெல்லாந் தலையெடுப்பப் பொருளுொன்னு, மாப்பகு
ந்து குக்குடமாய மஞ்ஞையாக வடிவெடுப்பக குஞ்சரியாண் ம
னமெடுப்பச், சேப்பதுமத் திருக்கரத்தில வேலெடுத்த சேநத
னிநு பூவகமலஞ் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(சு)

ஐயனார்.

மையனாரை யொராயென்று மான்மழுக்
கையனாரைப் பிதாவெனுங் காரணத்
துயமனாரை யெந் தொல்குல தெயவமா
மையனாரை யகத்திலவைப் பாமரோ.

(ஐ)

நந்திகேகவார்.

சநதி ரக்கணிச் சங்கரன் சன்னிதி
வநதி றைஞ்சயன் மான்முதல்வானவர்
பந்தி யங்கு பருத்தருள் செயபுமெந்
நந்தி யெந்தை பதங்களை நாடுவாம்.

(கக)

திருநாவுசம்பந்தமுத்தி.

மான் மணக்கு பூங்குழலி மனக்கருத்த நிறைவேறத்
கான மணக்கு நாரச்சமணர் கழுவேறி நரகேறத்
தேன மணக்கும் வேம்பனசிய நெறியேறத் திரையாற்றிற்
பாண மணக்கு வலியேறப் பணித்தானைப் பழிச்சுதிடு.

(கஉ)

திருநாவுக்கரசு கவாய்கள்.

வெலலும யானையுந தொழுமபரில் வணங்கிட விழுங்கக்
கொலலுஞ் சுகியுட் கொளுமமுதாயவிடக ருசமேற
கலலுந தோணியின மிதநதிடக் கன்னியந தமிழவாய
சொலலு நாயகன் றுணைமலரனுசின் துதிப்பாம். (௧௩)

சுந்தரமூர்த்தி

செங்கண்வெண் கரிமேலுந் து செந்நிறவாருா மேவிச்
செங்கலபொன செயதுவெள்ளித திருமலை மேயதாலே
பங்கமில் போகிபேரதன பச்சைமால பரமனென்ன
வெங்கணும புகழ்ப்பெற்ற னிருபதங் கருதிவாழ்வாம். (௧௪)

மாணிக்கவாசகர்.

பண்சுமகரும் பரியனைததும் படுநரியா டுடவிபு
வ்ண்சுமக்கும புகழ்மாதன வெறுத்தியறதும் வேதையறப்
பெண்சுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு
மண்சுமக்க வரகங்கிடைத்தான் மலர் சுமக்க வாயதததுவே. (1)

நூற்பயன்.

கருப்பினை நனைக கடைபடு பிணியைக் கவலைமைக காமரங்க
ணிகை, விருப்பினை விலக்கி விருத்தியு மகவு மெயமைசேர வீட்
டையு மடைவார், பொருப்பினிற் பொதுவிற புங்கவ ரகத்தி
விருககினிற புகழ்பெறு மம்பைத், திருப்பதிக கொருவன் செய
மறிமத் தொருசொல செப்பினா செவிகொடுத்த தவரோ. (௧௫)

அவையடக்கம்.

ஒதுமாதவ ருளத்துட னுடமபெலா முருகச்
ருதமாதவ னரிதினிற றெருத்தவிக கதையை
யேதுமில்லியான் சொலவெழ விரணிய மலைமைப்
பாதமில்விபோய வலம்வரப் பற்றுபான் மையதே. (1)

இதுவுமது.

ஒசை நீண்ட விசைத்தமி மேரதிலா
வாசி வீண்டவ னுயிலு மிமாவரும்
பேச நீண்ட பிராண்புகழ் போலவென்
னாசை நீண்டத னுலறைந் தேனரோ. (௧௬)

வாழி.

வாழிவானக மன்னுயி ரறங்கண்மா மறைகள்
வாழியநதனர் மன்னவர் கோன்முறை மறரோர்
வாழிகாசிபே சுரரோடு மரகதக் கன்னி
வாழிசெநதமி மும்பையிப் புராணமு மாதோ. (1௭)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது; நாட்டுச்சருக்கம்.

பூவினிற் கமலம் போலும் புலவரில் வலாரி போலும்
மாவினிற் கபிலை போலும் மசலத்துட் கைலை போலும்
பூவினில் வெண்பாப போலும் படிவரிற் குறனோனபோலும்
மூவருண் முதலே போலும் மொழிவது கனனி நாடு. (க)

செங்கய லுயர்த்தித் தாயபோற் றிரிபுல னனக ளெல்லா
மங்கயற் கணணி காத்தற கமைந்தது மதிவா னோடு
கங்கையஞ் சடை கரந்தி கணகமா முடிமேற் கொண்டு
பூங்கவ னொருகோ லோச்சப் பொலிந்ததிப் பாண்டி நாடு. (உ)

பெண்சுமநதொருபாலவேணிப்பிறைசுமந தெயினன மாயோன்
கண்டசுமந தொருவன வேண்டக் கட்சுமந தருச்சுனை செய
புண்சுமந துண மகிழநத புணணிய புராண மேலோன
ஊணதமந திடப்பெற ருணை வகித்ததிக் கன்னி நாடு. (ங)

நச்சங்கண் டடங்கக் கண்ட நாட்டிய முதலோன் வேதன
பச்சங்கத் தொருவன் காணப் பரமனும் புலவ னாக
மெய்ச்சங்கப் புலவரோடு வியன்றமிழ விளங்கச் செயத
முச்சங்கத் தமிழ் முழக்க முதிர்ந்ததிக் கனனி நாடு. (ச)

மதியமா னெடுத்தான னூது வரவிடு தமிழ்க்கும் வானத்
ததியமா நதிக்கு மேன்மை யாம்பொரு ளைக்கும் யார்க்கு
நிதியமாந கதியா மநதா நிலத்திறகு மொருதா யான
பொதியமா மலைமேற் கொண்ட புகழது பாண்டி நாடு (ரு)

ஆலவாய திருவா டாணை யாப்பனார் திருப்புன வாயில்
கீலவார் திருநெல வேலி திருப்புடை மருது ரம்பை
கோலமாரபாவ நாசந் குற்றூல முதற்பல் கோடித
தூலவார சிவால யங்க டொக்கதிப் பாண்டி நாடு. (க)

கன்னிவேக கடத்து ளாய கன்னியந் தமிழ் நாடாந்
கன்னிமா வதன மேயக்குந் கன்னிநா டிதனின் வண்மை
நன்னிநா வாயிரஞ்சே ரூகற்கு மெட்டா வேறு
முன்னிநா னொன்று மாழிந் குரைக்கிற்ப லுவந்து கேண்மின். ()

வேறு.

அம்பை நாயக னமரர்க ளாயக னடியார்

அம்ப நாயக னூரதியி னாமக னூரதி

பம்ப வானிடைப பறந்தென ப பறக்கலை பருவிக்
செம்பொ னேர்சுத ணூரதியிற நிருமபின மேகம். (அ)

தனனை யெயதினா தன்னுருத தாங்கிடற கருளுந்
தனனை நேரிலான றகைமைபோற றரக்கடல பொருந்தித்
தனனை யூபவன மருகனவாழ தடமதான முன்னர்த்
தனன மேவிய தமிழவரை சாராதவப புயலகன. (க)

பொதியக குன்றினமேற புயறகுலம் பொழிதரு தோற்ற
மதியக கண்ணியுங கடுககைபச சிலைகளும் வளைந்த
நதியக் கறையெஞ் சடிவனை நாகமே லொருமாண்
விதியிற கரூட்டபி டேகத்தின விளக்கத்தை விளக்கும. (ய)

தமிழக கார்வனாக் கோட்டினமேற சலதரம பொழித்
லமிழதக கன்னியந தமிழககவி யறைந்தருள புலவ
னிமிழதற கேற்றிமே லிருவகைச செலவத்தோர் வள்ளல்
கமழ்ச சென்னிமேற பொனசொரி தரலினைக் காட்டிம. (யக)

ஒளிது தன்சுடா வெஞ்சுடாக கவனங்கருணடி
பினிதி ஓகருரல பெயர்த்துவிட புலந்தழை மேகக
கனிது கரதலம்பிடியெனத் தமிழவரை கலந்து
குளிரு முமமத்ததாராகள கொட்டின மாதேச. (யஉ)

நன்று பறறியே நல்லவர்க் கேந்தநல்லறமே
லொன்று பறதுனா ருயிர மாவபோ லும்பர்
நின்றுபறதுகார்த தாரையொன றனந்தமசய சீரம்பி
யெனறுமவறதுரு தம்மலை யிழிவன வருவி. (யக)

ருவலையக்கனி முலைமுத்தக கோவையெயெனகோ
தவமுயாத தவாசரலை சோதமிழ வரைசச தறகுத
திவளமுப புரினாற்புயல சோததிய தெனகோ
நிவருமோங்கலிற் றாங்குறு நீத்தவென் னருவி. (யச)

சுந்தக் காரொணுங் கணவனை னெழுங்கமேற நியங்கிப்
பறதப் பைங்கொடி நரம்புவெண் பானமுலைக் கோட்டின
கந்தச் சீரலை யருவியாயக கவின்குறித் தடததாற
சந்தச சைலபபெண் பொருநையாக தனமையையத் தந்தான்.

கனறை யுன்னியா மாமடி சொரிதரு கமழ்பால
கொனறை சந்தனங் குங்குமங் கொம்பிறதேன மடுததுச்

சென்றிற்சில சிலையிடைப் புகுந்து ராடி
 நின்ற சென்றதக் கன்னியாம்பொருகைநன னீதரம். (௮௬)
 மன்றற்சாந்தினைக் குன்றுராய்வருகின்ற மனமுந்
 குன்றக் கன்னிய சிடித்தபொற் சுண்ணமுந் கொங்குந்
 தென்றற் காற்றொடு தெய்வதத் தமிழதரு தேனு
 மொன்றக் காட்டவா றுயர்ந்தவ ரொழுக்கதி னொழுகும்.
 கவணடுத்தபூங் கொன்றையுந் மசோகமு மெறிந்தவ
 குவணமுற்றியவலைக்கரத தேரச்சுமொண் முத்தா
 வணடுத்தசெந் தினைப்புனக் கிளிகழித் தகற்றக்
 கவணடுத்தெறி கொடிசியர் காஞ்சிறி தாறறம் (௮௭)

வேறு

பொன்னஞ்சிலையை முத்தலையைப் பொருளை நாகக்குழையோடு
 மன்னம் புலியைச் செந்தனைக்கை வணப்பச்சிலையை மருவுதலாற்
 சுனனஞ் சுழித்து னுரைபோர்த்துத் தொலையாக களையை பெறி
 (நதொழுகும்
 வன்னப் பொருளை மழுவெடுத்தான் றன்னைப் பொருந்தும் வன்ன
 மைத்தே. (௮௮)

வனத்தா ரகத்து மாவெடுத்த மால் மரவ மிசைகொளலாற்
 சினத்தா நிகிரி னுவத்தி சிலையைப்பாணி சேர்ப்பதினா
 மனத்தால் வாயா னினைததுரைப்ப வரும்புகழுவிக்கதிய னிக்குங்
 கனத்தார்பொருளை நீருண்ட கனத்தார்வனத்தாராதமைக்கதுவும்.
 தண்டனகொளலாற் பூப்பெரலிவாற் சாரக்கலைநாப் பண்கொள
 லாற்
 கொண்டதொருநாற் திசைமுகத்தாறருலவாரணங்கன்பாடுபலா
 லண்டர்கடைய வாராத வாரா வழுதப்பிரவாக
 மண்டுபொருளை புலகமெலாம் வகுத்த வயனை யியையுமால். ( )

கார்தன் வேங்கை நெடுவேரல் கடுக்கை கோங்கு சிந்துரஞ்
 சார்த் நரதவ கரகாக தந்தநாகத தரணமெலா
 மேந்து மலையி னெழுந்தமலை யெழுப்பு மலையி னெடுத்தாடிப்
 போகத கெடுமா னினாகாக்கும் பொற்பார் புறவும் புக்கதவே.

வேறு.

சூச்சியர் கறந்த பாலை யனையினை நவநீ தத்தைத்
 காச்சிய பாலையனனா கலைகளைக் கவர்தலாலே
 நீச்சிலைப் பொருளை நீத்த நீனிற் கண்ண னென்றே
 பூச்சியம் புரிந்தந் ஞாயர் போற்றிடப் பொலிந்த மாதேர். ( )

முலையை வெற்றி கொண்ட வாச்சியா முதுவற் பத்திப்
பலையென் திட்டமுததப பாற்றினைப் பொருந்த தன்னில்
வலையென முலையை வெல்ல வருமெனக் குடவகா தம்மை
மொல்லையிற் பயமுட் கொள்ள வுஞ்றினா கொண்டு போவார்.

1 எண்ணிலா னினாக ஞுண்ட வெறிதனைப் பொருளை வெள்ளா
தண்ணிலா வமுதமாகித் தனைபடு தயிராய்ப் பினனா
வெண்ணிலா வெண்ணெய் நெய்யா விததக் கடியா யாகரு
முண்ணுநற பொருள தாகி யுயர்கதிற் றுயகரு மன்றே. (௨௫)

நிலங்கிள ரமுத மனை நீடுறு பொருளை நீத்தம்
வலம்புரி மிடறதுப பைமபூண் வடமுலை யாச்சி யாக்குச்
சலம்புரி மாயை காட்டித் தயிவெண்ணெய் பாக்கட் மிண்டங்
கிலங்கிய கண்வன் செய்ய விதழிநு மினித்த தம்மா. (௨௬)

வண்டிருந் திசைக்குந் தேனும் வடிதரு தேனும் கொண்டு
விண்டலா முல்லை பூவை விரிந்தபொற் கொன்றை யாதி
கொண்டலை பெறிநது முததங் கொழிக்கின்ற பொருளை வெள்ள
மண்டாகோ னுவநது காகரு மரியபூம் பழனஞ் சார்த. (௨௭)

பங்கய முகமாக கையாப் பதங்களாக் குமுதம் வாயாச்
செங்கயல் விழியா மேனி செய்யமார் தனிராக கூந்தல்
தங்குசை வலமா மூர றரனமாப் பொருளைத் தெய்வ
மங்கையினறெடுத்த தாயபோன மருதமே னுயிர்கள் போற்றும்.

பலபடு பொருளிருப்பப் பறித் துண்ணு மாக்கள் போல
மலைபடு பொருளும் பாலை வனம்படு பொருளு முலை
நிலைபடு பொருளுந் கொண்டு நில்லாது மருத வேலிக
கொலைபடு பொருளுந் கொள்ளை கொண்டது பொருளை வெள்
ளம் (௨௮)

கிடைத்திடும் பொருளை மோலோர கிட்டினாக் கீயார போல
மடத்திரு மாதர் கொங்கை மருவுசாக் தேல வேரி
திடப்படு கரைக்கு மீற்குஞ் செயயதா மரை லக்கும்
படப்பைபூம் பழனத் திற்கும் பருந்தினி தளிக்கு நீத்தம். (௨௯)

மருளரிற் கலங்கி நெஞ்சந் தெருளரிற் றெளிநது வாடா
தருளரிற் போலிநது மன்ன ராகலிற் பெருகா நினற
பொருளையும் பெருக்க மம்பைப புரத்தொளிர் காகி பேசர்
கருளையும் பெருக்கம் போலக் கலந்தது செயதல வேலி. (௩௦)

பெருக்கிய கடனை தெய்வச் சித்திரக் கருணைப் பெண்கள்
செருகெரொடு மருவப் பூமேற் திருவெலாஞ் சீதனங் கோண
நிருக்கினா பொருந்தக் கணனி யுயர்தரு மலாக னேந்தித்
திருக்கிள ராழியென்னுஞ் செல்வனைக் கலந்தாண்மனை (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

தானநாகம் பிடியெனத் தானாகூர்
வானநாகந் தழுவுங் மர்டெலாங்
கானநாகங் கிடப்பன காய்சின்
மாநநாகம் மரநெடு வேவான். (௩௩)

நல்ல மாதவர் மாணி நவினநிடச
சொல்லும வேதங் கினிகளுஞ் சொல்லுத
னெல்லிற பாய விடுநெடு நீர்கரைப்
புல்லுங் கொண்டு பொலிவனபோலுமே. (௩௪)

கோடு கண்டு பயில்கள் குனிப்பன
ஓடு கண்டு ரகங்க ளொளிப்பன
வாடுகினற நற்குததாக் கனித்திடா
தோடு கினற வுலோபனா யொககுமே. (௩௫)

பனிக்குப் பாறையிற பறறை நிழலடக
கனிக்கு மநதி கனியென வுன்னுதல்
தெளிக்கி லாதவா சோந்த வுலகெலா
நளிக்கி லாதென நன்னுதல் போலுமால். (௩௬)

துணை பிரிந்தவொர கினனந் தோனறியி
னினா புகுநதிட வினனுயி ராகிய
கணவன வீயநதிடக் கறபுடை மங்கைசெந்
தணவில வீழநதிடி தன்மையைக் காட்டிமால். (௩௭)

கோட்டை முத்தினைக் கொள்கிலா குஞ்சர
வேட்டை யொனறை விரும்பிடு குனறவா
வீட்டை வேண்டி விரிமறை தோகிலா
தேட்டை யேநதுமி டம்பனா யொப்பரே. (௩௮)

அருவி யாடியும பூஞ்சனை யாடியுங்
கருவி கண்ணாயி லன்னக களிப்பவந்

நீருவு மேனற் புனத்தித ணிற்பவ
ருருவி யடுத்துனா யோதிலா யாவனோ (கக)

கனசுத வேங்கை மலர்ந்தன காணுநீஇப்
புனசுதி னேனற ருரலகொடு போகியெத்
தினத்து மாவுஞ்செந தேனுங் கலந்துவேட்
கனைத்தும் பூசையி னூட்டி யநுநதுவாரா. (சு)

களவு சுறபெனுங் கைக்கோ னுயாந்துயிரக்
கினரு வேலயாக் கினனிடி மாய்தங்
களவி லாபபொருட் காலய மாயது
வளம வளாநதரு நிஞ்சியின வண்மையே (சக)

... பாலை

கொள்ளித தீயிற கொழுநதிடு பாலையிற
களளி யொன்று கதிதத விறுதியில
வெள்ள வானுயிர வீந்திட நினறருள்
வெள்ளை நீற்றொரு வனநிலை விள்ளுமே. (சஉ)

பதிக வாரதிடு பைம்பொற சுவட்டினமேல
வதியும் பசுசை வனததபல் கோம்பிகண
மதிய மேரு மலையிசை தங்நிய
கதிகொள செஞ்சுடர்க் கருதுக மேயகருமே. (சக)

வெப்பிற சூப்பெனும் வெவவனற காரகிற
கப்பிற பற்றிவெண காடுசெய சாம்பாமேற
செப்பிற பற்றுண சோதுயில் கோமபிவெண
பப்புப பாரகடற பைமபுய லொகருமே. (சச)

கினந்து வேடர் தெறிகருங் கணைகணல்
கனன்று கானங் கடைபீடக் கீறலாற
புணைநத பாலையிப பூமி பொறுததவோ
ரனநத னுகருங்கம் மாயிர மானதே. (சரு)

சோலை வெம்மை யிலெனிற் சொல்லுமோ
மாலை வண்பக லினறி வழுததுமோ
வேலை யில்லெனிற கேணியென விள்ளுமோ
பாலை யில்லெனி னுனிலம் பன்னுமோ. (சக)

வேறு

செழுநகர் மறவா கவாரநத செம்பொனங்
சழுகுசெந நாயகனங் கன்னியங் காயபல

தழுவுகு ராமுதற றருக்கடு துனனிய
பழுவுது பரலையைப் பன்னற பாலதோ. (௯௭)

மூலலை

தேடிடற கரியதாரு சிறந்த வாலினற
காடிடைப பரந்தன கடிதிற கூடுற
வாடிடை யிடைசசியா மயங்கி மாரபுறக்
கூடிடக கொன்றையற குழலவைத துதிவார் (௯௮)

நீல மேந்தலர்ப் பூவையு நின்மலக்
கோல மேந்துபொற கொன்றையு மொன்றிய
சீல மேந்து திருமறு மார்புற
மாலை யேந்து மழுவலனெக்குமே. (௯௯)

நேமித் தேவுமுன னினறு புரந்தவாப்
பூமித் தேனுவி தென்னப பொலியுமாற்
சாமி வேட கொரு தையலைத தந்தருண
மாமிகுறற மகிழ்ந்தன துளருமே. (௧௦௦)

வடம் படர்ந்த முலைக்குற வள்ளியி
னிடம படர்ந்தவாக கீந்தனம போதெனத்
தடம் படர்ந்தவிட் டாருவை வெல்லுவான்
கடம் படர்ந்துய ரோறுருவ காணெலாம. (௧௦௧)

கயமு தறபல் விலங்குற கருநிலா
னியலும வெண்மதி நம்மின மேந்தினு
னயன மககினி யாவரா வாரென
முயலி னங்குதி கொண்டு முழக்குமே. (௧௦௨)

தடடி லாயா செய சாமைக்கு வட்டின்மே
லொட்டி வாழு மொருகலைக கோட்டிமா
வெட்டி வெண்ணுதி யேந்து பிணையுத்தன
பெட்டையெனறு மயங்கிப் பிறங்குமே. (௧௦௩)

மானமு முக்கமு மாயாவேய் வாயிசைத்
தேன்மு முக்கமுஞ் செவ்விளங் கன்றுரு
மானமு முக்கமு மாணின மடிசொரி
பானமு முக்கமும பாடி முழக்கமே. (௧௦௪)

மருதம்

பேறு

சொல்லெனுந தமிழி னோடு தொடர்ந்துடன் பிறந்து நம்பன
மல்லெனுந கருணைபோல மலகிய பொருளை வெள்ளம்
பல்லெனு மவதானஞ்செய பாவலனுள்ள மேபோற
சிலலென்ப பலகாலேகிச செழித்தன பழன மெனகும். (100)

அலைநிலை வெழிதா விப்போ யந்தரப புயலனேட்டேகிக்
கலைமதி மீனோ டொனதிக கனகையோ டுறங்கும் வாளை
மலைவற வறங்குள செயது வானகத தினப முறறி
யிலையற மாகப்பூமே லிழிபவ ரொக்கு மனதே. (101)

செயகரை நீரின மூழ்கிச சென்றவோர கண்டை யாங்கோர்
பொயகையின மேலெழுந்து பொலிவுதல பொதியக குன்றத
துயயவன மொழியாற நீபச சுடாகொடி பொருளை மூழ்கித
தெயவதம் விளங்குந கனகை சென்றவன செயலை காட்டிம். (102)
கானிலை காணக கீழ்போங் கமடமுந கடுகு வெள்ள
மேனிலை காணச செலுது மீன்களு மான்கையேநதி
வானில வணினதான ருளை வளாசடை முடியைக காண்பான்
மானிலை கீழமேலுஞ் சென்றமான மரையா னொக்கும். (103)

நல்லவா னுதலா நெருசை நயனத்தைக் கயனுலாவு
பல்லவாளு சேலினகைள பாங்கெலாந தெரியககாட்டிம்
புல்லவாம் பிறப்பினோடந கிறப்பினைப் பொருநதுமாறு
மல்லவா நீரமேன மொக்குள வயினவயிற தெரிக்கு மாதோ (104)

புண்ணிய பலனகண மந்தைப பிறப்பினும் பொருநது மாபோற
பண்ணைக டோரு மளளர் பரந்தனர் நெருங்குந காட்சி
தண்ணிரீப பழன மெனனுஞ் சாகர மனைத்துஞ் சூழநத
வெண்ணிலாக் கருமேகததி நிலைககணம விளக்குமனதே. (105)

பொசிப்பறுந கடற்கோர சேது புனைநதன விராம நென்னும
பசிப்பிணிக் கடற்பல் சேது படைக்குது மியாமென பாபோர
விசிக்கரு கருத்த மளளர் நீரிலைப பழன மெல்லா
மொசிப்பறும வரம்பனநத முருதறுவ ருவநது மாதோ (106)

வறெலா முகிலையொக்கு யிதன்குர லிடியோ டொக்குந்
தாறுலா முழுவாகைக்கோ றடித்தினைப பொருவு நாஞ்சில்
வேறில் கார முகத்தை நேரும் வினைநிலைவான மேயககுரு
சேறினா முத்தமெல்லாஞ் செறியும்விண் மீன்க ளாமால். (107)

அன்னிலை யரசன் கோவி னடித்தல நாஞ்சி னீதி
நன்னிலை யரசன கோவி னடுப்படு காலுகங்கள்
கொன்னுதி யீட்டிபோலுந கொழுவினம் வழுவில் தக்கோர்
தன்னிலை தலைவணக்கந தகைவது மேழியாமே. (௬௩)

வண்ணத்தாற் குரலானீருண் வானத்தை யசனி தன்னைத்
திண்ணத்தாற கதியாற காலன செலுத்திய ங்நி தனனைக்
கண்ணத்தாற றீயைவாலாற காலபாசத்தைக் காலகோ
டன்னயத் துணைமாகத் தணிவிலை யொககு மேறு. (௬௪)

நீலமே னியர்களு குஞ்சி நிறுவுகொண் டையாக னீறு
பாலமே லணிவேரா தீயின பாவைய ராட்டின் கோட்டிற்
கோலமேன் மீசையுள்ளோர் குலத்தினா வலத்தின மிககோ
குலிமேற பழியைவைத்துத் தொகுத்துயி ருண்ணுமள ளா (௬௫)

கடாவடிக் கிரீவமியாதத கடைபபுழை துகத்தி னுப்பண்
விடாவணம பிணித துககாலை வியன்கொழு கீழபாலு னறிப
படாறுதி வளைநத மேழி பற்றுபா னியராய மளளா
கடாவுமேர் பழைமென்னுந கன்னிபொன ஞாமேயகமும். (௬௬)

உழுஞந ரூப்புமோதை யுழுகடா வடிக்குமோதை
கொழுமுனை நிலங்கீறோதைக குவையெருப படுப்ப ரோதை
யொழுஞபல் லலங்கண்மோதி யுமபறிந கிளமபி வானை
விழுஞவ துகளுமோதை விரிகடன முழுகு மோதை. (௬௭)

ஒன்றின்பி னொன்றியோக ஞலையில நிலங்கீண்டேக
நின்றிடம பெருதவானை நிலைதளா கென்னை மீனங்
கனறியமனததவாங்க கடாவினமேற புடைத்தலாலே
துன்றிய மள்ளா கைக்கோற் சுமைவெறுஞ் சுமையாமே. (௬௮)

மண்டொடுந கருவிதொட்ட மணிவினைச சங்கந்தன்னைப
பெணடூதந நகைகண்டக்குப் பெரிதுதோற் றிழிநத தென்னத்
தண்டலைக குரமபிலிட்டித் தாள்படத் துவைத்திருத்தி
மண்டல நெறிமன கோலபோல் வரம்புநீ னெறியிற செயவார்.

பூருவ பக்கததுறற பொருளெலாம் புகனறவாதி
நேருமச சித்தநதத்தா னிரசனப பண்ணெய் வானபோ
லேருநக் கினைத்தமள்ள ரிடுமரக் கருவி போக்கிச்
சீருநப பணைகளெல்லாஞ் செப்பஞ்செய திடுவர் மண்ணே. (௬௯)

கற்பகக் குலிசற போற்றிக் காலத்திற் கானேர் நோக்கிப்
பொற்புறு முலக மெல்லாம் பெண்பிழைத் தனிகொண் மள்ளா

சுற்புடன கழனி தோறும் வித்துவ ரநாதி நித்தன
சிறப்பா தழுவல்போலச் சேறுறச் சேரும் விதது. (௭௧)

காவலற பரசி வித்த காரணத் தாலவ லாரி
யேவலி னமுத மெல்லா மீன்கெழுந் தரும்பிற் றேயாஞ்
சேவலா நீறுபாசஞ் செருத்தல்போ லுலகத் தியார்க்குந
தாவரும் பசிதவழ்க்குந் தவனாவந் குரங்கண் மனனே. (௭௨)

அல்லெனுஞ் சேறில் வெள்ளை யவருரம் விளங்குங் காட்சி
சொல்லுந் மவுணா வாணோர் தொடுகடல் கடையப் பாரதன்
பல்லின வடித்தவால் காலத்தின பரப்பு மீதி
னல்லவாளு சுதைப்புரப்பி னயத்தினை விளக்கு மாலோ. (௭௩)

வெண்ணிறமுனையாயப் பொன்மை மேவிய குருத்தாய முதலின்
தண்ணிரைத் துளிகடாங்கு தழைகளி ரிரண்டாப் பசகை
வண்ணநீர் மணியிற புல்லாய வயனில நெருங்கற பூமிப்
பெண்ணினை மடிமேன மாயோன பெறுதுயி தன்மைகாட்டும்.

முத்தெனும் விதைக லே வயிரத்தின முனைமேற் கொண்டு
சுததமா ரரிசனத்தின றோறமுஞ் சிறிதுகாட்டிப்
பத்தியா மரகதத்தின படிவமும பெரிது நலகி
நித்தமோர் வண்ணமாக நெருங் குவபுனனு றுனனி. (௭௪)

ஹ

தண்படைத்த தாமரையந் தவிசிருக்கு நானமுக்கு
ஹண்படைத்த வுயிர்படைக்கு மெரிப்பசியைப் பறிப்பவாபோ
பண்படைத்த காரணத்திம் பறித்துமுடிச் சுமைபரிதது (௭௫)
வண்படைத்த வயலிடத்திம் வரமபிடத்திம் போகட்டே. (௭௬)

முடியவிழ்த்துத் தமரம்பெய கேவணத்தின் முழுப்பசகை
படியவைத்த பான்மையென மன்னியாகன் பாருடறு
மிடியவிழக்கக கொடியெடுக்கும் வேந்தர்முடி முடியெடுக்க
வடியவிழ்க்குந் தமிழிலைக்க வகுத்தினிது நடுவாரால. (௭௭)

தேன்கவநர் தமிழ்நட்டார் திருநட்டார் மழுவோடு
மானகவர்ந்தார்க் கமுதாட்டார் மன்னவாகோல்கொடிநட்டார்
வானகவர்ந்த வைகயத்தின மானிடாக்குப் புருடாத்த
நான்குநட்டா றென்னுது நான்குநட்டா றெனலாமோ. (௭௮)

நடுப்பயிராய் வேருனறி நடுப்பயிராம் பருவத்தி
லுடுப்பழைய கூழருந்தி யடைக்காயு மல்கொதுக்கிப்

படுகவட்டே சலிதருழவி தாலாட்டிப் பாயார்க்குந்
கடுமபிசியப் பறிப்பவாபோற் களைப்பறிப்பார் கடைசியாகள்.

முலைப்பகையைக் கால்கையொடு முகப்பகையைவாயப்பகையைத்
கொலைப்பரிய விழிப்பகையைக் கொடவாரிறகடைசியாக
ணிலைப்பரிதா மரைமுகையோ டலரலியை நீலத்தைத்
தொலைப்பவராயத் தலைக்கணையைத் தொகுத்தனாகள் பறிப்பா
ரால.) (அய)

கண்ணாரு நிழலில் களையென்று கைதுழாஅய
உண்ணாணுந் கடைசியாக னொருசாரான மரைமலதைத்
தண்ணாரும வதநநிழ லெனத்தடியாரா சஞ்சரிகம
பண்ணாடத் தடிந்துவெட்டு மன்னியரும் பலசாரால (அக)

தங்களைமுன வணங்கினரை மகிழ்நதனரைத் தடிந்திடுதல்
பங்கமறு பெரியோர்தம பரிசிலையா மெனநோரா
சுவகையறு மன்னியர்கள் தணவதன மதிகண்ட
செங்கமலந் கருங்குவளை சோத்தினன களைகளாவார். (அஉ)

மந்திரத்தான் முனிமாற்றி மறநொருகான் மந்திரத்தி
னெந்திரத்தை யாப்பவர்போ லிருமுறையிற் களைகடிவார
சந்திரீனநன ணமுதெடுத்த சாலிவளா பயிரனைதந
தொந்தியிடைக் கருவுறறாபொற்புற்றுக் கதித்தனவே. (அங)

வாணியென முனையரும்பி மலைமகளபோ னனிரிவாந்து
கேணிமரை யவளபோலுந் கேழுகிளாசெந் கதிரெடுத்துப்
பேணிமறைப் பொருளறிந்த பெரியோர்போற் றலையென நங்
நாணிநர விசைத்தாரைத் தாமுந்தாரி னனிதாமுந்தே. (அச)

பூம்பழனப் பரப்பினத்திம பொன்முததப் பரப்பிதென
வாம்பருவத் தாணமுகத் தண்ணலையு மணங்கிணையுந்
தாமபரவித் கூனிரும்பிற றடிநதனாக ளரிசேரத்
தாம்பிணைத்துச் சுமைசெயது தாங்கினாபோயக் களத்திடுவார்,

பற்பகட்டாற்போரடித்துப் பலாலங்கள் புறநீக்கிப்
பிறபவனத் தெதிர்நூற்றிப் பிறங்கியபொன மலைகளென
கெற்பகுத்துப் பலகுவித்துக் கானமுகநது நெறியறங்கள்
சிறப்பாரா லயங்கட்கும வேண்டுவன சோப்பித்தே. (அட)

காவலாதங் கடனனித்துக் கழறுகவி வானாமறை
காவலாக்கு நசையறமுன னயநதனித்து வியநதிடுமற்

ஶ்வலாகு மளிததபினை ரருஞ்சுகடமின மிசையேற்றிச
செவலககு மிடததுமிடடுச செலுத்தினாக ணகாசேர்வா (௮௭)

பூங்கழனி வளமபெரிது சிறிதுதாததாம புனலவயல்குழ
திங்கரும்புக காங்கரும்புஞ் செங்கதலிப பாங்குவனை
நாங்கடாங்க பகமபூக மதுவனைகரும் விதுவனைகக
வோங்கலரித்தடங்காவேவுரைப்பவுளத் தடங்காவே (௮௮)

கம்பொருந்த நீரல்கூ கம்பொருந்தநீராடி
யம்பரத்தை நிகருமிடையம்பரத்தை யுடனாடி
வெம்புமுலை யாருளா வெம்புமுலை யரககாக
கம்பிவிருந தோடுதுவரா கம்பிவிருந திராரியொடபா (௮௯)

நெய்தல்

வேறு.

நததி வானவாக கிறைவனே நயந்தகாத தலிகுந
தத்து நீரப்பனை வளம்பலச சிறிதுசாற்றினமேன
முதது நீரத்தினா முரசுடை முகுத்தனா மகற்குக்
கத்தி யேந்திய கையை நெய்தலுங் கழல்வாம். (௯௦)

அரிய ரிகையிற் பெரியொன் றதைதருங் கேணி
பெரிய ரிகையிற் சிறியொன் றதைதரும் பெருநீர்
கரிய ராயினு மொற்றுமை பெரிதெனுங் காசு
பரிகொள் செலவமு நிலையறல் பயிற்றிடுந் தரங்கம். (௯௧)

துயமை யுப்பெனுங் குவரிசுழ முடந் கலின னேற்றம்
பொய்மை கூறிய பிழையிறை புனைநில னிமலன்
மெயமை கூரதவம் புரிவமேன மிசசுவ நென்னச
செயமை வெண்கிரி சூழநதன் தவஞ்செயல் சிவனும. (௯௨)

மணிகு மூழ்கிய பரதவாமா னிலமெடுத்த
பணிகு மேனமணி பறித்தன் றொழுவரு மொளியைத்
தணிக் கருங்கதி ரிருவருற றாணைத் தளாந்து
கணிக்கும் வல்லரு மயங்குவ ரிவா நிலை கருதா. (௯௩)

பாவி னப்பொருளாழ்ந்தினி துரைப்பாபேற பரதர்
மூவி னீர்க்கடன் மூழ்கினா முதலின மெய்ப்பா
பாவி னப்பொருள நிகிலா படிப்பவா பேரல்
மூவி னீர்க்கடன் மேலுற முழிசுவ சாவாய. (௯௪)

துப்பொடிப்பவா சும்மைநீள வலையெறி துழனி
யிப்பிக்கம்பலை யுணக்குமி னேசுவ ரிரட்டு .

பபபு வாய்சக் கலகலங்கோட்பறைப பாடோ
டிப்ப ளப்பவ றோடைகூர் துத்திமே லொல்க்கும. (கரு)

வெள்ளைநித்திலந தன்மிலம் வெண்கல நத்தம
வள்ளெரித்துவ ரடிப்பவர் சிறுமனை மடவா
ஞெள்ளுகூடகைக் கவாநதலை பறிவன நிலத்திற
கொள்ளையாக்கிலை சேயினா நேரயினா கூறு. (கக)

மாறுவேண்டிலா துலகிடை யாவரு மடுகரு
மாறுவானசுதை சுரநதரு னருமுதில வளற்கும
வீறுநீரரு நெய்தலின வளஞ்சில விரிததாந
கூறுவாஞ்சில வைநதினை மயக்கமுந் குறித்தே. (கங)

திணை மயக்கம்

வேறு

மள்ளாவாய் வழிந்தங்கோடு மதுவினை மடுத்த நானா
வெள்ளைகோடு ருரண்டந்தனை மெனசிறை யணைப்பகண்டு
கள்ளலா முலைகக்குந் கதிரொலந தலைகவிழ்க்குந்
தள்ளுமிச் செயலென பார்போற றதைமலாக காந்தள்வீசம். (க)

செய்யதா மரையில்வீழந்த வேதநிமந்தியில் வீழந்த
பொய்யிடை பென்னவெண்ணிப் பூவையந் கண்ணீர் சோருந்
கயயிலோர பெண்ணையாணுந் கலத்தல்கல் மாணமெனறு
நெய்தலின கைதைசோறு நீடினையரம்பைக கீயும். (கக)

அண்ணிய முறைமைநீக்கி யயல்தழை மடவா போலக
கண்ணி நீள் கறிகள் பாலைக் கள்ளிமேற்படாவராளு
முண்ணுதற களிததாரிந்ப வொன்னலாக் குதவுவா போற
பண்ணைமேல் வளாந்துகோணிப் பநடியாக் குதவுந் தெவரு. (கங)

நிதிக்குலந் தழுவுமுந்நீர் நெறிகடந் திங்கண் மேவு
மதிகொரு வடுவேயன்றி மற்றவோர் வடுவில்லாத
துதிக்கரும் பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில தொருததா மற்றைப்
பதிக்கெலாம் பதியாமம்பைப் பதிவனந் கூறுவேமால். (கக)

நாட்டுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

இரண்டாவது நகரச்சருக்கம்.

புறநகர்.

உலகெலாம் புகழு மொருமுகல சிலையிற பிணித்தஞா ணுலக
மோ ஞ்ஞ்சி, இலகொளியே வினகரமோ விதனமார பிருப்ப
வரிடங் கொளோ விவடன, வலமருகங்கு மணமக ளளித்தான
உ சமோ மறறவற செயித்தான, குலமுகல வணறன பதிகொ
லே உதிழின கொழுமேசே ரமபைமா நகரம் (நாஉ)

நாநறிகை புற நகர பாண்டி மண்டலசதி னலஞ்செறிமுள
ளிரட்டகணிந பேரற்றிமா நகரம் வேழநா பதிபே புகழ்ச்சுர
மே சமங் சலமே, பாறநலசே காச பேசா பரமே உரிபுகு
குயினகரிணை, வேற்றபனனும் பெற்றகாய நாஞ் மிலங்குவ
மபைமா நகரம் (நாங்)

நாடகாரோட்டி விற்க வாழ புதுவை நாறுமபூ நாதி சோ
மருநா, ியுமு புற சண்டைவ வரக விளங்குது தளிகைமா
லன, ச பகரங் கையே நாநாவாழ பிரமத கட்டாசரி வறறினமேற
நலமுச, தாபகப பஞ்ச ருளோசகரி லொன்றாய்த் துலங்கணி
க விட்ட மாமமடை. (நாச)

நாநிலை தயி சோ நாபெனப் புரகரு நலமவெளி தெரி
கர நகரத், நாநிலை நுகைவனைநரு ளெளியா வரகநுங் கா
சிப முகலவா, காணிலிலங்கு துசப்பருங் கணியாய் வாகத்
மணியிட மருவிடு, காணியு கணிபி னினிதுவீர நிருக்கத் சவ
மபல கழைத்தசா மபை (நாரு)

எண்ணருங் காலத் தெழுந் நகராடி யிருசிறை யெறிநதுமே
லெழுநது, வண்ணருங் கணியு மலாகனும் பறிரது விதிமுறை
பூசனை புரிநத, பண்ணருங் குயிறகு மாலயாக கரிய பதமபெ
ற வளித்தருள பரம, ண்ணருந் தளியு முள்ளதே லம்பை நக
ரக்கெதி நெநகா நவிலும். (நாகு)

கடவுளாக கிறைவன செலுத்திய மேகக் கரிகட்டுத் தரி
கொலோ கனனற, திடவிலாரனங்கன றுணியோ காளந்தோ
பரி நாணியை செறிநத, தடமதோ விளங்குந் தழற்கதிராக ரு
டைநத தமக்குல மொளித்தன தழைக்கு, மிடமதோ விமையா
ரிங்குவந் தங்க ணேருமோ நெறிகொலோ சோலை. (நாஎ)

பாபதி கொளலாற பண்ணளி பெறலாற பலமலா தருத்
லாற கண்டங், காபபதி தரலான மஞ்சரி நெருங்கிக் கடிமண
ம புரிதலாற கலை, டாபயிலசங்கக் குழைபுல வான வாறு

மேற கதித்தலா லகிலந், தோபரி மறையாச செயதினி தூர்
தான செவவிநே ரொவவுமபூஞ் சோலை. (ராஅ)

அடைந்தவர் பவத்தை யழுக்கினைத் தகையை மாற்றலா ல
முதினாறு குணத்தாற், படியவாக காலி யெனப்படுந் தரத்தாற
படிகம்போற நெளிந்தக முகத்தா, னெடியபல ஹைசோ கா
விய வேடு நீடுவா சிகஞரீ மையின, னாடியல பெரியோர தகை
மையே போலு நாலிடம விளங்குநீரத் தடங்கள். (ராச)

ஆடுறுமடவார் முகமதி குவித்த வம்புய மலாச துரீண மணி
கள், கோடு வெம்முலையிற் கழவுசெங் கலவை குடைந்தெழு
கொழுஞ்சிறைச சேவற, கூடுறு பெடைபாற பாணரிற் றாகங்
கோதுவ போனறளி யுலவிப, பாடுவ கரணடம பொயயரிற்
குளிப்ப பசுமணிச சிரலகுலாந் தடங்கள். (ராப)

வேறு.

நெல்லிபா திரிகடம்பு நேரிணாச செருந்திகொன்றை
மலலிகை குருந்தங் குங்கு மம்மகிழ சாந்தஞ் சங்கம்
வில்லமா தனையே வன்னி வலம்புரி வினாமந் தானா
யலீயாரா சண்பகத்தோ டடாந்நந் தனங்கள் பலல (ராயக)

நின்றககாற சிறையிலாத் திகானமா மலையோடொகருஞ்
சென்றககாற பவனம்வாரச் சென்றமா மேருவொகருந் (ம
துன்றக்காற சுடர்களையகருந் தோற்றமொன ஞாகனியாகரு
பொன்றககா னமனிற்றோற்றும் பொலம்பயி விரதம்பலல. ( )

கொட்டிமும் மதத்தவானங் கொள்பனைக் கையநீழல
கட்டுவொ தறியைசேறுங் கதனத்த தவளத்தாமப
லெட்டிமண சுமக்கவென்ற வெதிரறு வலத்தகுழி
யொட்டிமத் தகச்செங்கண்ண வும்பலா லயங்கள் பல்ல. (ராயக)
(எங்)

கொள்ளைக்கால வென்னெருத்துக் கொழுஞ்சிறைப் பறவையுள்
கொள்ளத்தான கதிகள்கற்றுக் கொடுத்துத்தநரிழற்கு மப்பாற
துள்ளத்தான பாயவழுத்தோன்றொடாசிறு பருவப்பென்போ
லெள்ளத்தான வதுவற்கொள்ளா விஷுனிகள பனைகள் பலல. ( )

மலையொக்கு மொயம்பரஃதே மனநிலை யொப்பர்யூழித்
தலையொக்கு முரத்தர்வாடாத்தழலொக்கும் விழியருழி
யலையொக்கும் குரலாபோரி லந்தகனொக்குங் கோனா
கொலையொக்குஞ் சொல்லர்வேற்கை கொண்டவ ரணிகள் பல்ல.

மன்முறை படைகளெல்லாம் வழங்குறு முறைமை சொன்னேர்
வினமுறை பயிற்றுகின்ற வியாதகல லூரியோரா சார்
வனமுன முனியாராகி மன்முறை புரிந்து தார்த்தஞ்
சொனமுறை முடிக்குமவீரா தொகையெலா மொருசாராமால்.()

கோட்டுவா ரணத்தினோடு கோட்டுவா ரணத்தையுச்சிச
சூட்டுவா ரணத்தினோடு சூட்டுவா ரணத்தைநூளு
பூட்டுவா ரசத்தினோடு கூட்டுவா ரசத்தைப்போரின்
மூட்டுவார் பொருதனோக்கி முழங்குவார குழுவுமோர்ப்பால். ()

அருமைப்பல் லோவி யுத்தோ ரடிம்படை கடைவோரா பநி
சருமத்தின வினோரா மற்றுந தக்கபல கருவிசெயவோர்
பெருமைப்பன னிறங்கணுறகுப் பேயபவா மாசு தீர்க்குந
கருமத்த ரின்னோர் வீதி கண்ககிடற கரியதாமால். (ாயிஅ)
தொடைமலாச் செழுநதேன பூங்கா ஈதைநிகா தெண்ணீராவி
நடைமலை யாதியாய நாறபெருங் கடல்கள சூழநத
கடைநகா வளத்திறசிலல கழறினா கழறறகெட்டா
விடைநகா வளங்களும்மா லியனறவா றிசைக்கிறபாமால். *)

புறநகர்முற்றிற்று.

நடுநகர்.

வேறு.

திருமனைக் குன்றமுஞ் செயமணிக குன்றமுங்
குருமணிச செங்கனி மரகதக கொழுகருத
அருமணி நித்திலத் தொணமலாப பூகமுந
தெருமணிக் கணியெனத தியங்கு மாடெலாம். (கஉஃ)

வாசனைக் குருமலா வளர்ந்த பூகமேற
பாசமுற் றிருக்கினா பணிதத லூசலி
னேசியிற பண்பல விசைத்தந காடுவார்
காசுறு பிறப்பினோ டிறப்பைக் காட்டுவார. (கஉக)

மாடமேன மங்கையர் வதனந திங்களப்
பாடுலாங் கந்தியின் பாணை பாம்பென
நீடுலாங் கோளக நினைத்தமுங் குமாற
பீடுலா மதியராப் பிதினா டென்னவே. (கஉஉ)

மறங்கவா மோகமேல் வளபபர் நெஞ்சுபோற்
கறங்கெலா மொருபுடை கறங்க வாடுவா
ரறங்கவ ராணைவ ரகத்தின வெள்ளியம
பிறங்கனோ மாளிகை பிறங்கும விதிகள். (கஉர)

செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

வல்லைப்போன் முலையார்தங்கண மருங்குபோன மகிழ்நர்
தம்வாயச, சொல்லைப்போற் பொருணூல கற்றா னுக்கைப
போற பஞ்சினூற்ற, பல்லைப்போ லொளிநுடூலைப் பணிகள்
போற கழிகனெற்றி, வில்லைப்போல் வில்லறசுறறி மேயினா
விழிபோற கொள்வாரா. (கஉச)

கனிகழி விரிப்பார யாருங் கவிப்பொருள் விரிப்பா ரொப்பா
ரளியிடைக கோல்கள பெயவா ரவையிலவா திப்போ ரொப்பா
தளிம்பா வாற்றல செயவாரா சமரசஞ் செயவா ரொப்பா (ர
ரொளிர்ப்பை கொடுப்பார முனசொல லுடைக்கடை கொடுப
பா ரொப்பா. (கஉரு)

பாலுக்கு மினிமைநல்கும் பசுநதமிழக் கவிககு நனமன
கோலுக்கு நெடுமைநீரமை கொடுத்ததாய விளங்கா நின்ற
நூலுக்கு கோட்டநீக்கிக் கொள்வோ லுலலாமோ
நாலுக்கு நடுவண்ணினோர் நடைபெரு செவவிமாதோ. (கஉ௬)

நூலுளே பழகலாறு நுதம்பசை சோததலாறுங்
காலுறத் தையுஞ்சீருங் காட்டிட லாலுநாளும்
பாலுறப் பொருளுநீடப் பாவின் மாற்றலாறுஞ்
சீலமார் புலவாக்கேற்றுஞ் சிறப்பினிற் சிறந்தாராமே. (கஉ௭)

நெஞ்சினாற் ருயின்றபாகக ணித்தலுக் கணிவார போலப்
பஞ்சினாற் ருயினறநுசாற பரமனைப் போததலாலே
யருடிகும் பூதத்தாய வகிலலோ கங்குளெல்லா
மெஞ்சிலாப் புகழுவெண்ணோ லினிதுபோத திட்டாரனறே ( )
தானங்காத் தாருமல்தாற சந்ததஞ் சுரந்து நல்க
வானங்காத் தாருநாடி வருவிருந் துபசரிக்கு
நூனங்காத் தாருமிந்த நானிலத் தவாககெநாநூ
மானங்காத் தாருஞ்செங்குந் தவாலால் வழுத்தற குண்டோ.

பழுத்தொளி பரப்பும் பொன்னாற பவளததா லரதனததா
லழுத்திய மாடகூடத் தணிநிலைத் தொடாகன வாரி (கற்றா
கொழித்தொளிர் வெண்ணீர் முத்தக கோவையார் தொன்னூல
பொழுத்தொழுக் கணியாம்பாவாற் நிமிவா வீதிபல்ல. (கஈய)

பவமறு செயதைக்கைக்கோட்ப ணியினர் வதியும் ப ல்கேழு
பவமணி மாடமாலை நடுவணில் விளங்கா நின்ற

வுவமையின் மதாணிபோலு முவாகளாற குயின்ற தான
தவமுயா ரும்பயோனி தனிவனஞ் சாறறுகிற்பாம. (௧௩௧)

வுகத்தியர்கோவில்,

விநதமுன னடக்கிவென்றான வின்மிசை யெழுந்தோமியாமுரு
சிறதையின் முனிநது கீழமை செயருவன் செய்யா வண்ணஞ்
சுந்த தமவனைசருழந்தி தவமுருற ிறிடுவமென்ன
வந்தமா மேருவாங்கண வந்ததா மதிலகணமாதோ. (௧௩௨)

இகத்திற்கும பரத்தி னுகரு மேற்றசா தனமேயாகிச
செகத்தவாக கினிமைநலரு தெய்வத தமிழை மேனா
தகச்சிவ மளிப்பககொண்டு தன்னயம் விளங்கச செயத
வகத்திய தூலேபோலு மணிகளா விமானமாலோ (௧௩௩)

மாணிகக நெடுங்கா ளுட்டி வயிரப்போ திகைமே லேற்றிப
பாணிககும் புட்பராகப பருத்தவுத திரங்கன சோத்தி
மாணிபபொன மரகத்ததோ டமைத்தமே விடமுங கொண்ட
சேணிபபன மண்டபங்கன தேவரண்டங்க ளொககும். (௧௩௪)

நாவார முதல்வன பொறறு ணயநதிடத தொகுத்தலசெயத
தேவார மெனவிடகருரு செந்தமிழ் மாலேபோலப
பாவாரும் புதவமபித்தி பனனிலை விமானந தூவி
தாவாரு தூணமெல்லா தூங்குவ முதத்தககோவை. (௧௩௫)

அருத்தமா வசந்தம்பாக மபிடேகம் லேசம நித்தந
திருத்தமார கீதம்பாகந திகழதரு கொலுவோ டே. தம்
பெருத்தமா மண்டபத்தின பெருநாரா முராரபபா சேடன
சருத்தினாற சருத்தகெட்டா னென்னவ கழறுமாறே. (௧௩௬)

வுகத்திய முனிவனபோலு மாறாறீவார முனியந தெய்வ
மகத்தவத தமிழேபோல மறறெரு பாலாநரி நு
மிருத்தசெங் ருந்தாபோல வேறெரு சாநிடாரு
சகத்தினி லம்பைபோலு மகரமுரு சாறற்றருண்டோ. (௧௩௭)

புண்ணியக் கைக்கோண மாககன பொருந்திவாழ் மறுமுறே
விண்ணி மணியிறசெயத விரிதமிழ் முனிவனாரு (௧௩௮)
நண்ணிய கோயிலசொற்ற நாவிரு தொழிலா வாழு
மெண்ணரும் வீதிக்கேறுமியலபெலா மிசைப்பா மனனே (௧௩௯)

கரும்பொள்வனைஞர்

கல்லொடு மரம்பொன் கஞ்சங் கருதுமிவ வினைஞருகரும்
பலலவார தொழிலாளாக்கும் பகருநால் வருணத்தார்க்குஞ்

சொல்லுமுன றோடொனறாகத் தொடருமாச் சிரமத்தார்க்குந்
கொல்லையனறிவேறு குயிலலாக் கருமமுண்டோ. (ககக)

தருவினைஞர்

கடமலை யுரித்துப் போர்த்த நாயக னமுது செயயத்
தடமலாக கொருவன செயத தராதலத் துயிர்கட கெல்லாம
படர்தரு பசியுநீங்கப் பருமரக் கருவிநலருந்
திடமுது தருவினைஞருந் செவ்விமே லுயாகத்தாமே. (கசய)

கிளக்குந போலுமேலிக் கேட்குந போலுநான்
விளக்குந போலும் வாளான் வீசவ போலு மெல்லா
மளக்குந போலும்வாரி யளிப்பன போலு மாடி
யிளக்குந போலும் பாவை யியறறுவ ரிமையோரா மாழக. (க)

சிலைவினைஞர்

இணங்காவந் நெஞ்சோனு மினனிசைத் தமிழான வலலோர்
பிணங்காதந் கிணக்குவாரப பெறறிபோல விடங்கத்தாலே
வணங்காத சிலைகளெல்லாம் வணங்கிட வணக்கா நினற
ருணங்காதந் கல்வினைஞருந் திறமெவா கூறுகிறபார. (கசஉ)

பூதமுள் ளளவுந கல்லும் புல்லுமுள் ளளவு நான்கு
வேதமுள் ளளவும் வேதம் விளம்பரு முதல்வனும்
கீதமுள் ளளவுஞ்செயத சட்டகந் கிளர்தலாலே
நீதமுள் ளவருமாயா ரிவர்நிலை யாவர் நினறார். (கசங)

கஞ்சவினைஞர்

தாமிரங் கஞ்சமீயந் தராமுத லிரதி யசலே
நேமியக கரத்தான் மைந்த நிலைமனந தனாநது கறபான
காமுற மடவார் கொங்கை கலனகத் தடங்க நானும்
வாமமார கடங்கனாதி வனைகுவா சிறப்பார் சொலவார. (க)

செம்பொன்வினைஞர்

எவரபணி யுளதேந் றெயவ மாகருவந் திருப்பதாகு
மெவர்பணி யெறிநீர் வைப்பி லேந்தினா திரியாநிற்ப
வெவர்பணி யாவருக்கு மெழிறருந் தன்மைத்தாகு
மவர்செம்பொற கொல்லொன்ப ரவாபுகழ்க் கெல்லையுண்டோ.

தபதியர்.

தந்தங்க லோகங்கண்ட சருக்கா தாருசெங்கல்
வெந்தவெண் சுதைமண் வன்ன மெழுகிவை களிஞன்மூர்த்தி
யந்தவீச் சுவதர்மாதி யானபே தம்மீருய்ச்சொற
பந்தியஞ் சிற்பநூலிற் பணிபவர் வீதிபல்ல. (கசக)

காரமும் வாக்குநெஞ்சங் கலந்திடற் கருமைத்தாய
 னாயதோர் ஞானநந்த சுயஞ்சுடர் தமையுமக்க
 னேயமாய வணங்கிவேண்ட நிருமிப்பா படிவமென்ற
 லாயவித் தபதியாக்கேற் றரும்புக ழடங்குமேயோ. (கசன)

ஐந்தினோ டொன்றாய்ச் சொற்ற வருந்தொழி லவர்கடுத்திப்
 பைந்தலை யரவம் வேய்ந்த பராபரா ருமிலேசர்க்குத்
 தந்தமக கியன்ற வேலை சந்ததம புரிதலாலே
 மைந்தரும பொருளும் வாழவு மகிழ்ந்தனா நீடுவாழ்வார். ( )

கருத்தினா படைக்கும் விச்சுவ கன்மாவின் மரபுதித்த
 குருத்தினா ரொதற்குமாணம் கொடுப்பவ ரிவர்கள வாழார்
 திருத்தமா வீதிக்குற்ற சிதப்பெலார் தெளிய யானின்
 கொருத்தனே பொருவா யுள்ளே னுணர்ப்பதற் கடங்குமேயோ.
 யாதவ ரிலைவினைஞ்ஞ றொள்வினை மாக்கள் கைக்கோ
 னேயதொழின் முதல்வர் விசுவ கன்றனி னெழிறகுலத்தோர்
 னாய்தொழிற் குலாலராதி தொகுமிடை நகரஞ் சொற்றஞ்
 சேபதரு தலைமையாய திருநகர்ச் சிறப்புஞ் சொல்வாம். (கரும)

நடுநகர் முற்றிற்று.

தலைநகர். வேறு.

தேற்ற நான்து மறைபயிலுந் திசைமா முகத்தான் மரபில்வரு
 மாற்றல சான்ற காரரகக னமலன் விமல னுமைபாகன் (தோ
 தேறம் பிறையோ னினிதமாந்த கிரியை யகழந்து னேன்டெடுத்
 னுற்றதக் கிடங்கி னருதுவைததா லொப்பாமெனப் மதிலகழி. ( )

உலையா செபபி னுருக்கெரிநீ ருமிழ்வபடைக னோச்சுவன
 நிலையார் பொறிகள் கற்படைகணிஞ்ஞமகப்பாமுதலேந்தித் (ன்றி
 தொலையாப புலங்க ளறத்துறந்த னாயோ ருளம்போற் சலிப்பி
 யலையார் கிடங்கின் புறத்துநிலை யரணத் தனியா ரறைவதுவே.

நெடுநீ ருலகின் மதிமயங்கி நெஞ்சந் தளாந்து பிறந்திறக்கப்
 படுநீ ருயய வேண்டுமென்ற படருமதுகும் பாம்பணியுங்
 கடுநீர்த் துறையு மணிநதபிரான காகிபேச நகரிதில்வந் (கள்.
 திடுநீ றொன்ன வழைப்பனபோ லெழுந்தவ கசைவ துகிற்கொடி

பொற்குன் றனைய வானியிர்ந்து புதுவெள் ளருவித் கொடி
 யெடுத்த, விநீகண் விடுக்கு மணக்குலங்கள் விளங்கு மாடத்
 தொடர்முடியைப், பற்கணிவீப பரிகடந்து பூறிதலருமையெ

ன நினைந்து, செற்கும வடக்குஞ் செலவதனைத் தெரியா ரடன
மிரண்டெனப் (கருசு)

தங்கமலையி னுயாமதிவஞ் சாரதவகழிச் சாகரமுந்
திருகனி ரவி மணி ளிளங்குஞ் செயயமாடத் தொடர்க்கொழிந்
ளிங்கணுரைதகா மியாரோனு மிணங்கா திணக்கப் பொருள கவ
ராவான், கவரூலபகலு முறங்காத் கடியின மடவார மறுசுனா
பபாம (கருரு)

பாத்தையர்வீதி.

இவாதம வடிவிற ருடைந்திடோ விவர்போலாகத் தவ்மு
றறே, விவாதம வஞ்சத் தடங்கண்டோ விவாதங்கலவி யெழி
லகண்டோ, விவாதம பாடல செவியுறறே விவாதமமாணை
குடபட்டோ, விவாதஞ் சுவாமே லோவியங்க ளிமையாதியங்
கா திருப்பதுவே (கருசு)

வீதிக கேருவ காணையரை விரும்பியழைத்தன முலையீது
பாதித துகிலே நீதசலாகள பார்க்கக் காட்டலவர்பவரச்
சோதியிறழைச் சுவைத்திடுதல சூரதலிலே விளைத்திடுத
லாதியிழைத்தா லோவியங்க ளாரோயிவாபான மயங்காரோ ( )

ஒருத்தன சென்றான மறறொருவ னுறுவா னென்னுந் தகை
யுலகோர், கருத்திற கறிவு றுத்துநாபோற கரத்திலெடுத்தவ
ரதனத்தின, கருத்திட்டெறியு மமமணைகள் சொணடுகொண்
டங் கெறிந்தெறிந்து, பருத்திட்டிருத்த முலைக்கொதுங்கும ப
ருசையிடைகதும் வருத்துறுவா (கருஅ)

பூண்ட வணிககை கலகலெனப் போதப் போத வடித்திடினுந்
சாண்டியவாகை திணடுதலிற் சலியா தாருங் கந்துகங்கள்
வேண்டும பொருள்கொண்டடித்திடித்து வெறுத்துப்போபோ
வெனத்தள்ளினு, மீண்டுமவாபால வேண்டியரும் வெறிக்கா மு
கரின் பெருக்காமே. (கருக)

வேயபோற றேள்கொள் ரதியாவர் விருமபுகலவிச் கிருட
கொளளைப், வேயபோ லாவா பொருளசவாவான பெய்தலகிறி
தேற றத்தெடுத்த, தாயபோலாவாதரலறவே சாதிமடுத்தவெறி
பிடித்த, லாயபோலாவ ரொருவருக்கே னவிறறலாதந் தனமைத்
தோ. (ககய)

கலவிறையே பொருளாகக் கருதுமகலி கைநந்தி
புலவாமகளிப் போலனறிப் பொருளுந் தொழும்பும் புகலின்

நூலிழைக்கொருவார் மதுகூடத்தா முனாபோற் பொருள் வைத்
தினிதேந்து, அலையுங்கொள்வா ராவணத்தின் சூழல்வளமுஞ்
சொற்கிற்பாம். (௧௬௭)

ஆவணவீதி.

வேறு.

சூவணீநிற மணிக்கவட்டுக் குறுங்காலிற் பொற்கிடுகிற்
றவளநிறச் சரக்கோவை தங்கநிறக் கணியரம்பை
பவளநிறக் கணிப்பூகம் டலயாத்த தோரணங்க
ழவளநிறை நின்றமணித் தேவணங்க ளாவணங்கள். (௧௬௮)

மாலமகில் தக்கோல மலியினகான் மலையென்கோ
காதுமிரூற் றேனரக்கு நாவினளாற காணென்கோ
பாலவண மணிபவளம் பணிஸத்தாற் கடலென்கோ
நாதுநிலமீ யென்கோ யாடுதென்று நவில்குவனே. (௧௬௯)

தருமிக்குச் சிவமளித்த பொற்கிளியே தானென்கோ
கருமைக்கு நிறனளித்த கடல் உண்ண னொடுதவததின்
பெருமைக்கோர் குறுமுனிவ னிவரகட்டின பீடென்கோ
விருமைக்கண் பூமாதின் சரக்கரையே யீடுதென்கோ. (௧௭௦)

செம்மை தரு மாமணையுந் திகழ ஈதையும்பெறலாகு
மிம்மையிலே யரம்பைபல வெயதிடலாம் வினிகொடுத்தா
லம்மையையும் மப்பணையும் பெறலாகு மாயிடினே
சும்மைமலி யாவணத்திற் றொருக்காத பொருளுளவோ. (௧௭௧)

தன்னுவமை தானான தமிழ்ப்புலவர் பாத்திரத்தும்
பன்னரிய வாவணத்தின் பரிசுபல சிலசொற்றும்
பொன்னுலகத் தவர்க்குணவு பொசிப்பிப்பார் முதலளவின்
மன்னுயிர்கட் குயிர்க் குயிராம் வேளாளர் மதுகூடப்பாம். ( )

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

கருக்குசினத் தெழுமுடிசைச் சிறையடைத்த புரவலன்முன்
கதித்தியானே, தருக்குலிசன் பிணையென்னத் தாங்கியதற் க
தீஞ்ஞியாய்த் தாணிகாண்பா, னுருக்கிவைத்த கனகமொளிர்
கவரிடத்து நவமணித் னொழுங்கதாக, னொருக்கிவைத்த மணி
மாடும் வானுலகந் தாழாது நிவந்துதாங்கும். (௧௭௨)

அடுத்தவர்க்குச் சிறிதருள்வீ ரஃதன்றி துமைப்புரக்கு மர்
சன் ருந்தி, விடுத்தமக னுழையிரப்ப வுயிர்சுமரது கண்டிருந்
தீர் விரும்பி யெம்மை, யெடுத்தவர்க்கு மெடுக்கிலர்க்கு மமுத
நித மனிக்கின்றே மெம்மையான்வாரா, கொடுத்திடுவா கொள
கிலொன் றுயர்தருமேற புடைமேழிக கொடிக ளோனாகும். (க)

அணிமுழக்க மிவாவிருந்தந் கழைமுழக்கஞ் சிவபூசை யா
ற்றுதிப்பா, மணிமுழக்கந தமிழ்வேதஞ் சாரங்கி யுடனமரு
வி மகிழ்நது பாடிப், பணிமுழக்க நிதிகருவைக ணெற்குவைக
ண்மணிக்குவைகள் பாத்தந் திட்டோரா. கணிமுழக்க முலக
மெலாஞ்சூழ்ந்தமரா காதிடததுந் கதுவு நாளும். (கக)

பாடலெலாந் தேவாரம் படிப்பதெலாஞ் சிவநாமம் பறநி
நெஞ்சிற், கோடலெலாரு சித்தாரதந் கொள்கையெலாரு சிவ
சமையங் குவைச் செயய, நீடலெலாம் வேளாணமை நினைப்ப
தெலாந் தருமநெறி நீதந் கொண்டந், காடலெலாம் விருநதிந்
ரை யணிவதெலாந் திருநீறு மகருந தானே. (கஎ)

காணு மயின்மனையோ டிவர்விருந்தந் கெதிர்பயந்து கனி
ந்து கையிலை, கோனாக மதித்தினிய துதிபுகன்றே ராதனத்தி
ற் குவைச் செய்து, தேனா லும்பாலா லு நெய்யா லுரு சுவையமு
து செய்வித் தேத்தி, வாணா லுஞ் செயற்கரிய வுபசாரம் பல
கோடி மகிழ்ந்து செய்வாரா. (கஎ)

விருந்தோடு விருந்துவந்தந் கொருகோடி தினமுறினும்வெ
றுப்பே தின்றிக், கருந்தோகை மடக்கொடியோ டகமலாந்த
ந் கமுதருத்திக் கணக்கி லாது, திருந்தோகை பூவபக்க மாந்தி
பேர னுடோறுஞ் செழிப்பக் கொள்வாரா, மருந்தோடு விருந்
தெவர்க்கு மூன்றுதினம் விருந்திவாக்கு மடுவில்காலம். (கஎ)

வதிதருமன் னுயிர்க்கணத்து மமுதமழை வாங்காதுவழங்கு
ந் காக்கந், கெதிருதவ ஸருமையென வுலகுநாக்கு மஃதினுக்
கு மிணையில் ஞாலந், துதிபுகலப் புரந்தருளுக் கிரவமுதிக் கொ
ருபிணையாத் தொல்லை நாளிற், மதிநிலைகள் திதவினரோ லிவரு
தவி தரணிமிசை சாரார் யாரோ. (கஎ)

வடமொழியில் விளங்குறுயிப் புராணமதைத் தென்மொழி
யிலவமுத்தவேண்டி, விடனுறுநல் லுதவிசெய்தோன கங்கை
சுப்பி ரமணியவே ளினிதினீன்ற, திடமருவு கங்கைதெய்வ நா

யகனென் றுலகேததுஞ் சீர்த்தியாள, னடைவுடன் வாழ் மணி
மாட மம்மறுகு மர்லைநடு மதாணி யாமா ல். (கௌச)

சிவம்பழுத்த நெறியாளர் தேன்பழுத்த மொழியாளர் சிற
பப நானூந, தவம்பழுத்த முறையாளர் வேளாளா காராஜர் த
ழைத்து மல்கூந, னவம்பழுத்த மேருநிகர் சுடாபழுத்த மணி
மாடத் தொடர்வு சொற்ற, நவம்பழுத்த மணிப்பொருளா ன
யன்பழுத்தா மறுகணிபு நவில்வா மாதோ. (கௌடு)

வைசியர்வீதி.

வேறு.

ஆய நால்வகைப் பொருளெலா மாவணங் குவித்தங்
கேயநல்விடை பகாநதன லொதுமூ தியமாந
னாயபொற்குவை மேருவென் றுபர்வரு சுடரோன்
பாயரும்பரி யசைவறச சிறி துகண் படுக்கும். (கௌசு)

காமனாகமுன கருககிய கடவுளே யிரங்கிச்
சேம னாமொரு சிறுவர்க்காயத் திருவுரு மாற்றி
மாம னாகமுன் வழக்குரைத தாரொனி லிவருக
காம னாகியாம் புகழென லறைந்திடற காமோ. (கௌ)

பேச ரும்புக ழுளகையி லம்பையே பெரிது
தேச றுநரிதிக் கிழவனில் வைசியா சிறநதோர்
வாச மாரிவா மறுகணி பலசில வகுத்தாம்
வீச வாளமா வேந்தாதம் வீதியும் விரிப்பாம். (கௌடி)

மன்னர்வீதி.

மன்னர் பூனெடு வாள்தரு மொளியினுன் மடவார்
சொன்ன யத்தினுன மானதன கருமதக் களிற்றி
ன்னன யப்பசும புரவியி ன்ணுகுற னேனுந்
தென்னர் தேரின்மேற குலவுவன மறுகெலாஞ் சிறப்ப. (கௌசு)

தனக மாமனை மலைவதி தருபவர் பகைக்கோ
சிறக வேறறினைச் சிவணுவர் திருமலர் வதியு
மங்கை கேர்திகழ் மனைவனார் மடக்கொடி யவர்கட்
கங்க வேளினை யொப்பவ ரரசொன் றறைவோர் (கௌடி)

காணை நல்குவர் களத்திடை யோடுகா வலாக்கு
வாணை நல்குவர் சளத்திடை மலைந்தவாண் மனர்க்கங்

உஅ) 'அம்பைத்தலபுராணம்.

காணே மேற்றிறை யளந்தடி பரவுவார்க் கரசோ
டேணே யாருயி ரளிப்பவ ரிவணுலா மரசர். (கஅக)

அம்பை நாதருக் கலங்கிழை யகற்றின ருடி
வெம்பு மாதருக ருடலெனுந தனுவினை வில்லி
ணம்பு கோத்தெதி ரடுத்தன ரரம்பையர் மணப்ப
வெம்பு கோல்சொரி வியனெடுந் தனுவினை வளைப்பாரா. (கஅஉ)

வையம் யாவையும் புகழெனுந் துகிலினால் வாணைத
துயய தாநதுகிற கொடியிறா போராததவர் தொடுக்கும்
வெயய வாயுதப் பரப்பெலாம் வித்தகன் முன்றி
லெயதி லாதபன மாயையி னினமென விலகும். (கஅங)

ஓகையா லுயா வலாரிபோ லுலகெலாம் புரக்கும்
வாகையா லுயா மன்னாவாழ மறுகணி வகுத்தா
நாகையா லுயர் மறையெலா நவிலுத லவியி
லீகையா லுயர் தரலினை யவர்மறு கிசைப்பாம். (கஅச)

அந்தணர்வீதி.

வளர்க்கு முத்தழ லெழுமண மருவிய னாமம்
விளககு மும்பரார் வான்வழி விரிகடல் பருகி
யளக்கி லாவுயிர்த் தொகைக்கெலா மமுதுவாத் திடுமேற்
கிளக்க லாவதோ வந்தணர் பெருமையின் கிரியை. (கஅடு)

எள்ளி னீரினா பிதிர்க்களை மகத்திமை யானாக்
கொள்ளும் போனகத் ததிதியா தமைமறை கூறி
நள்ளும் வேதனைப் பவியினாற் பூதத்தை நாரால்
வெள்ள வாருயிர்த் தொகையினைப் போற்றுவா விழைந்தே. ( )

ஐந்து தேவருக் காலய மகமென வாற்றி
யைந்து பூதத்தி லுலகெலா முயந்திட வருளா
லைந்தி னோடொரு தொழிலெலா மனுதினம் புரிவா
ரைந்து மாமகத் திவாக்குறு மருமையா ரறைவாரா. (கஅஏ)

மகத்திற் பாணியின் சும்மையு மணமுர சொலியு
மிசுத்த வன்னியர் பயில்தரு வேதத்தின் சுரமு
மிசுத்த வாதியர் வாதத்தி லெழுதரு முழக்குந்
தொசுத்த நற்புரா ணிகர்பிர சங்கமுந் துறுவும். (கஅஅ)

தெளிக்கு னாலெலாந் தேர்ந்ததற் கறிசூறி சிறப்ப
வெளிக்கு னாலனி மார்பினர் வீதியாங் குரைத்தா

மனிக்கு மம்பைவாழ நாடகர்க் கருச்சனை யியதற்க்
கனிக்கு மாதியுஞ் சைவாவாழ மறுகணி கழலவாம். (ககக)

ஆதிசைவரீதி

வேறு.

தேனைப் பொருவு மாகமங்க டேறத் தெளிந்தந் நிலையொழுந்
டேனைத தீக்கை யுடனெய் தியியற்று மாரரீ தனத்தாலே
வானைப் பொருவுக கடவுளையும் வந்தோர் வடிவி லிருக்கச்செய்
தனைப்பொருவு முயிரகளுக்கு முதவலபுரிவா ருணாபபதுவோ
தீக்கை புரிவாரா வேதியினிற் செய்ய மகத்து வேதியினி
னோக்குங் காலை மாலைநடு றுவலு மியாக வேதியினி
லாகைய தினூ லணிமணத்தி னுறந் நின்ற வேதியினிற்
தேக்குஞ்சுடரா லகத்திருநூந் தேயத்தாக கொளிரு மிவரீதி.

ஒன்றே தெய்வங் கணவனெ வுள்ளுங் குலமா மடக்கொடியா
ரினதே பெயக் மழையெனனப் பொழியு மிதுபோற் பரமசிவ
மனதே தெய்வ மிலதென்ன வகத்தும் வணங்கு மிவாமுன்னா
ரினதே வேணமும் வரந்தருவா னிமல னென்றல் வேண்டுவதோ.

வானம் பழுத்த மதிக்கொழுந்தின் வண்ணம் பழுத்த வெண்
ணீறுங், கானம் பழுத்த கண்டிகையுங் கனகக் கலனுந் தரித்தி
றுத்த, வேனம் பழுத்த கோடுடையா ரெரித்தா னுடையார்க் க
ருச்சனைகள், ஞானம் பழுத்த முறைநிருவி னரினத தவர்போ
னயமுறுவார். (ககக)

வேத முழங்கும் வேதாந்த விஞ்சை முழங்கு மாகமத்தி
னாத முழங்கும் புண்ணியபு ராண முழங்கு நறுமணத்தின்
தே முழங்கு மந்திரத்தின் கிரியைமுழங்குந் தருக்கத்தின்
வாத முழங்கும் பாடியத்தின் வரம்பு முழங்கு மிவரீதி. (ககச)

வனக்கோ மனஞ்சேர் மரகதப்பெண் மருவு காசி பேசுரனா
மனக்கோ யிலிஹ் மரதனத்தின மதிர்கோயி லிஹ்மருச்சிக்கு
மினக்கோத திரத்தாரா மறுகணிக னெல்லா மியம்பற் கரிதாடட்
கனக்கோ ளறுத்த சிவயோகர் கனகமடமும் பலவாங்கே. ()

வேறு.

சரியை யாற்றுநர் கிரியைகள் புரிநுநர் சந்ததம் யோகத்தி
னுரிமை யெய்தினர் ஞானமே நயுநதன ருலப்பில ரொருசாரா

லரிய வாரமோ டாமபல விரதங்க ளாறமுந ரொருசாராற்
பெரிய பல்பரி சதம்பல வியற்றினா பிறங்கிட மொருசாரால் ( )

தோல தாகிய வுடையினா காசிபா தொழுவருள் துணைததாடகே
நால தாகிய தமிழணி யணிதரு நாவல ரொருசாரால
பால தாகிய வெருத்தினற பறவையின படர்தருநிழலேபோற
சாலதாகிய கவிப்பய னுவலதரு சவையின ரொருசாரால். (கக௭)

முன்னஞ் செல்வழி நயனமுங் கரங்களு மொழிதர வவைநாடி
யினனி னுடுவா ராடலகண் டகமகிழ் விளைப்பவர் பலசாராற
பன்னி யாழகுழ லமைதரப பறபல பாடுவா பாணகேட்டுத்
தன்னினு நந்தம பெருக்குவர் சமுகமும ளப்பில பலசாரால. ( )

முன்னம் பஞ்சரக் கிள்ளைகள் கலவியின விளைநதன மொழிகி
றபக, தன்ன மாம்பலும் புதைத்தனர் தலைகவிழ் தையலர்பல
ராவா, பன்ன யமபெறு நலனெறிந னுடிய பாவையா பதம்
போற்றி, நன்னயமபல கூறினர் கூடினா நாயகா பலராவா.

வேறு.

இவணிலாப் பொருளுமில்லை யிவணிலாக் கல்வியில்லை
இவணிலா விற்பமில்லை யிவணிலா வறனுமில்லை
இவணிலாப புகழுமில்லை யிவணிலா வணமையிலலை
இவணிலா வுயிரகளில்லை யிவணிலா தெவணுமில்லை. (உா)

ஆலயசசிதப்பு.

வாயினை யுடலையென்றன் மனத்தினைத் தனக்கே கொண்டோ
னாயினு மிருவாக்கெட்டா வமலனோ மரகதப்போ
தாயினோ பாகமாகச சந்ததந தழைத்தோநு குற்ற
கோயிலின வணமைபலல சில்லயாநு கூறுகிறபாம். (உாக)

முப்புர நீறுசெயய முறுவலுண் டேனு மெனைக்
கைப்பறு சிலையாநின்கை தழீஇயருள் கடவுளென்றே
வபபொலவ கிரிவனைநந் கருநதவம் புரிதலொககு
மொப்பறப பருத்துவானமே லுயர்தரு மதிலகண மாதோ. ( )

போதிகை பொறித்தவன்னம் பூவைபைங் கிள்ளையினன
வாதியம் பெருமான்றனபா லமுதனா னுதிற்போக்கு
மேதிலாப் புட்களினன வெனப்பகுத் தறியார் கறபத
தாதிலந் கலங்கலவேயநத தடம்புயத திமையாநாமே. (உாக)

சுண்ணாந்தன மூலத்தானங் கயிலைமர மலைமே லொக்கும்
விண்ணமா கொலுவிருக்கை மேருமா மலைமே லொக்கும்
பண்ணமா சயனப்பள்ளி படிவாதம முளத்தோ டொக்கு
மண்ணமண் டபங்க ளெல்லா மண்டகோளங்கொர்க்கும் (1)

எம்பிரான் தெரிசனப்பே நியாங்கென விருவரோடி
முட்பாதம பெருமானாக ருதுவரோ டெவரு மொன்றாய்
பம்பியாறு கிருத்தலாலே பணிமலர் துறக்கநாக
மிம்பர்மண டலங்கௌல்லா மீங்கென விசைக்கிறபாமாலை. (2)

சுற்றுதோ லுடையாரா போற்றிச் சுரத்தினா கோகிலேசர்
நெற்றியி னயனங்காட்டு நிலையெலாம விளங்குநதீபம்
பற்றிய வலக்கண காட்டும் பரியசெம மணிகௌல்லா
மறறொரு தானாகாட்டு மதிப்புறச சுதைகண மனனோ. (உாசு)

அன்னததா னன்ன மரங்கித தேயிங்கா லாங்கு நின்ற
வன்னத்தான வடிவு காட்டும் வயின் வயிற கோபு ரங்கள்
பன்னத்தான சிவபி ரானோ பதியெனப் பாரில யார்கு
முன்னததான நெளிப்ப போலு முயாதநும விடைப்ப தாகை (3)

கட்டியு நெய்யும் பாலுங் கமழ்தர வழுத மாக்கு
மட்டில்வா யெழுந்த னாம மதனமண நிரைக தம்பங்
கொட்டிய தூபத தூமநு குருத்தெழு வாச மெல்லா
மெட்டெனா திசைக டாவி யிந்திரன கற்பத தேறும். (உாஅ)

மட்டிய மொருபாற் வீணை வாததிய மொருபாற கூறுங்
கட்டிய மொருபால் வேத கானமு மொருபா னுலவா
கொட்டிய தமிழவே தங்கள் கூறுந ரொருபா னுளு
மட்டிலாக கவிகள் கோக்கும் வாணரு மொருபா லாங்கே. (4)

பாலினோ டனாதேன் சந்தம பயமன மிளநீ ராதி
காலமோ ராரிற் செய்யுங்கனவபி டேக நீத்த
மோலமார பொருரை யோடங் களவனா யுரவி னீர்குழ்
கூலமார கடற்குங் கொள்ளுங் கொண்டற்கும வேரி நல்கும். (5)

உயிரினும் பணிக ளோடங் குயிரிலாப் பணிகள் வேயந்து
மயிலினஞ் சாயல் பூதத மரகத மணியா ளோடி
குயிலினம் பூசை யேற்ற குழகனா வீடைமேற கொண்டங்
கயிலுலாம பிரீகா ரத்தி னனையெலா மறைவ தாமோ. (உகக)

தறையெலாம் புகழுங் கங்கைத் தெய்வ நாயகன் றுன் தந்த
முறையினால் விசேடமெல்லா முறையுற வினிதுவக்கு
நறையுலாங் கொன்றை வேய்ந்த நாயகன கோயில் வண்மை
மறையினால் வருத்தற கெட்டா மற்றென லாவதேயோ. (௨௧௨)

வேறு.

வீரமார்த்தாண்டேச் சுரர்கணன மேப்பால் விளங்குமுத் தா
லமன் மெனகீழ், சேரமர் தெற்கிற் கோகிலேசுரனார் சிறந்தவுச்
சினியெனுங் காளி, வாரமர்தென்மேற் றிசையினின் மாயோன
மந்தனக்கரிமுகன மேலபா, லேரமா சாத்தன் வடதிசையாக
வெழில்பெறு மமபைமா நகரம். (௨௧௩)

கன்னலு மரம்பைக் கணிகளுங் கனிந்து கவின்றரு மூலமா
நகரோர், சென்னியம் மணியாயச் சோலைமாநகரஞ் சிறந்தகீ
ழ் முத்தனியாகத், துனையி பதக்க மம்பைமாநகரிற் றெக்கட
ல் வளமெலாரு ருத், னன்னய ரைமிச வனத்தார கேட்ப நவி
னறன னவவழி நவின்றும். (௨௧௪)

நகரச்சருக்கம்முற்றிற்று-

மூன்றாவது

நெமிச்சச்சருக்கம்.

அத்திரி கலைக்கோட்டருன்முனி பற்ப னருஞ்சுகன் றறிமகா
முனிவன், சத்தகடன் முனிவன் சச்சிதா னந்தன சமதக்னி சன
கமா முனிவன், வித்தமார்க் கண்டன் பதஞ்சலி பிருகு வியாக்
கிரபாதன்வரன் மீகன், சுத்தமார் பினுகி யிரணிய வன்மன று
ருவாசன் கோதமன் வசிட்டன். (௨)

இன்னபன் முனிவர் யாவரு மெழுந்தம் கிமையமால் வரைத்
தடஞ்சார்ந்தா, ரொநில வரைப்பி லிடனலன்னறி பெய்தினர்
யாதவ ரொதனால், உன்னிராம் வருந்தி யுருற்றிய தவங்க ளொன்
அபத் தாயிரமாக, மன்னுதற் குரிய வளவன மெசன்றை மருவீ
ட னலமென மதித்தே. (௨௧௬)

எண்ணு முனிவ ரிவவுழி யிருப்ப வேழிசை யாழிசை பெ முப்பிப, பண்ணெலாரு சொரிந்த மண்ணெலா முருக்கி வாராப பதோர் முனிவரப பாரததுக, கண்ணெலாங் களிசா சொரிந்த ன ராகக கடவுணமா முனிபெரி போற்றி, யண்ணலே யாகு ன ருந்தவம புரிசுற கமைவசோ ரிடமரு ளென்றார். (உக௭)

எனறஹ் மகிழ்ந்தாங் கியாழிசைக டெறவ னிசாரா சரமெ லா மியறறு, மனறஹ் கமல வர ராடி பரவில் வழுத்துவ னென வழுத்திக, குன்றிற கரிமத் வ னிறல வையாக குறிப்ப வாழ கொழுநகா கெழுந்தாந், நனறறி முனிவாக காசைமு ன னிரப்ப நடந்தனா விதிநக ரடைந்தாரா. (உக௮)

பண்டைநாந மறையி னினாயெலா முறையிற பயிலதரு தா லமேன மதியின, மண்டலா கார வதனவென ளமுத வாரியி னுருவினாந் மடுழா, தண்டமோ டமுத குண்டுகை யொருபா ற நயங்கிடத் துதையித் துலாந்த, முண்டகா சனத்திற கொலு விருந தருளு முாததிதாட கிருகர முகிழ்ந்தாரா. (உக௯)

வண்ணுமா தவனா மலரய னேக்கி வந்தவா நியாதென வ குப்ப, வுணங்குமா தவங்கள் மிதிதுளுற நிழி னு முயாதரு தவ பபய னாகப், பணங்கொளா பரணா மறித்தக மகிழ்ந்து பரகதி ப பொருடனைப் பயப்பற, கிணங்குமோ தலநீ யெமகருள புரிவா னெயதின மினிதரு ளென்றா. (உ௨௦)

கூட்டமா முனிவா மொழியெலாரு செவியிற குறுகுமுன மலரிலவாழ குழகன, நீட்டமா குசையி னேமியொன றளித் து நிலத்திடைப் படாதர விடுததே, யோட்டமா யிதுசென று ஹமிடந தவத்திற குறறதா நைமிசவனமாந், தேட்டமா யவ ணிறசெபதப விரதரு செயறிடச சிறககுமென றுரைத்தான. ( )

வேறு.

வேதத்தா னருளல் கண்ட வித்தக முனிவ ரனனேன் பாத்ததா மனாகள போற்றிப் படாதரு நேமி கண்ட சித்ததார் வனத்திற செனதே சிவபிரா னிருநாளெனந போதததால விளங்காரினற போதததாற நவத்தினினுரா. ( )

பெயயுநீ மழைகாலத்திற பெரும்பனிக் காலநதனனிற் றுயயநீரத் துறையுணினறுரு கூடொரி கிரணம்மீசம வெயயநீர்க் காலநதனனில் விளங்கெரி ராபபணின றுஞ் செய்யநீரத் தவங்குளெலாரு செயபவ ரொருசாரொல்லாம். ( )

ஓற்றைக்கால் விரலினான் றி யொற்றைக்கால் குறங்கினேற்றி
மறறைக்கை யிரண்டுங்கூப்பி மலர்விழி கதிர்மேல் வைத்துச்
சுற்றக்கோ ளறுத்தமுன்னஞ் சூழதிசை யாடைகொண்ட
பெற்றத்தாக் கனிதநாளுந் பெருந்தவம் புரிவாரோர்சார். ( )

முற்றறத துறந்துவிட்ட மோனிய ரொருசார யோகத்
துறறவ ரொருசார் வேண்டற் குறறன மனையாள் செய்ய
நற்றவம் புரிவாரோர்சார் நான்மறைப பொருள்க ளெல்லார்
தெற்றென விரிப்பாரோராசார் செவிமடுத் திவாரோர்சார். ( )

பத்திரக் குசப்பரப்பின பாங்கெலா மோதாவைக
முத்திரக் கனலுமூள முறைதழீஇப் புரோடாசத்தி
னெயத்தலை யவியினவாரோர்நோந்தன ருவந்துகொள்ளச்
சத்திர யாகஞ்செய்யுந் தபோதனர்சாலை யோர்சார். (உஉசு)

மூலங்க ளகழ்ந்தெடுப்பார் முன்வினை யகழ்ந்தெடுப்பார் (ர்
சேலங்கொள் குசைகள் கொய்வார் சிற்றினப நசைகள் கொய்வா
சாலங்கொள் தீங்காய் கொள்வார் சற்றெனுந் தீங்காய் கொள்
ளார், காலங்கொள் யோகஞ்செய்வார் கடவுடாள் வியோகஞ்
செய்யார். (உஉ௭)

மலனெலா மறுத்தோர் யோக வன்மையாற நிண்மை மேய
புலனெலாம் புனிதவாறு போந்தன புரியு மென்றற
பலனெலாம் படைத்த சீயம் பகடுபு லேனமாதி
நலனெலார் தழுஉந் தொழும்பி னடப்பவென் றறைதலென்னே.

தருவடி யுடைகணல்குந் தறிகளார் தருவினும்பர்
மருவடி யுணக்கணல்கு மடபபள்ளி யாகுந்கூர்ச்சுஞ்
சருவடி பயிர்களாகுந் தாபதர்க் கிறைவன செய்ய
தருவடித் தியானநாளுந் திருந்துவே ளாண்மை யாமரல். ( )

அவந்தரும் புலன்கள்வீசி யனுதின மரிதினாற்றுந்
தவந்திகழ் விலைப்பொன் முன்னர்த் தந்துபின் றுரியாதீத
நிவந்தொளி வினாங்காநின்ற நித்தனும் பொருள்கைக் கொண்டு
சிவந்திகழ் களிப்பருது செய்தவர் சிறக்குநாளில். (உ௩௦)

குருரமே லெறிந்தாருள்ளங் கோயிலாய்க் குடிமை கொண்ட
வருபமே யுருவேமற்றை யகிலமே யனுவே யான
புருரமே னயனம்பூந்த புராதனன் புராண மெல்லாஞ்
சொருபமே யெடுத்த தேயாஞ் சூதமா முனியாங் குற்றான். ( )

சுருக்கமில் கேள்விச்சூதன் ஶ்ரேன்றனுந் துறந்தோரியாரு
மூருக்கிய மனத்தராகி யுவந்தெதிர் முகமன் கூறித்
திருக்கினர் பீடநல்கி யருக்கியஞ் சிறப்பிற் பெய்து
மருக்கினர் மலர்கவேி வந்தனை புரிந்து வாழ்த்தி. (௨௩௨)

கைதவ மயக்கமென்னுந் காரிருள் சீத்துச் செங்கேழ்
பெய்தெழு ஞானமென்னும் பேரருட் சுடரோ போற்றுந்
துயதவக் கொழுந்தே யெங்கள் சூதமா தவனை நீயிங்
கெயதிய தியாகுகள் செய்த விருந்தவப் பயனெயென்றார். ( )

தவத்தின ரின்னபோற்றித் தாழ்ந்தன ராகியுள்ள
முவத்தனுஞ் சூதயோகி யுயாவற யுயரா நினற
சுவத்துறு தவத்திருங்கள் தெரிசனப் பேற்றினாலே
பவத்துடக் ககற்றப்பெற்றேன் பவித்திர னானே னென்றான். ( )

இன்னண நிகழுமேல்வையிருடியா சூதற்போற்றி
முன்னய முறநின்னாலே மூவறு புராண மெல்லாஞ்
சொன்னயந் தெளியத்தேர்ந்தே தூயமைமெய் தினமென்றானும்
பனனுதற் குளதொனறஃது பணிக்குது மென்னச் சொல்வார். ( )

தலமதி லொப்பிலாத தலைமைசேர் தலமா மாயை
மலமறு தீர்த்தந்தம்முண் மகிமைகூர் தீர்த்தம் யாண்டு
நிலைபெறு மூர்த்திதம்மு ணிகரறு மூர்த்தி யின்ன
வலர்தலை யுலகிலெங்க ணமர்ந்தன வறைதி யெனறார். (௨௩௬)

புலப்பகை வென்றா மாற்றம் புராணிக முனிவன் கேட்டங்
குலப்பிலா னந்தமென்னு மூவாக்கடன் மூழ்கி ரித்தன்
சிலப்பலங் காரமேய செயயதாண் மலரை யுள்ளக்
கலப்பினாற் சிறிதுநேரந் கண்மூடித் தியானஞ் செயதே. ( )

கண்மலர் திறந்துயோகர் கமலநோ முகங்கனோக்கி
யொண்மைசே ரறிவிலேனை யொருபொரு ளாகவுன்னி
றுண்மைசேர் வினாக்களீந்திர் றுந்தக வுள்ளதாலே
யுண்மையா யறிந்தவாற்றி னுணைப்பலென் றுணைக்கலுற்றான். ( )

தலங்கணித் தங்கண்மூர்த்தி தரணிமே லனந்தங் கோடி
யிலங்குவ விவைகீட் கெல்லா மேறறமா யந்தமூன்று
நிலைகொடு திரிகாலத்து நிலங்குவ தம்பை யொன்றே
யலதிலை யுண்மையென்றே யறைந்துவா ளாவிருந்தான். (௨௩௭)

மோனமுற் றவணேநோக்கி முனிவரா பசித்தார்க குண்பான்
வானமுற் றமுதம்வார்ப்ப லென்றுபின் வார்க்கி லோனை
மானவத் தலத்தின மூன்றுந் தொகுத்தனை வகுத்தி யெனன
ஞானமுற் றவனுமெல்லாம் வரலாற்றி னவில்வதானான். (உசம்)

நைமிசச்சருக்கம்முற்றிற்று

மூன்றாவது

நைமிசச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

அத்திரி, கலைக்கோட்டுமுனி, பற்பன், சுகன், தமிழகாமுனி
வன், சத்தகூனமுனிவன், சச்சிதானந்தன், சமதகினி, சனகன்,
மார்க்கண்டன், பதஞ்சலி, பிரகு, வியாககிரபாதன், வானமீகன்
பிளகி, இரணியவனமன், துருவாசன், கௌதமன், வசிஷ்டன்
இன்னோரன்னமுனிவாகள்யாவரும், இமாலயபருவத்ததிலான
ரூயககூடி மேலவருமாறு யோசிக்கலாயினா:—“ ஸதல விசே
டத்தாலன்றித் தாங்கள் கருதியகனமம் யாாகும் நிறைவேறுது;
ஆகையால் உயிரும் உடலும் வருந்த நாடோறும் புரியுநமுடை
ய தவங்களெல்லாம் ஒன்றுபலவாகுமபடி பயனளிக்கின்ற பவி
த்திர ஆரணியமொன்றை நாமெல்லோருந் நாமிடல்வேண்டிம;
அவ்வனமெங்குள்ளதோ” எனஎண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையி
ல், ஆங்கெழுந்தருளிப் நாரதமாமுனிவரைக்கண்டு களித்து வண
ங்கித் தங்கள் மனக்கருத்தைவெளியிடலும், அமமகாமுனிவன்,
தபோதனர்கன்மேற் கருணைசெய்து“ நீவிர்யாவரும் உலகமெல
லாம் படைத்தருளும் பிரமதேவனிடத்திற் சென்று கேண்மின்,
உங்கள் மனக்கருத்து நிறைவேறும்” என்றருளி வானுலகஞ்சார்ந
தனன். நாரதமுனியேகலும் முனிவர்யாவரும் பிரமலோகஞ்சோ
ந்து கலைமருடன் முண்டகாசனத்திற் கொலுவிருந்தருளும் பிதா
மகன் சன்னிதியில வணங்கிக்கைகட்டி வாயபுதைத்து நின்றனா.
இவ்வாறு வணங்கிநின்ற முனிவர்களைப் பிரமன் கருணைபுடன்பா
ராதது“ நீங்கள் வேண்டுவதென்னை? உராயின், ஆவறறையெல
லார் தடையினறித் தரச்சித்தமாயிருக்கின்றோம்”என்னலும், மு
னிவாக்கள்களித்தது“ கடவுளே யாங்கள் செய்யுந்தவம் ஒன்றுபல
வாயநற்பயனளிக்குந தலமொன்று எங்களுக்கு அருளல்வேண்
டுமென்று வேண்டினார். உடனே பிரமனறநுப்பையால் நேமி

யொலி யற்றிப் பூமிசைச்சென்று வந்ததுதான் தபோதனன் னான்! இச்சுக்கரஞ்சென்று எவ்விடத்தில் விழுகின்றதோ அவ்விடமே ஒன்று பலவாமபயனளிகளுந் தலமாகும், செல்வங்கள் என விடையளித்தனன் முனிவர் எனயாவரும் வணங்கி அச்சுக்கரத்தினை பின்சென்று அச்சிழந்த ஒரு வனத்தில் அரிபமாதவங்கள் செயதுவந்தனா அன்று தொடரி அவ்வனம் நைமிசவனமென்பபெயர் வழங்கியது. இவ்வண்ணம் சிகழ்ந்துவருநாளிலே நான் சிவபக்தியிற் சித்தநவருமவேதசாத்திரபுராணமென்னுந் தலங்களே உருவெடுத்தி வந்தனென உலகமெல்லாம் புகழ்த்துத் தவருமாகிய சூதமகாமுனிவர் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிவசிக்கணி, களித்து, ஆசனமுதலானவை நல்கி அபசரித்து, புன்றுகூறுவாராயினாள் —

சுருக்கமிலகேனவிச சூதமாமுனிவரோ? “ உமாமாலயாங்கள் புராண மனைததையுங்கேடிக் களிப்புறமுமாயினும், இன்று ஒன்றுகேட்டறியும் பொருட்டு ஆவல்கொண்டோம், “துபாநெனிலிபூமணடத்திலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றிலுமென்றுமயிசவுஞ்சிறப்புறமுருங்கிய தலமயாது? அத்தகையான தீர்த்தங்களுமும் மூர்த்தியுமென்குள்ளன? ” என்றமுனிவர்கள் முகாமிருந்தவர்களைப்பலப்பனென்ற புராணமுனிவன் நோக்கிக்களிப்புறமுசெய்வபெருமனைத்தியானஞ்செய்து வணங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான்

கேளுங்கள், முனிவர்களே? சிறியனாகிய என்னையுமோர்பொருளாகமதித்து அருமையாகிய, வினாக்கள் நல்கினீர், அந்நகுத்தககவிடைகொடுக்கும் வல்லமையில் லேனெனும், உங்கள் தெரிசன விசேடத்தால, தெரிந்த அளவு கூறுகின்றனன்; கடல் புடைசூழ்ந்த இப்பூமணடத்திற் பாவனமாகிய தலங்களும் தீர்த்தங்களும மூர்த்திகளும் அளவிடற்கனவாயினும், இம்மூவகையினுஞ்சிறந்து விளங்குவது அம்பைமாரகரமொன்றன்றி வேறு சொல்லத்தற்கு இல்லை என்றுரைத்து, மௌனமுற்றனன்.

இவ்வாறுதொகுத்துக்கூறி மௌனமுற்ற சூதமுனிவனை மஹையமுனிவர்கள் நோக்கி, “ ஒருவன் பசிக்கமுத்திருக்கின்ற தெனறுரைத்துப் பின்வார்க்காதவனைப்போல் வாளாவிருத்தலத்தருதியோ, தேவரீர் கருணைசெய்து அம்பைமாரகரத்திற் சிறந்த தலவிசேடமும் தீர்த்தமூர்த்திகளின் விசேடங்களும் வகுத்தருள

வேண்டும்எனப பிரார்த்திக்க, அவையனைத்தையும் சூதமுனிவர்
வரலாற்று முறையாற் கூறுவாராயினர்.

தைநிச்சச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

கடியாறு மலரிதழிக் கறபகத்தி னற்சரிதை
படியாரு மனந்தனுக்கும் பல்கோடி யுகஞ் சொலினு
முடியாது முடிவதுவேர மூகையென லென்றாலும்
வடியாத நசைதுண்ட வகுக்கின்றேன் கேண்மினோ. (க)

கைத்திருக்குங் காலத்திற் கரையிலறந் தேடுநர் போற்
பைததசிய காலினிய பன்னாலும் பழகுநர்போ
லெய்த்தலறு மெவ்வனத்தி லெமையாளு முமையொருபால்
வைத்தவர்வாழ் தலமனைத்தும் வணங்கிவலம் வரநினைந்தே. (உ)

சுயிலாயவ கரசிநகர் காளத்தி கனகசபை
யெயிலாருந திருத்தோணி மாபூர மிடைமருது
ரயிலாரு மாணக்காவாம் பலவாம் பதிவணங்கிக்
குயிலாரும் பொழில்சூழந்த கூடனகர் தனையடைந்தேன். (கூ)

கதிமணமும பன்னு னுமைப்புயலுந கலந்திருக்குந
துதிமணமு மத்தாரோ டறுகிறகு தோடிதழி
வதிமணமு முந்நாளில் வளராத தேயாத
மதிமணமு மாறாத வைகைநதி நீராடி. (சு)

கானத்தி லெடுத்தணிந்த கலனகற்றிச் சேற்கெண்டை
யீனத்தி னயனிதரு மெளலிதலை யிசையேந்தி
வானத்தி லரசொருவன் மகிழ்ந்தளித்த தெய்வதவி
மானத்திற் கொலுவிருக்கும் வரதனினை யடிபரவி.

முனையாகி மூவருக்கு மிமவான்றண் முதுமரயின்
னுனையாகி மதனெரிய றுதல்விழித்த முதல் வருக்கோர்
மனையாகி மூதண்டகோடியெலா மல்குயிர்க்கோ.
ரனையாகி நின்றாட மம்புயங்க டலைக்கணித்தேன். (சு)

பொன்னுநு மாலைமும் புயலாநுநு கோபுரமு
நினுநுநு மிநதிரவி மானததின் மீனயனத்
தெனனாநுநு புடையிருப்பச் சிறநதிருப்பா னழகனைத்து
நிந்நாநு மெந்நாநு மென்னுளும்விட் டகலாவே. (௭)

முத்திக்கு வித்தாகி முனைத்தெழுநதந் கடியருளந்
நித்திக்குஞ் சொக்கேசா திருவருளி னிலைநாடி
யெத்திக்கும் புகழ்துரியா தீதமெனு மவண் சினனாள்
பத்திக்கு வித்தாகத் தலவாசம் பயில்வுறமேன். (௮)

மீதுரியா தீதமெனு மதுளாவிட்டு வியன்கவிதைச்
சாதுரியபெல்லையுக்குத் தானுநா தனைப் ணிநது
தாதுரிய குறும்பலவிற் றழைத்தவர்தா னினைபரவி
மாதூரியத் தமிழ்முனியை மலையமலை தனில்வணங்கி. (௯)

காலையங்கண் கடனடத்தி யிமையமலைக் கன்னிகையின
மாலையங்க ணளிப்பவரு மானதிவி னிருகரையிற
சோலையங்கத் துறைமுழுது நீராடித் தூயவனவா
ழாலயங்கள் பலபோற்றி யம்பைநகர் தனையடைந்தேன். (௧௦)

நாமாதுந் திருமாதா நட்பினரா யாவருக்கு
மாமாதந் கருள்செயலா லறம்பொருளின பழமலக்க்
காமாரி கழலிணையின் மெயப்பத்தி கமழ்தரலாற்
பூமாதா புரிதவத்தின் பொலிவெனதே புகழந் தனனா. (௧௧)

கோத்திரத்திற் றலைவிவாந்த கோபுரமுந திருமதியும்
நாத்திரத்துப் புலவருக்கு நவீற்றரிய வணிகூத்த
நேத்திரத்து முசகடரி னிலைவிளங்கு குயிலேசா
சேத்திரத்தை வலஞ்செய்து திருப்பொருரைந் கரைசார்ந்தேன்.

பொதியிலே வருகின்ற பொருரைவிலே யொருகாலை
விதியிலே மூழ்கினரை வேண்டினரை மேயினரை
மதியிலே நினைத்தாரை நினைத்தாரை மதித்தாரைக்
கதியிலே நிறுத்துமெனி லிதன்பெருமை கழறுவதோ. (௧௨)

கின்னரர்மற் றமரூர்களுந் கேசவனு நான்முகனும்
பன்னரருமோரோழாம் பவித்திரநன் னீராடி
முன்னிணை தவிழ்நதுருயி லேசரடி முடிதாங்கித்
தந்நகரஞ் சார்சின்ருர் தகைமைகண்டு மிகமகிழ்ந்தேன். (௧௩)

வேறு.

தேவி சூலை தீபம் காசிபம்
கூவு கோலிலங் கொடுமபுழு மாறிமற
ருவி பாங்கு வைபாடி யரத்தனத
துவி யாலபரு சூழாதகத தேவியே (106)

காசி பேசா மரகதக மனனியை
யாசி ஸாயெரித தாட்கொளு மண்ணலை
காசி மூலநகரவிடை வாகனை
பாசி மலைப பழிச்ச வணங்கியே. (107)

திரை நொன்று சிறந்தங் சிருத்தபி
னிக னுற்ற விசேட மெவற்றையுளு
சங்கை யற்றறா தநதிட வேயொரு
தங்க வேரு வியாதனைத் துனனிபே. (108)

பாத பங்கயம் போற்றலும் பண்ணவன்
யாது கண்டனை யாங்க னுற்றைநனை
யோந வெனறிட வுற்ற துணாத்தமே
லாதி யம்பை யுற்றைந தற்றைதளேன. (109)

இந்த மாநகர்க் கெயது சிறப்பெலா
மெந்தை கூறென வேண்டலு மிந்தியப
பந்த பாச மறுந்த பராசரன
மைந்த னாககண் வழுத்துதன மேயினுன. (110)

சூத கேளதல நீத்தந துளங்கரு
ளாதி மூர்த்தியிம மூனறினு மமபையே
மீது யாந்த தெனப்பல வேதமு
மோது கின்ற தொருங்கு துணிந்தோ. (111)

வேறு

தானமே பொழியு மாசைத் தந்திகள் சும்மை தாங்கு
கானமே ரலங்கற பொற்றோட் காவலன வீரசேனன
மானமே லெழுந்த போந்து வையக மனைத்து நோக்கி
வானமே லெழுந்த தோன்று மழுவலான கயிலைச்சாரல. (112)

எய்தனன் விமான மாங்க ணெழுந்திலா வியல்பு நோக்கி
நெய்தவழ் வடிவேன மனன னிலத்தினிலி ரங்கிச்சென்று
செய்தவச சங்கையோகி செய்யதாண மலர்கள் சூழித்
துயதவ விமானஞ்செல்லாச் சூழ்ச்சியெற கருடியெனருன். (113)

என்றது *முனிவன் வேருதே யிறையவன் கயிலை யின்கண்
மன்றலங் கமலத்தோனு மான்முத லெவரும் பாதங்
கனநிட நடந்து செல்லுங் காரண மறியாயபோ லும்
சென்றனை மானமேறிச சிவவப ராதஞ் செய்தாய. (உக)

வெய்யதா நரகமெல்லாம் வீழ்ந்தனை செல்வா யென்ன
மெய்யெலா நடுங்கிப் பூமேல் வீழ்ந்தக மயங்கி வேருதன்
செய்யலா நனமை தீமை தேற்றிலேன் சிறியேன் றியே
ணையனே யுய்யீமாறெம் கருளனின் கடமை யெனறே. (உச)

மாதவன பாத் நோக்கி வீழ்ந்தனன் வணங்கீர் நின்ற
போதவன வதனநோக்கிப் பொருவிலாச் சங்கயோகி
ஆதவன் கிரணங் கண்ட வந்தகா ரங்கள்போல
ஓதவன் பாவகீக்கு மொருவழி யுணாப்பாளுகி. (உரு)

கோகில புரமென்றோதுங் கோதிலத் தலத்தின் வண்மை
பாகிய னீத்தநன்மை பவித்திர மூத்தி செம்மை
யாகிய துணைத்தநு கேக லாடலபோற் றிடலெய வித்தே
யோகிப ர்க் கரிமமோக்கத ஹறிடப் புரிநதானில்தால். (உச)

மாதவச் சங்கயோகி வழத்திய கதையாமிலைத்
பேதயில் சுகாக்குச் சொற்றேன பின்புனக் களித்தேனென்று
நீர்மமா தலகீர்மூத்தி நிகழ்தரு விசேட மெல்லாங்
காதலா லென்கைநெல்லிக கனியெனக காட்டினாளுல். (உஎ)

ஒருபத்தெட் டாம்புராணத் துயர்சைவம் பொருரை மானமியத்
திருபத்து மூன்றுதொட்டு முப்பத்தோனா றுறுதியாக
வருபத்திச் சரிதமமபை மானகர்க் குரித்தாமெனறு
குருபத்திச் சூதனெல்லாங் கூறுதன மேயினாளுல். (உஅ)

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

நீர்ன்காவது

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்.

தபோதனர்களே! பரிமளம் வீசுகின்ற கொன்றை மா
-வையைத்தரித்தருளிய சிவபிரான புண்ணிய சரித்திரங்கள் ஆதி
சேடனாகும் அகல்வதற்கடங்குவதன்றானால், மூகையாகியபுரன்

யெவ்வாறு சொல்வேன; அவாவசுத்தனாகி யெட்டிமைட்டிஞ் சிறிது கூறுகின்றேன கேட்டருள்வீராக”.

கைப்பொருளுள்ள காலத்திலே நல்லறம் தேடுகின்ற வர்களைப்போல சிறுவயதிலேயே கறகவேண்டும் ஸூலகளைக்கறபோகளைப்போல யௌவனத்திலேயே இத்தராதலத்திலுள்ள சிவாலயங்கள் முழுவதூற தெரிசனஞ் செயயவேண்டும் எனயான சங்கற்பஞ்செயது திருக்கயிலாயம், காணத்தி முதலான திவ்விய கோத்திரங்களைத் தெரிசித்து பூவலங்கொண்டு மதுரையில் சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிச்சிலநாள் அங்குத்தலவாசமுஞ்செயது, அப்பால் திருநெல்லை குறறூல முதலிய ஸ்தலங்களைக் கண்டு சேவித்துப் பொதிகையினமேவி அகத்தியமா முனிவரைச் சேவித்து அன்றிரவு அவவிடத்திற்றங்கி, மறுநாட்காலைப் பிறபொருளைநித் துறைதோறு நீராடி இருகணாகளிலுமுள்ள சிவாலயங்கண் முழுவதூற தெரிசித்துக் கடைசியாய் நாமாதூற திருமாதூற நட்டிற்று வாழுகின்ற அம்பைமாநகரத்திற் பொருளை நகிககவையிடஞ் சார்ந்தேன.

அவ்விடத்தில், திருமாஸ், பிரமன் முதற்றேவர்கள், முனிவர்கள், மறுமுள்ளபுனிதர்கள் யாவருந் தங்கடங்கள் மணியியருடன் களிப்புற்றங்குள்ள தேவிதீர்த்தம், சாலாதீர்த்தம், தீபதீர்த்தம், காசிபதீர்த்தம், கோகிலதீர்த்தம், புழுமாரிதீர்த்தம், குண்டதீர்த்தம், என்கின்ற எழுவகைத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செயது தங்கள் தங்கள் நகராஞ்சார்தல் கண்டு களிப்படைந்தேல; உடனே சென்று அவ்வெழுவகை நீர்த்தத்திலும் நீராடி அடுத்த விளங்குகின்ற சுவர்ணவிமானங்கள் சூழ்கத கோயில் வலங்கொண்டு சென்று சுவாமி காசிபேசுவர், மரகதாம்பிகை, எரிததாட்கொண்டவரதர், திருமூலநாதர், புருடோததமா இவர்களை வணங்கிப் பிரசாதமும்பெற்று ஒருமாதம் ஆங்குத்தலவாசமுறறு, இங்குள்ள தலம தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களை யுயரநிபிற உணரநினைந்து, என்குருநாத ராஜிய வியாசபகவானை யடைந்து வணங்கி வினவலும் அப்பொருந்தகை முனிவன சொல்லலாயினான்:—“குதனே, ஆதிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழற்றி அரகபுரிநத வீரசேனமகராஜனொருநாள் எங்குநதடையின் றிச் சஞ்சரிககவல்ல தன்னோர் விமானத்தில் ஆரோகணிததுப் பூலோகமெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்துக் கயிலையங்கிரிச்சாரஸையடைதலும் விமானம் மேற்செல்லாது தடைபட்டு நிறநிலைத்தெரிநது

1, ராணா வரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம். 3௩

நீங்கிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கு நீட்டையிலிருந்த சங்கயோகியை வணங்கிக் கேட்க, அம்முனிவன், அரசனே யிதுசிவபிரான் லீற்றிருக்கருங்கையெங்கிரியென்று தெரிந்திலையோ விஷ்ணு, பிரமாதியரும் தங்கள் தங்கள் கால்கள் நோவ நடந்துவந்து தெரிசனை செய்து போவார்கள். இவ்வாறிருக்க விமானம் தடைப்பட்ட தே தென்று சததும் அசசயில்லாமற கேட்கினாய்; இனிநரகமெல்லாம் உனக்கே உரிமையாகச்செய்து கொண்டாய்; சிவஅபராதியுமானாய்; எனறோதினான். இவ்வசனங்களைக்கேட்ட அரசன், நடு நடுங்கி மீண்டும் அம்முனிவனை வணங்கி, இவ்வபராதம் நீங்குமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நல்வழிகாட்டியருளவேண்டுமென, சங்கையோகி அவ்வரசனை அம்பைமாரகரத்திலழைத்துச்சென்று அழுவகைநீத்தததிலும் விதிப்படி ஸநானம் செயவித்து, சுவாமிகாசிபவரதா மரகதாமபிகை, எரித்தாட்கொண்டகடவுள்—இவர்கள் சன்னிதிவணங்கச்செய்து மானயியங்களும வரனமுறையுரைத்து சிவ அபராதமுதலான பாவங்களும் நீங்குமாறு செய்தான்.

மேற்புகன்ற சங்கையோகி வீரசேனமகாராஜனுக்கு ககூறிய அம்பைமானயியத்தை இன்றுனக்குச் சொல்லினான். என்று தலம், நீர்த்தம மூர்த்தி இவைகளின் விசேடமெல்லாம் உள்ளன கைகெல்லிக கனிபோல் விளங்க எனக்கு உரைத்தான்.

முனிவர்களே! பதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய சைவபுராணம், தாம்பிரவருணிமாதாமியத்தில் அததியாயம இருப்பது மூன்றுமுதல் முப்பத்தொன்றுவரையுள்ள ஒன்பது அததியாயங்களும் இவ்வம்பைமானயியத்தையே கூறுகின்றன என்று சூதமுனிவாமேற்கூறலாயினா.

புராணவரலாற்றுச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
தலவிசேடச்சுருக்கம்.

சரிய மாயனோடயனிவா புகழ்வது கருதப்
பெரிய தாகிய வினைத்தொடரறுப்பது பேசற்
சூரிய நாவிலுங் கருத்தினு மினிப்பதங் ருற்றோர்க்
சரிய நாத்கதி யளிப்பதங் வம்பைமாதலமே.

(க)

எண்ணும் யாவையு மீவது மெவ்வகை யறனும்
பண்ணுங் காற்பல னளிபபதும் பவக்கொடு வினையை
நண்ணுங் கரீலத்திற ரெலைபபது நயந்தெதிர நோக்கக
கண்ணுற ரூர்க்குவி டளிபபதும் காசிப தலமே.

(உ)

அம்பை மாதலங் கேட்டவ ரமரர்கோ னுவா
ரம்பை மாதலமெண்ணினே ரயன்பதி யடைவா
ரம்பை மாதலஞ் சொல்லினே ரரவனை யமர்வா
ரம்பை மாதலம் வாழ்பவ ரரன்கதி யடைவா.

(ங)

இந்த மாதலத் தொருகண மிருப்பவர் தமக்கு
மெந்த மாதவப் பயனகளு மினிதினெய துறுமே
விந்த மாதலத தனுதின மிருப்பவர் பெருமை
யெந்த வானுயா னியம்புவ னியாவாக்கு மரிதே.

(ச)

சந்த வார்முலை மரகதத் தையலபால் விளங்கு
மெந்தை யாரவண் விளங்கலா லவனுறு மெவருங்
கந்த மார்மலர்க் கற்பகக் கானவா னகமு
மந்த மாலயன் பதங்களு மணுவினுங் கணியார்.

(ரு)

மல்லெ லாந்தருங் கடலெலாம் வளைந்தமா னிலத்தி
னல்லெ லாந்தருந் தலமெலா நறறவ நாளு
மெல்லெ லாங்கெட நோற்றவா தாழு மத தலத்துப்
புலெல லாம்பெறுங் கதியினிற் சிறிதெனும் புகுதா.

(ர)

பந்தித் தாரணி வேதங்க ணீடுமுன் பனிகு
ரந்தித் தண்கதிர் வெங்கதிர் பிறக்குமு னமல
நந்திக் கண்ணுத னூரணற் படைக்குமு னளினத்
துந்திக் கண்விதி யுதிக்குமுன னுள்ளதத் தலமே.

(ஸ)

சீலங் கண்டது தெய்வதங் கண்டது சிவனார்
கோலங் கண்டது மூன்றிரண் டாயகு ரோச
சாலங் கண்டது சதுர்புக மளவில தான
காலங் கண்டது காணவுங் கதிப்பதித் தலமே.

(அ)

தோணி போனறது பவக்கடல் கடத்தலிற் ரெங்கு
மேணி போன்றது வான்கதியேற்றலி னிறைவன்
காணி போன்றது வுளிப்பதிற் காசினித் தேர்க்கச்
சாணி போன்றதங் கமலமா ரம்பைமா தலமே.

(ஈ)

அஞ்சம் போன்றது நலம்பகுத் தருளலிற் கரிய
மஞ்சம் போன்றது மனனியி னோம்பலின் மலர்ந்த
கஞ்சம் போன்றது திருமக னுறைதலிற் கற்பி
னெஞ்சம் போன்றது நேர்மைக் க ரத்தல நிமலம்.

(10)

வேறு

தணியாத கோபர்களுந் தாராத லோபாகளுந் தவள வெண்ணீ
றணியாத பேயாகளு மாறாத நோயர்களு மரனாக் காளாப
பணியாத பாவர்களும் படியாத சாவாகளும் பாாம டந்தை
மணியா தின் மதாணியெனு மத்தலத்தி லுறுவாரோல வாளு
சாவார்.

(11)

ஆகமங்கள் கற்றாலு மதன்வழியே யுறறாலு மளவி லாத,
யோகமகம் புரிந்தாலு முயாதவங்க ளிருந்தாலு முணவற ருது
ம், போகமய லவித்தாலு ம்புகழமரபி லுதித்தாலு ம்புவிபாண்
டாலும, பாகமர கதமணியார் பயிலிடத்துப பயிலாகா
யாவர் தாமே.

(12)

கமபையிலே யிறந்தாலுங் கவலையிலே யிறந்தாலுங் களவு
செய்து, பமபையிலே யிறந்தாலு ம்பசியனுங்க விற்றந்தாலு
படுநோ யாலே, வெமபையிலே யிறந்தாலு ம் வேறுவிதத் திற
ந்தாலு ம் வேதங் கூறு, மம்பையிலே யிறந்தாக ள் என்கயிலே
சிறந்தார்க ளளவில் சாலம்.

(13)

கற்பகத்தி லிருப்பவருங் கதிாமதிமண் டலதவருங் கனக
க் குனறப, பொறபகத்தி லிருப்பவரும் போதனக் கிருப்பவரு
ம் பொருவின் மாயோ, னறபதத்தி லிருப்பவரு ஞானதலத் தி
ருப்பவரு நாதன கைலை, வெற்பகத்தி லிருப்பவரு மம்பைநார்
தனிலிருக்க விருமபு வாரால.

(14)

அன்பாலே யகமுருகி யருங்காலை ஆயிலெழுந்தங் கமுதே
போதை, தென்பாலே பெருகிவரு பொருநையிலே நீராடிச் செ
பங்கள் செயதே, யென்பாலே யணியணிந்தா ரடிவணங்கி பொ
ருகணமங் கிருக்கப பெற்றா, முன்பாலே யிருவந்தொழு மூவா
த பெருங்கதியா முத்தி சேர்வார்.

ஒருநாளங் குபவாசத் துடனிருந்து ருயிலேச ருபய பாதத்,
திருநாள மலீர்பணிவார் சிவபெருமா னுருவணிவார் கிணைகூர்ந்
தங், கிருநாள முபவாசத் துடனிருந்தே யெரித்தாட்கொள் ளி

வறவற போற்றிற், கருநாஞ்சீங்காநாராயக் கண்ணுதலார் திரு
மேனி கலப்பா மாதோ. (108)

கோதான மளிப்பவர்கள் கோதான பிறப்பமுந்தா கொழு
மை வாயநத, பூதான மளிப்பரிதும் பூதான நகரடைவார பொ
ருவில் சொன்ன, மாதான மளிப்பவர்கண் மாதாவின கருப்பனு
கார மறுவில் வித்தி, யாதான மளிப்பவர்கள் யாதானுந தயா
னு கா ரிமையோ ராவார். (109)

அடியாருக் கதலத்தி லமுதொருநா ளளித்தவாக ளளவில்
காலம், படியாருக கரகாபிப பண்ணவாக்குங் கோவாபிப ப
துமத தோனும், வடியாரு நேமியங்கை யரிபவனுந தெரிபாந
வரகன மேய, கடியாருங் கயிலையிலே கணததலைவ ராயசசிவ
ததிற் கலப்பா ரப்பால். (110)

சதகோடி பரிமகஞ்செய பயன்பெறுவ ரொருநாளேத தல
வா சத்தாற், சதகோடி சிவதருமப் பயன்பெறுவ ரிருநாளேத் த
லவா சத்தாற், சதகோடி யறத்தினயம் பெறுவாராக ளிரண்
டொருநாட் டலவா சத்தாற், சதகோடி சதுர்யுகங்கள் சிவதல
த்தில் வாழ்வாரித் தலத்தில் வாழ்வாரா. (111)

மானவரி நயனியெனு மதிதிமுனர்ப் பயந்தெடுத்த வலா
ரி மென்பான, றுனவரை வதைபுரிவான கருணையிடு பொருரை
யிரு தாள்க றுன்னி, ஞானவழி தவமுஞறறிக் கருததுமுறறி
வானவாகோ னலமுங் கண்டா, ளீனவழி வரும்பிறவிக் கடல
கடந்தா ளவன்பெருமை யிசைப்பார யாரோ. (112)

காசிபரும வசுமன்னுங் கதிர்குலத்தி லுதித்தவிரு காளையோ
ருந, தேசிலகோ லிப்பிரனும பிரமோத ஸோடரிய சிவசன மாவு,
மாசிலா சியற்றியவோ ரிறையவனும் பெரிதுமக மாறறலோடி,
பேசினிய தவம்புரிந்து பேறுபெற்ற ரததலத்தின பெருமை
யாலே. (113)

நற்றவத்தீர் கோகிலமு மத்தலத்தி லுதித்ததனு ஞான
மேவிப், பற்றவித்த படிவருக்கு மரிதான பரமசிவ பதியை மே
னாள், பெற்றதெனி லவணிருந்து மகம்புரிந்தார தவம்புரிந்தார
பிறைய ணிந்தாராக், குறறதிருப பணிகளசெயதா ருயர்கதிமே
லிருப்பொனு முனாவேன் டாமால், (114)

வளப்பரிய ருவினகரத் தலமகிமை சேடனுக்கு மனத்தினு
ன்னி, உளப்பரிய தென்குத முனியுணாப்ப முனிவொலா மன
கை கூப்பித, தளப்பரிய வயன்மாய னறியாத தனிமுதலே தா
முது போற்றிக, ருளப்பரிசி ன்னினைமொழித் தவசகுதன மு
கரோக்கிக கூறு வாரால். (௨௩)

திருக்காசி பேசுரத்தின் தலமகிமை செவிமடுத்தேந் தெவி
ட்டா வினப்ப, பெருக்காழநதே மிம்மைபொடு மறுமைபெறு
ம பேற னைத்தம பெறறேமேனு, மிருக்காதி புகழ்நீர்த த மனி
மையெலாந கேட்குமன மிசைந்தே மெனன, வருக்காறு படல
ருக்கு ன்னினைமொழிக் கொருகுத னுணாப்ப தானா. (௪)

தலவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

திருமால் முதலிய சகலதேவர்களாலும் துதிக்கப் பட்டது
ம், கன்மபாசத்தை யறுக்கத்தக்கதும், பேசியநாவினும் எண்ணி
யகருத்திலும் இணிக்கத்தக்கதும், தெரிசனை செயபச் சிவகதிதரத்
தக்கதும், அபிஷ்டமெல்லாந் கொடுக்கத்தக்கதும், ஏதேனுமோ
ரறஞ்செய்யுந் காலத்திலேயே அதன பயனுற அளிப்பதும், அவவ
ம்பைமா தலமேயாம்.

அன்றியும் அத்தலத்தின் பெயரே கேட்டவர் தேவராவார்; மனதி
ல் நினைத்தோர் பிரமனாவார்; வாக்கினாலுச்சரித்தோர் விஷ்ணு
வாவார், அத்தலத்திலேயே வாழ்பவர் சிவகதிக்குரியராவார் இத்
தலத்திலொரு கணப்பொழுது வசிப்பவா எவ்வகைப்பட்ட த
போபலன்களு மினிதினெய்தவாராயின, இத்தலத்திலேயே வசி
ப்பவர்கள் பெருமைமுழுதும் யானெவ்வாறு சொல்வேன. அத்
தலத்தில் வசிப்பவர் விண்ணுலகம், வைகுண்டம் சத்தியலோகம்
முதலான பதவிகளையும் சற்றும் விரும்பார். அளவற்றதவத்தைய
ர்ந்த முனிவர்களும், இத்தலத்தில் முனைத்தெழுந்தபுற்கள அடையு
ங் கதிக்கட அடையார்கள். இத்தலம் வேதங்கள் சநதிரஞ்சரியாக
ள திருமால் பிரமன் இவர்களினும் பழைமையானது; நலமெலா
ஞ் சிறக்கப்பெற்றது. தெய்வத்தன்மையுள்ளது. சிவபெருமான்
திருவிளையாடற் கோலத்தால மேனமையுற்றது; ஐந்து ருரோச
விசாலமுள்ளது, சதுரயுகம் பலகண்டது, அழிவிலலாதது, பவத்

கடல கடத்தலிறுணிபோன்றது, வான்கதியேறறலில் ஏணி போன்றது, சிவபெருமானுக்குறைவிடமாயது, பூமியாகிய தேருக்கு ஓர் அச்சாணிபோன்றது, கலமெல்லாம பகுத்து அளித்தலில் அன்னமொத்தது, மன்னுயிர்கட்கு நீருண்டகருமேகம்போன்றது, திருமகளுக்கோ தாமனாயொத்தது, பரிசுத்தத்தாற கற்புடைய மடவரா உள்ளம்போன்றது.

பூமிதேவி மார்பிலணிந்த பதக்கமெனச்சிறந்துள்ள அத்தலத்தில் வந்தவர் எப்படிப்பட்ட பாதகராயினார் தேவராவாழிமர கதவல்லிசமேத ஸ்ரீகாசிபேசுரா எழுந்தருளியிருக்குமித் தலத்திலவந்து வாசஞ்செய்யாதவர்கள் வேதாகமவுதன்கற்று அதன வழி நடந்தாலும் அருமையான யோகம்முதலியவைகளைச்செய்தாலும், மேற்குலத்திற பிறந்தாமலு பாவர்களை பாவார்கள்.

இததலத்தினர் எவ்விடத்தில் ஐதவாகளும் மோகத்த மடைவராகளும், சுவாககம், சந்திரசூரிய மண்டலங்கள், மகாமேருக்கொடுமுடி சந்தியலோகம், வைகுந்தம், ஞானபூமி கைலாசம் முதலான பதவிகளில் வசிப்பவர்களும் இந்தலத்தில் வந்து வசிக்க விரும்புவார்கள்.

உள்ளனபுடையவராய வைகறையாமத்திற பொருநையில் மூழ்கி நிறணிந்து சுவாமி காசிபேசுரப்பெருமானைச்சேவிந்து, ஒருகணப்பொழுதேனும் அக்கலத்திறறங்கப் பெற்றவா அழியாத சில கதியடைவார்கள். ஒருநாளித்தலத்தில் உபவாசமிருந்து சிவபெருமானை வணங்கினோர்கள் சாரூபியபதவியடைவார்கள். இரண்டிராநுபவாசமிருந்து எரித்தாட்கொண்டபெம்மானை வணங்கினவர்கள் சாயுச்சிப்பதவியடைவார்கள் அத்தலத்தில் கோதானம் செய்தவர்கள் கேவலமான பிறப்பிலமுந்தா பூதானஞ்செய்தவர்கள் பிரமலோகமடைவார்கள் சுவாணதானஞ்செய்தவர்கள் பிறப்பிறப்புஅற்றவராவார்கள். வித்தியாதானம் செய்தவர்கள் நித்தியானந்த பூதராவார்கள் ஒருநாளித்தலத்தில் வசிப்பவர் சதகோடி அஸ்வமேதபுலனை யடைவர் இரண்டுநாள் வசிப்பவர் சதகோடி சிவதருமப்பயன அடைவர் மூன்றுநாள்வசிப்பவர் சதகோடி அருத்தினபலன் அடைவர் இந்தலத்திலேயே வசிப்பவர் சிவலோகத்திலேயே வசிப்போராவார் அன்றியும் இந்தலத்தின் முகத்துவந்தால் அந்நியும் காசிபமுனிவரும் சூரியகுலத்து தித்த இரண்டு மன்னவர்களும் ஓர் அந்தணனும் பிரமோதனும் சிவசனமாவு மந்த்ரோரசனும் யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்து

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம். சக

சூரேஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்றார்கள் அஃதன்றி ஓர்கோகில
மும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தாற் சாபநீங்கி நற்கதிபெற்றது.
இத்தலத்தின் மகிமையெல்லாம், ஆதிசேடனும் சொல்லமுடி
யாதானாலு, என்னால் ஆருமோ என்றுகுதமுனி சொன்னதை
க்கேட்டு மறறையமுனிவர்களையாவரும் ஆனந்தவாரிதியில் முழுகி
னவர்களாய் மறறைய மகிமைகளையெல்லாம் விரித்துரைத்தருள
வேண்டுமென, ருதமுனிமேதசொல்லைத்தொடங்கினார்.

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆறாவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆதி நாட்டக்களெனபா னருமைகூர் மகளைக்கொண்ட
சோதி நாயகனை நீததுத தூயதவ ரிருவர் தேவா
வேதி நாற் புறமுஞ்ஞம வியனமகம் புரிவ தானான் (ள்வான்.
கோதி னும் வினை வெள ளாறறு வழிக்கொளும் புணைநோ கொ

இன்னனந தாதைவேள்வி யியற்றுத லறிநது தூய
வனனமென் னடையாள் செல்வா ணையனை வணங்கி வேண்ட
முன்னவ னழைத்தி லாதான முன்புத நிறை யென்றே
சொன்னனன் மீண்டு மன்னை துணைவனை வணங்கிக் கூறும். (உ)

தியக முடைய ரோனுஞ் சென்மத்தாற் பயந்தா ராகை
நாயக வின்றென்மாட்டி னல்வர மருள்க வென்றான்
பேயக முடைய ரோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்க
டாயக மதனிற செல்வான தம்முளங் களிக்கு மன்றே. (ங)

கருவி யங்குந்தன மாறறங் கண்ணுதற் பெருமான் கேட்டு
வருவினை யோராத நங்காய மறறினிச் செல்வா யென்ன
வருவியங் கயிலைநீங்கி யபபுறங் கடந்து தக்கன
மருவிய மகச்சா லைக்குண மனகரு தீர்ப்பச சென்றார். (ச)

செனநன டாதை முன்னர்ச் சேறறுஞ் சினந்து தக்க
னனறுனை வளாத் தே விசர்க் காயினை யதனு னீயு
முனறுனை வனுமிந் குற்ற லுயாமகந் தூய்மை யின்ற (ள். (ரு)
பின்றுனை யழைப்பிற் தாராயா ரோனவநதாய போபோ வென்று

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHAN
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

பாதக ஐனாத்த மாறறம் பார்வதி செவியிற் கேளா
வேதகம் வெதுப்பத தாயமுன் மேவின ளவளுந தக்கன்
மோதக முனியு மெனறே மூகைய ளாளுள் கண்டு
காதக நீண்ட கண்ணீர் கனதனங் கழுவி யோட. (௬)

அவிதரு முகம்வா டிற்று னையயோ வெண்ணை யன்றிச்
சிவனையு மிகழ்ந்தா னிர்தத் தீயவன முகத்தைக் கண்டார்
கவாதரும் பாவ மெனறே காதற்பற் றறுத்தா ளாகி
இவாதருங் கயிலை செனரு ளிறைவார்சன் நிதிமுன நினருள். (௭)

நினறவள் வதன நோக்கி நோதன வறிநது நிகதன
கனறினன புருந நாபபண் கதுமென வுதித்துச் சீறும
வென்றிகொள் வீரன றனை வினாந்துநீ தகசன யரசம
பொன்றிடப் புரிதி யெனனப போயினன கணங்குள சூழ. (௮)

மற்றவ டன்னை நோக்கி வகுத்தரும் மொழி கடந்த
பெற்றிய ளானா யஃதாற் பெருமபொறை யிமவான செய்த
நற்றவப பலத்தின் பேராய் நன்மக ளாவா யாக
வுற்றுனை யற்ற நோக்கி யுயாமணம் புரிது மெனருள். (௯)

திவாக்கணஞ் சயின்ரு னின்ன செப்பவந தேவி யத்தா
வரைக்கண மொருபா னிந்நே னுறறுவ தெவ்வுன சொன்ன
வரைக்கணை வனர்கா லேனும வநதுவந தருளிளுலே
தரைக்கணை மணந்து பாகம் பெறவரு டருதி யென்றுள். (௧௦)

சுந்தரி யுனாத்த மாறறந் துயவன்கேட் டவவாறே
தந்தன மென்னலோடு சராசர மனைத்து மீனற
வந்தரி யிமயப பாங்கோ ராவித்தா மராயின மீது
வந்தரி வணங்குந் தெயவ வனிதையங் குழவி யானுள். (௧௧)

வநதுபாண் முரல வண்டா மறிதிரை கவரி வீசச்
சுந்துநீர்த் துளிக டாங்குஞ் செழுமரைப் பன்ன மெல்லா
முந்தவாலத் தியேந்த முதுதமிழ் மலையம் பெற்ற
மந்தமா ருதந்தா லாட்ட மாதங்கி வளருங் காலே. (௧௨)

என் மணிக் கோவைவேயந்த மேனையோ டிமவா னந்நாள்
தன் மணித் தரங்க வாயி யெயதினன் றபோ பலத்தால்
வின் மணி தேவர் மொளசி வியன மணி யடிவார்கீ கெல்லாங்(ன்
மணி யவனைக் கண்டான் கனிதனன றமுவித் கொண்டா

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்.

பிறப்பிலே நயனமில்லான் பிறகுகண் பெற்றாற்போல
நிறப்படு மிலம்பா நெறு னீணிதிமடுத்தாற்போல (டான்
மறைக் குலர் தேடிவைத்த மகத்துவப் பொருள்கைக் கொண்
சிறப்புயர்பரமானந்தச் செல்வநாயகனேயானான். (யச)

சிவத்தரும் பிரசா தம்மே செல்வமே மரபனைத்து
நிவத்தொளி விளக்க வந்த நிறைந்தமா மதியே யென்றன்
பவத்தொடர் பிணிதவிழ்த்த பசியநல லமுதே யானசெய்
தவத்தொரு பேறே யெனனச் சந்ததம் புகழ்நதான் பின்னர். ()

மானய நயன மின்ப மல்கிடக் காதனோக்கு
மேனையங் கரத்து நலக மேயினன முதறி மோந்து
தானையந தொடைமேல வைத்துத் தனறனத் தனபி னூறும்
பானயந னுடடிக கண்ணுட் பாவைபோல் வளர்ப்பதானான். ()

கன்ன லோர் வண்ண மாகக் கதித்தனள் வளரா நின்ற
வனனமென னடையா னோராநா னிமாலய னருடி னன்மி
யென்னொரு தாதா யொன்றிற் கிசைப்பதற் கிசைந்தே னென்ன
மனனவன குதலைச் சொந்தேன வாககுதி யெனனச சொல்வாள்.

தவத்தினு லன்றிறறற் சாதனத் தாலே யாவா
சிவத்தினும் பதவி சோந்து சிறந்தன ராகை யாலே
பவத்தினும் பிணிக னீப்பப் பசுபதி பகை பாதத்
துவத்தினுந் தவத்தி னின்றே சுகமபெற விடைநல் கென்றான். ()

சுதையருங் குதலை கேட்ட துயதவத் திமவா னென்ற
னிதபவா லபத்து மேய வினபவா ரிதியே நனமை
புதையமா மாறு சொற்ற யுறுவதோ முலைப்பா னுறறஞ்
சிதைவிலா வாயாய பேதைச சிறுமியாய தவநீ நிறநல. (யச)

பக்குவ முடையை யேனும் பாலைநீ யாத லாலே
தக்கநல வயதிற செயத நகுதியென் றருளி ஞானப்
புகில் வாழ முதை யின்பப் பூரண நந்த சோதி
மைக்கணங் கருணை வாழவை மடியினமேல் வைத்துக் கொண்
டான் (உய)

பற்றுளான் மாற்ற மின்ன பகரலுந் தவஞ்செய் வரர்கட்
குறறுள காலம் யாதோ வொருபிரா னருளி னாலே
முற்றுவ முறறும் வாழநாள் வீண்செயென் மொழிந்தே னீண்டு
சுறறினித் தரியா துள்ளந தரவிடை யென்றான் மம்மை. (உக)

சிரசெனு ஞான வைராக் கியத்தினுஞ் செல்வ மோங்கு
பிரசன்ன வதன கோக்கிப் பேரண்ட கேடடி யெல்லாம்
பரசன்னை யிவளா மற்றப் பாவைய ளல்ல னென்றே
யரசன்ன முன்னு ளத்தி னுறெனக் காறே யென்றான். (௨௨)

தந்தைதாய் விடைகொண் டேகித் தபோவனஞ் சார்ந்த தேவி
கந்தமார் முடியின் மீது கரத்துணை முகிழ்த்தங் கேற்றிச்
சிறையா லைந்தெழுத்தைச் செபித்தன ளாகி யுள்ளத்
தெந்தையா ரிருதா னுன்னி யியற்றின டவங்கங் பன்னுள். (௨௩)

பாகனா டவச்செங் காந்தம் பரனகக் கரும்போ னிரப்ப
வேகமா விலைமேற் சென்று வியன்மலை சார்ந்து நாதன
யோகமா ரமுதே நின்ற னுயர்தவத தக மகிழ்ந்தாந
தாகமாக் கேட்ட வெல்லாந் தருதுமென றுரைத்தா னையன். (௨௪)

ஐயன் செந்தமிழின் மாற்ற மம்பிகை செவிவாய் தேக்கிப்
பையவே கண்மலர்ந்து பசுபதி யிருதா டொட்டிச்
செய்ய செஞ் சடையீராகத் தெரிசித்துப் புளகப் போவை
மெய் யெலாம் போர்த்துத் தீமேன மெழுகென விளகி யுள்ளம்.

புரிதவ நிலையி னீனகிப் பூசுரர் விடுப்ப வந்த
கரிதரு முரிவை போர்த்த கண்ணுதற கரும்பைச் சூழ்ந்தங்
கரிதரு மயனோ மிம்ப ராதியர்க் கரிய தான
விரிதரு மலாத்தாள் போற்றி வியந்தனள் புகழ்வ தானுள். (௨௫)

காட்டுவா யுலக மெல்லாந் கதித்திட வினையின வாயப்ப
ஶுட்டுவா யூழிநோக்கி யொன்றறத் துடைத்துத் தன்பாற
கூட்டுவாய கூடுகில்லாய குயிலுவாய மீட்டு மாங்க
ஶுட்டுவா யாடாநிறபாய யறைவதாம் பரிசோ வையா. (௨௬)

பண்ணுளே பயின்றவேத பாரகர் முனிவர் சித்தர்
விண்ணுளே பயின்ற தேவா விரிஞன்மா விவர்க ளுள்ளத்
தெண்ணுளே யடங்கா தாகு மிறைவனே யென திரண்டு
கண்ணுளே காலமெல்லாங் கலந்துநின் றருள்வாய் போற்றி. (௨௭)

மன்மத தகனா போற்றி மழுவலாய் வரதா போற்றி
பொன்மலை யில்லி போற்றி புங்கவ புனிதா போற்றி
தனமய மூலகமெல்லாந் தழைத்தநின் மலனே போற்றி
யென்மண வாளா போற்றி யீசனே போற்றி யென்றே. (௨௮)

இத்தகை யிமவா னங்கை யெந்தைநா யகணைப்போற்றி
நித்தவெம் பிழைக ளெல்லா நீத்தெனை மணத்திற் கொண்டே
யததமு மருடி யெனன வையனு நாளை நின்னை
யித்தலை மணநது பாக மீதுமென் தேக லுற்றான். (௩௦)

ஏகினு னுனை யிங்க ணையதிட வழைத்துச் சொல்வான்
பாகி னுண் மணத்தைப் பின்னர் படர்தர விடுததா ளேனும்
போகினு டாடைத் கெல்லாம புகனறன ளவனு மின்ப
மாகி னுன மணத்திற் கேறறு மணி யெல்லாம புதுகக லுற்றான். (௩௧)

மனைநகா விளகக லுற்றான மணியொளிர பந்த ரிட்டான
றனை சிகர் கினைஞருக்குந் தபோதனா தமக்கு மறறக
கனைகட லுலகந காக்குங் காவலர் தமக்கு மோலை (தான.
புனைதர விடுத்தான வேண்டும் பொருளெல்லாந் குவிததல செய

கடி கொண்ட கயிலைக் குளறக கற்பகத் தருமேற் காமக் (எ
கொடி கொண்டு படரு மந்தக் கோலாகா ணங் குறுவே னென
மடி கொண்ட தரங்கமேல வாரிதி குளித்த வையயோன
படி கொண்டு வணங்கக் கீழ்பாற் படாந்தன லுதயஞ் செய்தான்.

தருவள ரிமைய வள்ளல தபோதனர் தம்மைப் போற்றி
மருகளை யழைக்க வென்ன மற்றவர் கயிலை சார்ந்து
கருணைநா யகணையேத்திக் கழறலங் கடவு னுதன் (வான்.
றிருவுள மகிழ்ந்து செல்வான் செங்கண்மால் விடைமேற்கொள்

கொள்ளலங் குறுத்தாட் பூதக குழுவினா தலைவா சத்தி
வெள்ளமோ டாகமாதி வேதமு மூன்ற தாசசொ
றளளரும் பதவி யோருஞ் சதாசிவ மாதி யோரு
மௌளரு மூர்த்தி யாவோ ரிருவரோ டொருவா மறரோர் (௩௩)

கின்னர ரியக்கர் சித்தர் தீதகந் தருவ ரின்ன
துன்னுவா னவர்க ளாசை சூழபவ ருரக வேந்தா
பன்னுதா னவ ரரக்கர் பண்ணவா படிவ ரோனை
யின்னுயி ருடம்பெடுத்தா ரியாவருந் திரண்டு மொயத்தார். (௩௪)

ஊர்வன முதல வெல்லா மொருவழி நெருங்கி மொயதத
கார்கெழு மிடறறு னியார்க்குந் கருணையங் கடைக்க ணலகி
யேர்தரு விடைமே லுளாந்தது கிமையமால் வரைக்கட செனறூன்
புரர்முத லுலக் மெல்லாம் படாந்தன நிறைந்த வாங்கண். (௩௫)

இறை யெழுந் தருளானோக்கி யிமாலய னெதிரசென் றேத்தி
நறை மலர் மணத்தின் பந்தர் நாப்பணு சனத திருத்தி
முறை முறை பூசை நல்கி மொய்த்தவா ருயிரகட் கெல்லா
முறை விடங் காட்டி நல்ல வோணாவந் துற்ற தென்ன. (௩௮)

அழகினுக் கழகு செவ்வா ராங்கென வழுத னுட்கங்
கிழைபல திருத்தி நாத னிடததுவந் திருக்கச் செய்தார்
பழமறை முதல்வி யாய பராசத்தி யாங்க ணையதித
தழைமரை மாலை யொன்று தையலாட் கீந்தா ளந்நாள். (௩௯)

மனறலங் கமலத் தோனூல் வகுத்தரு ளுயிரக ளெல்லா
மினறுநின மணத்தினுக் கிமமலை நெருங்க ளாலே
தென்றிசை யுயர்ந்த மறந் வடதிசை சிதையத தாழ்ந்த
வென்றச ரீரிவானத் தெழுந்தன விறைவன கேட்டான். (௪௦)

சன்னிதி வணங்கி நின்ற தமிழ்முனி வானை நோக்கி
யினனிம வடபாற முழந்த விதைச்சமன செய்ய வல்லா
ருளனிடி லுனனை யனறி யொருவாமற நிலை யாலே
பன்னியு நீயுநதென்பாற படாகவென் றுரைத்தா னையன. (௪௧)

மத மலை யுரித்தா னின்ன வழுததலங் கலச யோனி
பத மலா பழிச்சி நினறன பரிணயக கோலங் காண்க
குது கல முடையேன் செயத கோதெனோ போதி யெனரு
யிது மணம் பின்னாக காண வெயதுமோ வீச வெனருன். (௪௨)

குமபசம பவத்தா னின்ன கூறலங் குழகன கேட்டு
வெமியேன முனிவ நீதான் மேவிய பொதியச சார்பி
னமபெரு மணக்கோலத்தை நலம்பெறக் காட்டு கிறபா
மிம்பரார வருத்த நீங்க வேகுதி விராவி னெனருன. (௪௩)

எனறலங் களித்துக் கும்ப னிறைவியோ டிறைவற போற்றிச
சென்றிட நிணையா நிறகத் தேவிமுன் சத்தி தநத
மனறலந் தாமந்தனை வரமுனிக களித்தா ளஃது
நன்றுலாங் கன்னியாகி நானிலம வணங்கி றறம்மா. (௪௪)

நங்கிது புதுமை யென்ன யிருடியாங் குவநது கொண்டு
பாங்கமா மனையா ளோடுந தென்றிசை படாநது செனருன
தேங்கமழி தமிழேணிச் சிவபிரா னுமையா ளங்கை
தாங்கிய மணச்சாலைக்குண் மனத்தினுற றரித்து நிற்பான். (௪௫)

வேறு.

வானெடுத்த கங்கைவள நிறைந்து மல்கு மதிர்காசி மழுவ ஸ்னை மகிழ்து போற்றித், தேனெடுத்த பாதவஞ்சோ சிகரத் தா லே தினகரனை வழிமறித்துத் தீதினேங்கு, கானெடுத்த விரத மலை கடிநது தாழத்திக் கனகமலை வளைத்தவனைக் கனிநது போற் றி, பூனெடுத்த வுயிர்க்குலத்தி னுடம்பே யனறி யுண்ணாத வவு ணர்வனத் துமிற்றினால். (சசு)

உறறவனை யில்வலன்வா தாபியொனறி யொருவனை முன கறி சமைத்தந் குறுவாப் போற்றி, நறறவனை தானத்திதி யிர தநாளா னலஞ்சிறக்கப் புசித்தினிது நடவா பென்ன, மறறவ னும வல்லரக்கா வஞ்ச மோரநது மதிக துடனபோயப் புசித்தவ னை வயிறறிற் றியத்தான, அற்றமுறக் கூவினனுஞ் சாமபற னா ளா வாகவெனச சபித்துவரு மாறு கொண்டான (சஎ)

தாராவநத கன்னிகையுஞ் சதியும் பின்னர்ச சார்ந்துவரப் ப லதலமுந் தாழந்து சென்றே, யேர்வந்த காளத்தியிறைஞ்சிப்போ றறி யெமமானை யொற்றிநக ரிடத்திலேத்தி, யாவநத சடை முடியெம் மண்ண லாரை யமமாவி னடிபரவி யம்பொன் றேய, சீர்வநத வவைநடுவிற் றிருநடஞ் செய சிறபரனா பொறபதங்கள் சிரமேற கொண்டி. (சஅ)

மணியேந்து காழிநகர் வளைந்து போற்றி மாயூர நாதனாய் மகிழ்ந்து பாடி, யணியேநது மாருரரணி முன் கண்டே அந்தக் குக கந்தகனாக கடிமை பூண்டி, கணியேநது மிடைமருநார்க் கறப் கததைக் கண்ணறக் கருத்துருகக் ககிநது போற்றிப், ப ணியேநது குடநதை முதற பலவுந் கண்டு பராபரனை யையாற றிற் பரசிப் போந்தே. (சக)

வள்ளமரு நெய்த்தானம் வணங்கி யெங்கள் மழுவலனைப் பெரும் புலியூர்வந்து வேண்டி, வெள்ளைவிசுட மழபாடி விள ங்கு வாளை வெண்ணுவ லிருப்பானை வியந்து தாழந்து, தெள்ளு தமிழ்ச் சிராப்பள்ளித் தேவை நாடித் திருவாமாத னாரனைச் சி ர்தை செயதே, யாளிலேவேல் வேள்பழநி யடைநது வாழத்தி யாப்பனா ரப்பனடி யணியாக் கொண்டே. (௫௮)

வெண்முத்த வேகவதி விதியி னாடி வின்னவாகோன் வியந் தளித்த விமானந் தன்னுட் பெண்முத்த மீனயுனி பிறங்கும் பா

ருக்

அம்பைத்தலபுராணம்

கப் பேராசின் ருமாசம் பெரிது வாழ்த்தித், தண்முத்தர் புலவர்
ருடன் சார்ந்து காளுந் தமிழ்விளக்குந் தமிழ்ச் சங்கர தனைச் சே
வித்தப், பண்முத்தம் பூணுத்தார் பதத்திற சாத்திப் பரங் கு
ன்றத் திருப்பாணப் பணிந்து போற்றி. (ருக)

சென்னுந் குருபாணச் சேவை செயது தேவரொலாம வே
ண்டெலிற் சிந்தை கூர்ந்து, கன்னுந் கடல்பருகி மீட்டு நலகி
நாற்கவிதை யுடனயந்து நனிநத்தென்றல், வந்து நெல்வேலி
வரதர் பாதம் வழிவண்ணையுசென்னி வணைநது மானத, திருநா
ரும புடாச்சுனத்தி லெனக ளண்ணி யிடத்திருப்பான் நடப்பது
ம மிதயவ கொணடே. (ருஉ)

பாவையரின் மயினடிப்பப் பசியகிள்ளி பண்ணெடுப்பப்
பொழில் பலத்தின் பரிசு நல்கும், பூவைநகா தனையடைநது பு
துநீராடிப் பூக்கொயது மணலி லிங்கம் புதுக்கி கைலை, கோ
வையதி லாவகித்துக் கோட னோக்கிக் கோட்டிசு ரொனப்பெயரு
நு கொடுத்தப் போற்றித், தேவையுறு வரமனைத்துஞ் செய
யோ னல்கச் சென்னியிசை தாங்கின னாயச் சிந்தை கூர்ந்தே. (ரு)

கருமூலம் பிறநதிறந்து கழிவ தான கடலகடப்பக் கமலம
லர் கதித்தோன் முன்னாட். கருமூல மொருயாகந் குயிலா நிற
பக குண்டநி மண்டெரியிற் குருத்தெழுந்த, திருமூல நாதருக்
குந் தேவியாக்குந் தேன்பாலி னபேடக மமுதுஞ் சேர்த்தி, வ
ருமூல மந்திரத்தான் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து வரம் பெற்றுத் திரிகூ
ட மலைக்கண் வந்தான். (ருச)

மாணியிலே கடன்கழித்து மணியா ளோடு வனிதையொடங்
கருந்தியங்கண் வளர்வ தானான், காணியிலே துயிலெழுந்து நடந்
த கன்னி காலணியி னவமணிகள் கலந்து ராயவ், வேணியிலே க
தித்தெழுந்து விளங்கா நின்ற வித்தாரச் சித்தினாயாம் விமலை த
னைச், சோணியிலே திரிகூடத் தொடரி லாங்கண் றோன்றவெ
ன வப்பொழுதே தொடரா நின்ற. (ருரு)

வற்றாத வடவருவி வரு நீராடி வளைமதில் சூழ்ந் தாலயத்தி
ன் வாயின் மேவப், பற்றாத வைணவர்க ளுண்ணீ செல்லந்
பாற்றன்று நிற்பியெனப் பரமயோகி, நற்றராய்த் துவவணிந்து
நாமந் திட்டி நாரணவென் றுருச்செபித்துக் கோயி னன்னி,
மற்றரு மதியாது மணிபோ னின்ற மாலவன் முழுவன வனை
து போற்றி. (ருக)

தெக்கணகை லாயமெனச் சிறப்புற் றோங்குஞ் சிவசைலத் தப்புதனார் திருத்தாண் மேலி, முக்களவி னிழலிடத்தே முளைத் தெழுந்த மூதண்ட கோடியெலா மூனன ரீன்ற, விக்குமொழி யுலகன்னை யிடத்து மேய வெம்மானின் செம்மலர்த்தாட னே வல பூண்டு, பக்கலுறு மனைவியொடும் பாவையோடும் பரிசு ச மிழ வணக்கூடம் படாநதா னப்பால். (௫௭)

அத்தடத்தின முளைத்தெழுந்த வனக லிங்கத் தடிபரபிப பா மாலை யணிந்து நின்றான், சித்தமறு மெயஞ்ஞானி செயலே போ லத் தென்றிசையும் ஊடகிசையுஞ் செவ்வேயாகி, யொத்தகா ட தாற மமிழமுனி யோங்க னங்கை யொருபரமன் மணக்கோல மு னனி யுன்னி, நத்தியந்தக திசை நோகடி நயனம் வைத்து உட கைமனை யோடவனே யாழு நாளில். (௫௮)

அமுறைநூ தாராகி யரிவை யாகி யமபுவியில் வந்து தித்த வமுத மன்னாள், செம்மைகரு குறுமுனிவன திருமுன சொறு செந்தமிழின முனிவரகே டைய பாவ, மிமமையிலே மும்மையிலே யியற்றி ஒரு மெண்ணினைத் திடவுண்ண வெயத வீழ், வெம்மையற வாடலன்றி விதியின் மூழக விதேக முததி தலை டைய வேண்டு மென்றே. (௫௯)

முன்னாழிற் பராசத்தி முதிய குனற மொயகுழற்கோர் மா லையென மொழிந்தங் கீந்தாள, பின்னாழி லவணினக்குப பிர சா தமமாயப் பெரிதருளப் பீடுபெறு பேதை யாகித், தெனா டடி வின்னோடு சிறந்து வந்து தெனமலையி னினகூடஞ் சேரப் பெற்றே, னிறநாளி னதிவடிவா யிலங்கு தற்கே யெனக்குவ் டை நலகவென வியமபி னாளால். (௬௦)

இமமொழிக ளமுதமென விருசெவிக்க ணேகுதலுந் குறுமு னிவ னெழுந்த போற்றி, யம்மணிநீ யுலகனைத்து மீனற வாயு ம் யனுதினமு மமுதாட்டி யளிககின ருளுந், செம்மையிலே வேண்டுவன வெல்லாஞ் சோததிந் தீராத வினைதவிழ்த்துச் சிறந தமுதநி, தம்மையுமே தருசத்தி தானு மன்றோ சாற்றுவதென் னி ருவுளமபோற மழைக்க வென்றான். (௬௧)

கொழுத்த தமிழ் பழுத்தமுனி ருயின்ற சாலைக் கூடத்து நனந்தலையிற் குருத்தெழுந்தே, யெழுத்துமுதற கலைறை எல்லாந் தேர்ந்தோ ரியல்பி னவில் செந்தமிழி னியல்பே பா லுந், கழுத்திடத்துக் கரமடுததந் குலகந் காத்த கண்ணுதலா ரு

யாக்கருளுங் கருணை போலு, மழுத்துபவத் தொடக் கறுத்தா
ராளு ஞானத் தணிபோலு மொழுக்குநிறை வமல முற்றாள். (1)

காமரசன் கடிந்துதவங் கருதிப் போற்றுவ காரணத்தி ரார
ணத்தி ரந்தக் கன்னி, தாமரச மாலையிலே சனித்த தாலே தாமி
ரப ரணியெனப்பேர் தழைக்கப் பெற்றுப், பாமரசன் கத்தினா
க்கும் பதவி நல்கும் பலதுறையும் பலபெயரும் பரித்தா ளாகி,
நாமரச நீததம்வமமி ஞானஞ்செயமி னலநதருவா மெனத்தினா
வாய நவிற்றல் செய்தே (௬௩)

பாசிமணை மீனல்லி பவள முத்தம் பணிவழகை சுழிலல்லி
பாநதன் வாழை, மூசலவ ஞமைதளிர் முறையே கூந்தன முகந
யனம் வாயிதழ்பன் முழங்கு கண்ட, மலிதிறன் முந்தியிடை ய
ல்கு லுளோ டாமுழநதான் புறந்தாண்டெய யாக நாளும், பே
சினிய பொருந்தமெனும் பெண்கீழ் நோக்கிப் பெரிபகடற் செல்
வனகம் பிறங்குற ஞால. (௬௪)

பொதியிலே தலைகொண்டு புணரி புக்க புனிதாயி வழுநொழுது
பொருரை பெனனு, நதியிலே யெவனேனு நானஞ் செய்வா
நலம்பெறுவா பருவமுறுநா ணீராடி, கதியிலே நிறுத்துது
றை கண்ககி ருக்கு கண்டாலுங் கேட்டாலுங் கைலை யென்ற
பதியிலே நிலைப்பருளும் பாவனத்திற படாதுறைகள் பற்பலவா
ம் பகரக்கேண்மின். (௬௫)

சேரமே யகததியமே சக்கர தீர்த்தந் தெனிகின்ற பாவனவா
மனமார் தீர்த்த, நாதமுறு விககிநேச நாரணிக நல்லநந்தம் வா
ணமொடு நயம்பாஞ் சாலங், காதலருள் சுதர்சனமே வாராக
மமே கமழ்தாம்பி ரவனனிமுனி கன்னியோடு, பாதகந்தீர வா
ருணமே பழமையான பாவநா சம்துர்க்கை பாவ நாசம். (௬௬)

கூறுகின்ற வைரமே யாலவாயமுக் கூடல் பஞ்ச வ
டியெனும்போ கொண்ட தீர்த்த, நாறுவயற நிருமல நகரமப்
பா னலம்பரவு மம்பைநகர நனிற்கொ டீர்த்த, மாறுநடுப் பிர
வாகத தமார் திலைகு மனகமுறு திருத்தேவி தீர்த்த மண்ணப,
பேறுதவி தருசாலை தீப தீர்த்தம் பேசினிவ காசிபமா தீர்த்தம் பி
னனர். (௬௭)

கிருமிகரங் கோகிலமா நீததங் கீழ்பாற் கிளர்ந்தெழுநது
பொங்குபெயா கோடி தீர்த்தந், திருவானை சுரமாதி வராக
தீர்த்தந் திகழ்சோமஞ் சாவமொடு காஞ்சி தீர்த்தம், வருவராக

ஞ்சரசு பதியாந்திர்த்த மறறவொரு கணனுவனார் வரமார் தீர்க்
தங், கருவாரூர் அயரொழிததக் கடவுண மூத்தி காட்ட வல
ஸ திருச்சுழியாங் கழற்குக் கேண்மின. (௬௮)

நளர்கொடினா வேழந்தி நாசவாறு நறசிந்து பால்கலியா
நவிலு மாறோ, டொளர்சாலி நதிரோடங் குறறகோனா யுந்து
மணி முத்தந்தி யிவைக ளொன்றாய்க், களியுடனே கலககின்று
அறையிற கறறோ கருதுதிரு வலஞ்சுழியாக் கழல்வ ரப்பரல,
தெளிவளஞ்சோ சேதரமா தீர்ததம் பிணனத் திகழுகின்ற எஜே
திரநற திரத்தமாமே. (௬௯)

வரசித்த திரத்தமொடு மெனன தீர்த்த மாண்டவியஞ் ச
நதிரனா வரனார் திரத்தந், திரவிருடி தூக்கையொடு சோம தீ
ர்த்தந தெளிகின்ற புணனாகு சேதரம்மே, சருவமொடு கங்கை
யுரோ மேச திரத்தந் தணிகிருந் அருவாச திரத்தந் சார்ந்த,
சரமருவுந் கோதண்டங் காண்டபமமே கருத்துதவு மாதவபபே
ர் கழறு நீததம். (௭௦)

கதியாதி விசுவேசங் காந்தா வம்மே கனசங்க மந்திரோச தீ
ர்த்தங் காவாரா, பதியான தேவேந்திர திரத்தம் பாரிற் பவித்தி
ரமா வுருத்திரபபேர் படைத்த நீதத, நதியாரு மககினிச ளுன
பாத நறறுருக்கை யுருமலையா நவிலு நீததந், திதிசேனி வாசமெ
னச செபபு நீததம் சிறந்த சிவதுபூந் அறைபபோ செழித்த நீத
தம். (௭௧)

தழுவுகுட்ட மிருடியொடு சடாயு நீததஞ் சார்ந்த பிதிர் தீர்
த்தம்பி ரதிசமபூணங், கழுவுபவம புன்னுகங் கோமுகையே
கனராஜ விலவேசா கமமு நீததஞ், செழுகோதா வரியொடு மு
க கூட திரத்தந் திகழசாலையெணனாக திரத்தம் பூர்ணந், திர
முமங்க ளேசமெனந் அய திரத்தந் தோமில்சுரு னுநநதத சோ
யமபபால். (௭௨)

தரங்கமுறு சோமெசம் வைருந்தம்மே தணியாத காந்தசுரு
சக்கர திரத்தந், திரபருச கேத்திரமே நவமார் தீர்த்தந் சிறப்ப
யாநத சரசசுவதி சாலா திரத்தம், பிரமமொடு திருவக்கிவி லிறங்
கு தெபவம பெருமைபெறு சங்கமெனப பெயர்கொ டுக்கந்,
திரமான காராலக் குமியாந் திரத்தந் திகழவேத வாயுவனனி
ர்த்த மபபால். (௭௩)

அயமைபெறு நாரசிங்கஞ் சேமேசம்மே அளங்கு (௭௪)

லைவாயாஞ் சுகிர்த நீத்தம், வாய்மை பெறு துறைகளின்ன வ
கைய தாகு மற்றுமுள நீத்தனகள் வரம் பிறருகுஞ், சேய்
மைபெறு நீத்தயிவை பொதுவே தெய்வச் சிறப்புளதும் பிறநதி
றந்து தேய்வதான, நோயமையறத் துடைப்பதுவு மான நீத்த
நோக்கிடினோ ராறாரு றவலக கேண்மின. (ஏச)

கழுமினொடு புறக்கனக்குங் கான வேதன கறகின்ற வன்னிக்
குங் கழிந்த செனம, முழுதுணரு ஞானநிலை மூட்டி வித்துமுழு
கிடலுங் காபாலி முதுநீர் வையந், தொழுமரசா மடநதையரா
ய்த் தோற்று வித்துத் தூயமை நலகி யிம்மைநலம துயப்பச் செ
யது, பழுதில்சில பரகதிமேற் பரவச் செய்த பாவனமார் திரு
த்தேவி தீர்த்தப் பண்பே, (ஏடு)

வசுமனனா மரசர்க்கு வலியாற் கொண்ட மானிலத்தி லால
யமு மறையோ ரிலலு, நசிவுறலா லப்பாவ நணுகா வண்ண ந
லமளித்துக் காசியெனு நகரிற் செயத, இசைபெறுமோர் மக
மழிய விவண்மீனடுறநு கியறநிடலு மிம்மைநல மெல்லா நல
கிச, சசியணித்த சிவபெருமான கதிமுன றந்த தனமையது சாலை
யெனத் தழைக்கு நீத்தம். (ஏசு)

வேணுவதீ தீரப்பி ரமோத நெனபான் மிகழுத்தோர் லேய
த்தண்டில் வேண்டிஞ் செல்வம், பேணிநனயக தெனநிசையிற
பெயாந்து கும்பம் பெற்றவனாற் பெற்றசுடா பெரிது தாங்கிக்,
காணெடிய கயழுழ்கிக் காசிமேவிக் கங்கையிலே மூழ்கி யிவண
கதிதத காலை, கோணவரும பவமூபபாங் கோது நீககிக் கொ
ண்ட தெனப செநதீப தீர்த்தக் கொள்கை. (எஎ)

இநதிரன்முன் னவுணாதமை யிகலில் வெல்வா னீனாண்
முன நவமியற்ற வினிது நல்கி, யநதிலிவண் காசிபனா மனக
யோகி யாங்கிரச மெனப புகலு மரியயாகஞ், சநதமுறப
புரிகையிலே தழுவின் மேய தறபரனை வணங்கி வரந் தாமுன
பெறது, சிந்தைகளித தவவிரத நானஞ் செய்யச் சிறப்பளித்த
காசிபமார் தீர்த்தமாதோ. (எடி)

உலகமெல்லாம் பொதுநீக்கி யொருகோ லோச்சு மோரசச
ன் வேட்டையினு ளுடல்வா டிறதுச், சலதுகரும் வேட்கையினு
ற் றடக்கை யானீர் தானெடுப்பக் கிருமியவண் சாரா தாக்கி,
யிலகிடத்து மூழ்கிடலு முடல மெல்லா மிழிகிருமி நோயகற்றி
யிம்மைக் கேற்ற, பலனளித்துச் சிவகதியும் பண்டளித்த பாவ
னமாவ கிருமிகரப பெயர்கொ ணீத்தம். (எக)

காரிகையார பலா குழக கங்கையாடுங் கந்தருவன் தனைம
திபாககாரணத்தா, னாரதமாமுனி முனிநது நானிலத்தி னறகு
யிலாயப் பிறககவென நாத கீதச, சீரினிய பிகமாகச் செனித்
து நானுஞ் சென்று சென்று மூழகுதலுந் தீய சாபம், வேரறு
ததுத் தனதுநிலை மேவ வைத்த விமலமது கோகிலமா தீர்த்த
மேனமை. (அய)

அணிபுருடோத்தமர்க்குநித மமல கங்கை யபிடேககு செ
யுமரச னுளு மாட்டப், பணிதிகழு மப்பெருமான பணியாற
செயத பாவனமுற தனவானோ பாவையர்க்குப், பணிதருபா
தக நீக்கிப் பீடனித்த பெற்றியது முக்குண்டப் பெயர்கொ ணீத்
ந மணி நிலசே ரமய நகர் மலகு தீர்க்க ந மறநேழாய் வ
ருத்திடுவா மேலோர மாடோ. (அக)

வேறு.

உத்தம சீதரவ கட்கு குறறிடுஞ் சரிதமெல்லாந்
தததமச சருக்கம் மிலவிநிதரச் சாறறு கிறபா
மத்தனா மெமையானு மனகனா ர உபார போறறுஞ்
செயனா செறநூத்தி விசேடமுஞ் செப்பு வாமால. (அஃ)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆளுவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முந்நாலத்தில சிறுவிதியாகிப் தககனெனபவன் சீவினைவய
த்தனபத் தனனருமை மகளாகிய தாக்ஷாயணியையுந் சிவபிரா
னாகிய மருகனையும் நீக்கி மாலயன் தேவா முனையுந் படை
குழ ஓர் மகமியறறலாயினன். இவ்வாறு தகப்பன் மருகிய
லைக் கேட்ட தாக்ஷாயணி அங்குச்செல்ல விரும்பிப் பரிசுநலனை
நிகி விடைகேட்டனும் சிவபெருமான அழையாதவன் அந் புது
தல் தீமை தருமென்று மறுக்க மீண்டும அன்னை வணங்கி (நீட்டி
கமுடையோனும் பெற்றவர் பிறநத பெண்கள், தாயகநனிராடு
ல்வான மமமுளங்களிக்குமன்றோ எனற பழமொழி த உணங்க)
என்பொருட் டிவ்வரம் இனறருளவேண்டுமென்ப பிராபுரிக்
வருவினை யறிந்த பாமன ஒருவாறு விடைகொடுக்க, அம் நத
டனே கையைங்கிநி நீங்கி மகச்சாலையுட் புருத்து சமன் முன

செல்லா நற்கையில் தக்கன் மதியாது தன்னையும் பதியாகிய சிவபெருமானையும் பலவாறு நிந்தித்திடல கேட்டுமனம்பொருதவாகித் தகப்பனமேல் வைத்த அன்பெல்லாம் அறத்துறந்து கைலையாகிரி சென்று சிவபெருமான் சன்னிதியிற் தலைகுனிந்து நிற்பாளாயினள். அதுகண்ட பிரான் சந்தே முனிவுகொள்ளலும் புருவமத்தியிற் கதுமென வுதித்தெழுந்த வீரபத்திரனை நோக்கி நீ போய்தக்கனியற்றுயாகுகதை யழித்திடுகனெனசெல்லவிடத்து, மறறம்பிகையை நோக்கி நீ நம்திருவுள்ளத்திற் கிசைநிலைய ஆகலாற பூலோகத்தில் இமவான் இயறறுந தவபபேருய ஓர் மகளாகக் கடவை அறறம் நோக்கி நினனையாம் மணஞ் செயது கொள்வாமெனலும் அம்பிகை ஓர்பெண்மகளாகி இமவனிடத்திலவளாநதுபுரியுமதவத்தால் நாயனையழைத்த னளாகப்பரமபதி அம்மலைக்கண்ணே உமாதேவியுடன் மணக்கோலங் கொள்ளா நிறங்கயில திரிலோகத்திலுமுள்ள மன்னுயிர்முழுவதும் அம்மலையிற் நிர்ண்டிமொயந்ததால் வடதிசை தாழ்ந்து தென்றிசை யுயர்ந்து போயதைச் சமஞ் செயயத் திருவுளங் கொண்ட பரமன முன்னின்ற அகத்தியமுனிவனை நோக்கித் தெற்கே சென்று பூமியைச் சமஞ் செயயெனத் தமிழ் முனிவன் வணங்கி விடைகொண்டேருங்குங் காலையில் அம்பிகை தனக்கு முன்பு சத்தியணிந்த தாமரைமாலையைக் கழறி பேசு முனிவன் கையிற் கொடுத்தலும் அதுவோர் ஒப்பற்ற பெண்ணுருவமாகக் குறுமுனி கண்டு களித்து லோபாழ்வுத்தினையோடு அப்பெண்மணியையும் அழைத்துக் கொண்டு தென்றிசை நோக்கி அநேக வனங்களும் நாடு நகரங்களுங் கடந்துவரும வழியிலவிந்தமலையை அடக்கி வாதாபிலு வலனைச் சங்கரித்துப் பின் குற்றாலஞ் சார்ந்து திருமலைச் சிவபிரானுக்கி வணங்கி அனநிரவு துயினது காலே பெழுந்த நடந்த பெண்மணியின் பாதச் சிலம்பி லுற்ற நவமணிகள் ஒன்றோடொன்று உரிஞ்சதலிஞ் செழுந்த சித்திரக்கன்னியை ஆககோ புண்ணிய நதியாயப் பிரவாகிக் குமாறருளித் தன் மனைவியும் மாலையிலுதித்த பெண் மகளும் பின்னொடர மலையாசலத்தில் மேவி வாழும்நாளில் ஓர் நாள் மாலையிலுதித்த மானினி தமிழ் முனியை நோக்கி, முனிவகேள் நானிந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் நற்கதி பெறுமாறு ஓர் நதிருபமாயப் பிரவாகிக்கப் போகிறேன் ஆதிபராசத்தி ஆஞ்ஞையு மவ்வாறே விடைதருவாயாகவென்னலும் குறுமுனி மகிழ்ந்து அவ்வாறே ஆகவென உடனே அப்பெண்மணி நதியாயப் பிரவகித்து தெக்கண்கங்கை யெனப் பெயர் பெற்றுப் படர்ந்து

• தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம் ௬௩.

சாகரம்வ்வா நீண்டு கலநது நிகழ வானாயினள்.

தபோதனர்களே! கேளுங்கள் மலைமுதற் கடல்வரை இடை
 மருதொழுதுகின்ற அநாததெக்கணகங்கையெனற பொருண்மாத
 தியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்துறைகள் பலவற்றிலுஞ் சிறந்த
 விளங்குவன அறுவகைதீர்த்தங்களே. அவை யாவும் அம்பைமாத
 லீகை யடுத்துள்ளன; அவை ஓர் கழுஞ்சுரும, பிரமசாரிகும
 நான்கு புறக்கருக்குமுள்ள சாப வினை நீக்கி நந்தி கொடுத்த
 தேவதீர்த்தம், வசுமனென்ற மன்னவ லுக்குச் சிவகதிசொடுத்த
 சாலா தீர்த்தம், பிரமோத னென்ற வேதியன நரை திரை முப
 போது இருவினைகளையும் நிகழிய தீப தீர்த்தம் அதிநி சாசிபா இ
 லுள்ள மனோபீஷ்டமெல்லா நிறைவேற்றிய காசிப தீர்த்தம் பி
 ருபயிலுபுடலமெல்லாம் கிருமிசொரியப் பெறு கிருமிகளே ப
 ரவை என்ற அரசன அக்கொடுநோயநீர்தது நந்தியடைவ செ
 யாத கிருமிகரதீர்த்தம் ஓர் சந்தருவன சாபததாலடைந்த குயிற
 பிறப் பொழிந்த கோகில தீர்த்தம் என முறையே பெயர் பெறு
 வனவாம் அன்றியும் அதிவீர பூபதிக்காகவநது சோளநியதம்
 தேவமாதா பாவ விமோசனஞ் செய்ததுமான முக்குண்ட தீர்த்
 தமெனறும் கங்கை யமுனை, சரசவதி தீர்த்தமெனறும் பெப்
 பெற்றதுமான தீர்த்தமொன்றுள்ளது அது பருடோததம்பெ
 ருமாள் ஆலயத்தின் பின்னுள்ளது. கூறிப் புவமெழுதகை நீத
 வரலாற்றைந்தும் அநதந்தச சருக்கவசனிற் கூறுகிறேன் என்று கு
 தமுனிமேற் சொல்வாராயினர்

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

அங்கத்திற் குயர்நயன மாவினத்தி ல்வான் சுரபி
 சங்கத்திற் பாஞ்ச சனயஞ் சதுர்மறையி லொரு சாமம்
 தங்கத்தி லைரஞ்சி தடநதியி லொரு பொருளை
 விங்கத்திற் நேவர் புகழ் விற்கங்கா சிப விற்கம்.

(௧)

ஏராக முலகமெல்லா மியற்கையினற செயற்கை யினற்
 சேராக விளங்குகின்ற சிவலிங்க நிலைக ளெல்லாஞ்

சாராகுந் கவையரகூந் தனிர்மலர்காய கனியாகும்
வேராகுந் காசிபனா வேதிக்கைக்காசி ப்லிங்கம். (௨)

பணியிலிங்க மும்பொலாம் பழவரகத் தெநநாநு
மணியிலிங்க மருளிலிங்கத் தெருளிலிங்க மாகமங்கள்
கணியிலிங்கந் கனகலிங்க மனகலிங்கந் கவி னோங்கு
மணியிலிங்கந் காசிபனார் மகததெழுந்த மகலிங்கம். (௩)

பவலிங்கம் பரலிங்கம் பழலிங்கம் பகலிங்கந்
தவலிங்கந் தழலிங்கந் தனிலிங்கந் தமிழிலிங்க
நவலிங்க நயலிங்க நாணிலமே னவிஸ்மினா
சிவலிங்க மனைத்தினுக்குஞ் சேவலிங்க 5 நேவலிங்கம் (௪)

ஏககோ மளலிங்க மெமையாநு முணையாளின
பாகமோ கனலிங்கம் பழவருளந் குடிபுருந்
சோகமோ கந்துடைக்குந் சுடலிங்கம் வேதியர்க்காயந்
தாக்கே சருமாகந் தழைத்ததுமிந் தனிலிங்கம் (௫)

களைத்தாரு மெழுமுசிவந் கண்ணுறந் விண்ணோரு
சினைத்தாரு மலாபொழில்சூழ் திருக்காசி பேச்சுரத்தின்
முனைத்தாாதம் புரமெரிந்த முன்னவனை யொரு பேளை
நினைத்தாநா நினைத்தாரு நிலைத்தாராந் சிவலோகம். (௬)

தாயிழுக்கி லண்டிடையரா குயிலேசா சன்னிதியிற்
பேயிழுக்கச் சென்றாலும பெரிதான பித்தமெனு
தாயிழுக்கச் சென்றாலு நொந்துயிர்போய்ச சுவமாகி
நாயிழுக்கச் சென்றாலு நற்கைலைப் பதி தருமே. (௭)

இரத்தலிங்கந் காண்கிலாகண் ணிரண்டிருந்து மில்லாதா
நிர்த்தலிங்கம் வாழத்திலாவாய் படைத்திருந்து மில்லாதா
நிர்த்தலிங்கந் தொழுகிலர்கை யிரண்டிருந்து மில்லாதா
நிர்த்தலிங்கந் சூழ்ந்திலாகா விரண்டிருந்து மில்லாரோ. (௮)

காசிபமா லிங்கேசர் கழறொழுதார் கரதலங்கண்
மாசுரிய மரமேனுந் கல்லேனு மண்ணேனும
பாசுநிறப் புல்லேனு மற்றுள்ள பலவேனும
வீசுதலிற் பட்டாலும் வியன்கைலைப் பதிசாரும். (௯)

தேக்குடைய மறைபுகழூந் திருக்காசி பேச்சுரர்க்கே
பூக்குடையெடுத்தாரோ பொறைக்குடலை யெடுக்காரோ

நோக்குடனே யனலெழுப்பு னாதல்விழியார் தமைப்புகழும்
வாக்குடனே பிறந்தாரோ மயக்குடனே பிறவாதார். (௧௦)

குறுகாத பொருளையிலே னவகறையிற் குடைந்தாடி
யறுகாது மகற்றாத மலரோனும் பரிந்தளித்தாச்
சிறுகால சந்திமுத லறுகாதுஞ் சேவிக்கப்
பெறுவாரோ சாயுச்சியப் பெருமபதவி பெற்றாரோ. (௧௧)

பணியளித்தா ரயனார்கைப் பணிகழித்தாள் பரவிதழிக்
கணியளித்தார் பவபாசக் கணியறுத்தாள் காஞ்சனத்தோள்
ரணியளித்தாள் விதியாவி யலாகளித்தா ரொன்பாளு
மணியளித்தாள் திருமாதா மணியகத்தா ராவாரால. (௧௨)

தபமேன மறமேனும் தழலோமபு மகமேனாஞ்
செபமேன மறமுள்ள செயகரும மேதேனாஞ்
சுபமேன குயிலேசா திருமுனபு தொடங்குவனோ
னபமேன பலனொன்றிற் காயிரமா நலம் பெறுவர். (௧௩)

சுரிதையாகஞ்ச சாலோகன விரியையாகஞ்ச சாயீபம்
உரிபவர யோகருக்கங் கொன்றாத சாரூபம்
பெரியபர ஞானியாகஞப் பேரான சாயுச்சிய
மரியவெயகள் காசிபமா வினகேச ருளுவதுவே. (௧௪)

ஒருவணக்க மொற்றைமல ரொருகடநீ ரோரிழைத்
லொருவிளக்க மோரிளநீ ரோராவின பாறிவலை
பொருவனத்திற் பெரிதமுத மோதிவையு னொன்றொருகா
லொருவனக்கு னுடனளித்தா னுயாகைலைப் பதிகனித்தான். (௧௫)

வேறு.

இதன்கைய சிறப்பினுயர் மகலிங்கன் காசிபர்ப்புள் னிலைந
ச் செய்க, முத்தழலவே திகையதனு னுத்தரவே திசையிடதது
முனைத்ததாலும், வித்தகரா மம்முனிவா பூசைமுறை முறைபுரி
ந்து மேயதாலு, மெத்திசையு மிருக்கினமும் புகழ்காசி பேசு
ரமா விலங்கொன்றும். (௧௬)

இனியகுரற குயின்முன்ன ரோத்தியதா னீசைகொள்கு
லேசொன்றும், பனிகொடினா வேழந்தி வளத்தம் பயிட்டு
தற பான்மையாலே, தனிநிகரு மனகமுறுந் திருவேழ புரிசொ
ன்றும் தகவின மாயோ, னனிவணங்கிப் பயனு முன போற்றி
யதாற திருப்போற்றி நாத ஒன்றும். (௧௭)

நங்கையெனு மரகதப்பெண் ணிடமுறலாற் திருவம்பை
நாதனெனும், பங்கமறு மணிலிங்க மூர்த்தியென்று மயிதானம்
பரிக்கப் பிறற்று, ரங்கவகோ யெரித்தாட்கொ ளனகொன முனை
ததெழுந்தா ரவரை மாயோன், பொங்குமறை புகழ்நததிருல
வேதமங்க லேசொனப் புகல்வ ரானறோ. (ய௭)

பல்லான வாயபடைத்த வனந்தனுக்கு மிருககிணுக்கும் பகா
தற்கெட்டாச, சொல்லான புகழ்படைத்த குயிலேச றொரித
தணுகொ யோககேற்று, நல்லான சரித்திரமக கடவுளாத
மருளாலே நவிலுவேனா, லெல்லாநதத தமச்சருக்கத தினி
தெனவே குதமுனி யியமப லுறறான. (ய௮)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! கேட்டருளவீராக, சரீரத்திலுள்ள பலவகை
'அவயவங்களில் நயனமும் பசுக்கூட்டங்களில் சுரபியும் வேதந
களில சாமவேதமும் சுவாணத்தில் அபரஞ்சியும் நதிகளிற பொ
ருநையும் மேன்மையாவதுபோல உலகத்திலுள்ள சிவலிங்க மு
கூத்த மனைத்தினுக்கும் மேலாவது காசிப லிங்கமேயாகும்.

இயற்கை செயற்கைகளால் விளங்கும் உலகத்திலுள்ள சிவலி
ங்கம் அனைத்தினுக்கும் மூலமாய விளங்குவது காசிபலிங்கமே.

அழகாலயர்ந்து அடியார அநதரங்கமே நிலையாகி வேதாக
மங்களாற புகழ்ப்பெற்று மணிலிங்கமென்ற வோர் சிறப்புப
பெயருமேற்று விளங்குவதும் காசிப முனிவன் யாகாக்கினியின
முனைத்தெழுந்த இக்காசிபலிங்கமேயாகும். அன்றியும் ஓர் அந
தன்னபொருட்டு எரிததாட்கொண்ட மூர்த்தியானவரும் இச்சிவ
பெருமானே. இப்பெம்மானுடைய அடியவரை மனதில் நினைத்த
வரும் அச்சன்னிதியில் பேயிழுக்க நோயிழுக்க நாயிழுக்கக் கிட
நதவரும் சிவகதியடைவார்கள்.

இந்தக்காசிபேசுரலிங்கத்தை யொருகாலமேனுஞ் சென்
துவணங்காதவருடையசரீரம்பயனறத்து. இக்கடவுளின் பொருட்
டு ஒருவந்தனம் செயதோரும், ஒருகுடநீர், ஓர் னுற்றிரி ஓர்தீபம்

முர்த்திவிசேடச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம். ௬௭

ஓர் இளநீர், ஓர் துனிபால், ஓர் சிறிய வள்ளத்தில் வைத்தியம், ஆகிய இவற்றுள்ளேதேனு மொனதுதவினோரும் அழியாத சிவகதி பெறுவார்கள்.

இத்துணைச்சிறப்பு வாய்ந்த இப்பெருமான் காசிபமுனிவர் செய்த யாகுடத்தராகினியில் உதித்தாமயால் காசிபேசுரரோன்றும், முன்னொருகுயில் இனிதினியற்றிய பூசைபேற்றருள்செய்தலாற கோகிலேசசுரரொன்றும், வேழகதி வீளங் கொழிக்கு மிக நாட்டிலெழுந்தருளி விளங்குதலால் வேழபுரிசுவர னொன்றும், திருமால் முதலானவாகள் போற்றி செய்தலால் நிருப்போற்றிச் சுவரரொன்றும். மரகதாமபிகையின் மாயகா ஆதரால் அம்பைமாயசொன்றும், மாணிக்கமணிவண்ணமாய விளங்குதலால் மணிவங்கமுராததியொன்றும், நாமகரண முடையவராய விளங்குதலானா, இவரோடு சிறித்தாட்கொண்ட கடவுளருமாயிரா, அன்றியும் இப்பெருமானே வேதமங்கலபுரோசனோரேர் அப்தானமுமுடையராய விளங்குகின்றனா.

முனிவர்களே! மேற்புரனற சடவுள்மகிமைமெல்லாம் ஆதிசேடஞ்ஞமளக்கமுடியாதென்றால் என்னுளாருமோ? ஆகாது ஆயினும் உமமுடைய சுன்னிதான விசேடத்தால் எட்டிஎய்ட்டும அபுநதச்சுருகங்கொறித கூறுபினறென்னெனச் சூகமுனிவன மேற்புரவாணாயினன.

முர்த்திவிசேடச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

எட்டாவது

தேவிதீர்த்தச்சுருக்கம்

துறையெலா மாவும்புலவந தோழமை மடுப்பநான்கு
மறையெலா மொலிப்பவேநா மதுமுறை தழைப்ப நான்கு
தறையெலாந தருமததேநா, நானூட னடப்பச சாதி
முறையெலா முறையினிற்ப முதலயுகம வாதநாளில. (௧)

சோமனாறு குடையுஞ் சூழ்ந்தது தன்னிய சுரப்புநாணும்
வாமமாக கிளையுந தேறல் வடிமலாக கண்கடாமுரு

சேமமாங் குயிறென் காற்றஞ் சின்னமுந் தேருங்கண்டு
காமனா களிக்குஞ் சோலைக் காம்போச நகரந தனனில். (௨)

நால்வகைப் படையினுறு நாற்புடை யரணிஞுறு
நால்வகைப் புடவிகாக்கு நாதனே யாகியெட்டு
நால்வகையறத்தாலவேண்டு நலந்தரு மகததா லொன்றில்
நால்வகை யுலகைச் சீர்த்தி நறறுகிலா ரப்போர்ததோன. (௩)

வளர்தரு முன்னேனுன மார்த்தாண்டன் கிரணத்தாலே
தளர்வற வுலகமெல்லாந் தானாகி நினறதேபோ
லொளிர்ந்தரு மாணையாழி யுலகெலா முலவச்செய்தே
கினர்தரு விக்கிராந்த கேசரிச் சக்கரவர்த்தி. (௪)

இநதிரன் புடவிமேவி யில்லற நடத்தி னுற்போன்
மந்தரத் தடந்தோண் மன்னன் வாழநான் மணநத தையன்
முநதுநன னெறிகளோடு முடிமன்னா முறைமை தன்னோர்
சந்தவெவ் வனமோடின்ன சாயநதிடக் கருப்புறறுளால். (௫)

உள்ளிழி வமும்பாறு மனுழியுழி பரவு புனனுட்
கொள்ளி போற குடைகுடைந்து குலவுறு கிடமேபோ
லென்றாறு சிசுக்கள் குககி யிடமெலாம வருததலாலே
தன்னிய தீமையோரீர தனயராயப் பயநதிட் டாளால். (௬)

கோபமுங் கொலையும் போலுங் கோரமு மறமும் போலும்
பாபமும் பழியும்போலும் பாரிடைக் கிடந்த மக்கள்
சோபமு நரகுநலகுந னுன்னலர்க் கணையினுனைத்
தாபமுற றழைப்பார போனறு கூவெனக கரைந்தார் தாமே. (௭)

பயநதிட்ட மககனோககிப பாறுகா தலனமகிழ்ந்து
நயந்திட்ட சாதகன்ம நடதகிப்பின னவிவநாம
மியந்திட்ட வைசயநதன் சயந்தனென ரிட்டான் யார்க்கும்
வியந்திட்ட மணியும் பொன்னும் விளைநில டனைத்து ிந்தே. (௮)

கடிமுறை கடிவார்போன்று காலெடுத்த துதறலுற்றா
மிடிதலை யெடுத்தாற்போன்று மெல்லவே தலைநிமிர்ந்து
வடியறம் வேண்டார்போல மற்றுச்செவ கீரையாடிப
படிமிசைக் காமவித்தைப் பாவுவார்போற கைவிசி. (௯)

பாலாய முலை முன்றந்த தாயெனும் பசுவின் மேலு
மாலாகி மயங்காநிற்கு மழவிடை யேறுபோலத்

தோலாகித் துங்கக் கொங்கை சுவைத்தனா முழந்தா ளவகை
காலாகும் பாதத்தாலே நானிலந் தவழத லாநா. (௨)

மனுமுறை கடந்தகாம மாந்திரா பாவமெல்லாந்
தனுவெதித் துலகமீது தழைதர நடந்தா லெனனப
பனுவலாய மதனதுலைப் பகர்தரல போலககாலி
னனியலா சிலம்பரற்ற வருந்தனர் நடைகொண் டாரால். (௩௧)

மன்னவன் மககனானோர் வண்ணமாய வளீராத னோக்கித்
தன்னினத் தேற்றதாய சடங்கெலாம் பருவநோககி
நன்னய முறப்பிரிந்தா னுள்பல கழியவனனோ
வன்னிபோற கோடைமேய வாழம்போன் மருவி வாழந்தார். (௪)

எட்டியின கனியேபோல வீங்குவ றெவ்வனத்தின
கட்டியா நிலைமையெல்லாந் கதிர்குலத் திறைவனோக்கி
மட்டிலாக களியுட்கொண்டான மணவினை முடிப்பான் சிங்கக்
குட்டிபோ லிடைவினாக்க குறித்தன னுடுங்கலை. (௫௩)

மாளவ தேயங்காக்கு மன்னவன் பயந்த ஐனனோய்
வாளமா கண்ணனங்க மஞ்சரி யணிசொள் கண்டம்
பானையிற் கமுக்கேரிந்து பதாகினிபெனுமபெண மக்கள்
நாளவர் கமலமினபோ னலமெலாந் சிறந்தா னென்ன. (௬௪)

கேட்டனன் விக்கிராந்த கேசரி மக்களோடு
நாட்டியர் மாளவத்து நராதிபர்க் கண்மி யெனறன்
வாட்டிறன் மக்களாவா ரிவாக்குநீ வரத்திற பெற்ற
சேட்டின முடியார தமமைந் திருமணத் தனித்தி யென்றான். (௭)

என்றது மாளவத்தார நிறைவனு முளவதளித்து
நனறிது புரிவெனென்ன நனுமணப் பந்தரிட்டுத்
துவரிய மன்னவர்களுஞ் சூழ்தோக்கு மோலை போங்கி
மனறனை பொருள்களெல்லாம் வகைவகை நிரப்பல செயதே.

சுனிகொளவை சயந்த னுக்கோ ரனங்கமஞ் சரிபா டன்னைப்
பணிபெறு சயந்தற கிந்து பதாகினி தன்னை னாலோரா
கணிதரு மோனா நோக்கிச் சடிமணம் புரிவித் தானா
தணிவுறு முனிவ ரோடுத் தழுவன காணத் தானே. (௮௭)

வேறு.

மணத்தி னாகிய வினையெலா முடித்தபின் மன்னன்
நிணித்த மககனாந் தவகடஞ் சேயிழை யாரோ

எய்

அம்பைத்தலபுராணம்.

டணிதத மாளிகை புக்கனர் யாவரு மகனாரர்
கணிதத ராள்சில சழிந்தன மன்னவன கண்டு.

(10அ)

டகலசெய் பூண்களும் பழனமும் பலவகை துதிநு
மகம்பு மமபடு தொழிலைலா மாறதுரா பலவு
முகந்து சீதனப பொருளை வுலப்பில் நல்கி
மகளிரா தம்மொடு மருகரை பூரசெல விநித்தான.

(10ஆ)

வைச யந்தனுரு சயந்தனு மனைவிய ரோடு
செய்ப பொறதடந தோமிசை பூர்ந்தன ரடைந்தார்
துயய வெண்கொடி யருவிகள மாடமாயத் துலங்கு
பொயயி லாவணம் பூததணி விளங்குகாம் போசம.

(10இ)

வந்த மக்களை மருகியா தங்களை மகிழ்ந்து
சுந்த தமகளி கொண்டவிக விராந்தகேசரியு
மந்த முற்றிடு கானமக் கடுதந்தன நற்றிது
மைந்தர் தங்களை யழைத்தினவ வழங்குவிற நன்னூல்.

(10உ)

கண்ணி ரண்டெனக கதித்தவென காதலா கேண்மி
ஞெண்ணி னோடிகிடி லரசிய லிபலபுளாக கிசையும்
வண்ண வீடடையுந தருமிது மறநிலாக்க விழிவும
புண்ணு லாவிய நரகமும் புழுங்குறப் பொருத்தம்

(10ஈ)

கொடுமை யாயத்திறை கொள்ளுநல் குருவர னமைச்சர்
கெடுமை யாமொழி தள்ளுத னேரழி வுரைத்த
ஸடிமை யானென வடைந்த வனாபர வடுதல்
கடுமை யாகிய போரிட வெநநிட டாட்டல்.

(10ஊ)

ஒற்ற பைபசுங் குழுவியை பொள்ளி ழ யானா
முற்ற முத்தவா ரோயினர் தங்களை முற்றுகல
சற்ற செந்தமிழக கவிஞரைக் கடலிடக் தினப்ப
பற்ற தந்தொடைத் திருப்பவா தங்களைப் பழித்தல்.

(10஋)

தேவ ரந்தன ராபை மழித்திட நினமு
மேவல செத்தவாக கிடந்தி கவருத லெதிரசென
ராவல் கூறின ரமுங்கிடப் புரிஞத லைவயி
னுவ லமபெற வின் துபின வேறெனது நவிறல்.

(10ஔ)

பக்க பாதமா யுரைத்திட நண்டனை பகர்தல்
தக்க பாசனந தளாநிடப புரிஞத நரும்

மிக்க மாமகஞ் செபதப மீவருள விலக்க
னக்க ஞர்பதங் கனவிலு நனவிலு மறததல்.

(௨௬)

மூன்ப கைத்தவா வேசையா மொழிவழி முடுந
லன்பி ருந்ததன் மனைவெறுத தயனமனை யணுகல்
வனபு மீறிய மையலால வழியலா வழியி
லின்ப மேவிட நினைததிட லேகுத றுயத்தல்.

(௨௭)

கள்ள ருந்துத விழிபுலான் மடுததில் கடிய
கொள்ளைச சூதுற வாடுதல கொடுமொழி கூறல்
விளாரு மினனை கனவிலும வேந்தாக ணினைக்கி
லெளளு கினற்பாழிசையுட னரகமு மெயவரா.

எரத மககனீ ரிவையெலா மெயதில ராகி
மூந்தை யாரொன முதுநில முழுவ னங் காமின
தநத னமமெனத தலைமிசை யிருந்ததன மோலி
சிறதை கூடநதுவை சயந்தனறன சென்னியிற சோதி

கோல விததனன் சயந்தனை யினமையாங் கோவா
யேல வைததன னெம்பிரான பதமல ரிணையின
மேலை வைததநல லன்பிறுற புலனெலாம விழுகு
மால வித்தவ ரடைதருபதவிபோய வநிறதான.

எட்ட ரும்பதத் திறையவ னெயதலு மனனாறு
கட்டி கனமலை கதித்திடு காரணங் கடுப்ப
வட்ட திகையத் துலகெலா மமபுயத தெடுததான்
கொட்டை முப்புடைக் கனிசுவா கொண்ட தேபோல் வான் .()

முடிய ணிரதிடு முறுக்கினுல வையக முழுது
மடிய ணிரதிடு சிறப்பினு லளவிலா ரிவிட
தொடுப யினநிடு செருகயினு லுளவொட மைய
றடித டித்திடப பெற்றனன மனனவைய சயந்தன்.

(௩௨)

வெறு.

முன் பிறந்தவன காந்தன முழகல் போற
பின பிறந்தவனு மதுபேணி னுன
மன பிறந்தவா மாணியிற கோததிடா
தென பிறந்தன னொன்றிகழ்ந தேசவே

(௩௩)

மாமயற்கொடும் பேயமன மாட்டலாற
போமு கத்திற புலனகளைப போகவனா

சாமந் துயப்பதுவே கருததா யினா
திமைநன மைதெரிந் திஸ்ராகியே. (௩௪)

அண்ணன றம்பி மனைவியை யாங்கவன்
வண்ண மங்கையைத் தம்பியு மாமய
னண்ணித் துய்ப்ப நயநதனா நங்கையர்
மண்ணை நோக்கி வெறித்தக மாழுகியே. (௩௫)

ஐயகோ கெடுகால மடுத்த தோ
ஐயகோ வரசுங் கெட லானிரோ
ஐயகோ பழியின னிலை யானிரோ
ஐயகோ நரகப் புழு வானிரோ. (௩௬)

மணடு காமவெறித் தலை மாழ்கினீர்
கொண்ட பெண்டினாக் கூடுதல் கொள்கிலீ
ரண்டுகிழ் மையழி குலத்தார் கரும
விண்ட தீயவழிப்படன் மேயி னீர். (௩௭)

பித்த மோவெறி யோதலை பெற்றவுன்
மத்த மோவரு சாபத்தின் வனமையோ
வத்தி யோகெடு டாலம டித்தவ
நத்த மோவொன் றறிந்தில நாமென. (௩௮)

சுற்பி ருந்த மடந்தையர் காவி யின்
பொறபி ருந்த நயனம் பொழிந்த நீர்
வெற்பி ருந்த முலைத்தடம் வேய்ந்தன
ரற்பி ருந்த தகற்றி லரன்பர் மேல். (௩௯)

உதத மக்குலத் தையல ரோதிய
மெத்த நல்ல மொழியுலை வேலென
தத்தங் காதிற் புருதலுந் தாமதப்
பித்தன ரும்பிதற னுவர்மீண் டரோ. (௪௦)

வளைத் தடக் கைமடந்தைய ரோமசன்
வளைத்த பூசலி னாறுடன் மேலெலாந்
துளைத்த பாந்திற் சுருக்கெனத் தென்றல் போ
யிளைத்த மாணங் கொடுபுறத் தெய்திற்றே. (௪௧)

வெய்ய மாமநி யன்றிற்கும் வேலைவாய்
செய்யு மோதைக்குத் திப்பொறி வாசிமேந்

பெய்யும் வாடை பிகத்திற்கு மாருயிர்
நையுமாறு புரிவது நனமை யோ. (௪௨)

ஓல மிட்டுமை யேயுனனி யுன்னியே
கால மட்டில் கழித்தன மேநதுசெங்
கோலு மூணுமு தகைமுந். கொள்கில
மேலினை ததுவெ துமபினங் காணாடூரால். (௪௩)

தாழ்த்தி ரோலுயிர் தாநதரி யாதெனப
பாழ்க்க முன்னவன பின்னவன பன்னிபை
யாழ்தந பின்னவன முன்னோ னன்னவகினை
வாழத்தி நி ஈறு மலரடி போற்றினா. (௪௪)

கொண்கா கொண்ட கொடு செய னோக்கியப
பெண்கள வாயிலவ யிறற்ற பெரிதடித்
கொண்க ணிர்பிர வாகமவிட் டோடியோ
ரனக ணநதப புறத்தமாத தாடரோ. (௪௫)

நீத மங்கைகடா நீடலு மாருயிர்
போதல போல நினைத்துப் புலம்பினார்
சாதல போதமடங் கித்தலை சாயநதன
ராத னோக்கி யமைச்ச ரடைநதனா. (௪௬)

வணக்க முற்றனர் மாபி ணினைத்துயி
ரிணசக முற்றிடச செயதபி னென்னையோ
குணக்க முற்றனிர கூறுக வென்னலு
முணக்க முற்றவ ரோதின ருள்ளதே. (௪௭)

கேட்டு மந்திரார் மைமற் கிடங்குவிழ்
கோட்டு மாவென வாயினி ரையகோ
நாட்டுக்காவலி துநநனிர நண்ணலாக்
காட்டுக குட டயி னுயினி ராவதோ. (௪௮)

புலலுங் காமப புணாபிற் புரவல
ரலல லுற்றவ ராயினி ருயவிரோ
நொலலை எமமொழி யுய்த்து மின்னெனச்
சொலல ம புத்தி பலபல சொல்லினா (௪௯)

நத்து மாமதி யாளர் நவின்ற சொன்
முத்து மாலை யனைததையு மோகனப
பித்த மாலை ய தாயகம பெய்தனா
சித்தமாலய மாய்மயல் சேர்த்தினார். (௫௦)

முட்டநீதி மொழிந்தன வேந்தர்க்கு
வட்டப் பாறையின் மேன்மறை வான்முகை
விட்டெ றிந்தன வாதலும் விம்மியுட்
சுட்டெ றிந்தவச் சொல்லே ருழவினர். (௫௧)

என்ன செய்குது மெவ்வழி மன்னரை
நன்னெ றித்தலை நாட்டுது மென்றுமே
ஊன்னி வேந்தாக் குயாகுரு வாயத்தவந்
துனனு மந்தணர்க் கேகினர் சொல்லினர். (௫௨)

வேறு.

நாவலர்ந்து நடுநடுங்க மந்திரியர் வேந்தர் நிலை நவிலக் கேட்டுச்,
சேவலர்தந் திருவடிக்கே சினகரமாய மனதநினிலை செயத வேத
ப,பாவலராந் குருமூர்த்தி யரண்மனையுட் படர்நதுமயற் பாவை
யாழ்ந்த, கேவலர்முன் செலவவர்கள் வணங்கிலர்கண் டுவை
யனைத்துங் கிளக்க லுற்றான். (௫௩)

என்னிருகண் மணியனையீ ரிரவிகுலத் திதுகாறு மெழுபத் தேழு,
மன்னவாகண் முடிதரித்திங் குலகனித்தார வசையேது மருவு கி
ல்லா, ரன்னவர்தந் குலத்துதித்தி ரவர்போலு முடிதரித்தி
ரகில மெல்லா, முன்னவர்போற் காவாமன மூவாத மயலாழி
மூழ்க லெனனே. (௫௪)

அளக்கருஞ்சீர்க் குலத்துதித்தோர் வளர்த்தபுகழ்த் தருவீழ்த்தன
மரிவ ளேபோற, கிளக்கரிய நரகமுத்த வழைக்கவரு நமன்
விடுத்த கிங்கரர்போ, ஊளக்கவலை பிடிபெருநோ யபகீர்த்திமி
கவினைக்கு மோர்புன செயபோல, விளக்கமுறப் பெரியோர்க
ள் விலககினர்கா ணீர்காம மேவலாமோ. (௫௫)

கந்தரம்பத் துடையவனுங் குலத்தோடு யமனுலகந் கதித்தானெ
ன்ற, லிந்திரனு முடலமெலாம் புண்ணுகி கண்ணுகி யிருந்தா
னென்றும், சந்திரனுந் தனதுடலந் தேயவதுவாய் வளர்வது
வாய்ச்சரிப்பா னென்ற, லந்தராஞ்சென் றோர்நகுட னரவாகிப்
பூலோக மடைந்தா னென்றால். (௫௬)

என்கெவளோ யிககாமத் துழைந்திடுவர் பிழைத்திடுவொண்
ணி நோக்கி, லிங்கிதனில் வருசுகமோ துனியாகுந் துயராழி
யேழதாரும், பங்கமுறப் பிறன்மனைபை யெண்ணுறுங்காற் கண்
னுறுங்காற் பாழ்சிற் றின்ப, மங்கமுறப் பொருத்துறுங்கால்
வருதுயரமளக்கரிய வனந்தமாமே. (௫௭)

காமமே கருத்தழிக்குங் காமமே யுயிரழிக்குங் காலனாகுங்
காமமே பதனழிக்குங் காமமே பகையாக்குக் கடிந்து டறறுங்
காமமே பவமாக்கும் பழியாக்கும் பதராக்கிக் கடையதாக்குங்
காமமே நாயாக்கிப் பேயாக்கிப் பித்தாகவிக் கவறுநுநானே.()

ஆதலினு லழிமாயக் காமமிதைக் கணவினுமே டணுநேராகி
மூதவழ்போன் முடிவிளங்கப் படிமுழுது மொருகோலின் மு
ஊறசெலுத்திப், பூதலமே லிசைநிறுத்திச சிவகதிகு முரிமை
யராய்ப் பொலிமி னென்னப, போதமுறப பலவகையாற் புத
திமய மணிமாலை புனைந்தான மன்னே (௫௯)

நலம் விளக்கு மிறையவாக்கு முறைகடந்த கோக்குமார்
நன்று நன்று, கலம்விளக்கு மிளமாதா களபமுலை கலந்திலை
கலந்தா யானும், சலமவிளக்கும் வெறுப்புமொழி சாற்றுவை
கொ லெனப்பலவுஞ் சாற்ற லுற்றா. பலவிளக்க மேற்றிடினு
மந்தகருக கிருன்னறிப பயனேநினறூல. (௬௦)

தாரிருக்குங் குழன்மடவார சாயல்கண்ட கண்வேறு கா
ணுங்கொல்லோ, வேரிருக்கு மிதமுத மினிறுகண்ட றுனிநா
வே நேற்குங் கொல்லோ, வாரிருக்கு முலைத்தடமேன மயங்
கவரு சுகம்போல் மனத்திற குண்டோ, சீரிருக்கு மங்குலெனந
தேருந்தார் வேறிரதந தேடுவாரோ (௬௧)

மெய்வநத வடிவழகை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் வியநது
நின்று, செயவநத னம்பலவுஞ் செயதாலுந திருமலர்க்கை தீ
ண்டி னாலும். டைவநத வானநத பரசுகமே யருள்புரியும் பா
வை மாராந், கைவநத தெய்வம்போ லொருதெயவ நின்மறை
யிற கண்ட னுண்டோ. (௬௨)

கொத்தினம்போ னனாதினாமுப் பொருவடிவங் கொண்ட
தெனக் குறுகிழுதத, பகருவத்தால் வெறுததன்னபோற பலபு
கன்றாய் நினக்குவநற் பாலியததி, லெககுலத்திற கலநதனை
யோ வெததனைசற பழித்தனையோ பாவாகண்டார, தக்கவரி
ன் மதிவேண்டே மிப்பொழுதே வந்தவழி சார்தியெனறார். (௬௩)

இனத்தரசு கோபிசொற நேசிகனகேட் டியாமுரைத்த சீர்
மை யெல்லாம், வுனத்தகததி லெறிநிலவாய வாய்ச்சுதெனக
கண்களினீர் மல்கியோடக். கனத்தவிதி தடுப்பவாயார் கடவுள்
செயல் வுருவதெலாந காண்போ மென்ன, மனத்தகத்திற் றுய
ராசுமந்து முகம் வோப்ப வகநோக்கி வந்தார் னப்பால். (௬௪)

மாபாவி நயனினைத்த படிமுடிக்கும் வழியின்றி மாழாந் து
க்கிச், சோபாதி சோபமுறறங் கூணுறங்க மதததுறந்த கூழித்
காமத், தாபாதி காரியர்முன பசித்தார்க்கு விடச்சோறு தரு
வான போலக், காபாலி மதத்தினையு கந்தரனுன் மந்திரத்தா
ன கடுகி வந்தான. (௬௮)

வந்தவனைத் தவிசிருத்தி மலாடிசுள் பழமுறையும் வணங்கி
ப்போற்றி, பெந்தமுயி ரொமக்களிப்பான வலியவந்த மலிய
முதே யிறைபே தெய்வந், சந்தவெங்கள் பாககியமே மனக்க
ருத்து நிறைவேற்றித் தருகி பெனன, வந்தரங்க முள்ளவென்
லா மொளியாம லாங்கவனமுன னறைந்தா மனனே (௬௯)

காவலர்கண் மொழிந்தமொழி யுகந்தரனுஞ் செவிகேட்டுக்
களிப்பி னோக்கி, யாவலையா முடிகதுவைப்பா மதறகுநிதி தர
வுளவோ வறையினென்ன, வேவலரா விதியனைத்தும் பணிய
னைத்து முன்னிடத்தி லிலவகச சேர்ததிப், பூவலபம பெற்றிநி
நாட் பெற்றமணி மௌலியையும் பொருந்த வைத்தே. (௭௦)

அடிபேமபா லுள்ளவிதி யிவ்வளவே யருள்கூர்ந்திங் காள்
வாயெனரா, மடியாத பொருளாசை யுகந்தரனு மறிபொன்று
மந்தி ரித்துக், கடியாருமோகினியைக் காவலர்தம மனைவியாமே
ற்கதுவச் செய்தான, படியாரும் பத்தினியர் மனங்கலங்கிப் பர
வசத்தின பாற்பட்டாராய். (௭௧)

துயிலெழுந்தா லெனவெழுந்தார் கலணணிந்தார் பொற்றாசு து
ளங்க வேபந்தா, கையிலெழுந்த முன்னடைத்த பொற்புதவம்
பின்றி நறதார் காமங் கன்றி, யயிலெழுந்த முன்னவனை யினைய
வன்றன மனையாட்டி யுலுசன தன்னை, மயிலனைய மூத்தவன்ற
ன் மனையாட்டி வலியவந்து மருவ லுற்றார். (௭௨)

மருவுமவ ருடனனாய ரளக்காத களிக்காம வகா கடந்தே
யிரவுபக லறியாராய மயலாழி நடுமுழகி யிருப்ப தானார்
வரன்முறைமை தவிர்த்ததின லந்நாட்டின் மறைமுழிலும் வா
ரா தாகப், பரவலுற்ற வரும்பஞ்சம் கொடுகோயோ நிறுதியர்
பயமுந் தானே. (௭௩)

யுகந்தரன்முன் பொருள்கவர்த்து சென்றதுவு மரசர்முடி
பொழித்துக் காம, துகர்ந்திடலே பொருளாக முறைகடந்து
மாழ்கியதும் பஞ்ச கோயாற், சுகந்தர வமைச்சர்முதற் ப
டைகனெலாத் தனர்தலையுந் தாம நித்தார், மிகுந்தபல படைக

ஞாடன் காம்போச நகர்வளைந்தார் விதர்த்தார் வேண்டார். (௪௩)

ஒன்னார்கள் வளைந்துசம ருடற்றிபதுந் தந்திரிய ருணர்த்தி
ப்புத்தி, சொனனாகள சொன்னவெல்லா மன்னவர்க்குத்தோ
ன்றாத சூழ்ச்சி கண்டார முன்னாந்த செஞ்சோற்றுக் கடன் க
ழித்தன முறைமெனவே முனைந்த போரிற், டனஞ்ஞ ருடற்றி
யிவண புகழ்நிறுத்தி வாணுகம் படாநதா சியாரும். (௪௪)

அளவிறந்த படைத்துணைவர் தந்திரியர் மந்திரிய ரன்பரா
ளோர். களமிறந்த நிலையானர் காமமே பொருளாகக் கலங்கி
ன்றானாத், தளபதிபா பிணிததேகித் தம்மரசர் முன்னிடத்திற்
றாவு மன்னோ, ருளமிளகிக கொலைபுரியா தோடுமெனக் கான
கததி லோட்டி னுரால. (௪௫)

அடங்காத பெருமயலா லணியிழந்தா ரிசையிழந்தா ரரசு
ம்விட்டார். விடங்காலும் காணககதிச மனைவிபரும் பினறொ
டர விகாந்து சென்றா, மடங்காக சினமடங்கி யிட்டாங்க
போகத்திச மழுவலானாட், டடங்காணத் தவமிருக்கு மாத
வத்திர் மயலடைந்தா தகைக்கம் யீதால. (௪௬)

மனைவரு மனைவிபரும் அனநோக்கி வருகின்ற வரவு கண்
டு. தன்னிருங் குருவரனு மனைமுங்கி யுடனடபபத் தலைக்கொ
ண்டானா, முன்னறிவிற் சிறந்தார்க ணைறவே யல்தோடு முய
றுகியாடிப் பின்னமுதின மிசைவிரியு மனாயாவா பறவையென
பிரிவா லோபோ. (௪௭)

எடுத்துவைத்தே யிருந்தாலுங் கொடுத்துவைத்தல் வேண்
டுமென வெரிநேர் காமம். படுத்திவித்த பாடிதெனக் குருவா
ரத்தை கடக்கவரு பலனீதென்ன, வடுத்திவரும் வினைதிபபா
ரியாவொன ஐரடுததா ரலாகதேற்றக், கடுத்துவரும் வெயிலெரி
பப வோவோடத் தே வீதி கடக்கவற்றா. (௪௮)

அனிச்சமிசை கடநதாலும் வருந்துமிரு தாள்பரணமே லுழ
ந்த ஐனறித், தனிச்சைபெலா மபற களித்தார் நிழறொடாநத
தெனததொடர்நத தைபலாரோ, அனிச்சமையும் விதியாதோ
வெனவுனைந்து குருவரனு பிவாமுன சென்றா, பனிச்சடல மி
கக்களர வைவர்களும் வெய்தான பாலை சாராதார். (௪௯)

உம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்ப னென்புகது முல
த மற்றோ, ரிம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்பான் கொ

நெரக மெய்தித் தேபோற், செம்மைபெய்து நாயாலு மாவா லுந்
தேனாலுந் தீயினாலுந், வெம்மைவழிப் பறிமறவா செயலாலு
ந் துயர்கோடி வினைத்த புரலை. (௪௮)

ஆலையிலே யகப்பட்ட கரும்பெனவே பசினோயா லாதபத்
தாற, பாலையிலே யனத்தினமும பலகோடி துயருழநது பரதவி
க்கும், வேலையிலே பொருள்கவர்ந்து வினைமுடித்த யுகந்தர
னும் விரைந்து கள்ளிச், கோலையிலே கொழுநதுவிடு மனறபிழ
ம்பு நனிநிழங்கத் தோன்றினாலு. (௪௯)

வேறு.

வந்த பாதகன் மன்னவா மன்னாரீர்
வெந்த பாலையின் மேயது மெனனெனப்
பந்தபாச மதுத்தருள் பண்ணவன்
சிறதை கொந்தனை செபபுதன மேயினான். (௫௦)

முன்ன மேமய லினனிலை முழுகிய
மன்னர் செல்வ முழுவதும் வெளவினை
யன்ன மன்னவர் கற்பு மழிந்திடத்
துன்னெறிப்பிர யோகமுஞ் சூழநதனை. (௫௧)

பாவிரின்றன் பழிப்புறு செய்கையா
லாவி யொன்று தரித்தன ராயினர்
வேவுகின்றனர் வெஞ்சுரம வேறுநீ
யேவுகின்றது வேவுதி யினறோ. (௫௨)

நாடி முந்திட நாட்டி லிழைத்தனை
காடி முந்திடக காட்டி லிவழக்கவோ
வோடி வாழனை யோதுதி தீமையே
கூடி வந்த கொடுநதொழிற் றடறறவோ. (௫௩)

அரைபன் மச்சுனை யன்னமன னுரினை
வரைவி ஁னயின மயக்கண வித்தலான்
மரையி னாயகன மாமதி யுள்ளநா
ணிரையம் யாவு நினக்குள தாமரோ. (௫௪)

வேறு.

நெஞ்சகமுலிந்து குருவானினன நிகழ்த்தல் நெறியலா
நெறிபோம்—வஞ்சகனடுகி விழுநதடிவணங்கி வந்தர லறிந்
தலேன புரிந்த—நஞ்சினேர் பிழைகள் பொறுத்தரு ளிடரை நா

னில மிசைமுடி தரிககச்—செஞ்சுடர் மரவித் கடனொன விளங்க
ச செய்குவ னெனவிலை செப்பும். (அரு)

இங்கிருந்நாவ தொன்றிலை யினியா மின்சத்தமி முகத்திய
னாருந்—தங்கிய சாரல சாரந்திடி னன்மை தருமெனத் தருவன
புகனது—மங்கைய ரிருவா முன்செல மன்னர் மறையவர். பின்
செலத் தீமை—பொங்கிய கரபா லிகன்வழிகாட்டப் பொதிய
மா வரைத்தடம் புகுந்தா (அரு)

புக்கனர் பொருரைத் தடங்கரை நிவந்த ஐம்பொழி லிரு
ந்கனாபசியா—லுக்கினா யாரு மாங்குது தலிரப்பா னுபாசனே
யுகந்தரன புரிந்த-இக்கிணைக் கண்ததாற்புலாததினோர் காசங்
கீட்டினன கரதலத் தெடுத்தே—யக்கண மெதிர்ந்த வனசாரன
றனை யருகமுத தினன்ன வறைந்தான். (அரு)

வனசர நினக்கு மறுவரா மெமக்கும் வாழார ஞள்வரைபசி
யா—தன்தின மருந்தி யுய்யுமாறுளதொன் நவவழி புரிதிகொல்
லென்ன—மனமுவந்தகலு முரைத்திட வென்ன' மலாந்தபொற
காசினை யளித்தவ—கினியிதுகொடுபோ யுண்ததரும் பொருள்
கள் யாவையும் வாங்கியிவ குறறால் (அரு)

கமழ்தர வட்டிங் கருந்தலாம் விருந்து காசிது தினந்தினத்
தருவேன—அமர்தர நோக்கி லிதன்விலைப் பொருள்க னைம்பது
பேர்க்குண வாகும்—விமலமா முண்ணும் பொருள்களு மெழு
வர் வேண்டிய கொணர்கிலே நலமாம்—சுமையமு மிதுவே போ
தியென றுரைத்தான நடஞ்சிலை யவனுமே வின்னால். (அரு)

போயவனறங்கட கரசனுக்குரைத்துப் பொலநீர்கழ கா
சினைக் கொடுத்தான-நேபமா யவனும் வியம்பெற நினைந்து நின
க்குநா நெழுவருந் குண்ணற-காயநற பொருள்க டருகுவலகா
சு மனுதினத் தருதியென றுரைத்துத்—னாயபா நெய்யோ டின
வெலா மனிதநான சுமந்துபோ யவர்க்கவன கொடுத்தான். (அரு)

கொடுத்தபின்னெதல் செய்கனரருந்திக் ஞன்நவன்நனக்குண வ
ளிப்பார்—கொடுத்தன காலம் பலசெல வொருந். கொடுகிலே
க்குன்றவர் தலைவன—மடுத்திடு பொறகா சனுதினம் வாங்கி
மகிழவுட னிட்டவோரா பேழை—யெடுத்தனை திறந்தா னுள்
ளெதுவகாண னேங்கினு னிரவயினு னெந்தான். (அரு)

ஆவலாயத்தினமு மினிதுநான சோதத வருயபொருள் பே

அஹி

அம்பைத்தலபுராணம்.

கையுளின் திபு—போவதாகியதென வியாவரோ கவந்தது போயினா போவதுமெனதுள்ளம்—வேவதாகியகாற் கானவன்றினம் போல் விபனபெறு காசிடக கிராதா—காவலன் வேறு பேழையுளிட்டிக கடியிலச் சினைமுறை புரிந்தீத. (கஉ]

இனநிதனிலைம யநிகுவ னென்ன விகயமுற் தினிதுநல வேண்டிந்—துன்றிப பொருளக ளிபாவையு வ கொடுத்தான சுமங்கவன போயவாக களிதகான—கனநிப கதிரோன குடகடல் கடந்தான கடிதகிழை திசையிசைக கதிதகான—வென்றிகொள் புனவா வேந்தபொற காசுமீனவு ம் போறபுட காணுன. []

மனவநகதிபபர் கண்ணினை சிவந்த வசினிபம் பொறிகளை வளவகச—செவகொறி கொசிபபசு—தறுவ காலை தினம் கொவ காசுகொண டிவாண—முறமபுசு னோக்கிக காசுணக்களித, கார் மெழிதியா னெனவு மடிதாழத்—தினமுற வவகை காட்டியனென்ன விசைத்தன விருவரு ம் நடந்தார். (க)

நடந்திடு பொழுதி னனிக்கட நதிவி னால்வரோ டிருவரு நாரவ—குதடந்திடு மவரை வேதியன சுட்டக குணறவா தலை வனுங்குறுங்—கடையுக்கக் கனலிற் கனன்றிகை யகைத்த கதிரதரு வாட்படை யுருவி—இடைதரு மறுவர் சிரயகனாற திகையி னெழுதாத அணித்தகன றனனா. (கரு)

மனுமுறை தவிர்ந்த வழிநில் அழந்த வையக மிழந்த காணெய்தித்—தனுவையு மிழந்த வ் குயிதாயும வித்தக தராதிபா கைபலா பாவவ—கனியுறு காபா லிகனகறை யகனற காரண விதைமிய ருயிரை—அணிபம அநா கவாந்தகனா வைவச் சுதனகாழ் தருமகரு னவ் துதாரா. (ககசு)

விதிதகலுந் தருமன சிவிரகருக வினையிவா புரிந்தவா வெலநித்—நொதித்த வெனலுந யுந் தர னரசா தோகைபர்க குளவெனா, சொலவு—புதிதெயபாவ மனநி மதநிபபா லாதணாக குளனவகையக—கதித்திடு சினத்தவ யறுவகாதோ ககிக உட்பொறி வுறவகிடக கழமம (ககசு)

புரவல ரியகா மடந்தைபா தமமைப புலத்தொழில் புரியு சந்தரணை—யிரவியு மதியு முள்ளகா வளவு மேழுநான காகிய கோடி—சிரயமுறறமுந் தப புரிபுயினிவா க ணிமையா தனையெ லாவகாணக்—சுரவண்புரிமின சோகணயபால யந்த குததிர மகனறிட வெனனா. (ககசு)

தருமநா யகன்சொற் றலையிசை தரித்த தருகண் ரவர்களைக்
கூய்ச்சுங்—கிருதவொந தகழி பெரறித்தனா மழுவாற் கீண்டன
த் துளரன ஊலையுட்—கருகிட வருக்கி வார்த்தபி னுடலி னுணை
லாங் கழிதநிற் துண்பித்— திருள்புலா லிவையு னிருத்தினா ருந்
வை யவையெலாங் காண்குற விசைத்தார். (கக)

இன்னன விவர்கள் கரமெலாஞ் சலிப்ப யாதனைப் பரடெலா
ம் புரிந்து—மன்னவ ரோதஞ் சுறநில ராகி மகிழவுட னகமுக ம
லாந்தார்—அன்னதார் தகைமை யறிநதனர் னூத ரதிகய மீதெ
னத் தம்மோர்—மன்னனா னவனுக் குரைத்தன ரவனு மனநிலை
மவங்கினனாகி. (கா)

தேசிகள் முதலா வறுவரை யழைத்துச் சித்திர குத்தனை
நோக்கி—மாசிலா வினையென காயினு மிவர்கண் மறநதுமே புரி
ந்தனர் கொல்லோ—பேசுதி யெனலுஞ் சிலதினம் பொருரை பு
ருந்தூரி ராடினா கொலையுண்—டேசறு நீத்தத் திறநதன ரனநி
வே நில்தொன றறமென விசைத்தான், (கக)

இசைத்தன செவ்சென றியையுமு னியம னிருகர முடியிசை
யேற்றி—யசைத்திட வுமையாட் காரமாயப பெண்ணி னரசியா
யமுதுலா மாறாய்—தசைத்தட வுயிர்கள பவபிணி யனைத்துந்
தவிாத்துயர் கதிசெலத தழைக்கு—மிசைத்தமி ழினித்த பொதி
யமா நதியை யிதயமுற றிறைஞ்சினனாகி. (கஉ)

சுதனமார்கரத்துத் துதர்காள் பொருரை தொழுதனர் தொ
ட்டனர் குடைந் தா—ரிதயமே னினைத்தா தனகளை நினைத்
தாரிவொலா மிறையவன கைலை—சுதமென வாழவா ரவர்களை யீ
ங்கு தருதலே பிழையனா பலவாம—விதமுறப புரிந்தோம லீ
ணவாக் கிதனூல் வேதனை சிறிது மற்றிரா தால். (கக)

முன்னொரு முனிவன் கொடுவினை புரிந்து முடுகின னம்பதி
யவனை—யினனல் செய திடினு மினன ஹறினனகண டிடாசெ
னத் திகைக்குநாள் வானத—துனன சரீரி பொருரை மூழ்கின
பேர்க் குனவினை யுறுதென வுறுத்திச்—சொன்னதுண் டதனைச்
சொலலுவே னென்னச் சூழதவா துதருக் குரைப்பான். (கச)

தெய்வதத் தமிழுந் தென்றலுங் கலநது திக்கெலாம் பரிமள
ந் திருத்தம்—பெயவரு முகிச்சோ மாடமா னிகைகள் பெரிது
குழ் பூவன நகரிந—றுயவரு வாம பாகத்தாம் பொருநதது

றைவட புறங்கிரு தத்திற—கைவரு மியோகத் தரிசுவா மிப்பே
ர் கழறுமா முனிவர னிருந்தான். (ராந்)

இருந்தவ னிடத்தில வதிப்பகோத் திரத்தி லெய்தி னோன்
பாணு சித்தென்போன—பொருந்திய நட்பால் வருதனு மவனைப்
புகழநதெதி ரழைத்துப் சரித்துப்—பெருந்தவப் பேராய்க் கி
டைத்தவெள ளரியின பெருககனி யளித்தனன் கிருந்தா—யருந்
தின் னவனு மும்பரா ரதியா வழுதிது வாமென வணறந்தே. (ர)

தினறபின் னரிச்ச வாமியைப்பாறு சித்தன்புன் முது வவி
னோக்கி— நனறுருவாரவ கிடைத்ததின முறைமை நவில்கென
நககரு யகள் முன்— நுன்றுமென நவததுக் கிரங்கியவ் விதை
யைத் தொலவேநா ளளித்தனனஃதோ—வென்றுமோர் கனியைத்
தருவதா மூப்பு நோய்மையு முண்டவர்க் கிராதால். (ராங்)

அனபகே னின்னுமதற குறும்பெருமை யறைந்திடற் கரியதாமெ
னன—வினபுடனரிச்ச வாமி சொல்லிடவு மிவையெலா மினமு
றக் கேட்ட—புனபுல வழிபோம் பாறு சித்தந்நைப் பொழுதெ
லாந கழித்தனன மறுநா—டனபயி லூர்க்குச் செலமுனி வர
னைத் தாழநதனை விடையவன றந்தான். (ராஅ)

விடைகொடு பாறுசித் தனுமெல்ல வெள்ளரிக் கனிகரந் தெழித்
தே—நடநதன னரிச்ச வாமிவானிரவி நடுவரக் கடன்முறை ந
டத்தி—யடைவுடனுருவா ரத் திடை யடைந்தா னக்கனி காண்கி
லா னமுனரு—விடையிது கவரந்தா ரோரியா கென்ன வெரி
மொழிச சாபமிட் டனனல். (ராக)

இடுதலும பாறு சித்தனோர் நரியா யென்செயதோ மென்
செயதோ மினிராம்—படுதய ரளக்கற பாலவோ முனிமுன பட
நதலே நலமென்ப படாநது—கடுதொழிற கள்ளன் கவரந்தன
ை கனிமுன காத்தருள புருதிடென ரோதி—மடுமரைப் பாதம
உன வுதலும் பசியால் வருந்துமா முனிவரன வகுப்பான. (ராய)

அனனமிட் டவரைக் கன்னமிட் டனையே யையயோ வக்கனி
கேட்கி—வினனமு நினகருத தருகிலேன கொல்லோ வெனகர
வுறறனை நாளு—ஒன்னுட னைடு மித்தொழில் கறற தியானகு
நீ யிவையெலா கோககின—முன்னுறம வினையே யலதிலை யென
ன முனிதக வுடை மையான மொழிந்தான். (ராயக)

நற்றவத் தரிச்ச வாயிசொற் கேட்டு நரியுடம பெடுதரங்
னையேன—சிற்றறி வுடையேன செய்த தீவினைகை செயதவப
பெரியநீ பொறுத்தி—யுறறவிவ வடிவ மொழிபுரா ளிடையேன
றுரைத்தியென் றுறுகணீர் சொரிநதான—மற்றவன முன்ன ந
ட்டதோர் நட்பான் மனஞ்சிறி திரங்கி னானி. (1115)

ததிரவன் சாபராசி சென்றுறையுறகாலமோர திகழ்விப் பொரு
ரை—நதியினீராடி நாரணன பிரம னாகர்மா முனிவரர போற்றி
த்—துதிசெயு மெங்கள் பூவனத் தமர்நத தூயவா சின தரநு சூழ
நது—வதிதர வடிவம் போதியென றுரைப்ப மற்றவ னமமுற
வதிந்தான். (1116)

இவ்வகை நதியிலா டலுமெங்க ளிறைவனை ச சூழலுமாரசு
செவ்வியகாலம் பலசெல வொரு நாட செநதமிழ் நாமுடை யாரச
ன்—வெளவிய கள்வர் தமையவண கழுவின மாட டின னவா
சை விரும்பித்—துவவிட நினைப்பப் பூருவ னானதே, னரிட யி
கினைவ நினைக்கும். (1117)

சூரதள தேசந் தனைப்புரந் தருளுவ கொற்றவ ளாக சே ந
னன்முன்—பநதயில் பருண தமுனிசெய சாப்ப பறநிலுற படு
கொலை யரியா—யநதயிறவததா னிருடிகமுனிவ ளுவினைப்பாரு
து கொன் தன்னமுன், வநதவச சாபம் போயினு ராயில் வது
தன னுவினத் தியினுல. (1118)

ஆதலா வியாமு மத்தசைவிரும்ப லடாததென் தகததரிவு
றறு, வேதகக் கழுவி லிறநதவ றொலுமைப வெள்ளியம் ப
லினுற் கொளவிச், சீதகப பொருரை மாநதி நடுவண டினநதின
ஞ் சென்றுசோத தியதால், பாதக மகனது களவரும் பரமன்
பரகதி யடைந்தனரப்பால், (1119)

நாள்பல வினை கழிதலுஞ் சாப நசிகதது நரியுரு ரீங்கி
கோள்படு மரண முற்றன னமமுன் கொணர்ந்தன துதுவா
கொதிதது, வாள்படு நரகில் வருத்தினேன சமறும வருந்திலு
வானுல கடைததா, னீளபடு பொருரை குடைநதவா பெருமை
நிகழ்ததரி தாகுமா லதனால. (1120)

இவ்ரொ படயாம வருத்துத லியையா வெள்ளினு மிவாமு
னம் புரிநக, *தவறது கொடுமை யாகையாற நகக சாபமிட டி
டுலனென றுரைத்து, சிவாதரு மறையோன மனையெதிர நோ

ககி நீதினம் பொருரை நீராடிச், சிவதவம் புரிந்தா யாகையா
ஹுகிற செனிககவே திய னென வெனறும. (கக௮)

ககிதொழிற்காபா லிகனகழு காகக காவலா காரிகை யா
ரு, நெடுசிறை யாணபெண புறவின மாக நீணிலத் துதித்திட
வெனறும, படுபெருநு சாபம்பகர்ந்தனன கேட்டுப் பதைப
கைத தறுவருந தருமன, ரெடு கழல வணங்கி யையவிச் சாப
ந தொலையுநா ஞ்ணாததியென றுறாததார். (கக௯).

கணகணீரசொரிய விமயியிடு கிவர்கள் கரைதரு மொழிக்கு
ளங் கரைந்து, மோக ணீர்பிறந்தங் கறுவரு மொனறுய மலைம
கண மாலையாயப் பின்னாப, பெண்கண யகமாயத் தமிழ்மலைபெ
யாநது பெருமைசோ பாவனத் திமையோர், விணக ணூரமுதா
ய விளங்குறு பொருரை மேவிடத் தீருமென் றுறாத்தான. (க)

வேறு.

தரும ஹுறாதத முறையாலே தரைமே லிவர்களாங் காங்கு
பெருமை மறையோன புனகழுகு பிறங்குமான பெண்புற வின
மாயக, கருவி ஹுதித்து வளரும்பார் கடவு ளனையீ ரீங்கிவாக
ண, மருவிப் பொருரை வழிசார்ந்த வகையும் வகுப்பா மென
வகுப்பான. (க௧க)

வேறு.

மீன விளங்கு தடங்கோடி மிகவிளங்கு தமிழ் நாட்டிற்
நேன விளங்கு மலாவிளங்கு சிஞ்சுபார ணி யததத்தின்
மான விளங்கு விலங்கினுகு மறலி யென விளங்கு கினரோன்
கான விளங்கு மொருவேடன் கண்டகனென போனொருநாள ( )
விலைமாதர் விழிபோலுங் கண்ணிபல வீக்கியதிற்
தொலையாரு மவாசுகமபோற குருநென் மணி பலதுவி
யலையாதக கோரபுதரி னண்மையி னோக் குற்றிருந்தான்
தொலையாத காமுகாபோற றுதுணரான குற்றன வால். (க௧௩)

பட்ட புரு நானகிளையும் பஞ்சாத்தி லடைத் தலைத
யெட்ட வருந தன்மக்க ளினிதுவினை யாடுதற்கு
விட்ட வாகைக கொடுப்பவவா விழைவுடனபெற ருங்கொருழி
யிட்ட னாகள பலாகுமி மினங்கூடக் களிப்புறரா. (க௧௪)

மாலாலே யிவராட மறறிட்ட கூண்டையிரு
காலாலே கவாரதெழுந்து கழுக்கொன்று கடிதேகிப்

பாலாஸ்திர தாயகுழவி பாலிப்பாள போலுலக
மேலாலே யுயிராகாகும் வியனபொருளை கடந்திடுகாஸ். (72)
காணெடுத்த கூண்டாறற்றி காறவரி வீழ்நதிடலுந
தேனெடுத்த நீரூடையுஞ் செவவியவிப் பிரசகிறவன்
முன்னெடுத்தான் பவபாசந தடிநதுவிடு நிறைவேனபோ
யுன்னெடுத்த புறவினங்க ளுவப்பவெளி விடுத தனஞ். (73)

வெளி கொண்ட புறவினங்கள் மெல்லெனத்தஞ் சிறையுதறி
உளி கொண்ட வாங்கொகினை யதனமீதிலிருந் திடலும
வளி கொண்டு வந்ததென வந்தகழு காங்கணங்க
களி கொண்ட நெடுஞ்சிறையாற கருத்தருகி யுறத்தழுவி. (74)

கண்ணீரா னீராட்டிக கடநடுங்கிக் கரைந தழுது
புண்ணீரமை மிகப்பொருநதிப் பலபலவாயப் புலம புறநே
யெண்ணீரீ ரெண்ணீரீ ரெண்ணீரீ ரீர முனனுளன
நண்ணீரீ ரீர நண்ணீரீ ரீர நண்ணீரீ ரீரான நவினதே (75)

அடிக்கடிதன னிறகாலே யனைத்தனைத்து விடுதலுமே
மடித்தகிறைப் புறவினங்கண மனங்கலங்க வுட னடுங்கிப்
பிடிக்கவருங் காலனெனப் பேதுறலு மவ்வெருவை
வெடித்ததழுது மேனமேலு மெல்லிறகாற் றமுயியதால். (76)

கண்டவுட னுயிர்கவருந் கழுங்கிந்தப் புறவினத்தை
யண்டி யனவில்லாத வாவலினு லிறகாலே
கொண்டுதழு விடும்-புதுமுகிநுழை ஐவிதிமனசுருகின்
மன்னிடையார் தோலுபுறவாரீ தருமா நமாயன மனத்தெனணி.

ஒழுகாரோர் மாணியிநத ஆப்பாத மறிதுமெனப்
பழுககாது தருவிருந்த பழங்கழுகி னிலைநோககி
முழுககாத லுடனபுறவை முகநதுசிற கனைத்திரங்கி
யழுககாறு படலெனனை யறைதியென வறைதலுமே. (77)

அநதணநீ யநிறதிலையோ வறிந்திலையோ நமகருதற
முநதவினை யாவையுநான மொழிநதிதல வேண்டுவதோ
வித்தவொரு நாறபுறவா யிருக்கின்றா காமபோசரு
சொநதமெனப் புரநதவருந தோகையரு மனதேயோ. (78)

நெறிவிட்ட மன்னவாகரு நீதிநெறி பலபுகனற
வறிவுடற மெருளுனத தாசாளு நீயலவோ
பொறிகெட்ட வழியீப்பப்ப புல்வினையிற பொருள் கவாநது
வெறிபட்ட கழுகானேன காபாலி கன்னிலையோ. (79)

பின்னவன் மனைவாளி முன்னவனும பின்னவனு
முன்னவன் மனைவாளி முயங்கமயன் முழுகியது
மனைவார்க்குப் பன்னிதி யறைந்தனவு மவவுழியான
துன்னியதும் பொருள்கவர்ந்து தோகையிவா மயங்குந்தே. []

நிலைமாறி மனைவார்த்தி நிறங்கல்ப்பச் செய்ததையும்
பலமாறு நிலைநோக்கிப் பறறலர்சென றுடற்றியதற்
தலமாறி யவருடன் தழல்வனத்தில் வருந்தியதுஞ்
சிலைமாதந் தாழ்த்தங்கு தியோனான சேர்த்தன்தே. (ககரு)

சுநதவரைக் குமையழைத்துச் சார்ந்தனவும் பொயக்காசால்
வந்தவொரு வயப்புனவன் வாட்படையா னஞ்சிரங்கள்
சுநதியதும் யமனுக்கஞ் சென்றதுமாந கவனரகம
வெந்தெரியா திருந்தனவும் விற்றற்றும் னழைத்திடனே. (ககக)

இருடிகா நீத்தந்தி வியல்புநித்த முரைத்தருளிப்
பொருகைநி யாடியவேநர் புண்ணியநற் பலனாலே
கருணைகொடு வேதியனுய்க் கழுநுழற வினமாகக்
குருநின்னை பெய்யையசர் கோற்றொடியர் தமையன்றே. [ககச]

கொடுஞ்சாப மிட்டனவுங்கொவேநி விச்சாபம்
விடுங்காலம் விளம்பெனயாம் வேண்டியது மவ்வீவர்
தொடுங்காத லுடனென்றாய்த் தாய்பொருகையாடுங்காற்
படுங்காலமிதந்நமை படர்கால மென்றது நீ. [ககஅ]

எண்ணிலையோ வக்கால மிக்கால மதுவருமே
நண்ணினமா வியாங்கனய்யு தானஞ்செய் வித்திடுதல்
புண்ணியமென் றுரைத்திடும் பூசரர்க்கு முறசனனத்
துண்ணிலைமை பெல்லா முணர்விடத்திற் றேன்றியதால்

தோன்றுதுஞ் சிரந்தளங்கிச் சேர்காத்துச் சுடர்க்கதிரோ
னன்றவழி வளர்த்தெனிய வரும்புறவாந் நின்றனா
யேன்றருளி கோக்குதலு மினிதவர்க்கு முன்சனனத்
துன்றுவினை யுள்ளவெலா முணர்விடத்திற் றேன்றலுமே. ()

உம்பர்நெடுஞ் சினைவிடுததந் குறுவர்துணைத் 'தாளவீழநதே
யெம்பெருமா னெமக்காரீ யிசைத்தவெலாந் கொளளேமாய்
வெம்பினதுகொலையுண்டு வியரதுசிறு புறவீனமாய்ப்
பம்பினதும் போதுமருட பாவையினுற பாரத்தினிமேல் ()

கன்னியைமை யாறுகள்பெற நானஞ்செய விடவெனக்
கன்னியராம புறவினமுங் காபாலி கக்கமுருகு
சன்னதியில் வீழ்தரவுந தகைவேடய வேதியனு
மன்னியசங் கறபமுறை வழத்தியவை கரத்தேரதி. (௧௪௨)

தெனறுடன பிறந்துவருந் திருப்பொருரை நாயகியை
மனறலஞ்சோ மலராலே வரனமுறையிற் றுகித்தே
யன்றுமுத லினறுவரை யகமுதனமூன் றினுமபுரிந்
துனறுவினை திராக்கவெனத் தோயநடு மூழ்கின்னே (௧௪௩)

வேறு.

மூழ்கி யெழுது மூடிமன்னர் மூன்னிலங்கு வயதுவனந்
தாழ்வொ டியர்வி லீர்தெழுந்தார் னையவாரோடு கிந்தரனும்
வாழவிலெழுந்தார் மறையேனும் வானிலெழுந்த வறஞ்சே தி
கேழ்பன்னிருவ ரொன்றாகித் திராக்கவென விளங்குற்றன.

பொருந்தா நெறியிற் புலம்போக்கும் புல்லர்க்கிரங்கி பல்லிதி
மருந்தா யுரைத்தா யருந்தாத மந்தெம்மோடு வனமுறறு
வருந்தா வண்ணம் வருந்தினையின் வாழவு மளித்தாய் சிவகதியுந்
தருந்தா ரகமாய்ச் சிறப்புற்றாய் தாபுத்தமநும் வேறேயோ. [

அனகா வுலகிற் பொருளெல்லா மீழியும் பொருளே யாதவினும்
கனகா பரணந் தரித்துலகந் காவல் புரியக் கருதேமாந்
பனகா பரணன் பதமொன்றே பந்தக்கருதி வாழ்கின்றோ,
சனகா தியானே ரினையாரீ தருமா றருளெனவென்கிமென. (௧௪௪)

இருமன்னவரு மங்கையருமெல்லா மறந்து துறந்தனர்போற்
தெருண்மெரு ஞானச் செல்வனிரு திருத்தாண்மேவிப்புக்கழந்திட
கருமந்தொலையக் கதிமேவக் கருத்துள்ளிரோம் கடவுணதிப் [அந்
பொருளை வணங்கத் தரும் யாரும் புகழவேலா மெனனப் புகழ்
வாரால்.

ஆயே யுலக மனைத்தினுக்கு மச்சே நித்த மெவற்றினுக்குந்
னயே யமுதப் பிரவாகத் துறையாய் நிறைந்திடு கொழுருகின்ற
சேயே வேண்டி முறை தவ்றித தியநெறிபேராய்ச் சிதைவுற்ற
காரே யனையேம் வினைதவிர்த்த நவகாய வணங்க வாராயே. ( )

மலைமா மகளின் மாலிகையாய வந்தாய வணங்க வாராயே
கலைகா முனிவன புகழ்தெய்வக் கருமபே வணங்க வாராயே
தலையார் மலையந் தொடர்ந்துவரு தாயே வணங்க வாராயே
தொலைபா வினை தேதெமையாண்ட தோகாயவணங்க வாராயே

அ-அ அம்மைத்தலபுராணம்.

எண்ணே வருக வெமமுள்ளக் கருதகே வருகக் கங்கை முத
 ணெண்ணே கடந்த நதிமடவாக்கி னிறைவி வருக மலைய மலைப்
 பெண்ணே வருக தமிழமுனி பேரே வருக யாங்கள் பரிம
 புண்ணே யனைய வினை சிக்கிப் புரந்தாய வருக வருகவே. (கருய)

துறைக டோறு மொவ்வொரு போ தொடாந்தாய தொல்லை
 யொன்றையாய, மறைக டோறும் புகழ்ந்தெடுப்ப மகிழ்வாய
 வருக வருகவென, நறைக டோறு மதுகரங்க ணடிகு மலா
 மா லிகையுதித்த, தறைக டோறும் புகழ் பொருந்தை தைய
 லாங்க ணுதித்தனளால். (கருக)

வேறு.

உதித்தன டன்னைப் பேரறநி யுலப்பில் புகழ்வார தம்முண்
 மதித்தவே தியனை நேர்க்கி வேண்டிவ வழுத்தி யெனனத
 னுதித்திட வேண்டு மென்வாய் சுற்றிட வேண்டுந் தாளகள்
 கதித்திட நினைத்தல் வேண்டுங் கருத்துனை யெக்காலத்தும் (1)

நின்பத்தி சிறத்தல் வேண்டு நின்னதி தீரத் துறநே
 யின்பத்தில் வாழ வேண்டு மினிதுநோக் கருளல வேண்டும்
 வன்புற்ற பவத்தான் மாநி வருகினும் பிறவி தோறு
 முன்பத்தி வேண்டும் வேண்டு முகையெனக் கருளியெனருன்.

ஆயிர வருட மாயு ளளித்தனங் கலைக ளெல்லந்
 பாயிர மறைக ளெல்லாம் பயிலுவை சேடோடி
 சேயினர் சூழச் செல்வஞ் சேர்குவை புரிமகத்தான்
 சிவஞ் சமபுன னாகையு மகிழ்ந்திடப் புரிவா யப்பால். (கருச)

அநத்தி லிறந் பேரன் கலை படைஞ் சைய யகில மெல்லாரு
 சநத்த மினிபுன் றனனை யுக் கெர தவசி யெனனத
 தநதனம் பாவநசத் தலத்தினி னுறந்தி பென்றார்
 சிந்தனை களித்து வேதச்செல்வனும் வணங்கிச் செனருன் (கருரு)

நதிக்குரா யகியாளப்பா னுகிலம் புரந்தாரோடு
 துதிக்குமா மயிலனனாைத் தொன்மைபோ லுலகமெல்லா
 நிதிக்குலம் பாவக்காதது நீளுநீர் முடிவினிதன
 விதிக்கரும பதவி சார்ந்த விளங்குவீராகவெனநே. (கருகூ)

கபாலிகள் வதன நேர்க்கிக் கனனிமா நதியாணிமு
 னபாயமாம வினைகள் செயதா யாதலா னுறு சனமஞ்
 செபாதிமா தவங்கள் செயதித் தீர்த்தத்துட் டுனமுக்காலந்
 தபாதினி தாடின முத்தி தருமென வுரைத்தங் கப்பால்; (கருள)

நேமிமா வனத்தி ரொக கணிருமலை பொருரைத் தேவி
தாமிர பருணியாறறுத தரங்கநீர்ப் பெருக்கி னுப்பண
காமிய மனைத்து நல்கக கதிசுன னினறு மல்தே
தோமிலாத தேவி தீரத்த துறையென மறைகள் சொல்லும். (1)

கண்டாலும் பரிசி, ததாலும் கைருவித் திறைஞ்சினுலு
முண்டாலு மாடினாலு முளளுற நினைத்திட்டாலும்
பண்டான வ்னைகணீக்கிப் பரகதி யளிகரு மென்றால்
வண்டாருந் தேவிதீரத்த மகிமையார வகுக்க வல்லார். (கருக)

தேவிதன கருணைபெற செழுமறைக் குலத்துக் காதல்
பாவிய கலைகளெல்லாம பரததுவா சரிடந் கற்றுக்
காவியந் கண்மேதாதி யெனபவள கருப்பிற் றந்த
மாவியல பூததசாலா வதியினை மணத்திற் கொண்டு. (கரு)

வாழையுந் கமுகுஞ் சூழநத மணிக்கிரீவ புரத்துள் வைகீ
மாழைவா லுலகுவப்ப மகமபல வாறறிச சநதக்
கேழமா மலையநதொடிக கிளாகட விறுதியாண்டான்
டேழைசேய சீடராதி யிவருடன பொருநத மூழ்கி. (கருக)

பீடுசோ பொருரைதன்னைப் பிரதிமையி லாவாகித்து
நீடுலாமலாக ளாலே நிரநதாம பூசையாற்றிக்
கூடுமா யிரத்தையாண்டு குலவுமில் லறநடாத்தி
நாடுதற கருமையாய நற்பத மடைவா னெண்ணி. (கருஉ)

எண்ணரு மககடம்பா லில்லறப பொறையைநலகி
விண்ணமா குடுமிசசநத வியனமலை தவததி னினறு
நண்ணரும பிரமலோக நண்ணிப்பின சனகனெனலும்
பண்ணவ னாகியெங்கன பசுபதி திருமுன் சாரநதான். (கருங)

இன்னவாந் தேவதீர்த்தத் தியல்பெலா முரைத்தாமிஃது (லா
சொன்னவர் கேடடோரவேண்டிச் சொல்விததோ ரிவாகளெல
கன்னில வரைபிலவேண்டு நலமெலாக் துயத்துப் பின்னா
தன்னிகா சிவலோகத்திற றழைததுநீ ரீவிவாழ்வாரா. (கருச)

தேவதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

எட்டாவது.

தேவதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

மூனிவர்களே! கேளுங்கள் தரும தேவதை நான்கு பாதங்களா னடைபெறுங்கிறோதா யுகத்தில்காமபோஜனத்தில் நீதிவழுவாது உலகமெல்லாம் ஒருகுடையிலுந் தியானிப்பது வந்த விக்கிராந்த கேசரியென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி முன்செய்த தீவினைப்பயனாகக் கொடிய பாதகங்களே உடலெடுத்தது வந்த வென உலகம்பழிப்பவைஜயந்தன் ஜயந்தன் என இரண்டு குமாரர்களைப் பெற்று வளர்த்து வில்வித்தை முதலானவைகளைகதறிப்பது அனங்கமஞ்சரி, இந்தபதாசினி என்ற இரண்டு கன்னியாகளை விவாகஞ்செய்தித்து வாழும் நாளில், தனக்கு மரணகாலம் அடுத்தது கண்டு மக்களையழைத்து வேண்டிய புத்திமதிகளும் தரும நீதிகளும் நன்றாய் அவர் மனதில் பற்றுமாறு உரைத்து மூத்தவனாகிய வைசயந்தனுக்கு மருடமுஞ் சூட்டிச்சகரவர்த்தியாககி இளையோனாகிய ஜயந்தனுக்கு இளவரசுப் பட்டமுங் கட்டி சிவகதியடைந்தான்.

உடனே வைசயந்தன் மலையை மண்ணுக்கட்டி தாங்குதல் போல் உலகமெல்லாம் தன்னொருபுயத்திற் றுககி வருநாளில்! மாநா மோகததால் மதிமயங்கி அரசரிமையெல்லாம் மறந்து விட்டான். தம்பியாகிய சயந்தனும் அவ்விஷயத்தில் அண்ணனிலும் அதிகமானான். ஆகவே இய்விருவரும் உடுப்பனவும் உண்பனவும் மறந்து மோகாக்கிராந்தராயச் சதாகாமந்துயப்பதுவே கடனாகமதித்து நிகழுகையில் ஓர் நாள், தீவினைப்பயனாக மூத்தவன் இளையவன் மனைவியையும், இளையவன் மூத்தவன் மனைவியையும் காண துயக்க நயந்தது வேண்டலும், கற்பிதயர்ந்த அப்பெண்மணிகளிருவரும் கண்ணீர்வடித்துத் தங்களை தங்கள் நாயகரை நோக்கி, இதனை அரியாயம் பித்தமோ உன்மத்தமோ, பேயோ தலைக்கொண்டது? இம்மதிக்கேடு வரக் காரணமெனனை, இக்கொடிய எண்ணை கீழ்ச்சாதியரும் கொள்ளார்கள், இனியாகிலும் நன்னெறி நடவுங்களெனப் பற்பல நீதிவாக்கியங்கள் தொடுக்கச் சற்றுநகவனியாமல் அம்மூடரிருவரும் பைந்தம் செய்ய அடுத்த வருதல்கண்டு, அம்மடக்கொடியா அந்தப்புரத்துக்குள், வினாந்து சென்று கபாடமடைத்துத் தாளிட்டயாநதிருந்தனா, இதுகளை

தேவதீர்த்தச்சருக்கவரணச்சருக்கம். 303

4 அரசுமாரர்களிருவரும் முன்னிலும் அதிகமான மோசசோகத்தால மதிமயங்கி நிறகையில, மந்திரிமாரகரும் குருவாங்கிய அந்நன்னும் அடுத்துவந்து பறபல நீதிபுகலச சற்றறு கவனிடாது காளையா இருவரும் கோபித்து உதாசின வா த்தைகள் பஸ்புகலவும, பொறுக்காதவராய எல்லாம விதிப்படி நடக்கும் எனது ணிவுற்று அந்நன்னும் மந்திரியரும் தத்தம் இடங்க்கி, சாரந்நனா.

அப்பால் அக்காளையரிருவரும் நம் மனோரத்தனை நிறைவேறுவாருளரோவென, எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், காபாலிசமதத்தைச் சாரநத துனமந்திர வாதியாங்கிய அரசநதரனென்போனோருவன அவாமுனவந்து, வேண்டும் அளவிற பொருளா தருடீராயின உவசருடைய மனோரத்ததைப் பூர்த்திசெய்வேனென்னனும அரசுமாரர்களிருவரும் பொககிஷ்த்திலுள்ள பொருளுடனதாய்களணிந்து கொள்ளும் கிரீடமுதலான ஆபரணங்களை யுலக, அவையனைத்தும் பெற்றுக் களித்தது துனமந்திரர, ருக்ஷணிமந்திரப்பிரபோகத்தால் அநதப்புரத்தில் அயாந்துவிடாத கருடையமடநகையா மனத்தை மாழகசெய்தலும் அபாமுக்கையா பரவசமுற்ற மனத்தினராய நித்திரா நீங்கி எழுந்தவாபோலெழுந்து களிப்புற்று ஆடையாபரணங்களை தரித்துக் கபாடநிறித்து விரைந்து மூத்தான மனைவி இளையானையும் இளையான மனைவி மூத்தானையும் மாபுறத்தமூவி முயங்கலாயினா, காளையரும அவரோடு அநதப்புரத்தைவிட்டபபுறம் நீங்காமல் மோகாரநதகாரத்தில் மூழ்கலுற்றனா.

இவையனைத்துங் கேட்டநிறத பகையரசர் தங்கள் நாலவகைப்படைகளால் அநகரத்தை வளைந்து, எதிர்த்துப்போர செயதுவந்த அமைச்சர் முதலானவர்களை அதஞ்செய்து காமருயத்துக்களிக்கின்ற அரசரோடு மனைவியகாக காளேருமாறு முயிககலும் அவர்கள் திகசுறவராய அநகர் கடந்து அப்பாற செலகையிற கண்ணுற்ற ஆசிரியன்நீர்வற்றியகாலத்திறகுளத்தைவிட்டுப் பிரியும் பறவைபோல இக்காலத்தில் இவனைவிட்டு நாமபிரிதல் அநீதமெனத்தோருது அவருடன் வழிநடப்ப தானுன.

ஆகவே இவ்வைவருங்கொடிதான பாலைவனம் சார்நதுண்ணுறக்கமின்றி வருந்திஒருநாள ஒருபுகமாகக் கழியாநிறகையில், முனபொருளாகவாந்து சென்ற காபாலிகன் மீண்டிரு கரம்போச நகரத்தை யடைந்து அரசாபகைவராத காட்டிலுதரநீதப்பட்டன

கொனக்கேட்டவருவருதலும், அவனைக்கண்ணுற்ற ஆசான் பலவாறிகழநதுசபிக்கககாபாலிகனவேதியனைவணங்கினுறுக்கும் அஞ்சவேண்டாம, அநதராஜயததிலபானே இவ்வரசருக்கு முடிசூட்டிவைப்பேனெனன உறுதிமொழிகூறி, அவவைவவரையும் அழைத்துக்கொண்டு மலையாசலஞ் சாரநது யக்ஷிணிமந்திரப்பிரயோகததாலநாடோறும் ஒவ்வொரு பொறகாச வருவித்து அதைஞர் வேடனகையிற கொடுத்து அனுதினமும் உண்ணததகும் பொருளனைததும் வாங்கிவரசசெயது அதனால் அந்தணன் முதலானவாகள் பசிபாறறுவித்துத் தானும் புசித்து வேடனுக்கும் உணவு கொடுத்துவருவானுயினுன.

அநேகநாளிவவாறு நிகழுகையில் அனுதினமும் வேடனிடத்திற பொறகாச வாகுகி ஓர் பேழையுளிட்டு அதனகிரையததிறகுததக்கஉண்பபொருள அளித்துவந்த ஓர் வேடராஜன், ஒருநாள்தானகொண்ட பொறகாசுகளைக்கணக்கிடப்பேழையைததிறநதுநோக்கலும் அதிலுள்ள றுமில்லாதிருக்கக்கண்டுபரிதாபமுறறுயாரோனுங்கவாநதனோவெனப்பலரிடத்திலவிசாரித்துக கிடையாமையால் விசனமுற்றிருக்குககாலத்தில், மறுநாளும் பொறகாசுகொண்டு வேடன வர இன்று இதனிலைமை கண்டறிவேனென்று அககாசவாகுகி வேறொருபேழையுளிடப பூட்டி உண்ப்பொருளளித்து மறுநாள் திறநது பாரக்கையிலொன்றுமில்லாதிருக்கக்கண்டு யாரோ கண்கட்டி மாயப்பொறக்காசுக கொடுத்தனுப்பிநம்பொருள நஷ்டமர மாறு ஏமாறறினாரெனற விசனமும் கோபமுமுள்ளவனாயிருந்த தருணத்தில், தினமபோல பொறகாசுகொண்டு வருவான வருதலும் அவனை நோக்கிச் சினநது அடா உன்னிடத்தில் நாடோறும் பொறகாச தந்தனுபபுவார எவருள்ளார காட்டென, அவ்வேடன அவவேடராஜனை யழைத்துச்சென்றுபொருளுநததியில்ரீராடிககொண்டிருக்கும் அநதணன் முதலானஅறுவவாயுகாட்டவே வேடராஜனகோபித்துப்பாவிக்காளீ விளோ அனுதினமும் எனைப்பொய்க்காசுக கொடுத்தேமாறறினீரென்று சீறி, வாளாயுதத்தால் அவவறுவா சிநகுகளையும் கொயது பிரவாகமத்தியிற தள்ளிவிட்டு மீண்டனன.

கொலையுண்டிறந்தஅவவறுவாஉயிரகளையுந கவாநது சென்றயமனதா தருமனுததரவின்படி காபாலிகன அரசா அவா மனைவியா இவர்களை நரகுககளிலிட்டு வருததவும் சம்பநத்தோஷமனறிவேறொருகுறமுமில்லாத அநதணன இவாகள படும யாதனைகளை

கண்ணி வருத்தமுறவும் செய்யும் பொருட்டு, முதலில் வண்புலவர்களுக்காக கண்களிலிடமிருந்ததும் அவர்கள் வருத்தம் கூடிவிடாமல் இருக்கக் கண்ணி ஆசனியமுடையராய்த் தரும்படி கறிவீர்த்தம், தருமன் அவவறுவனையும் தன்முன் அழைப்பிதகூச சித்திரஞ்சத்தன் நோக்கி இவ்வேதேனும் புண்ணியன் செய்கனோ வெனச்சித்திரஞ்சத்தன் இவர்கள் கொலையுண்டு பொருநையில் வீழ்க தன்னி வேறோ அறமுஞ்செய்தாரில்லை யென்றனன் நடனே கருமராஜன் என இக்கைகளைக் கூப்பிழுடிமேல் வைத்துப் பொருநை நாயகியைத் தியானித்து வணங்கித் தூதர்களை நோக்கி நாடு செய்கோம், தெக்கிண்கங்கையாகிய, பொருநைடை மனத்தா லொருகாலத்தில் நினைதவவரையும் நமமுலகிற் கொண்டு வருக ல்கூடா, அவ்வாறிருக்கக்கொலையுண்ட நதியிலவீழ்ந்தநத இவர்களுையோ நமநரகமவருத்தவல்லது ஒருகாலத்தும் வருத்தவே மாட்டாது இது பற்றி உங்களுக்கஞ்சொல்லுஞ் சரித்திரமொன் றுள்ளது என்று சபையிலிருக்கும் முனிவர்களையும் தூதர்களை யு நோக்கித் தருமன் சொல்லத்தொடங்கினான் முனிவர்களே! தூதர்களே! கேளுங்கள், கிருதயுகத்தில் தென் திருப் பூவனமென்ற நகரத்தில் பொருநைமா நதியின் வடகரையில் அரிச்சுவாமியென றோமுனிவன் தவம்செய்துகொண்டிருக்கும்மாளில் அவனுக்கு அத்தியந்த சினேகனாகிய வதிட்டகோத்திரத்திற் பிரத பாணசித் தென்னமோரந்தன்ன ஆங்கு வருத்தம், உபசரித்துத் தனக்கு வரப்பிரசாதத்தாற் கிடைத்த வெள்ளரிககளியிற் பாதி நல்ல மறையப்பாதிபத்தாண்மபுசித்துக்கனித்திருக்கையில், பாணசித் தது அரிச்சுவாமியை நோக்கி அமுதம்போலினிக்ருமிககனி உடா கு எவ்வாறு கிடைத்ததென, அரிச்சுவாமி அனப்போள் என்னவத்தி ற் கிரங்குச்சிவபிரான் கொடுத்த வெள்ளரிக கொடி பொன் று இவரு படர்நதிருக்கினது, அது நித்தமோரகனிதவல்லது, அக்கனியுண்பார்க்கு நோயும் மூப்புமுண்டாவதில்லை என்றன வெல்லாம் புக்கக்கேடிக கனித்த பாணசித்தன் மறுநாள மனி வனிடத்தில் விடைகொண்டேகுங் காலத்தில் அவ்வெள்ளரிக கனியைக்களவாடிச்சென்றனன்.

அப்பால அரிச்சுவாமி நடுப்பக்கலில் பசிப்பினி தவி ரப்பான் வெள்ளரிககளியை நோக்கக் கனியிலலாதிருக்கக்கண்டு பூக்கனி கவர்ந்தார் கரியாருகவென்னச் சபித்தனும், பாணசித்தன் நரி யாகி ண்ணையிட்டு முனிவனபாதத்தில் வந்து வீழ்ந்தவேண்டாம்

ம முனிவன் மனமிரகஜிப பானுசித்தெனாரியைப்பார்த்து இந்த மாசுமீமா கமுழுவதும் இப்பொருளையில் நீராடி பூவலே சுகர லா வலங்கொண்டு வணங்குத நீருமெனறனன். அந்நரி அவயாறு செய்து வருளையில் பாண்டியதேசாதிபதி சில களவாகளை ஆந் திக்களையிற் கழுவேற்ற ஆந்நரிமரிசத்தைத்தினன் விருமபிச்செ னற ஆந்நரி சிற்றிது ஞானங்கொண்டு யோசிக்கலாயது; முன் பாணுத முனிவன் சரபத்தாலஞந்தளதேசத்தரசன் ஓர் சிங்கமா ள் இந்நடிகமுனிவன் பசுவைக்கொண்டு புசித்ததால் அவன்சரபம் நீ கடியும் நறகதி பெற்றிலனாதலால் காமினை விரும்புவது தகா தென்று மறுத்து அக்களவருடலிற் கழிந்த எஃகம்புகளை யெவ லாமபலவினா கெளவிப் பொருளையிலிட்டதுஅத்நாறகளவரும் சிவகதியடைநதனா. அமமாத முடிவில் பானுசித்து சரபவுடல் நீங்கிச் சிற்றிதுநாள சுகமாய வாழ்நது முடிவில் என்னுலகம் வரந ரகத்திலிட்டு வருத்தலும் பானுசித்து வருநநாளாங்கிச் சிவகதியே யடைநதான்.

ஆகையால் இவ்வறுவனையும் நம்நரகங்கள் வருத்தஞ்செய யதக்க தனறியினும் இவர்கள் செயத் கொடும் பாதகத்திற்குத் தக்க சரபங்கொடுப்பேனென்று சொல்லிக், காபாலிகன் கழுடா கவும மன்னரிருவருமிரண்டு ஆண்புறக்களாகவும மங்கையாச ள் பெண்புறக்களாகவும ஆசான் ஓர் அந்நணுகவும பூலோகத் திற் பிறக்கு மாறு சபித்தலும் அவ்வறுவரும் வேண்டத் தருமன் நீவிர் அறுவரும ஒன்றுசேர்நது பொருளமா நதியிலெககாலத்தி ல் மூழ்குவீரோ அக்காலத்திற் சரபம் நீங்குமென உடனே அவ் வாறு பூமியிலாங்காங்கு பிறநது வளர்வாராயினர்.

அப்பால், பூலோகத்திற் சிந்தாபாரண்யத்திற் கண்ட னென்னு மொருவேடன ஒருநாள் தன் உடையிலகப்பட்ட நான்கு புறக்களை ஓர்கூட்டில் அடைத்துத் தனசிறுவர் கையில் விளையா டக்கொடுத்தலும் அச்சிறுவர் அங்கொரிடத்திலுபுப்பஞ்சரத்தை வைத்து விட்டு மறறையச் சிறுவரோடுசுனிந், துவிளையாடுகையில் ஓர் பெருங் கழுஞ்வரது அக்கூட்டைக் காலாற் கவாநது ஆகாய மார்க்கமாயப் பறந்து பொருநாரதியை சடநதுசெலலுகையில்க் கூண்டிகால் நழுவிப்பிரவாக மத்தியிலவிழவும் கழுகு அங்குஓர் மரகதிகளையில் உட்கார்நதது, அத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்துகொ ண்டிருநத வேரார்த்தனச்சிறுவன் பிரவாகத்தில் மிதந்து செல்கி னற அப்பஞ்சரத்தை யெடுத்துத்திறத்தலும் உள்ளிருந்த புருவின்

தேவதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம். ௫௫

மநான்கும வெளிப்பட்டு அடுத்த ஓர் மரக்கிளையில் உட்கார்ந்த
 ன் அதுகண்ட கழுஞ் பூவக்கியானம் விளங்குகலாற் று, அங்
 யடுத்தத் தன்னிறகினால் அடிககடி தழுவிக்கொடுத்துக் கலையீ
 ர் சொரிந்து பறபல புலம்பாநின்றது அதுகண்ட அந்நணர் சி
 துவன இத்தென்ன விபரீதம் புறக்கணிக்கண்டவுடனே சொல்லு
 தினனும் வைரியாகிய இக்கழுஞ் இப்புறக்கணைமாந்திரம் எழுவிய
 புலம்பக காரணமெனையெனச் சற்றுநேரம் யோசிக்கையில் க
 ளைக்கும் பூவக்கியானம் உதித்தலால் அக்கழுஞ்சை நோக்கி ஒர்
 ரூகே இப்புறக்கணை யினைத் தவருந்தக்காட்டை பெலையெனக், ச
 முகு, அர்த்தன, எல்லாமறந்தனையோ? ஒன்றுநேதோன்ற வில்லை
 யோ? புறவின மாயிருப்பவா அரசரும் அவர்மனைவியருமல்லரோ?
 நீ அரசருக்குவேண்டிப் புத்திமதி கூறிய குருவன்றோ? பாதக
 னாகியாயனயுகந்தரன் அன்றோ? என் வரலாறு முழுவதும் புநல
 க்கேட்டு அந்நணன் எல்லாம் நினைந்து நினைந்து வருந்துவானாயின
 ன். புறவினங்களும் பூவக்கியானவிளக்கமுற்ற மனத்தினவாய்க
 கலாவதாயின கடைசியாய் அந்நணன் பறவைகளினது வேண்டு
 கோளுக்கிரங்கி அவைகளெல்லாவதறையும் கைலேந்தி விதிப்ப
 டி அந்நுறையில் ஸூழகலும் தங்கள் தங்கள் சுயருபமுற்றவராகி
 அந்நணன் உரைப்படி எல்லோரும் பொருநநரநாயகியைத் தோந்
 திரித்தலும், அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய் இவர்க்கு முன்தோன்றி
 அந்நணனுக்கு வேண்டியவரெல்லாம் அளித்து உக்கிரதபசியென
 ரோ பெயருங்கொடுத்து இந்நிர கீலஸதலத்தில் வாசஞ் செய்யு
 மரற்றினி அரசரோடு மனைவியரை நோக்கிப் பண்டுபோலரசுரி
 மைபூண்டுகடைசியாய்சிவகதிபெறுமாறு வரமளித்தக காடியா
 ல்களை நோக்கி நீகொடியபாவியாதலின் இத்தலதிலநு றுஜனம்
 மெடுத்தது இரத்தத்தீர்த்தததில் மூழ்கக்கதிபெறுவா யென்றருளிச்
 செய்து, அப்பொருநநமாதேவி அதனுறையிற் பிரவாகமத்தியில்
 அப்படியே நிற்பாளாயினான்.

முனிவர்களே! இதுதான் தேவதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்த
 த்தின் புண்ணியவிசேடதையாவரா லுமளவிட முடியாது இத்
 தீர்த்தமானமியத்தைக்கற்றருங்கேட்டாரும் புருடாததம்நான
 கிளையு, அடைவாராகள் என்று குதமா முனிவர் மேற்கூறலானார்
 தேவதீர்த்ததச்சருக்க வசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதோத்தச்சருக்கம்,

மேருவென வாரியென வேதமென விண்ணோர்
தாருவென வேபுகழுகொள் தண்பொருநை தனனுட்
பாருரிய நனமையொடு பரகதியு நலகு
நேருரிய சாலையெனு நீததலை கேணமின். (க)

துவாபர யுகத்தினில்ய யாதியெனுந தோன்றற
சுவாமதி முசுததணிகொண் மாதவியென றோபெண்
தவாதிவள யுரிநதவொர தவத்தினுபா பேரூயத்
திவாகர னெனப்புகழுகொள் சேயினைமு னீனரூள். (ங)

சிறதையொட ணைததனள்வ ளாததனள் சிறப்ப
வெந்தவுல மூபுகழ வசுமன னெனப்போ
தநதனள்பி னத்தனயன் தககவய தாகி
முநதுகலை யாவையுமு றைப்படிப யின ருன். (ஈ)

கைக்கரி முதற்பல கடறபடைகள் சூழத்
திக சூவிச யத்துலக மியாவையுந் செயித்து
மிகவுயா மேருவினவி யனகொடிநி றுததித்
தக்கபொருள் கொணடினிது தன்னகர டைநதான். (உ)

பட்டமுறு மங்கையாகள பாலாபலா காமத்
திட்டமுறு மங்கையர்க ளேவலாகள சூழத்
தெட்டரர கொட்டு திறை சோத்தினாக ளேத்த
மட்டிலரி யாருனம கிழந்தினிதி ருந்தான். (ஊ)

இவகிவனம சிழந்தினிதி ருக்குமவை தன்னிற்
பங்கிலொரு மங்கையொடு பசச றுசூழ்தி
திகளணி யுககடவுள் செஞ்சுடில மீநத
கயகைமுத லாடியொரு கறகமுனி வந்தான். (஋)

வந்தமுனி தன்னையிறை வந்தனைகள் செய்நு
முநதவொளி ராதனமு றைப்படி யனிததே

யெரதையிவ னெயதிடவி ருநதவம நெனேனார்
கூலையாபு ரிநதனாகொல் தமிழனறி யேனே. (6)

இன்னமுக மணபலவி ராசனெதிர் பேசித்
தன்னிகரி லியோலியெவண்ண சாரநதனையிந ருந்
புன்னியது டியா தெனவு னாதிடிலும வேத
நன்னிலையி னினறருளொர கறகமுனி நககரன. (7)

புன்னிகை புரிந்தருளசெய புங்கவனை மன்ன
னென்னகை புரிந்தனையி சைத்தருடி பென்னத
தன்னையம விளங்குமுனி தானினைக டாழநதா
ன்னன்னவன் விளங்குமரு ளாலவறவ தானான். (8)

நாவலின் வாகுவலி யாறகடல்கள சூழந்
பூவலயம வென்றுமுடி பூண்டனை நநாளிற்
நேவாபயில் கோயிலபல் தீர்த்தமொ டிருக்கின
மாவலவா வீடுபொழின் மண்டப மழிந்த. (9)

மனுமுறை விளங்கிலபல் வளசகா நெருங்கித்
தனுவலி யிழந்தவா கடநிநிக வானதார
துறுமிளவ நீதிகடல் சூழபுவி யனைத்து
முறுதலினு யிரத்தொகை துடித்தவரு நுறநே. (10)

இப்பெரிய பாககமொ ரியமனெறி பாவத்
தொப்பவுனை முறறுகிலை யுறறவந னுலே
தப்பரிது பக்தினொடி ரணடுபகல் சா
யொபயினுள் தறபவயி ரோயுமென விண்டான (11)

விண்டமுனி பாதமலா வீழநதா செழுந்த
பண்டைவினை முறறுமுணா பண்ணவலிவ் வேழைச்
கணடுமர ணககொடுமை யாங்கது விலக்கிக
கொண்டடிமை பூணவென வேகுலைகு லைந்தான். (12)

வேறு.

ஆங்கம் குலைந்து முகம் வாடியறிவு கலங்கி நில்ல தளரந்து
கூடக மொதுங்கும வீரநிலை தேயந்தானாகி வீரதானபோற—றங்
கங் சமல் மலாததாளிற சரணென றுரைத்து வீழந்தவனமேற—
பொங்கவ கருளான மனமிரங்கிப் புனித முனிவன புகல் வாண
ல். (13)

மன்னே உனக்கு வரநின்ற மரணக் கவலை நீங்க வெனி,
லின்னே யெழுந்து விரைந் தேகி யிரவி மதியை முடிஞ்ஞுந்—த
ன்னே ரிலதாம் பொதியி னெடுந் தடத்தே தவங்கள் பல சொ
டுததங்—கெந்நே ரமுஞ்செந் தமிழ்வளாததே யிருக்கு முனிவ
னடிபோற்றி. (யடு)

உயவாயாக யான கண்ண னுருறுயாகத் துதவிசெய—மை
வா யெடுத்த மதினமதுரை வயிற்போ குதுமெனறுரைத் தருளி
ந—துயவாய முனிவ னேகுதலுந் தோன்ற லெழுந்து படைஞ்
ழச—செயவாய நாடு பலகடநது சென்றான பொதிய மலைச்சா
ரல. (யசு)

மட்டில்விநித காந்தனினமேன மகிழவுற்றிருநத கிளிப்பி
ள்ளை—தொட்டி லிருநத பிள்ளையெனச சூழ லருவிருடைந தா
டித—தட்டி லெழுந்து வருதென்றற ருலாட்டுதலை மதுகரங்கள்
—கொட்டு மிசையைக் கண்ணோக்கிச செவிவாய தேக்கிக் கொடு
விரைந்தான். (யள)

சாரல்வரலுந் தேரிழிந்து தடக்கை முடிமேற் கொடுவண
ங்கி—யாருங் கடலபோ னினற்படை யனைத்து மாங்கோ ரிடத்
திருத்தி—யேரம் புயமே தமக்குறற வெதிரி றுணையா யிருநா
ளால்—வேர னெருங்கு பலவனமும் வெந்பின னாக முனசென
ருன. (யஅ)

சூடு மலரை வேரன்மணித் தொடையை யகற்றி முகங்கோ
ட்டி—பூடுங் கொடிச்சி யாருளள முருகி மகிழ்ந் ருரத்தோயப—
பாடு மிதுனப் பறவையெலாம் பழுத்த சினைபுள விழுநதொளிப்
ப—வாடு மயிலும் வரையேற வரையன விராவி னேகினனா

தேவா லயமும் வேதியிந்தத் திருமா ளிகையுந் தேனசொரி
யும்—பூவா நநத் வனமினன பொன்றப் புரிந்து புவிக்கொண்ட
—மூவாப் பாவம் பழுத்தவிவன முகநோக குறுத் தீமையென
றே—காவா விலங்கும் புள்ளினமுங் கடிந்து புறம்போ யொளி
த்தனவே. (உய)

கானத் துறுவர் மகச்சாலை கடிக்கொண் டெழுந்த புங்கப்ப
டலம்—வானத் திரவி தனைமறைக்க மலகு மிருளை வேரற்றா—பா
னித் திலங்கள் பருகுதலாற பகலு மிரவுந் கதுவாத—மானத் து
றக்க நிலைகாட்டு மலர்ப்பூம் பொழில்கள் பலகடந்தான். (உக)

வருகா வருவி யெனமதநீர் மலக நடக்குங் களிற்றினதகை,
வருகா எனகத்தான் முடிசினிடு பெருகு முதிர் மருநதரிசு, விருகா
லரிபென துடனடுங்கி யிருளகூர் முழைவாப்ப புகுதழைநீர்ப்ப,
வொருகா வருகா ஊளஞ்சி யுறருன தமிழ முனிச்சாரா (22)

சாம மொருபால் விண்ணவர்க்காயசு சமைத்த தழுவ முடி
குளிவிளககு—மோம மொருபால் கலையனைத்து மொருபா லரி
ய சிவபெருமான்—நாம மொருபான முததமிழி னாக மொருபா
லாகமத்தி—னேம மொருபா லறமொருபா லிசைபும பருண
சாலைவந்தான. (23)

எடுத்தோ வினையை முடிக்கிற்பா னெண்ண முடைசாரிசு
மை முறையாற—மடுததா ரொனினு மிடிபசியாற முழந்தா ரொ
னினும பலாதுறறத—தொடுததா ரொனினு முழவினையினெ றெட
ரபா னெருங்கு பெருநோயின—மடுததா ரொனினு க காலநிலை ம
ருண்ட தெனினும் விடுவாரோ. (24)

அல்லே பழுத்த பொழிலக டந்தா னாமாதமா வரிமாரா,
புல்லே நெருங்கும பலகோடிப புனங்க ளடாநத நெலிகடந்தா
ன, விலலே ருழுவா குழிலகடந்தான வினமே லெழுந்த கொடுமு
டிகள், வலலே கடந்தான தபோதனாகண மலகு நிலைகள பலக
டந்தான. (25)

சருவாற்றிருது நாசினுனி தாரா கதுவு தியான, தாற—ந
ருமைக களத்தி னணிமிடறறுக கணமுன றுடைய செங்கரும்பி
—னருமைத திருத்தாள் வணங்குதமி ழுறிந்த முனிவ னடிமலர்
கீழ்—வருமைக காலாக் கஞ்சிவரும் மடிபன சரணமென வீழந
தான். (26)

வேதோ யற்ற மாம்போல வீழந்து வணங்கி யமுவானே
யாரோ டைய வேண்டிவ தெனறையிஞ்சு லெனவுணாதகான்
சீரோ யருளே மாதவமே செய்யகமிழே தெய்வத்தோ
பேரோ யனைத்துந தமதாகப பெறேருன கலசம் பெறேருளே (27)

அருளான முனிவ னவின்றமொழி யமுதஞ்செவிடிக காந்திடது
தெருளா லெழுந்த வசுமனசு தேவேயினிய தமிழோடு (28)
மருளா ஞான மாசவமும வளக்கு மாசே மறுவறற
கருணா நிதியோ யுள்ளவெலாங் காண்பா யெனினுங் கழறுவரு

ஒருகார முகத்தின் வலியாலே யுலகத்தரசர் சிரமுருளப்
பொருகாற தேவராலயமும் பொதுவு மறையோரா புகவிடமுங்
குருகார பொழிலும் பன்னழியக் கொடுமையனைத்தும் குருதரச
தனால—வருகா தகங்க ளனைத்தமுனை மறவி கயிறறின வனோநத
தனூல் (௨௯)

பத்தோ டிரண்டு நாடசெலவே படர்வாயியம் னுலகமெனச
சித்தோ டொளிருங் கறகமுனி செப்பச் சிறியேன வேண்டுதலி
னத்தோ டொழுகு பொருரைதரு நாதமுனிவற போற்றிழலின
பத்தோடிருப்பத் தருவனெனப் பகாநதா னுடனிககடை நதேனே

பண்டாய் மறையின பொருளனைத்தும் பசியதமிழின பாவாகக்
கொண்டா யமராகக்கலையாழி குடித்தாய விரத முடிபொடிகுரு
தண்டாயிருவ ஶரியாத தழலினபெருமான் னுனைமலாககே
கொண்டாய சரணம் வருமாணத் துடக்கே துடைத்துப் புரநத
ருளே. (௩௧)

ஆனகா சரணம் தமிழ் மலை யகத்தாய சரண மகத்துவஞ்சேர்
சனகா தியரிற் புகழ்கின்ற தவத்தாய சரண மறைபுகழும்
பனகா பரணன றினமுநடம் பயிலவா னளித்தவந தநங்கக
கனகா லயத்தாய சரணமெனைக் காப்பாய தருணமிதுவென்றே

வாகுரு தளரப் பலபுகழ்நது வணங்குமரசன றனையருளி
லோககுரு சமிழின முனிமகிபா னுவலும்பாவ மனைத்தினைபுந்
தேக்குரு சநதுமெறியுமலை தெய்வப் பொருரை யாடினது
பொகுகும் பலநாளாயுளையும் பொருநதப் புரியும் வருதியென.

ஆனகோ துறையின விதிமுறையி னூடப்பிரந்தா னவனூடத்
தாடகா விறுதித் தடங்கடலபோற றமரமுலகந தடித்ததுபுர
திங்காங்கரிய நிறமாகத் தெண்ணீர் கலங்கிச் சிலகாதம்
போறகா ரணமுங் கண்டரசன புகலீதென்ன முனிபுகலும், ( )

காட்டையெரிக்குங் கனலேபோற கடியபாவங் கடியுநத்
காட்டிமரவ மீதாருங் கரியாம் பாவங் கலங்கியதே
வாட்டம் விடுதியினி யெனனை வளருமவாளுள பெற்றுய்ந்தாய்
வாட்டங் கரத்துப் படைகுழ மனனாவாழ் திருகொன்றான. ( )

சொல்லங் கலசமுனிவனடி குடியரசன மார்க்கண்டர்க்
கெல்லங் கலையு மணிநதபிரா னியமனுதைத்துப் புரநத்துபோற்

கோலதங்க கடிய பாவவினைக கோதுறுடைததா பெண்பபலவம
பலவாபாவுநனிதெயப பழிச்சி உழநது பரவினனூல. (௭௬)

வானோ மாவின மலாசொரிந்தார வரமா முனிவன நவக
துறான—ருளோ தனியா மூன்றுதினந நலவாசத்தி னினி மமா
நது—தேனோ நதியாயப பெருகுவருந் தெண்ணீர்ப பொருரை
தனின முழுகிக—கானோ ருழியிறகடலபோன்று கதிககு சே
னாக கடைபுகுந்தான. (௭௭)

வணங்கும படைக்கு மமைச்சருக்கு மறநுங் கெவாகும
வருமரண—வணங்கங் ககலப போயினது மனவிலாயு ளடைந்த
மையு—மிணங்கப புகனரு னிடாவருமங் கினிது மகிழந்தா னொ
வரோடும—பணந்தங் குலகமனைத்தினையும் பரிப்பாண் டி
னோ பதிகாரந்தான (௭௮)

பாவமகநி நெடுவாழவும் பாலித்தருளும் பொருநையெனந
தேவநதியி லாண்டாண்டு செல்வத்தமிழமா மலைதொட்டங்
கோவிலைகூட வாரிவனா யுளவாந துறைக ணீராடிக
கோவில் வணங்கி யுலகமெலாங் கோலொன ரோசசி வாழந்த
னனூல (௭௯)

வேறு.

பொங்கர வெடுதத பூவுல கனைத்தும் பொதுவற வினிது
கோல போககிக—கிங்களங் கதிரி னொருகுடை நிழறநிச சிறந
தருள வசுமன னொருகா—லங்கியோ டமர ரிடாவரும விருநதி ன
ருந்திடப பொருநதுமோ ரியாக—மெங்கிருந் தியறறு கிறபநெ
ன நுநாத்தி னெண்ணினு னெண்ணருந் தலங்கள. (௮௦)

ஆருவி ருக்வி புரிந்தருள பொருநை யருங்கரை யயாததன
னாபத—தேருறு முதவி புரிந்தவா தமமையிகந்தய லெண்ணுநா
போலக—காருறு மிடறறுக கற்பகக கொழுந்தின கணசடா ம
குடத்தி னெழுந்த—ரேருறு கங்கா தீரமாங் காசித் திருநகர் நல
மெனத் தெளிந்தான. (௮௧)

தெளித்தன னமைச்சாக் கவாகளும் பணிந்து செம்பொலங்
குவைகளும் பொருளு—முனைக்குர கத்ததிற பண்டியிறகரியி ஆல
பபில சுமத்தினா விடுப்ப—வளக்கருந் தவத்தர் விபபிரர் ருரவ
ரரசரோ டிவாபுடை நெருங்கத—தனப்பெரும் படைகண முன
ஹ நடப்பத தராதிபன காசிசென நடைந்தான (௮௨)

பத்தியாய மலையிற படாதரு தரங்கம் பருமணி யிறந்த
டி வணங்கு—முகதிமண டபத்தின பங்கா செம்பொன்னு
முத்தினுண மண்டப மனைமதுச—சுகதிரப பதுமை யரமபசெ
ங் தருமபு செமமலாத தொடைகடோ ரணங்க—ளெத்திசை யி
டத்து நவநவமாக வினிமையி னணிமை செயதன னால். (188)

காரகபக தியமே தக்கனாக் கினியே கமத்தரு மாகவ னீய,
நோகினாபுன்று கனலினம் விளங்க நீடிய வேதிக ளமைத்த
ங், கோகநிபூ தத தமபமுன னாட்டி யிலக்கணப் பசுவி னமபி
ணித்துச, சோகதி புரோடா சமமொடு மியாக திரவிய மிடமெ
லாளு செறித்து. (189)

சூரவனு முன்னாக் குயில்வன குயினு குஞ்சரா னன்னடி
வணங்கி, வரனமுறை மறையின வழிகொடு நானகாய வகுத்த
ணி நிறுத்த வேதியாக, டிரமுறு விஞ்சை செப்பியா சூதிகள்
செய்திடத் திரிவிதக கனலு, முரமிசை நன்றி மறநதவ ரணங்க
வு நுககுமோர கனலினு முயாநத. (190)

இவ்வண்ண முளதிற பாதிநா ளளவு மெழினமக நடை
பெறுங் காலை, செவ்வண்ணப் பெருமான றிருமுடி கடநத
தெய்வத்த தேவமா நதியிற, றுயவண்ணப் பெருநீர் வெள்ளமே
லெழுநது துறையிரு கரையெலா மெறிநது, நெய்வண்ண வடி
வேற புரவலன் சாலை நிலையெலாங் கவாநது நீடியதால். (191)

அத்தலை முனிவர் யாவரு மிறந்தா ரநங்கனல் வளர்தர வகு
த்த, பத்தியா முன்று வேதியு மழிநத பருநிதிக குவைகண ம
நறெலா, நதகலை யெறிநது நளிரகடற களித்த நவிலவதென
சுசுமன லொருதநன், தத்தினிற பிழைத்தான றமிழமா முனிமு
ன றநுயர யிலையேற சாவான. (192)

வரமுனி வரத்தா னுயிரபிழைத் துயந்த வசுமனன் மயக்க
கன றெழுநதங், சூரநிலை கலங்கி யுயாமக மழிநத துள்ளுற நி
னைக்கல மறது, சிரமொடு கரங்குள கால்களு நடுங்கச செயவ
தொள் றறிநதில் னாகித், தராமிசை விழுவா நெழுநதபின் க
ரைவான றாங்கமேற றுநம்பெனத் தளாவான. (193)

ஐபையோ மகமு மழிசுன் நிறைநத வநதனர் யாவரு மிற
நதார வெப்ப பாதகங்க ளியாவையும பரிப்ப லீநதிலேன் பி

நைத்திவண்ணிருந்தே, நெய்துமோரகதிதர் நெவனென்தோ வெ
ன்ன வேங்கினுனேங்குறுங் காலைச், செய்யுமா தவத்தோ நெ
ருவனாக கெதிரிறறென்படத் திருவடி வணங்கி. (௬௩)

உளவெலாம புகன்றான முனிவரன்கேட டங்குயாமநில வ
ளைந்தவா லயத்தி, விளவெயி லெறிக்கு மழகமா குழக நெம
பிரான விசுவநாதேசன், றளமலாப பதங்கண் மனநிலை தழுவ
த் தவநரி புரிதியென றுணாததா, னளவறுதல மமமுறைந
வங்க ளாற்றி னுறைறலசா லரசன் (௬௪)

வசமன்ன றவத்திற் குவந்தவி முதத வாண்ணா மறையவ
னாக, கசிவுடன முன்ன ரொய்கலும் வணங்கிக் கடவுளே பெ
னமக மழிந்து, நசிவுறற் கென்ன காரண மதனை நவினநுள பு
ரிதியென றுணாப்பப, பசுபதி யெங்கள் குருபதி சைவப் பழம்
பதி பவபதி பயிலும். (௬௫)

நோயக்கமு தனித்தார் தமைநனி யிகழந்து துவன்றய னே
கருநர் போலும், தாயக்குண வளியா ததிதிகளோம்பு தகையி
லா டவாகளே போலுந், சேயததடப் பொருநை யிகழநதனை
நவகை சிறந்ததென றறைநதனை யேதம், வாயததனை யிதனான
மனமபொருள் கவகை மகமபட வழித்தன ளனறே (௬௬)

நன்றிகொன் றதனான மகஞ்சிதை படலா னற்றவ ரிறந்ததா
ன மேவுந், கன்றியபாவ மனைதது மொனறாகக் கதித்தன தீர்
தரநீப்பான, பொன்னினை கொழிக்கும் புராதனப் பொருநை
ப பூங்கொடி தனனையே யுனனி, நினறுமா தவங்கள் புரிதியா
மலக நீள்வன மடைந்தென மறைந்தான. (௬௭)

அந்தரம் பெருமான மறைநலு மரச னனினிளா பத்ததுனை
சிவநது, நெருநிட நடன நன்னிநா டடைந்து துவலபுதழ்நெ
லலிமா வனமதின, முநிய காசி பேசுநத் தொருபான மூவி
லாத தவத்தினின் மூண்டான, சந்தமா மலையாள பொருநை
யாள பாத சரோருக மொரோ முகமாக. (௬௮)

பெறு.

விரலொன்று கிழைநி மேற்கைகூப்பி மேனோக்கி உணறு
க்கமவிடடா னாகி, திரலொன்று மாதவங்க டுகங்களொன்று செ
ய்திடலு மலையமலேச செலவி யாய, நிரலொன்று கருங்கூத்தனி

மலையுங்க ணிரந்தரி பாம பொருநை யென நிகழ்த்துந் தேர்,
வரணெனறி முன்னின்று மனனா வேணடும் வரகசேட்கத ந்ருந்
மென வழத்தி னாளால் (௫௬)

அம்பிகைதன னமுதூற லாரக் கேட்ட வரசனிநுகண் மல
நீதம் கடிபோ யறற, தம்பம விழுந்தெனச சரணிற சாரந்த
வீழ்ந்து சடலமெலா னடுநடுங்கத தாயே நாயே, னம்பலினே
னினை மறந்தே னுனறி கொளறே னலந கருதே னெனறாறு மென
முன னாடி, வெமபி விடேல் வேணடுவன விளமப வெனன வி
ளமபினையே கருணையினி வேறுமுண்டோ. (௫௭)

உயிரளித்தா யனனாந்தே னுனையிகழந்தே னென்றல் லதி
மை பலவுனககே செயயேனை, செயிததெரிசோ நுகனாங்கசர்ச
யதனிககித் திருக்கடைக ணருணமாரி யெனபாற பெயது, ப
யிராப பகறதும் வானமுதே பரமே யினபம பாலிகும பிரவாக
ப் பரபபே பாவத, தயிரப்பறவே துடைத்தருளி யடிமை கொ
ள்ளுமம்பிகையே யடைக்கலமயா ணருள்செயவாயே. (௫௮)

அனனையுமநீ தந்தையுநீ யாயுளுநீ யாக்குவது மனிப்பது
வு மழிந்து முததி, தனனையுமே தருவதுநீ சகலமுமநீ தா
னெனனப பலபுகழ்ந்து தரணி யாளவோன, பொன்னைய
பொருநை யந்தாள போறறி நிற்கும் போழதுகடல் குழுதுகி
ற புனிதமேய, வனனமுறு நதிகளெலாம் வனிதையாகி வந்தன
வா லவைசில்ல வழத்தக் கேண்மின. (௫௯)

பாலனைய கங்கை வந்தாள் பதும ராகப் பண்பாகப் பாரதி
யும படாந்து வந்தா, னீலமணி யமுனையொடு நிமலசங்க நிறத
துநரு மதையுமவ ணிறைந்து வந்தார், கோலமுறு பீதாமபா
கோலமாகக் கோதறுகோ தாவரியுந குலவிவந்தாள், மால்மு
று காவிரியு மருத்துவ தீயு மறுவறற காப்பூர நிறத்தின வந்தா.

தங்கநிறச் சோணமொடு ததையு மாம்பற் றண்ணிறத்து
ப பறகுனியுஞ் சார்ந்து வந்தார், தங்கமுறு மபரஞ்சிச சுவாண
ய போனற சுவர்ணமுநீ நதியாளுந் துளங்க வந்தான், மலகள
ஞ்சோ மலர்நிறத்துக் கடனைவந்தான் மணிவிளங்கு சித்திரமா
கங்கை வந்தாள், வங்கமுறு கடல்குழந்த வையகத்து வழங்கு
நதிப பெண்க னெல்லாம் வந்தா ரன்றே. (௬௦)

பணிகளெல்லாம் பரிதூரம பரிமே லூர்ந்து படர்ந்து வந்த நதிகளெனும் பாவை மாக—எனிகளெல்லாம் திருந்துமலை யாசலத்தாட் கண்முதலு மவளருளி னலர் முகத்தாற்—கணின்மணிகாள் வம்மினெனக் களிகூர்ந் தாங்கு கலந்திடலு மகிழ்ந்தனரக் கடவுள் வேணி—மணிகளென விளங்குகழ வானக் கங்கை வசுமன்னுந முகநோக்கி வழத்த லானாள். (௬௨)

பாலொனப் பொருளைநனைப் பழித்தா யெந்தன் பாலடித் தாய்தெனக்குப் பண்பதாமோ—வோலமிடுந் திசையாலே வுனயாகத்தி னுறுப்பழித்தேன் பழிபாவ முறையு நீயு—ஞாலமிசைப் பொருளையென்று நானவே றென்று நலலோர்க் கணினையார்க ணுலவே தத்தின—லீலமிவள செல்வமிவள சிறந்த முத்திசேர்ப்பதிவ விவனன்றித் தெயவ மினறால். (௬௩)

ஆகையினு விவள்சரணே யரணதாக வனுதினமு மடைதியென வருள மன்னன்—நேகமெலா நடுநடுங்கித் தேவியானசெய தீமையெலாம பொறுத்தருடி யென்று தெயவத்—தோகையரா நதிபெண்க டமமைச் சூழ்நது தோத்திரித்துப் பலகாலுந் தொழுது நிற்ப—வாளைபெறு தமிழின்மலை வழங்கவந்த மாதாநியப் பெரும்பொருளை வழங்க லானாள். (௬௪)

மன்னவகாண் முன்னழிந்த மகத்தின்சாலை வந்ததிதோ கிரியையெலாம வளர்த்தி வேண்ட—லென்னையென வசுமன்னு மெங்க ளானா யிறுதியிலுன பதமலரோ யீவா யெனா—வன்னமுறை செயதுமென வருளித் தேவி யத்துறையின மறைந்திடலு மளவில்லாது—துன்னுநதித் தோகையருஞ் சுடர்போ லொன்றித் தோயந்தனரா நேவர்தலா சொரிய மாதோ. (௬௫)

தவமுடையீ ரித்தகைய சாலாதீர்த்தத் தனைநினைத்தார் பரிசித்தார் தாமாடி ற்று—ருவமையிலா விக்கையைக் கேட்டோரோ, தவோதுவித்தா ரோதுநருக் குதவிசெய்தா—ரவமெறிவார மகப்பெறுவா ராவெல்லா மாறறுகிறபார புகழுடம்பி னழியா தாவார்—பவமறுப்பார் மாதவர்க்கும் பண்ணவர்க்கும் பறருத சிவகதியிற பற்றுவாரால். (௬௬)

வேறு

மற்றந்த வசுமனப்பேர் மன்னவன யாகமுற்றிச் சொற்றநச் டிகழினோடு தெரிகடற் றுணைகுழக்

கற்றந்த முடையாரோடு காசிபேச்சுரத் தார்கோயி
ஹற்றந்தப் பெருமானபாத முள்ளெலா முருகப்போற்றி. (௬௭)

செய்யசெஞ் சடையா யென நுந தேவாக டேவேயென்று
மய்யனே யரசேயென்று மமுதமே யருளேயென்றும்
பையரா வணிந்தாயென்றும் பரமனே பகவாவென்று
மையணி மிடறறயென்றும் வரதனே யானேயென்றும். (௬௮)

மரகத மணிக்கோர் பாகம் வழங்கினு யென்றும் வேதத்
துரகத முடையா யென நுந தோத்திரம புரிந்தற றாககுப்
பரகதி யருளுந்தாக கேசனைப் பழிச்சி வேணு
மரதனம் புவிபொனனூர மளிதனுல வரங்கள் பெற்றே. (௬௯)

மானிலம் புகழ்த்தேவா மலாமழை சொரியச் சூழூ
தானையங கடலகளோடுந தந்திரித தலைவரோடு
மேனைய முனிவரோடு மெழினகா சிறந்தா னெட்டி
யானையஞ் சும்மையெல்லா மம்புயஞ் சமப்ப மாதோ. (௭0)

சாலாதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! சாலாதீர்த்தத்தின மகிமையைச் சொல்லுகி
றேன கேளுங்கள், துவாபரயுகத்தில் அரசுபுரிந்து வந்த யயாதி
மன்னவன் மகள் மாதவி யெனபவள் பெற்றுவுளர்த்த மகனாகிய
வசுமனனென்ற ஓர் அரசன் திகருவிஜபததால உலகமெல்லாம்
பொது நீக்கி அரசாட்சிசெய்துவரும்நாளில், தவததிறசிறந்த க
றக முனி, தன்னிடம் வரக்கண்டு உபசரியாரிற்ப, அம்முனிவன்
சூறுநகை கொள்ள அரசன, முனிவ, சூறுநகைகொள்ளக்காரண
ம யாதென்று வினவலும், முனிவன கூறுவானாயினான்.

அரசேரி! திக்குவிஜயஞ்செய்யுங் காலத்தில் உலகத்திலுள்
ள அநேகம் சிவாலயங்களும் பிரமாலயங்களும் புண்ணிய தீர்த
தங்களும் சோலைகளும் அழிந்தன, அப்பாதகமனைத்தும் உனனைச்
சூழநதிருங்கின்றன, ஆதலின் நீ யினனும் பன்னிரண்டு தினத்து
ள மரணமடைவா யெனலும், அரசன நடுநடுகி அடியுற்ற மா

ம்போல் முனிவன் பாதத்தில் விழுந்து, சவாமி, அடியேன் மரண பத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்குமாறு ஓர் வழியருளவேண்டுமென ஹம் தபோதனன் காவலனை நோக்கி, இப்பொழுதே மலையாசல ன்சென்று அகத்தியமுனிவனைத் தெரிசித்தால் உயவாயென்றுரைத்தகன்றனன்.

உடனே யரசன் நால்வகைப்படைகளும் புடைசூழ மலையாசலஞ்சாராது சேனைகளை ஒருவழி நிறுத்தசெய்து பொதிகைசென்று ஆங்குத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அகத்திய மகாமுனிவரைக்கண்டு வணங்கிக் கற்க முனிகூறிய மரணுபத்தினின்று நீங்கியருளவேண்டுமென ஹம், சூறுமுனிவன் கிருபைகூர்ந்து பொருநையாறறில் ஆங்கோர் துறையிடத்தில் அரசனை மூழ்கச்செய்தனன், அந்நதியில் முனபின ஓர் குரோசமட்டி ஹமுள்ள தெண்ணீர் றொல்லாம கரிய நிறமுற்றதோடு ஆரவாரமு முண்டாயிற்று. அது கண்டு அரசன், இது என்னவென, முனிவன் வேறதே உன்பாவத்தை யித்தீர்த்தன கமுவியதால் சிறிது தூரங் கரியநிறமுற்றது, அதைச்சங்கராஞ்செய்தலாற சிறிது ஆரவாரமுண்டாயது என்ற ருளி மீண்டும் அரசனை நோக்கி நீபரிசுத்ததனுபினை, மரணுபத்தினின்று நீங்கினை தீர்க்காயுசும் பெற்றனை ஆதலின் உன்நகரத்திற்கு இப்பொழுதே செல்வாயாகவென்றனன். வசுமன்னும் அளவற்ற சந்தோஷமுடையனாய முனிவனையும் பொருநநாயகியையும் வணங்கித் துதித்துச் சேனையுடன் தனனகரஞ் சார்ந்து வாழ்ந்தா

இவ்வாறு வசுமன்னன் அரசுபுரிந்து வருகையில் ஒருபாகஞ் செய்ய நினைந்து அதற்குத்தக்க புண்ணிய நதி தீரமெங்குள்ள தோவென்று பலஇடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கடைசியில் கங்காதீரமே பரிசுத்தமுள்ளதென்று துணிந்துயாகததிற்கு வேண்டும் பொருள்களைத்தைப்புங் கைக்கொண்டு அந்நனா அமைச்சர் முதலானவாகள புடைசூழக்காசிமாநகரஞ் சாராது கங்கைக்கரையில் முததிமண்டபத்திற்குச் சமீபமாயயாகமண்டபம்நிருமாணித்து ரித்துககளபுடைசூழ யாகம் நடத்தி வருகையில் கங்காநதியிற் பிரவாகமேலிட்டு யாகமண்டபத்தையும் ரித்துககண முதலானவாகளையும் மறதெத்திரவியங்களையும் கவாநது போயது, வசுமன்னன் மாததீரம் வலியால் நீந்திக்கணாசோரந்து யாகமழிந்ததையும் அந்நனர் பலா இறந்ததையும் அப்பாதகமனைத்தினுக்கு ம தானே காணன்னென்பதையும் பற்றி யெண்ணியெண்ணி மன

க௦அ அம்பைத்தல்புராணம்.

தழுங்கி வருந்திக்கருணாநிதியாகிய சுவாமி விசுவேசரனாரோக்கி யுருமையான தவம்புரியலாயினான்.

அரசனின்வாறு வெருநாள் தவஞ்செய்து வருந்த, அவனுக்கு இரங்கி முனவந்த விசுவேசமூர்த்தி காவலனைநோக்கி, வேண்டுவ தியாதென வினவ, நராதிபன் அக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி! எனது யாகமழியக்காரணமென்னவெனக், கடவுள், உனக்குஇன னுயிரளித்தபொருளுந்நாநதி தீரத்தையிகழ்நது கங்காநதிதீரமே லானதென்று மதித்தனை, கங்காதேவி அதுபொருளாய நினைமக ததையழித்தனள். நீயும்பெருமபாதகஞான, இப்பாதகம் தீரவு ம்மீட்டும் நினைமகச்சாலை பெறவும் வேண்டிலிப்பொழுதே ஆம லகவனத்திற சென்று பொருளுந்நாதேவியை நோக்கித் தவஞ்செ ய்யக்கடவாய் என்றருளிமறைந்தனர்.

உடனே யரசன் பாண்டி நாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருளுந்நாயகியைத்தியானித்து அருமையானதவம்புரிய அத் தேவி பிரத்தியக்ஷமாகி அரசே! உனக்குவேண்டும் வரம்பாதென னலும் காவலன கண்விழித்தது நமஸ்கரித்து அனனையே நீமுன செயத உயிருதவியைமறந்த மாபாவியாகிய எனமுன தோன்றி யென்னவேண்டுமென்றருளினை கருணையெனபது நின்னிடத்தே யனறி வேறியாரிடத்திலுமில்லை யெனப் பலபுகழாநிற்கையில், இரநிலவுலகத்திலுள்ள கங்கைமுதலாகிய நதிப்பெண்கள்யாவரு ம, அவ்விடத்தில் வந்துபொருளுநத்தேவிக்குச் சகிகளெனச் சூழ் நது நின்றனர், அப்பொழுது கங்கை அரசனை நோக்கி வசுமனா; நீசிறுபாலரைப்போல் பேதமைபுத்தியாற பொருளுநதாழந்ததெ ன்றும், நானுயாவென்றும் மதித்தாய் ஆதலால் யானே உன் யாக த்தையழித்தேன, இனிநான் வெறென்றும் பொருளுநவேறென றும் நினைவேல் என்றறைய, அரசன்நடுங்கியப்பாதக மனைத்தையு ம் நீக்கியருள வெண்டுமெனவணங்கி நிற்கையில், பொருளுந்நாய கி அரசனைநோக்கி மகிழ்நது இதோஉன்மகச்சாலைவநது விட்ட து யாகத்தை முடிப்பாயாக என்றருளி வரங்கரும் நல்கி மற் றைய நதிப்பெண்களுடன் அந்தத்தீரத்தத்துள் மறைவளாயின ன் அப்பால அநதக்காவலன மகிழ்ந்து மகமுடித்துச் சுவாமி கா ளிபேசுரர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி தன்னகர் சார்நது உலக மெல்லாமரசாட்சி செய்துவந்தான்.

முனிவர்களே இதுதான் சாலாதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்தத் தில முழுகினோரும் இந்தமானியத்தைக் கற்றோருங் கேட்டோ

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம். ௧௦௯

ரும படிப்பித்தோரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பநலங்களெல்லா
மனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவகதியுமடைவார்கள் என நருளிச்
செய்துச்சூதமுனிவர் மேற்கூறத்தொடங்கினார்.

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது.

பீபதீர்த்தச்சருக்கம்.

வாணுதலார் முகங்காட்டு மலரிருநது மதுகரங்கள்
பாணுதவல செவிகேட்டுப் பாசடைமேற பச்சிலையி
னாறுநகரு நிறைவளத்த வறிவோதம் முளம்போனற
வேணுவதி தீரத்திற களம்பமெனு வியனகரில். (௧)

சாதங்கள் கமழ்கின்ற கடுக்கையணி கபர்த்தத்தான்
பாதங்கள் புகழ்கின்ற பதனோடி பண்ணின்ற
வேதங்கள் வேதாங்கம வேதாந்த மாகமத்தின்
பேதங்கள் முழுதறியும் பீடமாவே தியாகுலத்தில். (௨)

வாச்சியா யனசாதி வங்கிசத்திற் பொங்குபுகழ்ப்
பூச்சியனும் பிரமோத வபிதான பூசரன்மு
னேச்சில்குணத் தனுசனுட னிருநிதிக ளுட னணிநீர்
பாசசினிய பழனமுட னிலைநறதான பரித்திட்டான. (௩)

பன்னாரு மிவ்வாறு பண்புநானன் முன்னோனம்
பின்னாளுஞ் செயற்கையினும் பெரிதுளத்திற் பொருந்தாராய
முன்னார்முன் மமக்களித்த முதியபொரு ளனைத்தினையு
மன்னார்வி பாசிப்ப தானார்க ளவவேலை. (௪)

அளவினிதி பினறோன்ற லரியாமற் கரந்தமுன்னோ
னிலவனுக்குச் சிலபாக மினிதருளி யிங்குறற
லுளவறியுமுடொன்ன வுளத்துன்னி யுளவெல்லாம்
வளர்தருபொற் காசாக மாறநின்னவேற் றுரடைந்தான். (௫)

மனைமக்கள் புடைசூழ மற்றோருர் தனிலெய்திக்
கனமிக்கப் பல்லாண்டு கழித்திடலு மினையோனை

மனமொக்க வஞ்சித்த பாதகமோ வல்வினையோ
வினமககண மனையாளு மெழுநாளு னிறந்தனரால். (சு)

புலையோயான மனைமககள பொன்றுதலும் பொன்றாது
கொலையோயிற பட்டானபோற குலையுலையதங் குயிராகுறைய
வலையோயிற றுரும்பாளு னுலையினவாயக கரும்பாளு
னுலையோயின மெழுகாளு னுடறகமுவின மேலிருப்பான. (எ)

மக்களுன்னிச் சிலகால மனையுன்னிச் சிலகாலந்
தககபொருள் லீண்போத றனையுன்னிச் சிலகாலம்
பககலுளா ரறியாது பாடிதது வஞ்சனையா
லொக்கவரு தோரினைநது முருகினுன சிலகாலம். (அ)

காதலியோ வயதான காலத்தி லெனைவிடுத்துப்
போதலென வறமேயோ பொறுத்ததோ நினனெஞ்சும்
பாதகமென் றறியீரோ மக்காணீர் பாதவிப்ப
வாதபத்தி லீன்றனை யாழத்தலென வரற்றுவனல். (க)

எனசெய்கே னென்செய்கே னென்செய்கேன் மகரோடென
பொன்செயத விளங்கிழையும் வீந்தனளாற பொருளாகவ
லெனசெயத லெனவெறுப்பா னெனகுறுவான பின்னிதியே
யினசெயத லெனக்கொளுவான் பித்தாகி யிடருறான். (ஐ)

நனாதிராகூர் பிரமோத னவனகுலைந்து பதனழிநது
கரைதரலகேட் டவலூர்வாழ காரணவே தியர்சாரநது
தறையிடத்தி வியாவருக்குந தீமைநலந் தரலவினையென்
றுரைதொடுத்தங் கிறந்தவர்கட குறுவினைகண முடிப்பித்தார். (ஓ)

வினைமுடித்த பிரமோத விருத்தனெடு வாழவின்சை
தனைவெறுத்தா னுன்னுகின்ற தண்டொன்றில வேண்டுகிதி
முனைசெறித்தா னனுசனுக்கே முழுரிதிமந றையவளித்தான
கனைதரங்கக் கங்கைவளக் காசியைநோக் குறறெழந்தான. (ஔ)

எழுந்தானற னினையடிக னினையாறு முடிசூடி
யழுந்தாம லடியேன றனகமவருதி யாங்குளெலாந்
தொழுந்தானை யெனவிருத்தி சுகம்பெறுதி சிறிதயர்ந்து
விழுந்தாயே லெழுகிலலாய காசிகா மேவுதியோ. (ஐக)

செல்லெலென றிளவலுரை செயதிடலு மினியின
சொல்லெலியா னீமேவு தொன்னகரமினித துன்னேன்

வல்லேயக் காசிசென்று மாள்வதுவே திண்ணயிவ
ணிலலேவீ செல்கவென நீடுதலுந் தரியானாய். (ய)

மீண்டுமெதிர் வேண்டிநிறகு மிளையானை வெறுத்தனனா
னாண்டிசில மொழிதரலு மவனுர்சென றடைத்தனனா
னாண்டிகதி ராதபததர் றுணையடிகொப புளிக்கவுயிராக்
கூண்டுலைய வேர்வாடக் குலைதநடை தள்ளாட (யடு)

தண்டோடு கரநடுங்கத தாகததா னுவுலாக்
கண்டோராகண் மிகவிரங்கக் கான்மாற்றலோர நாளாக்
கொண்டோராகல் வடநிழலிற் குறுகுதலும பறறனைத்தும்
விண்டோனோர் துறவியவணவீற்றிருத்தல கண்ணுறறன. ()

முன்போனான் வணங்கினின்றான மோனியுந் யாரொன்னப
பின்போன தனமையெலாம் பெரிதுரைததுச சாவதற்கே
யெனதீபாடு மெடுத்தார்வாழ் காசிரகாக கேகுதலு
மனபோடு புகன்றிட்டா னதுகேட்டு மெயததுறவி. (யௌ)

பாணுரைபோ னரைபூத்தாய் பழுததுவிழு முடலானாய்
வானுலவும் பலகோட்டு வரைகடநது வழிசென்று
கோணுலவு காசிரகா குறுகுதியோ வ ரிதனறே
நானுனது நினைவேற்ப நவிலகிறபன கேட்டியென. (யௌ)

கூறுதலு நாயகநீ கூறுவழி பவக்கரைசென்
றேறுமவழி யருளகவென வினனேயோர விஞ்சையுனக்
கூறுபட வருள்கிறப னுருவேற்றித் தென்னோக்கி
யாறுகொடு நடநதுதமிழ் ழணிநாட்டின மேற்றிசைபோய். (யௌ)

சந்தவரை நாப்பணுற்றத் தமிழின்முனி தனைவணங்கி
னுநதனந்த ரங்கொலா முதவுகிற்பா னெனவுரைதது
மந்திரத்தை முறையருளி நாயோகி வழிகாட்டச
சந்தைகளித் தந்தனனுந யென்னோருகிச் செலவுறறன. (யௌ)

காதமொரு மாதம்வரை கடநதுதமிழ் நாடுகண்டு
வேதமுட னாகமங்கள் விளங்கு மமபை நகரனுயிக்
சீதகநகை யெனும்பொருரைத் தீர்த்தததி னீராடி
நீதமுறு குயிலேசர் நிலவு சின கரஞ்சுழநது. (யௌ)

சிரித்தனது புரமெரிதது சீறிவரு நாவரியை
யுரித்தவுரி யரைக்கைசதத வொருவனைமற றவனபாகம

கயில

அம்பைத்தலபுராணம்.

பரித்தருளு மாகதபபெண் பகவதியைப் பலபுகழ்ந்து
விரித்தாரு மலாத்தாண்கள் விளங்கமுடி மேலேந்தி. (உஉ)

மறறுள்ள சன்னிதிகள் வரன்முறையாற் றெழுதேந்தி
முறறுள்ள முலைமெழுகா யுருகியின்ப முந்நீராழ்ந்
தறறுளா யவணிநுப்ப வுயராக மங்கல்பல
கற்றுணரோர் சிவந்துவிசன் கண்டனனீர் யாரொன்றன். (உ௩)

சிவபெருமாற குறுபூசை செய்வதுவே தொழிலான
தவமுடையா னினுகேட்பநீ தன்னிலமை முழுதுகாந்தூப்
பவமுடைய பிரமோத னீயாவன் பகர்தியென
வவனுந்தன னிலமையெலா மொளியாதவ கவறந்தனனால். (உ௪)

அன்றுமுதலவேதியனு மரியசைவ விந்தகனு
மொன்றுதலி னுயிரொன்றா யுடலிரண்டாய நட்டிற்று
ொன்றுமயி ரிடையாடா நட்டிநிதி யிடையாடப்
பொன்றுமெனக் கனவினிலும் புந்திதெளி விலலாதார். (உ௫)

வேறு-

அந்தநாட் பிரமோதப்பே ரந்தணன சைவன் றன்னே
யெந்தனா ருயிரினட்பா யானிந்த மலைய மேவிச்
சந்தமார் தமிழ்போகி தனைக்கண்டு மீளும் காறு
மிந்தநீ டண்டுகாந்தெற கீதியென நிசைத்தி சைப்பான். (உ௬)

அன்பேகே ளறங்கள்கோடி யவைகளுட சிறந்த தன்ம
மூன்புகன் மொழிபினகாத்த லதனினு முதலாந் தன்ம
மென்றுநம் பினகாககாத்த லிதனினு மரிய தன்ம
மின்புட னடைக்கலத்தி னேற்றன காத்தளித்தல். (உ௭)

படைக்குடைந்தோ டலுற்றோர் பயந்தவர்க் கிடுக்கண் செ
ய்தோர்—கொடைக்கிடையூறு செயதோர் கோமுதற்கோ றல்
செயதோர்—முடைக்குலம் புசிப்போ ரிவார்க்கு முயய லா மு-
யற்சி யுண்டா—லடைக்கலப் பொருள்வெள வுற்றார் குயயலா
மாறுண் டேயோ. (உ௮)

ஆதலா னண்பாவெற்கோ ராருயி ருடலம் வாழ்வோ
டேதமில் பொருண்மற்றெல்லா மித்தண்ட மொன்றே யாமாற்
பேதமி லபயமாகப் பெறுநிதின் கரத்திற றந்தே
னீதியான்கேட் டகால மெனக்களித் திடிதியென்றன். (உ௯)

விருத்தனாங் குணத்தவெல்லாம் வித்தகச் சைவன் கேட்டிக்
கருத்தினோ டி,நனைககணபோற காததினி தனிப்பே னஞ்சேல்
வருத்தமென செல்கவெனறான மறவன விடையுங் கொண்டா
னொருததனாய மலைய நோக்கி யூபல கடந்து சென்றான். (௩௦)
சிங்கமா நகாகடந்து திரிகளா முதலவாப போற்றி
யங்விருந் தறுகுரோச மடாசரு கானந தாண்டிப்
பொங்கிய பொருளுயேயோடு புணர்தரு நதிக ளெல்லாம்
வங்கய”-ஈ”றரிதி வீரதி மலையடி வாரங்கண்டான். (௩௧)

வல்லியு மானுமொன்றாய வளைதர நெருங்கலாலே
நல்லயலாறுகாணு னன்னதலை யொன்றுநோக்கி
பெல்லியங் கிரணங்காணு விடமெலா மேணியேறிச்
செல்லியல போலு மேனமேற சென்றனை மூன்றுகாதம். (௩௨)

தம்பமீ தேறுவானபோற நடவரை வழிமேற செல்வா
னமபகநதேரியா வண்ண மம்புகம் பொழிதலாலும்
பம்பிய மலரிழற்றேன பாயநெறி வழக்கலாலும்
வொப்பின னெனி யுமீள விழைநதிலை களைப்பறறானால். (௩௩)

துன்புறு லாற்றை மீண்டு மேருந லினச்சினனாளச்
சுளைப்பல வடோர னிச்சந துமபுகொங் காரங் கோங்கு
வளைப்புறு மலையிற்பாதி வழிகடந்திட்டான மேகக
களைப்படன மண்டலங்கள் கிழப்பட மேறசெல் வானால். (௩௪]

அலவன் மண்டலமுந தாண்டி யப்புறஞ் செல்லங் காலை
குலவுறு பதங்கடேயந்து குருதிகொப புளித்து லீங்கித்
தலமிசை வைத்தற கொண்டாத்த தனமைய னானனே னுந்
மலமெனஞ் சலன நெஞ்சிற சோத்திலை நிகைத்தலிளே. (௩௫)

ரால்களாற பயனினறதல் கண்டனன் கரங்களுந்
மேலவழி கரத்தாற போககி மெல்லெனச் சொல்லுங்காலை
நீரால்களுந் தேயநதிரத்தச் சுரப்பொடு தசையு மற்றுப்
பாலவிற பத்து மண்ணும பாறையும பருந்த தனமே, (௩௬)

பட்டடைகூடா கரமுங்காலு நெறிவழி தேயத் தேயக்
கட்டைபோற கிடந்தானப்பாற கணமன மிருளவதானால்
வட்டைவாயக கரடி சிங்க மதம்படு கன்று வேங்கை
சட்டைவா ரரவமின்ன வருத்தில சடையென றுனனி (௩௭)

கலிசு

அம்பைத்தலபுராணம்.

தெள்ளிய பனியினு லுந் தேனெடு மதுகரங்கள்
கொளனினோ கொடுக்கினு லு முயிர் நிலைகுலைவதானுன்
களனியன மலரினாடிக கடிமணங் சுவாந்து மெல்ல
வுள்ளிருந னுதுதெனற லொன்றினு லுயிர்த்தல செயவான். (1)

ஆயர்தரு மரணமாங்க ணடுக்கினு மான்னோர் கொள்கை
பெயர்தர விடுப்பார கொல்லோ பீடமா பிரமோ தன்றான
மயாவுறக் காலகை யெல்லா மண்படத் தேயந்தவேனு
முயாதரு பனநதுணடம்போ லுருளுவ தானுன மேனமேல. (2)

உருளைபோ லளவில்கால முருளலா லுடலநீங்கிக்
குருதியுரு சதைபு மெனபுங் குறைந்து தேயந திறுதலாலே
மருள்படு மாலியொன்றே வருவது போவதானுன
மெருளுறச் சிறிதுநேரஞ் செனறபின மெளிதலானுன. (3)

தெருண்டனன் சிறிது நோக்கந் திறந்தனன் திறந்து நோக்க
யுருண்டவோர் சக்கரத்தே ரொளியவன தனகீழாக
வருந்திறந் கண்டா னேராய வானவ ருலகங் கண்டான
பொருந்தில னவனிருந்தும் போர்தனன புரண்டு மேலும. (4)

இவ்வகை மலைமேலுச்சி யெய்தன னினிமேற சேற
லெவ்வகை யருமை யெனன வெண்ணினன் கலாவ தானுன
செவ்விய தவத்தோயென்றுஞ் செந்தமிழ் வளாததோயென்றுந்
திவ்விய குணத்தோ யென்றுந் தெய்வதம் பழுத்தோ யென்றும,

அடியவர்க் கெளியாயென்று மசலனே யனகா வென்று
நெடியநீர குடித்தாயென்று நித்தனுக்காளா வென்றும்
படியவர்க் கமுதே யென்றும் பண்ணவாககரசே யென்றும்
வெடிபடக் கூவிக்கூவி மிடறிடம வீக்கமுறறான. (5)

வித்தகன வரவு காணன் வெதும்பினு னினிமே லென்னை
செத்தபி னேனுமினகண செனித்தியான காணும் வண்ண
மத்தனே யென்கு நின்ற வமலனே யருள்வா யென்றே
யித்தலை யுருண்டு மாயத லினிதென விதயங்கொண்டு. (6)

முப்புர மெரித்தான் பாத முனனினுன வணங்கி மேல்பா
லப்புறங் கடகடெனன வடித்தலமுடிவு காறு
மொப்புறு முருளைபோல வருண்டங்கோர் முழுமுன் வீழந்தா
லுப்புறு பொடிபோ லெனபி னுறுப்பெலாம் பொடியவம்மா.

தீராத மூர்ச்சையானான் நிறத்தஞ்ஞ வினையினாலே
வாராத வுயிருஞ்சுறறே வருதர லானா னப்பார
தீராருநதுறவி முன்னாச் செப்பிய விஞ்சை தனனை
யோராதவ கோந்து மெல்ல வருப்பல செப்பிபதானான். (சுக)

மூன்றுநா ளிவவாறாக முதியபைந் தமிழோயி
யான்றமெய யுணர்வினாலே யந்தண் னிலைமையோர்ந்து
வானறவிழ மீனோ டொத்த மங்கைபின் செல்ல மறறை
மூன்றிய தவத்தா ஞ்ஞ வுவநதெதிர வந்துதோனறி (சஎ)

விப்பிரன றகைமைநோக்கி வினங்கிய கமண்டலத்திற
சுப்பிரத தெண்ணீர் வாரித் தெளிததலுஞ் சுருங்கித் நேயநத
மெயப்பசும் புண்ணுந தீர்தான மேயினன் காலகை பெல்லா
மொப்பற மூத்தான முன்ன ருடலங்கொண் டெழுநது வருது. (

முனிவனைச சூழநது தன்னோர் முடியிசையிருகாள ஞ்ஞக்
சுனிதரு தமிழாய நெறிக கண்ணுதற கினியாய தெய்வப
புனிதமா தவத்தா யென்றன புண்ணிய புராண வென்ன
வினியன புகழநது நினபா லெயதினன காததி யென்றான் - (

மகமுனி மனங்கனிந்து மறைமவ வேண்டலெனனை
பகருதியெனக்களமபன பசுபதி பத்தி வேண்டு
மகநரு பெருநுநையாறறி னடைகரை வாழல வேண்டு
நிகரறு கங்கைமேவி நீங்குதல் வேண்டுமென்றான் (ரு)

என்றலு முனிவனகேட்ட விவையெல்லா மளித்தே னினசீர
மன்றல நிறைவதான வரம்பிற கொடுத்தே னெற்காய
நின்றவிவ விஞ்சையாக்கரு நிகழ்ததுதல் புரியேனனமை
துன்றிய தவத்தி னோககே சொல்லுதி யென்னசசொல்லி. (

அங்கனோ தீபநதனை யந்தணன் காததி னலகி
யிங்கிது பிணை தீரத்த யினிதுமூழ் சூதியென ரோதப்
பொங்கிய களிப்பா லனனோன போநதனை மூழ்கலுறறான
கங்கையின் மணிகா ணீகா கட்டமே லெழுநதா னன்றே. (ரு2

வேறு.

வாசிகையேவருபொருநைப் பிணைநெடுநீதத்தினமகிழநது
மூழ்கக்—காசியிலே மணிகரணிகைததுறைமேற சென்றெழுநது
களம்பலுள்ளந-காசியிகைததொன்றுமறியாது மதிமயங்கி

கயீக

அம்பைத்தலபுராணம்-

க் குலேந்தான கும்பத்—தேசிகனறன செயலிதெனறுங் காசியெ
னறுங் கங்கையெனறுந் தெளிநதான பினனா. (௫௩)

கொககிறகி னனாசெறித்து கோலுனறித தள்ளாடிகுல
வுதறகு—மிக்கரிய பருவததுஞ் சுரந்தியிற குடைந்தினி னுவினா
கசசெயதா—னிககருணை யெவர்க்குளதென தருணமுனியைப
பொருரைதனை யேத்தி வாழத்தி—யககரைசென நேறினனோரா
னந்தக கடனடுவிலாழந்து நினறா. (௫௪)

தனனியமந் தனைமுடித்துச் சுடர்விளக்கந் தனைதளராதத
டக்கை கொண்டான—மின்னியபன மணிமாட வீதியெலாமுட
லினுன மினுந் நீபபத்—துன்னியபொற கலகருவியல காலிடற
நடந்திருவா தொழுது போறது—மன்னியசீர் விசுவேசா கனகம
ணிச சினகரத்தை வலஞ்சூழந் துறறா. (௫௫)

தெய்வநதிதநெண்ணீரா லயிடேக முறைபுரிந்து தீபங்காட
டி—தெய்வளருமமுதருளிச் சநநிதிமு னினறிருகண ணீராய்
நதோட—மெயமுமுதும புளகிப்ப மனத்தினினை யுழைமுகத்தி
னமெழுகே யாகக—கைமுகிழந்து முடியேறறித தியானத்தா
லைசுவற்ற கம்பமாடி. (௫௬)

செம்மணியி னுனிவிளங்கு சிவமணியே தவமணியே சிமய
க்குளறத்—தமமணியாம் பெணமணிபாலணிமணியே வருணமணி
யே யடியாருளளம்—வெமமணியே வெபினமணியே மதிமணியே
சுடாமணியே விணமேல வாழவாரா—தமமணியே யவிமுத்தத்
தணமணியே கண்மணியே யெனறுதாழநதான. (௫௭)

மினமேவு திருவளன பூரணியாள் பகாநெரும வியநது கொ
ண்டான—மனமேவு விதிபல சுடரதுமணி கட்டிக்கையின மீண்டு
ம வந்தான—முனமேவு பொதிகையிலே செலவினை ததான பல
வாறு முடிவு காணு—னெனமேவல செயதுமென வலமநத் மன
த்தினனா யென்கா நினறா. (௫௮)

இவணிலமை யீதாக வவிமுத்தத் தெழுந்தருளி யிருக்கு மெ
றகன—சிவபெருமரன பிராட்டியிவ ரதிரூப லாவணியுஞ் சிறந்
தமகக—ணவமருவு காணையென யுவதியென வடிவுகொடுநடந்து
லாவித—சவளமணி விளிமபொளிந்—சிறுநகைபூத் தவனுட ற
ழைக்க னுறறா. (௫௯)

முனபுரிந்த நல்வினையோ முனிபுகனற வரத்தினய முனைத்த
தேயோ—வெளபலனோ வறிந்திமமா லுலகமெலா மீனறருளு

மெந்தயம்மை—யனபுடனபி ரமோதனிட மெழுந்தருளி யற முத்தா யமுங்கியெனனே—துன்புறுத லெனகுறறு யிவகுறறு ய ஸுறதியெனச சொல்லுறறுன. (௬௮)

பிறந்துவளாந தயலோநா புக்கிருந்து மலையமலை பெயாந துயோகி—சிறந்தவரந தரவிளக்கத் துடனமுழுகி யிவனெழுந து செயத வெல்லா—மறைந்தனன யி னவனெகற கருமைசொலி யவாவினையு மறிககைசெயதா—னறநதழைந்த' கொழுநதனையீ ரிருவீரு மியாவொனக கருணமினெனறுன. (௬௯)

விருககணுரை கேட்டமலன விளம்பு அமென் றுரைதருளி விளகததோடே—திருதகமுறித் தீர்த்தத்தின மூழுகவென வா னகவனுஞ் சென்று தாழநதான—குருத்தெழுந்த நனாதிரைமூப பெறிநதிருபத தொருவயதுகொண்டு நெல்லி—பருத்தவனககா சிபசசேத திரப்பொருநை நதித்தடத்துப பருந தெழுந்தான. (௭௦)

எழுந்திட லுந தனனேதகா வினநநெரியா தொருபிறப்பி லி ருபிறப்பு—மொழுககாகப பெறறனமோ மனமதனு வுலகிடத் தி லுதித்திட்டோமோ—வழுமபான கிழப்பருவமுறததுறதோ மெவவனததின் மச்சுநதோமெல்லா—மழுங்காத வரப்பொரு நை மாரதியின மலையென மனததிறகொண்டான. (௭௧)

இருசாமந தவம்புரிந்தான பொருநையெனு நாயகியு மெதி ராவதுறறுண்—மருவாரு மலாசொரிந்து பஸ்புகழந்து பதயுகள ம வணங்குகின்ற—னுருவாரு மமபிகையு மநதணனை நோக்கியு னக குறறநீமை—கருவாரும பிறப்புகிழ மறந்ததாம் வேண்டு வன கழறிடெனறுன

வேறு,

எனதசொற செவிகேளாழு விருபிறப்பாளன போறறி மனதலவ சூழலாய மினனூல வரமொலா மடைந்தேனேனுந துன்னுநி வீர்தமென றுநதோயர்திட றுறையிலவாழத னன்னுநி பாதபத்தி நண்ணுத லளித்தி யெனறுன. (௭௨)

அன்னையாந களித்துப பின்னு மருளினு லநதணரககு மனைய சோதநிலகும வரமொன்று வேறு நல்கித தன்னிலை மறைநகாளாகத் தனைநிகா களமபஹுளாத னுன்னிய களிப்பெனறோது முவரியுள ளாமுநதானுகி. (௭௩)

கய அ அம்பைத்தலபுராணம்.

கண்ணுதல் காசிபேசர் மரகதக்கனனி பொற்று
ண்ணினன் வணங்கிப்போற்றி நடவன தனைக்கண்டே
யெண்ணு நிதியம்பெய்த விருககழ பெறுவானவேண்டி
வண்ணநீள் வழிமேற்கண்கள வைத்தெதிர பாரத்திருந்தான். ( )

நையிச வனத்தீரவேண்டு நலம்பெறு பிரமோ தனமுன
கையிச விளக்கமேந்திக் கதித்தெழுந்திட்டதாலே
மெய்மைசேர் தீபதீர்த்த மெனும் பெயா வின்குமலி
னைமைசோ புனிதநனை யனநதற்கு மறையலாமோ (அஅ)

அணிமணங் காதனமுத்தி யடைதரவேண்டு மென்றற
பிணியொடு முன்புசெய்த பெருவினைதீர வென்றற
கணிபெறு மிந்நீத்தததோர் காலேனு மூழ்
பணிதரு மிரந்ததம்போற்பாரிடை வேறினரு (அஅ)

சொல்லிய வேதியர்க்காத் தாயொரு காசிபேசர்
வல்லிய லெறித்தாட்கொண்ட வள்ளலு மாளுநத
நல்லியல சரிதமநதச் சருக்கதி னவிலகிறபாமான
மல்லியல சரிதங்கேட்டார வழுத்தினாக்கருமையாடே :

தீப தீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற்று.

பத்தாவது

தீபதீர்த்தச்சுருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! தீபதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்சொல்லு
கின்றேன் கேளுங்கள் நிரமலமாயத்தெளிந்தோடுகின்ற வேணு
வதீர்த்திற களமபமென்னும் கிராமத்தில் வாசகியாடன வம
சத்திற பிறந்த பிரமோதனென்ற ஓர் ஆதணன் தன் தம்பியுட
னும் மனைமக்களுடனும் இல்லறஉததவருகையிற பொருளாசை
யால தம்பிகு வினைநிலத்திலும் பொன் அணிகளினுஞ் சிறசிலப
ருதியே கொடுத்து மறநப பெரும்பருதி யனைததையும் வஞ்சித
துக கவாந்து தன்வினைநில மனைந்தையும் பொறகாசாமாறறிப்
பெண்டு பிள்ளைகளுடன் வேறறா சென்று வசித்துவரு நாளிற
காலகதியால் தன்மனைவி மக்களியாவருயிறந்துபோதலும் மதிம
யக்கமுறறவனாய் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிசசறறேதெளிநதுஇற
நதவர்கட்குச் செய்யவேண்டுகருமம் நடத்தி இனிமேலென்ன
செய்யலாமென்று யோசிக்கலாயினன்,

வயதில் மூத்தோம், நரைதிரையால் வருத்தமுறுகின்றோம் நாம் இந்த ஜன்மத்திற்செய்த தீவினையை இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிப்பதானோம் ஆகையால் இனிமேற் காசிமா நகரஞ் சென்று மரணமாவதே நலமென்று தீர்மானித்துப் பெரிய ஒரு மூங்கிற்றண்டத்தில் நிரம்பப் பொறகாக்களைச் செறித்து ஓர் ஊன்றுகோல்போற் கையிலேந்தி மற்றுள்ள திரவிய மனைததையும் தம்பிகளுக்கொடுத்துக் காசியை நோக்கிச் செல்லுகையில் ஓர் சநியாசி யெதிர்ப்பட்டுப் பிரமோதனை நோக்கி நீ யெனஞ்செலுகிறாயெனவும் அந்தணன் உள்ளவெல்லாஞ்சொல்லிக்காசி மாநகர்க்குச் செல்கின்றேனென்ன துறவி'கூறுகின்றனா.

ஓ அந்தணு நீயோ வயதில்மூத்துக்காடுவா வீடுபோ வென்னு நிலைமையெய்தினே, அளவற்ற நாமும் நகரமும் வனநதரங்களும மலைகளுக்கடந்து வாரணாசிகு யெவ்வாறு செல்வாய்? நீ கொண்ட எண்ணம் வீண உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதுவாயாகி லிப்பொழுதே தமிழ்மலையாகிய பொதியாசலஞ்சார்ந்து அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்யக்கடவை யென்றருளிச்சென்றனர்.

உடனே பிரமோதன் சநியாசி யுரைத்த வாக்கியமனைத் தையும் தலையாகவகித்துத் தென்றிசைநோக்கி மெல்லத் தண்டு னறி நடந்து அநேக நாடுநகரங்கடந்து கடைசியாய்ப் பரண்டி நாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநையில் நீராடிச்சு வாசி காசிபேச்சுரா ஆலயத்துட் சென்று வலங்கொண்டு வணங்கிநிறு கையில் அப்பெருமானுக்கு நிதிகியபூசை முறைசெய்யும் ஓர் ஆதிசைவன அடித்து யாரொன விசாரித்ததும் பிரமோதனதன் விருத தாந்தத்தை யுரைத்து அவனுடன் நடபுறான. பிரமோதனும் ஆதிசைவனும் ஒருவருக்கொருவர் உயிருமுடம்பும்போல அகதிய ந்தசினேகவகொண்டவராய வாழாநிறைகையில் ஓர்நாள பிரமோதன அகத்தியமுனிவரைக்காணுமபடி செல்லநின்ற ஆதிசைவனைநோக்கி அன்பா நானிப்பொதினை சென்று அகத்திய முனிவரைத்தெரிசித்துவர எண்ணங்கொண்டேன, போயமீண்டு வருந்தாரும் எனனுயிரக்கு நிகராகிய இக்கைத்தண்டத்தை வைத்துப்பாதுகாத்தததரல் வேண்டிமென்றுரைத்து அவவாதிசைவனகையில் தண்டத்தை அடைக்கலமாகநல்கி அவனிடத்தில் விடைபெற்று மரங்களும் செடிகளும் அடாநது நெருங்கிய பொதியமலை மேல் காணவகையும்தேயந்தற ஊரநது கொடிமுடிசோரநது அப்பாற

செல்வதற்கேலாமல பனங்கட்டைபோலுருண்டு அப்புறம்விழுந்து மூர்ச்சையாயினன.

இவ்வாறு மூர்ச்சையாய்க்கிடக்கும் அந்தணன் நிலைமையெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியாலுணர்ந்த தமிழமுனிவன் ஆகெழுந்தருளிக் கமண்டலதீர்த்த புரோகஷணத்தால் தேய்ந்த உறப்புமுயிரும் தழைக்குமாறுசெய்து அந்தணனை நோக்கி வேண்டிவதென்னெனப் பிரமோதன் முனிவனைவணங்கிப் போற்றித்தனவரலாறுரைத்துத் தபோதனனோ எனக்குவேண்டிவதாசசுவரபக்தியும் பொருநாதரி தீரவாசமும கங்காஸநானமுமே யெனலும் முனிவன் அவையனைத்தையும்ளித்தோம் அன்றியும் உனபுகழ் உலகமெல்லாம் வியாபிக்குமாறு ஓர்விசேடமானவரமுமுனக்களித்தோம் என்றுரைத்தருளிச்சுடாவினக்கு ஒன்றை அந்தணன்கையிறகொடுத்த ஆங்கு பொருநரவில பிள்கதிர்த்தத்தில மூழ்குவித்தனன். அந்திரத்தத்தில முழுவிய அந்தணன் கங்காநதியில் மணிகாணிகா கட்டத்திலெழுந்து எவகுற்றோமெனச் சிறிதுநேர மயக்கமுற்றுக காசிமா நகரினகண் வந்தோமெனத்தெளிந்து பொருநரத்தேவியையும் அகஸ்தியரையும் திக்குநோக விவந்தித்துப்புகழ்ந்து சுவாமிவிசுவநாதரையும் விசாலாஷியம்பிகையையும் சேவித்து மீண்டு மணிகாணிகா கட்டத்திலவந்துபாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலெவ்வாறு செல்வோமென யோசனைசெய்து ஒருவழியுந்தோன்றாமல் திகைத்து மயங்கி நின்றான்.

அவ்வேளையிற் கருணாநிதியாகியவிசுவநாதப்பெருமானும் விசாலாஷியம்பிகையும் மானிடவடிவெடுத்து உலர்சாம்பாவ விடத்தில் உலாவியருகையில் வருத்தத்தால் மெய்வுற நிருகும் அந்தணனை நோக்கி என் கவலுகின்றாயெனன வேதியன், ஸ்ரீயா அகத்தியமுனிவா வருபவராத பொருநர முழுகி யிவ்வுறேன், மீண்டும் அந்நதிதீரத்திற செல்ல யாதொருவழியுந் கோன்றாது திரிபுறமுன்னேறெனனனன். அதனோடே சிவபிரானவேதியனை நோக்கி அததிபத்துடன் இத்துறையிலமுழுகினால் அங்குச்சென்றெழுவாய் என்றருளலும் அவ்வாதே பிரமோதன் மணிகாணிகா கட்டத்தில் முழுகிப் பாவவினைகளும் நராதிரை மூப்புமுதலான உடற்குற்றங்களும் நீங்கி இருபத்தொரு வயதுள்ள திவ்விய பவங்கள் விகிரகரையச் சாலா தீரத்தத்திற்கு ஆடுத்த, கீழ்க் திசையிறசென்றெழுந்து அளவற்ற சந்தோஷ முடையவனாய்

தீபதீபததச்சருக்கவசனச்சருக்கம். கஉஉ

பெருநகரநாயகியைமனதில் நியானித்து இரண்டுசாமம் தவம்பு
நிந்தனன், உடனே அதேவேலி பிரததியகூடமாயமுனவநதுவேண்
டும்வரம் அளித்தகனறனன். அப்பாறபிரமோதன அடங்காத
கனிப்புடன் அவாமிகாசிபேச்சரா ஆலயத்துட்சென்று வணங்கி
ச்சிநேகிதனாகிய ஆதிசைவன வரவுளதிராரோககி ஆங்கோரிடத்தி
லிருப்பானாயினன்.

முனிவர்களே! அரசபரிமோதன மணிகர்ணிகா கட்டத்தி
ல் மூங்கிக தீபத்துடனிகஞ் எழுந்தபடியால் இததீர்த்தத்தி
றகுத தீபதீபததமென்றபெயர் விளங்குகின்றது. இத்தீபதததி
லுருவேனாமூழ்கினோரும் இக்கதைபயப்படிப்போரும் கேட்
போரும் தவசுள தவகள அபிஷ்டமெல்லாம் நிறைவேறப்பெறு
வார்கள்.

இப்பிரமோதனென்ற வேதியனுக்காகச் அவாமி காசிபேச்ச
ரர், எரிததாட்கொண்டவருமானார் அச்சரிதமெல்லாம் மேலளர்
த்தாட்கொண்டசருக்கத்திற் கூறுவனமேனென்று சூதமுனிபே
ற கூறலாயினார்.

தீபதீபததச்சருக்கவசனச்சருக்கம்முற்றிற்று.

பதினென்றவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம்.

காரண னாகிய கண்ணுதன முன்னு
ணரணனைத் தர நாரண னுபி
யாரணனைத் தர வாரணனை நெயவச்
சேரணி காசிபனைத் தரல் செய்தான். (க)

கிருத மெனப்புகல் கேடறு காலம்
வருசா வாணிய மாமனு வாழநாள்
சருதறு நோன்பினிற் காசிப னென்பான்
நிருநிக ரதிதியைத் திதியை மணந்தான். (உ)

அதிதி வயிற்றினி ல்மர ருதித்தார்
திதிய வுணததொகை சோதர வீனரூள்

சதிமர ணப்பகை தாமற வாளுர்
வதிதர நாளு மனத்தி னினைத்தார். (௩)

மத்தென மந்தரம் வாசுகி நாண
வைத்தன ராழி மதித்தன ராலக்
கொத்தன லஞ்சினர் கோவென வோடி
மத்தலர் சூடியின மாணடி தாழ்ந்தார். (௪)

வந்த னுரைத்தனர் மாதொரு பாகன
சுந்தரன வாரிதி சூழெரி நஞ்சைக்
கந்தர மிட்டணி கரடமுன னப்பால
வந்தவொர் வெண்சுதை கண்டு மகிழ்ந்தார். (௫)

வானவா தாயின் மகிழ்ந்திட வெண்ணித்
தானவர் வேறு தயங்கிட மாலோர்
மரணினி யாயெதிர் வந்தம ராக்கே
யினமில் வெண்சுதை யீந்து மறைந்தான். (௬)

மோகினி யேகனு மோசயி தென்ன
பூக முணர்ந்தன ருங்கிவை யினர்
போகியி னுற்றன வென்று புழுங்கி
பூகம் வளைந்தம ராட வருத்தார். (௭)

தியவர் செயகை தெரிந்தொரு தாதை
தாயிவர தான்மலர் தாழ்ந்தெழு தேவர்
னயவா நலவிடை சூடின ராகிப்
போயினா வாளி பொழிந்தன தாரத்தார். (௮)

வேறு.

அலையோடு தண்ணுவ ரியோடுவென்னை யமுதாழி யென்ன
விருள்கூர்—மலையோடு வென்னி மலையென்னயாரு மலையின்ற த
ன்மை யறைய—வுலையோடு நீரி னுருகுற்றசெப்பி னுறுகண்க ளா
க வுலர்கள்—சிலையோடு வைர மழுவோடுசண்டை செயதாாகன்
சென்ற பலநான் (௯)

ஒராயிரத்து வருடத்தினெல்லை யதுசென்றும் வென்மி
யொருவர்—பேராயதில்லை யமரசன வன்மை பெரிதே ருறைந்
ததெனினும்—வீராதிவீர னதனான்முன் வைத்த விறலொன்று
தா ள்க ளவையின—பேராதடர்ந்த மழைபோல் வளைந்த பிறை
வா னினாவல ருறையான். (௧௦)

பேரராடு கிற்பர் செயலின்ன மக்கள புகழ்வாகைகூடி யி
தான்—வாராது நின்ற வகைகண்டதுவகி மனமுடமுநது ம
திதி—ரோடுசன்க ளருவித்தடத்தி னிலைமுழகு கொங்கை யின
ளாயச்—ரோன காசி பரைமுன்பு சென்று தெரிசித்து நினறு பு
கலும். (௧௧)

மதியே யணிந்த சடையாளர்பாத மலரோ மலர்ந்த மதியா
ய்—பதியே நினக்கு மகரான தேவர் படுபோரில வென்றி யில
ரோ—விதகாறு மிவ்வு னணுகாத தன்மையிசையென்று தாழ
வெவணர்—துதிமேவு காசி பனமுள் னுணர்ந்து தொகநின்ற த
ன்மை சொலுவான். (௧௨)

அதிதி பயந்த விமையாத தேவ ரவுணர்க்கெதிர்த்து பொரு
தா—ரிதுவேளை சற்று வலியின்றியோடியிடரே யுழைப்ப ரொ
னினுற—கொதிகோப நெஞ்சின வலிகுனறி லார்கள் குறையா
த வெனறிபுனை—றிதிகாதலர்க்கு மரிதாரு மென்று திருவாய்
மலர்ந்த ருனினான். (௧௩)

திருமக்க னியாரும் வலியின்றி வாடுதிரமே தெரிந்த வதி
தி—பொருமிக் கலங்கி நிலமே னிறைந்த பொடியிற்புரண்டு க
லை கருணை ப்ரதாப மணவாள மக்கள் கடிகொண்டவெற
றி ரா—னருளுறற வாறெஃ தருளெனன வேத னருமைக்
குழந்தை யறைவான். (௧௪)

நீபெற்ற மக்கள் விறல்வாகைகூட நினைகிறபை யாகி விது
நான்—மீபெற்ற பாண்டி வளமண்டலத்தில வியனெலலி சுற்
று பொழில்வாடப்—போபெற்று மீடி டமுதபரவாக பொரு
ரை பரசாத மதனைத—துயபெற்ற கெஞ்சி னுயர்மாதவங்கடொ
டரப் புரிந்து கொளவே. (௧௫)

மணவாள னின்ன மொழிகூற நங்கை மனமொத் தலர்ந்து
மகிழ்வுறும்—றிணர்மேவு கஞ்ச வதனத்தி யாகி யிறைதன்னை வே
ண்டி விடைபெறும்—றணவான மந்தர வுபதேச மனப ராளுளா ல
ருத்த வருளி—னுணர்வாகி மெல்ல நடைகொண்டு நெல்லி யுயா
மா வனத்திலணுகி. (௧௬)

பெரியோ ருளத்தி னிறையிறறெளிந்த பீடாா பொருந்த மு
ழுதித்—திருநீறுபூசி மலரா னிறைந்த திருநெல்லிமேவு பொழில்

வா—யொருகாலை யூனறி யொருகான்மடக்கி யூரோடு சே
ர நிறுவி—யிருபாணி யொக்க முகிழ்வித்து நீவு மிருண்மே ல
மைத்த வமைவாய. (யௌ)

நிலையாக யோக நிலைநின்று பித்தி நிலையேபொறித்த வன
மோ—சிலையோ வெனகக ணுனிநாசியீறு தெரியக் கணித்து பய
னே—நூலையாத மந்தர மதுகோடி கோடி யுருவிற் செபித்த நெ
டிய—மலையா சலப்பெ ணிருதா னுளத்தின மருவித் தவன்கள பு
ரிநாள. (யௌ)

வலமாறி நின்ற வமரோசனுக்கு வலமுற்ற தன்மை மதியாக்
கொலைபாதகத்த ருவாதனக ளாதி ருரவாக் ருரைப்பவவனு
மலமாறு கொண்ட வருள்யோக ஞான வழியாக யாதுமுணர்வி
னிலையாய நிறது மனமுந்த ளர்ந்து நிகழுகின்ற தன்மை புகல்வான்
வேறு.

தேவருநீருஞ் பல்பகல் வெம்போர் செய்கின்றீர்
தாவரும வெற்றித் தாரணிசூழத் தம்மக்கண்
மேவில னொன்ன வநிதிமயங்கி விசனித்துத்
துவியனினற காசிபனுக்குச் சொல ளானாள். (உய)

அங்கவ னீவிர் பேர்முனை நின்ற ஸமரோசன்
றுங்கி யதுங்கல கூற மயங்கித் துயர்மேவி
மறகை வணங்கி யென்மகர் வென்று வயமேவற் (ன்
கிங்கொரு நனி சொல்கென நன்றென் றிதுசொன்னா

தண்டலை மேவித் தென்ற லுலாவுந் தமிழான
மண்டல நெல்லி மாவனமேவி மனமொத்துத்
தெண்டினை வீசிக் கண்டவர்பாவத் திடாகொண்டு
மணி பெருநத மென்ற மணிப்பெண் மலருன்னி. (

நீதவ மின்று செய்குதி யென்ன நிறைமேவு
மாத வளங்கு மாதவ முற்றே வநிகின்ற
ளாதவி னுனகண் மாவலி ருன்றி யழிகின்றீர்
போதுதி னொன்றன் மாதவ மங்கை பொன்றற்கே. ( )

வெள்ளி யுரைத்த கொள்ளி வெடித்த விதமெல்லா
முள்ளி னினைத்தார் கள்ள னொணத்தா னொண்ணுதா
தள்ளியிருக்கு நெல்லிவ னத்தின் தலை செல்வான
துள்ளி வினாந்தார் காலது காஷின் றுணையாவார். ( )

பாதக ரிவ்வா றுதலு மன்பர் பகாகினை
காதல னிக்கு மார மலைபெண் கனியாவா
ளாதர முற்றுண மாததி திககோ ரரணுக
வேதரி சுற்று மூளவ ரூடகண விகசித்தாள். (உடு)

அதிதி பொருட்டுப் பொருரை யளித்த வனலான
மதில்கண் மலாக்கண் வரியர விதகண வதிஇறபார்
மதிகொள்கபர்த்தந திருவடி நிறகும வழிகாணு
தெதிராதர வத்த னிலையுரு வததி னெழில் கொண்ட. ( )

இவவயி னீன்று னுதலுமூழிக் கிருளான
பவவ மெழுந்த செவ்வி படர்ந்த படுத்திய
ரோவவி லுயர்ந்த நெல்லிவனத்தி னுடுறறுச்
செயவி யுயர்ந்த தியர னோககிச செயலறறா. (உஎ)

பாணும திக்க னுருமொ ளிக்கும் பவனர்க்கு
மேனைய வர்க்கு மேவிடு தற்கு கெளி தாமோ
மானதிதிப்பெண் ணேயிதி னிறபாள் வதைசெயதறு
கூணுதி ரங்கள வாயகொடுதினனற் குளதேயோ. ( )

என்று நினைந்தார் சென்றனு கறகு மியலாராயக்
கன்றிய விந்தார வீரமுரைததுக் கடிதுற்ற
வென்றி யழிந்தா ரமமதில் சுறறி வெருநாளாயக்
குன்றி யிருந்தா காதவ ழிக்குரு குறுகாதா. (உசு)

யாவ ரிவட்கிங் காரழல் சுறறு மெயிலீந்தார்
மூவர்தமக்கு மேசெய லீது முடியாதால்
தேவர்தமக்கும் வாகைமுடிக்குந் திறலேயோ
மேவுக லென்னென் றேயலறு ாறு விசனித்தார் (கஉ)

பன்னெடு நாளா யநிலைசுறதும் பழிபாவ
கொணை யிருந்தோ மெனசெய லுறறோ மிதுவீணென்
றுணனினா தேவர் தம்மொடு பொருதற கோடுற்றா
மினனிய தீபத தினவிழு புள்ளின் வீகிற்பரா. (கக)

திதிமக ரமரிற் பொரவெழ வதிதித் திருமாத (ப்
துதிதவ நிலமைக் கருள்கொடு பொருதைத் தோயத்து
பதியெனும் வரதைப பகவதி யவன்முற படருற்றுக்
கதிகொ டுளததிற கருதியபொருளைக் கழறென்றாள். ( )

விண்ணவர் மாதா வினனது கேட்டு வியனுற்றாள்
கண்ண விழித்தா ளம்மிகை நிற்குங் கதிகண்டா

என்னெரு மீன்பத் துண்ணிதை வானு ளிருதாளிற்
தண்ணல ரிட்டாள பல்புகழ் பேசுந தரமானுள (1)

வேறு.

கலையாயினை யிமாவாடுனரு கனியாயினை கமல்த்
தலையாகிய மணியாயினை தனியாயினை தகையோ
ரலையாயினை யாரதவெ னமுதாயினை யணியார
மலையாசல நிலையேவரு வரதேசுவ மணியே. (௩௪)

மதியாயினை யழிவாயின மலமாயினை வாரி
ணிதியாயினை நிசமாயினை நிதமாயினை நிகழந
துதியாயினை துதிசுடர்தரு தொடையாயினை தொலையாம்
பொதியாசல நிலையேவரு புலனுமிாத புனிதே. (௩௫)

நெஞ்சாயினை நினைவார்தவ நெறியாயினை நிலனோ
டஞ்சாயினை யரனாயினை யரியாயினை யரனோ
டெஞ்சாதுபல லுயிராகிமற நெதுமாயினை யெழுமேழ்
மஞ்சாடிய மலையாசல வழியேவரு வரதே. (௩௬)

அந்தாமரை யன்மேசுவை யணியாகிய வணியே
நந்தாமணி யொளியேநளிர் நதிநாயக கதியே
சிந்தாமணி யருளேதரு திருவேதிரி புரையே
மந்தாரில மலையேவரு வனிதேமக வரதே. (௩௭)

கண்ணேகணின் மணியேமணி கதுவுற்றவொர் கதிரோ
யண்ணீடிய வுருவேயுரு வுடனாகிய வுயிரோ
பெண்ணேயெணி னிறுதிகுமப் புறநின்றவின் னெழிலே
பெண்ணேதமிழ மலேமேன்வரு பிரதாபநற் பிகமே. (௩௮)

தோளாவொளிர் மணியேமறை தொழுநாயகி சரணங்
கோளர்தரு பவபாதக குலநாசனி சரண
நாளார்மலர் நயனிபர ஞானுமிர்தை சரண
மானாகின னாளாயினி யடியேனின தபயம். (௩௯)

வேறு.

இன்னன புகழ்ந்தங் கிருசரண் வணங்கு மிவையவர் தாயி
னையெங்க—எனணையாம பொருநை யம்பிகை களிப்புற் றதிதிரீ
புகழ்ந்தன கேட்டே—மென்னுள மகிழ்ந்தே நின்றவத் தவந்தே
மியாவைநீ வேண்டுவ திசைத்தி—முன்னுற வளிப்ப மென்றவங்
கரியமொய்குழ லிதிதியு மொழிவாள். (௪௦)

அம்பிகை பயந்த வுமரர்க் கியாரு மவுணரோ டமர்செயவா
ரவர்கள்—கெம்பிடர தவராய வென்றிமா லிகையே வேயநதன
'ரம்மீந்தால் வேண்டும்—பம்பிய பவத்தில லீழர் அழலாதபர
கதி கொடுக்கு நிற்பதமே—நம்பிடு ஞான மெனக்கு மென்பதிக்
கும வேண்டியின் தருளென நவின்ருள். (சக)

நவிறனும் பொருளை நாயகி யரவு நல்லுற வனிதனை மிமை
யோ—ரவிர்தரு வென்றி வாக்கரு டினரா யடுத்தன றென்றரு
ள் புரிந்த—சூவிதரு மவுண ரடுத்ததும் வனனிக் கோட்டைமூண்
சூயினததுவ கொடியோ—கவிதரச் சூழ விருந்ததும் பின்னர்க்
கடந்ததுங் கனிவுறப புகன்றாள். (சஉ)

இங்கனீ தாக வங்கக ரூடற்று மிமையவ ரவுணரை மாயத்து
ப், பொங்கிய களிப்பிற போர்து காசிபனைப் போற்றினாவய
நிலை புகன்ற, ரங்கவன களிததான் ருயதவ மாற்ற லறைந்த
ன நமரரோ டெழுந்த, பங்கமி னெல்லி மாவனத் ததிதிபன
னக சாலையிற் படர்ந்தான். (சங)

படர்தது மதிதி பதியைமுன வணங்கிப் பண்ணவர் தங்களை
யணையா, விடரற நீரிங் கெயதிய தன்னை யிவளரு ளாமென வி
சைப்பத், தொடர் தரு தவத்துக் காசிபனோடு சுரரொலார் து
ணையடி பரவிக். கடன் மடை திறந்த தெனப்பல புகழறது க
ணகொளாக் காட்சியி னிலைத்தாள். (சச)

அருணிறை பொருளை யம்பிகை யருளி னதிதிகா சிபர் தமை
நோக்கித், தெருணிறை யிருத்த துறையினீ ராடித் தெரிசனை
செய்தனி ரின்னு, மருளற மகமொனருற றுவிர மூழகன மறற
வித் துறையதே யதறை பொருளுறு தீர்த்தங் காசிபதீர்த்தம
புகன்றனம் பெயாபுகழ் பெர்விய. (சரு)

காசிப தீர்த்தத் தனையொரு காலங் கருதினார்கண் களாற க
ண்டாா பேசினார் மூழகிப் பெருந்தவம் புரிந்தாா பெறற கரும்
பேறுவே றிலையா, லாசிலா மூன்று புவனத்து நீத்தமமர் வ
னகோடி மூன்றனாயா, மாசிலா தெவைக்கும புனிதமாகா த்தி
ய மலிரததித் தீர்த்தமா வழங்கும். [சசு]

இனியவண மகமொன றியற்றுக் வினறவ னெழுந்தருள புரி
சூவ னெல்லாங் கனிவுறப பெறுக வெனவருள புரிந்த கது
மென வததுறை கரந்தாள், பனிமல ரயனு மாயனும் வேதப

பணவலும் பாறகடன மகனும், புனித பாரதியும் புழந்திடக்
கேவா புதுமலர் பொழிந்திடமாகோ. (சஎ)

ஆவியு ம்பொருளுமுத்தியுந் தவமே யாமென வாற்றுகை நி
சத்தி, காவியுந் கமழுந் கமலமு மலர்ந்த காசிப தீர்த்தமா ம
கிமை, தாவிய ணனநத னுரைக்கடனகாது சாறநினஞ் சிறிது
மாமகத்தின, ஸாவியல் காசி டேசசுரச் சருக்கஞ் சொல்லு
ழிச்சொல்லுது மன்றே. (சஅ)

பூங்குழ லிதி பொருநநரா யசிறைப் பகழ்கைந் புனிதவா
சகனக, னோங்குயர் தகவினொருமுறை புகன்ற ருபாதிபும் வ
துமையுமுறாது, ராங்கவை யிருநா லறைந்தவ ரிம்மை யம்
மையி னலமெலா மடைவா, ரீங்குது கால மூனறினுமிசைப பா
ரெய்துவ ரெம்பிரான் கயிலை. [சக]

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாம்.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

கிளோதா யுகத்தில் சாபர்ணிய மலுவின் காலத்தில்பிரமகுல
த்துதித்த தவச்சிளோஷடனாகிய காசிபமகாபுனிவன், அதிதி திதி
யெனற இரண்டுமனைவியருடன் வாழும் நாளில் அதிதிவயிறத்தில்
தேவர்களும் திதிவயிறத்தில் அசுரர்களும் உதித்தனர். அவர்கள்
நரைதிரை மூப்புச் சாக் காடினறி நீழேழுவாழ நினைத்துத் திருப
பாலாழிகடைந்த காலத்தில்வந்த அமுதத்தைத் திருமால்மேனி
னி அவதாரஞ்செய்து தேவருக்குமாதிராம் அளித்து மறைதலும்
அவுணாகள் தமக்கு அமுதமில்லாமற் போனதுகண்டு வருந்தி
! யிதற்குக் காரணம் இந்திரன்தானென்று மகிதது அவனுடன்
போர்புரியவர இந்திரனும் பிதாவிடத்தில் விடைபெற்றுத் தேவ
ப்படைகள் சூழ ரணகளஞ் சென்றெதிராப்பாளுயினன்.

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் நெடுநாளையப் போர்
புரியாநிற்கையில் அதிதி தன்மக்களைப்பிரிந்த பிரிவுக்காற்றா தழு
ங்கித் தனபதியாகிய காசிபமுனிவரை வணங்கி, சுவாமி, நம்ம
க்கள் அவுணோடு போர்புரியச்சென்று வெளுகாலமாகியும் இ

காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம் ௧௨௬

ஸனும மீண்டிலா, போரில் வென்றோ? அனறிப்போன்றினு
ரோ? ஒன்றும் அறிந்திலேன, அவாகள நிலைமையையுனாததருள்
லவேண்டுமென்ன, ஞானதிருஷ்டியால் எல்லாமுணர்ந்த காசிபு
ன அதிதியைநோக்கிப் பெண்ணே, தேவரும் அசுரரும் இன்னும்
அமாசெய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் அவுணர் ஜெயமஅடை
வார்போற்காணப்பட்டாலும் இந்நிரன் வல்லமையுடையவ ஞ
தலாற பின்வாங்காது போராசெய்கின்றனன். நினமக்களாகிய
தேவர்கள் வெற்றிமாலைஞடவேண்டுமெனில் நீ இப்பொழுதே பூ
லோகத்தில் பாண்டிமண்டலத்தில் ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பராச
ததியாகிய பொருநரையகியைத்தியானித்துத் தவம்புரிவாயாக
வென்றனன். அதுகேட்டு அதிதி களிப்புறறு முனிவனை வணங்கி
விடைபெற்று ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பொருநைமாதேவியைத் தி
யானித்து அருமையானமாதவஞ்செய்யத்தொடங்கினன்.

இவ்வாறு அதிதிதவஞ்செய்தலைக்கேட்டு அவனைக்கொல்லக்
கருதி அளாவற்றநானவாசமாமுகத்தினின்று நீவகித்தொலையாத
வழிகடந்து வராநிறகையில் கருணைநாயகியாகிய பொருநைநாய
கி அவவதிதியைச்சூழ ஓர் அக்கினிக்கோட்டை ஆகாயமளந்து நி
றகுமாறு நிறுவலும் வந்தடைந்ததானவா அக்கோட்டையைக்
கண்டு நடுங்கிச்சுழித்திற கூடச்செல்லமுடியாதவராய் மீண்டும
நன்களஞ் சார்ந்தனா.

அப்பால பொருநைநாயகி அவவக்கினிக்கோட்டையை நீத்
துஅதிதிமுனசென்று உணக்குவேண்டும்வரமயாதென்ன அதிதி
அத்தேவியைவணங்கித் துதித்து எனமக்களாகிய தேவர்கள் வெ
றறியுடன மீளவேண்டுமென்ன, பொருநை, அவவாறாக, என்றரு
ளலும் தேவர்கள் அவுணாவென்று ஜபசீலராயத்தாதையை ய
டைந்து வணங்கலும் காசிபாகளிப்புறறுத் தேவர்களுடன ஆமல
கவனஞ்சார்ந்து பொருநைநாயகியைக்கண்களாறச்சேவித்துப்ப
றபலபுகழ், அததீர்த்தநாயகி காசிபரையும் அதிதியையும் நோக்
கிவிவா இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து என்னைதெரிசித்தீர்அ
னறியுமிகுமோர் மகமியற்றுமீர்கள், இஃதுறையிலே ஸ்நானஞ்செ
ய்வீர்கள், ஆனதால் இத்தீர்த்தம் காசிபதீர்த்தமென்ற பெயருட
ன திரிலோகத்திலுமுள்ள மூன்றாகக்கோடி தீர்த்தங்கட்கும்
மேலானதாக விளங்காநிறகும் மேலுமித்தீர்த்தமனைத்ததார்க்கு
ம் பாரத்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கும், ஸ்நானஞ்செய்தார்க்கும் ஸ்
நானஞ்செய்து தவஞ்செய்தார்க்கும் நனமையெல்லாங் கைகூட்

மிகிக்கும். இதன்மகாததியத்தை யாராலுமளவிடமுடியா தென்றருளிக் காசிபனாரோககி நீஇங்கோயாகஞ்செய்கையில் சிவபிரானாகெழுந்தருளி, வேணும்வரம் அளிப்பொன்றுரைத்து அத்துறையில் மறைந்தனள்.

உயிரும் பொருளும் மோக்கமும் தவமேயாமென மதித் தியறறும் னாமிசாரணயத்து முனிவர்களே இக்காசிபதீர்த்தத்தினமகிமையிற்சிறிது யானசொன்னேன முழுவதும் சொல்ல எவராவமரகாது இதுநிறக காசிபாயாகஞ்செய்தருள்பெற்ற கனையனே ததையுங்காசிபேச சுவர சருக்கத்திற்கூறுகின்றேன அதிதிபொருரைமாதேவியைப்புகழ்ந்தவாகவியங்களை ஒருமுறைசொன்னவர நோயும் வறுமையும்ஊகார இருமுறைபுகனரூர் இமமையுமைப்பயனடைவாரா, மும்முறைபுகனரூர் சாவாபிஷ்டமும்பெறுவாரா என்றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்

காசிபதீர்த்தச் சருக்கவசனச் சருக்கம் புற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

இருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம்.

பால்வளங்கெழு பணிலங்கள் படாசரு புனமுஞ்
சேல்வளங்கெளி ருரலகூ கழிகளுஞ் சேட்குக்
காலவ ளளகெழு பொழிலகன வரைகளுங் கவினு
நால்வ ளளகெழு சிறப்பின கேரள நாடு.

(1க)

தேக லோகத்தி னசையற்ச சிவநெய், ௩ றற உது
யோக லோகத்திற சிறந்தரு ஓறுவரு ௦ விருமபு
நாக லோகத்தி னனாதினா மூப்பிவை ஈயவார
போக லோகத்திற பொலிவது கேரள புயி.

(1உ)

சிலையுஞ் சேணுற்ச் சேர்தலை, ௧ தென்கிள நீருங்
கொலையுங் கோபமுங் கொதித்தெழு குஞ்சரக கோடுங்
கலையுங் காலமுங் கவிழ்தலுங் கடிந்துயர கனக
மலையு மாடெலா மலிவன மலையமண டல்மே,

(1ங)

இன்ன மண்டலத் திரசத்தத் தெழுநிலை மாட
மன்னு தோரண மறுகுசூழ் வஞ்சிமா நகரி,

என்ன ஸஞ்சிலை கரந்தருள் காமனே ரணையான்
எந்நி லவகளு மிருபுயத தேரதுமோ ரோந்தல (ச)

இழிவில சோத்திய னிராசசே கரனெனு மிறைவன
பழுதின மாநிலம புரகருநான பண்டுசெய வினையின்
வழுவி ருந்தின வனமையான மலங்குடைந் தயருந
புழுவெ முநதுதிர் மேனியோரா புதலவனைப் பார்தான். (ரு)

உடலெ லாமுட ஸரோமத்தி னுழியெலாங் கிருமி
படாநது திராநதிடு குழவிமேற் பாராதிப னனபு
கடநதி லனகருங் காக்கைதன பராபிணை கனகச்
சடங்கொள பார்ப்பென வணைத்திடல சகசமே யனேடு. (சு)

மெய்யெ லாம்புமுச சொரியினு மிறையெனும் விதன
மெய்தி லாசசிறு மகவினை யெடுத்தி மோநநனை ததுப
பொயயி லாதகி ருமிகளே பரனெனப் புகன்று
மையு லாங்கரு விழியினு மதித்தனன வளாத்தான். (எ)

வளர்த்த மைந்தற்கு வடிகளை தெழிகருமா மறைபு
மளப்பி லாப்பல கலைகளு முணாதின னாகி
கிளாதத காணையம் பருவமுங் கிடைத்தது நோக்கித்
தளக்க ருங்குழ லொருத்தியைத் தகு மணத்தளித்து. (அ)

வையம யாவையு மனுமுறை காவென வழுத்திச
செய்ய கோலையு முடியையும் முறையுறச சோத்தித்
துயய சநதிரப பிள்ளையுங் கங்கையு னுளு
மெய்ய ணிரந்தருண மெய்யனா வியனகதி விராநதான். (ஊ)

தந்தை யேகலும் புழுச்சொரி சடத்தினுன றரணி
முந்தை யோரொனக் காதனன முறைசெலுத திருநாள்
கந்த ரத்தமிழ வரையுலாங் கணக்கறு விலங்கால
வந்த தீவினை யறிந்தனன மனங்கடு கடுததான். (ஐ)

வைய மூரந்தனன உயப்படை தரித்தனன வளைந்த
மையி ருங்கடற் படையுடன மலையமா மலைபோய்க்
கையி லங்கிய கல்லினைக் கரடியைக் கலையைச
செய்ய வேலிறை கணையிறை செறறனன றடிந்தான். (ஐக)

அந்த வேளையீற் கேழலொன றதிசினத் தெதிராநது
முநது தானையங் கடனடி முனைந்தது முடுகி.

மந்த ராசல மெனச்சுழல் சுழன்றது வளைந்த
சந்திரப்பிறை யெயிற்றினுற றடிந்தது தலைகள். (யஉ)

வெம்பி யாகுகெழு வினாவினால் விழிவழி நெருப்பாற்
கொம்பி னுனமணிக் குளம்பினும் குதிரைஞஞ் சரங்க
ளம்பி ருந்தவில லாளிய ருயிர்செகுத் தனல்சேர்
செம்பி ருந்த கட காவலன் தேருநா நியாதால். (யக)

வேறு.

மொய்த்திகல் படையைக் காலின் முனைந்தெழு மிரதந் தனனைக்
கைத்திடு பொடியிற் செயத கருநிறக் கேழல் வீழ்ப்
பைத்தெழு சினத்து மனனன பாரவில் வளைத்துச் சோரு
மெயத்தலப் புழுவின வாளி சொரிந்தனன் மேக மஞ்ச. (யச)

ஒப்புற க கனன்று செனறவொண் ணுதித்தொடை கள் கேழற
கப்புற முருவிச்செனற வாயினும் வீயா தாகிக்
குப்புறக் கிடந்து மாழகிக் குருதிகொப் புளித்து மீண்டு
மப்புறத் தெழுந்து சீறி யரையனோ டெதிர்த்த தம்மா, (யடு)

மீளவு மெதிரதல் காணு வேந்தனோர் வைவே லேரச்சி
மூளையா ருயிரும் வீவான மோதினன் மோத லோடு
காளமே கததைப்போல வரு மொலி கடிதிற காட்டி
வாளநீண் மலைய நோக்கி மற்றது விரைந்த தன்றே. (யசு)

வினாதலும் கோற லினறி விடுகில னென்ன வஞ்சிக்
கரையனுந் தொடர்த்தான் பின்ன ராரமா மலையி னுச்சி
வரைபல கடந்து குமப மாதவன் சூழ றுண்டித்
தனாவழி படர்ந்து சிங்கைத தடநகர் கடந்து மேலும். (யஎ)

பவனமே கால்க ளாகிப் பாய்ந்திடு முதிய பன்றி
கஉர்தரு களைப்பாற சற்று கவனமோயந் தயர்ந்து மெல்ல
நிவாதரு முள்ளி நாட்டி நெல்லிமாவனத்திற் செல்லத் (டான்
தவாகொடு தொடர்ந்தான் வாளி யொன்றினுற றலிகொய் தித்

சூகரம் படலும் வஞ்சித் தேன்றலு மளவில் காத
மேகரும் வணாக டந்த விளைப்பினு லயர்ந்தா னீருண்
தாகமேன மே லுஞ் செந்தீத் தழலென வெதுப்ப லாலே
ஆகமு நாவும் வாயு மலர்தர வாட லானான். (யக)

தாங்கருந் தாகந் திரிப்பான் மனியெழுந் தினிது தென்பா
லாகுகுருந் தொருகு ரோச மகன்றன னரிது கண்டா

நேருங்கிய தாங்கக் கையா லொன்னிய துளிகள் வீசிப்
பாங்குளாரக குரிமை நனமை பால்கருந தெய்வப் பொய்கை.

பொய்கைகண் டானே யல்லன் போயதோ ராவி மீள்
மெய்கைகொண் டாற்போலானுன வியநதனன் காத ளாலே
மொய்கழன் முழநதான் மட்டு முழகவந நீருட சென்று
கைகையா வாரி வாரி மடித்தனன் கலத்திற பர்தி. (௨௧)

மட்டறுத் தாக நீத்தான் மடுக்கரை நடநதா னநநீர்
பட்டகை காலவா யெல்லாம படாபுழு சொரிதல காணு
றெட்டுட னுவகைகொண்டான தீர்த்தமீன கிதனிற் றெயவத்
தொட்டரு னுள்ளதெனன யோசனை யுளத்திற கொண்டான. ( )

வஞ்சிமன் னிவ்வாறுக மன்னனைக் காண்பான போரி
லெஞ்சிய வமைச்ச னோனோ ரிடம்படி சுவட்டி னுறு
மஞ்சணி மலையந தாண்டி நெல்லிமா வனத்தின றெனபாற்
கஞ்சமொத தலநத பொய்கைக கரையினமன னவனைக கண்டு. -

வணங்கலும் வஞ்சிவேந்தன் மதிவலீர் மறறக் கேழல்
பிணமபடப் புரிநதே னீருண் வேடகையாற பெரிதிப் பொய்கை
மணங்கம முழுத முண்டேன் மறறநீர் பரிசித் திட்ட
விணங்கிய வுருப்பிறசோர விலையாற புழுபுன மாரி. (௨௨)

காரண முறையி னென்றான் கலைவலா னெருவன் றெயவச்
சேரணி தன்மையிந்தத தீர்த்ததிற் சூண்மை போலு
மாரண முனிவா வாயி னறிகுது மெனன வாங்கோர்
தாரணை யிருநத யோகி தானினை தாழநதா ரியாரும். (௨௩)

தாழதலு முனிவ னேககிச் சாறறுதிர வேண்ட லென்ன
வேழதலைபுரப்பான்மேனி யெங்கணும புழுபுன மாரி
வீழதலு மாவி நனனீர் மேவிய வுருப்பி வினருய
வாழதலு முறாத்தான வேண்டி வைபவ முறாசதி யென்றான் ( )

மாதவ னரசே முன்னுண் மழுவலான் சடைமேற் கங்கை
யோதையி னெழுநது வீழநதா ளொருதுளி யிங்கண வீழநத
தாதொரு பொய்கை யாகி யமைநததா லடைந்தார் நோயும
பாதக மனைத்தும் போக்கும பவித்திரத் துயரந்த தாமால (௨௪)

சிவபிரான் சடிவலீங்கித் திகழ்தரும் பொய்கை நீத்கம்
பவமுதற்பிணிக ணீக்கும் பவித்திர மளிகரு நல்ல

சுவமுதற் றலமை நலருளு சங்கரன கையிலே சோக்கு
முயிரிசூ முலகி னீத்த முலப்பில வுயாவீ தொன்றால (உ-2)

இன்னுங்கேண் மன்னு சின்னு ளெய்திடப் பொருநை யென்னு
நன்னதி நதிகட் கெல்லா நாயகி யிந நீத்தத்தின
மன்னினன் கலந்து செல்வாள் வைபவ மளக்கு மேயோ
வென்னொரு நாவுநு சேடற கெய்திய நாவு மையா. (உ-3)

முனசெயத தவமே யிங்கண் மூண்டதென றுணாப்ப வேந்தன
டொனசெயத சடிலயோகி பொறபதம வணங்கி யையா (ரூய
வெனசெயதே னெளியேன முனனே ரிபற்றுமா தவத்தின பே
மினசெயமா தவமாநீயாய விளங்கினை யடிக ளெந்தாய. (கூஉ)

உன்னைப்போன முனிவரிலலை யுன்றனை வணங்கா
வென்னைப்போ ளரசீரு கில்லை பென்றின வியந்தா னூந்
தன்னைப்போயச் செய்ய யோகி சங்கதப முறைமை நல்கப்
பின்னைப்போய மன்னன பொயகை பெரிது சென றுட ஹறான்

புழுப்பொலி மேனிநீங்கிப் பொனபொலி மேனி யெய்தி
விழுத்தகு முனிவற போற்றி மறறவன விதித்த வாறு
பழுப்பொளி பரப்பு மேமம் பசுமுத லனைத்தும வேதம்
வழுத்திய முனிவர் கொள்ள வணாப்பில நல்கி நின்றான். (கூஉ)

நின்றவன தன்னை நோக்கி நிகரிலா முனிவன் கால
மென்றுமிந நீத்த நினனாற் கிருமிகர தீர்த்த மென்று
மின்றுதொட டினபேர் சொரான களேபர விறைவ னென்று
நன்றுற விளங்க வென்ன நவின்றன னாகி கூறி. (கூக)

தேவபாபு மாரி பெய்யத் திருவருண முனியைப் போற்றிக்
காவலன் விடைகொண டேகிக கடுவளிப் பரித்தே ரோறிப்
பூவலம புரிந்து வஞ்சிப பொன்னகர் புருந்து நின்ற
மூவருண முதலா வைய முழுவது மளித்தான் மனனே. (கூச)

வேறு.

தேவப்பொழிஸ்குழ் நைமிசத்தீர கிருமிகரத் திறம் பெரிது
சிறிது சொறதே—ஊன்பொதிந்த வுடலெடுத்தா ரொவனோ மி
க்கையை யொருகாற தேட்பிஸ்—வான்பொழிலிந திரனாகிய
யானாவர் வழங்கு வித்தாரா மாலே யாவர்—மான்பொதிந்த கரத்
தழுகர் பதிவிளங்க ஹிறிருப்பர் வழங்கி னோ. (கூரு)

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

56 நுமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம். 165

பன்னிரண்டாவது.

56 நுமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

நீராவிலவளங்களாற் சிறப்பற்றேவடிய சேர மண்டலத்தில் வஞ்சிமாநகரில இராஜசேகரனென்னும் பெயருடைய அரசன் அரசாட்சி செய்துவருநாளில் முன்செய்த நீவினையின் பயனால் உடல்முழுவதும் புழுமாரி பெய்யுமோர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கிருமிகளேபரனென்பபெயரிட்டு நானொருவண்ணமாய வளர்த்து வில்வித்தைமுதலாயின கற்பித்து மணமுடித்து முடிசூட்டி செங்கோலேபளித்து உலகத்தை நீதிவழுவாறு காப்பாயாகவென்று ஹைந்துச்சிவந்தி யடைந்தான்.

தந்தையிறந்ததன்பின் கிருமிகளேபரன் உலகமெல்லாம் முறைவழுவாமல் ஒருகோல செலுத்தும் நாளில் பிரஜைகளின் நன்மைபககருதி பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் தீங்குவிளைத்த நாட்டுவிலவகுக்கோக்கொலும்படி அமைச்சரும் படைகளும் புடைசூழ இரத்தமாரைப் பொதிகையிற் சென்று வேட்டை யாடா நிறகையில் ஓர் கொழுத்த பன்றி அங்கெதிர்ப்பட்டு அரசன் சேனைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்தலும் காவலன்கோபித்து ஓர் வேலாயுதத்தினால் அதனமுனையில் இரத்தம் சிந்துமாய் அடிகக உடனே பன்றி செருமுனை நிற்பதற்கு அஞ்சி மலையமலை நோக்கி விரைந்தோடலும் அரசனும் பின்தொடர்வானாயினன். இவ்வாறு அரசன் பின்தொடர்ந்து வருதல் தெரிந்த பன்றி பொதியமலை முழுவதும் தாண்டிப் பாண்டியதேசத்தில் முள்ளி நாட்டில் ஆமலகவனத்திலோருழிவரத்தொடர்ந்து வந்தகாவலன் ஒரு பாணத்தால் அசன் சிரத்தைத் துணித்தது தாக்கராநி செட்டும் பொருட்டு அவனோர் சுனையில் முழங்காண்டி வு தண்ணீரிலிதங்கி நீபருக்ககரை யேறுகையில் அந்நீர்பட்ட கை கால் வார முட்டான இடங் களிற் புழுவில்லாதிருந்த லைக்கண்டு களித்து இசை யையோர் புண்ணிய தீர்த்தமாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி மாதிரிமுதலானவர்கள் அவ்விடத்தில் வர அவர்களுடைய ஆங்கோர் முனிவரிடத்திலுச்சுனையின் வைபவமெல்லாம் சொல்லியருள வேண்டுமென வணங்கலும் முனிவன் சொல்லலாயினன்.

கேளாய், அரசனே சிவபிரான் சடாபாரத்தில் கங்காநதி அதிவேகமாயவானத்திலிருந்து விழுகாலத்தில் இது அளி இம்

குயீழ்ரது ஒருகணையாகியது இச்சுனை திராத பாதகங்களையும்
நோயகளையுநதீர்க்கவல்லது அதிபவிததிரமானது இன்னுஞ்சி
லராளில் இங்கு பிசவாகித்துவரும் பெருநுரையோடு கலந்து வி
சேஷமானபவித்திரமுடையதாய விளங்கப்போகின்றது. இதன்
மகததுவமனைததையும் ஆதிசேடனாலும் சொல்லமுடியாதளந
லும் அரசன் அளவற சந்தோஷமுடையவனுப அம்முனிவீன
வணங்கித்துதிது சங்கலப்பவிதிப்படி அச்சுனையில் நீராடிப்பு
முச்சொரியும் வியாதிநிகிப பொன்பொலித்த காத்திரமுடை
யவனாகப்பறபல தானங்கள் முனிவருக்கு நலகிப பிராரத்தி
த்துநின்றனன். அப்போது அம்முனிவான் வேந்தனை நோககிக்
களிதது அரசே இன்றுமுதல் இத்தீர்த்தம் உன்னல்கிருமிகரதீர்
தமதென்றும் உன்பெயர்சுவானகளைபரனென்றும் வழங்கக
கூடவது என்று ஆசீர்வதித்தனும் தேவா பூமாரிசொரிநகாரகள்
நீரசன் அம்முனிவானிடத்திலவிடைபெறறுப்படைகள்ருழத்தே
நோறித்தன் பதிபுருதது உலகமெல்லாம் ஒருகோல் செலுத்துத
லானான்.

கைமிச வனத்து முனிவர்களே இககிருமிகர தீர்த்தத்தின்
பெருமையிற் சிலசொன்னேன்முழுவதுஞ் சொல்லுதற் காவத
ன்றுஇத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக்கறறருங்கேட்டாரும்பூலோ
கத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமலுபவித்துப் பின்னாஇநதிரன்பிர
மன் விஷ்ணு ஆகிய இவர்கள் பதவிகளையும் பெறுவார்கள் பட
னஞ்செய்யுமாறுபெருநுதவினவர்கள் அழியாதசெவகதிபெறுவா
ர்கள் என்றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சருக்கமுற்றிற்று

பதின்புன்றவது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

துடிது ளக்கிமி கையினார் மெய்யினார் துண்டு

வினடதொடர்ந்திடு சதியது மேனிமேற் பொதிந்த

பொடியி ரத்ததுகேழல்ஜீழ்ப் புருந்தது நேடு

மடியி டித்தல மாழ்த்ததவ் வமரீர்த மாறு.

(ச)

கொள்ளை யன்னத்தின பரப்பினைக் கோத்து மழுதை
வெள்ளை வெண்ணிறக் கங்கையை வேற்றுமை பதிவான்
தள்ளில் வானவ ரியாவருந் தங்கடந சாடாக
குள்ள தாயிய விமைத்திட லெழிந், நன ருறுவாரா. (௨)

தன்னின் தன்மையைத் தாமதி வாமெனச் சாரந்து
முன்னி நோக்கினார் தமமைவே முன்பெநக் கூட்டி
யினனுந் தன்னெழி ல்மையவ யறிவுறு தாதி
மனனு நீரமையி னுயாவது வானவா கங்கை. (௩)

இயலாப் பெருங் கங்கையி லிரசுத மலைவாழ
செய்வ னை-தரலை நின்றவன சித்திர னெனுமபே
ரொய்யு னன்னா னுடற்றத லாயின னுலபி
னவயி நோக்கிடா தமமொடு நறுமபுன லாடல். (௪)

ஒருத்தி கொங்கையங் குடங்கரோ யுறுபுனை யாகப்
பொருத்தி நீநதிடக கணியென மயங்கிய போதநக
சூருததை நீவந லாநதிடக் கோகன கத்தின
பருத்த போகினென தளியினம் படாதலு மயாவான் (௫)

திருத்தசூம பெருந் திரப்பினா திருமுதல் உலகத்
திருத்த போதலவ தோநதினை சித்திர னிறைதீர்த
கருத்தி யாமல்னை சொரித்தந தோகையா எரிப்ப
வொருத்தி கொங்கையங் குவட்டிடை முகங்கரந தொளிப்பான்

விழுந்து நீநதினா முலையெலாம் விம்முநத தரமா
யமுநத வாறுசனவ பிணிப்புறு மணிசைக கிழவன
செழுநத டக்கர வாகனப பாநதளாய சிறப்பி
னெழுநது தீர் வின பாடினா ரிவநலா தெவரோ. (௬)

நதக நோமிடற தளவினா ராரியா முழி
யெததலைக் கறு மொழகுத லெழிலுவா பதிய
மத்த மித்தலை யுதித்தலை யளவிலா ருயிரகன
செதது நீங்கலைப் பிறத்தலை யாவாருந தெரிக்கும். (௭)

வெம்மு லைசியா விழிகளம் வீரனமுநத தளகன்
பமமு கெண்டைநத் தருங்கெனிற் லவனும பார்த்துத்
தம்மினத் தினைக கவீரநதனா தமமையுந கவாவா
ரம்ம வென்றவ ணலையழி யகன்றன வனநதம. (௮)

திருவி னீர்த்தடத் திருமல ரனைத்தையுந் தினஞ்செய
யொருவ னேமலர் தரப்புரி பாண்மைபோ லுன்றும்
பொருவில் யாழிசைச் சித்திரன் பொன்னஞர் கனிப்பின்
மருவ நீர்வினை யாடினன் வருவினை தெரியான். (ய)

வேறு.

கங்கைநீர்ப் பெருக்கிற் காதனீர்ப் பெருக்கங் கலந்ததிற் க
னித்தகா ரிகையார்—தங்களோ டினிது தந்திரி யாடற் றுமதத்
தடம்படி தருணஞ்—செங்கையின் மகர யாழ்விர னடித்துத் தெ
ய்வதச் சாமகா னத்தா—னங்கையோர் பாக னகுபதம் புகழ்நது
நாரத முனிவனுங் குற்றன். (யக)

கலைமகள் சுதனைக் கண்ணுதற் கடிமை கதித்தவோர் கடவு
ண்மா முனியைத்—தலைகொளே ழிசையின் மழைபொழி முகிலை
த் தன்னையே கிகரு நாரதனை—மலைகளே சுமந்த மினனெனுந் த
னத்து மங்கையர் மையலான் மயங்கி—யலைகண்மேற் றுரும்பா
யாற் றிடைக்கிடப்பா னடைந்திலன் வணங்கிலன் கண்டும். ()

தன்னிலை யுணர்ந்து மதித்தில னுயிர்த்த சுவமெனத் தைய
லார் நாப்பண்—டுன்னினன் களித்தான் சித்திர னெனவேழ் சுரு
தியா ழிடந்தழு உந் துறவி—வன்னமென் குயிலா வாகெனச் ச
யிப்ப மற்றவ னறிந்தனன் மயங்கு—முன்னமு முடலுமின னெ
னகடுங்க முடுகினன் முனிவனை யடைந்தான். (யக)

அடியுமல ரிடமிற் றடியறு மரமீ தாமென வரற்றினன் விழு
ந்து—கொடியனா னடிக ளிங்கெழுந்தருளல் குறித்திலன் குறுகி
ல னடிக் கீழ்ப்—படிந்தில னெடிய மோகசாகரத்திற் பாழ்படவ
ழிந்தனன் பாவி—கடையனேன் பிழைத்த பிழைபொதுத் துரை
த்த கடுமொழி தவிர்த்தரு ளென்றான். (யச)

பன்முறை வணங்கிச் சித்திர னுரைத்த பண்புகேட் டிசைமு
னி பணித்த—சொன்முறை தவறு தாயினும் பாண்டிக் தொன்
மையா நெல்லிமா வனத்தின்—மென்மொழிக் குயிலா யுதித்து
நீன்பொருளை வெள்ளநீர் முழுகியாந் கெழுந்த—நன்முதற் ப
ணிய நல்ல வாமென்ன நவீன்றன னுறைவிட நடந்தான். (யடு)

துங்கயாழ் முனிவ னேகலு நெருங்கு தோகைய ருயிர்துறந்
திரைய்த்—தங்களு டடைந்தார் சித்திர னெலலி தழைதரு தட
வனத் துலவு—மங்கனோர் குயிலின் கருவிலண் டசமா யமர்ந்த

னனது கருங்காகம்—பங்கமில் சினையோடொன் றுறப்பயர்ந்து
பறந்தது பற்றறத் துறந்தே. (௧௬)

ஆவலின் மெல்லென் னிறகினுற் காக மனைத்தடை கிடந்து
ரு வாகித்—தாவுறு பருவஞ் சினையெலாம் வளர்ந்து தழைக்கு
நாள் வவைவளர்த் ததுயின்—காவென லன்றிக் கூவெனக் கூவுங்
கருங்குயிற் சேவலைக் கடிந்து—போவெனச் சிறையிற புடைத்த
து பிரிந்து போயது பொழுவிடைப் பிகமே. (௧௭)

வானெலா மிழந்து வையக மடைந்து வரிச்சிறைக் குயில்
கரு வுயிர்ப்ப—வீனமாங் காகம் வளர்த்திட வளர்ந்தங் கின்னி
சைகேட் டதுதுறப்பத்—தானமாங் கிழிந்து தரதைதாயின் றித்
தனிமையாய்ச் சரித்திரை குயிலாயத்—தீனமாங் குமுன்றான் சி
த்திரன் காமத் திருக்கினூர் சிநிதுமுய குவரோ. (௧௮)

தனிமையா யிரங்குந் தத்தளித தனுங்கும் தன்னிலை தனத
கத் துனனிப்—பனிவுறும் வானப் பரப்பிடைப் பறக்கும் பச்சி
ளஞ் சோலையுட் படருங்—கனிபல வருந்துங் காட்டமா யுலாந்
து கருகிய கட்டையுந் தளிர்ப்பப்—புனித சங்கீதம் பலபல புகன
று பொலிவுறும் பொருமுறும் புலம்பும். (௧௯)

கோகில மின்ன நெல்லிமா வனத்திற் குலவுநாள் கோதறு
பொருரை—யாகிய நதியின வடபுலத் தொருபொ ளைய மிருப்
பது மதனுட்—போகிமா லயனோ டியாவரும் புகுநது பூசனை பு
ரிவதுந் தேக—தேகியாய் விளங்குஞ் சிவபிரானி லிங்கத திருவு
ரு திகழ்வதுந் தெரிந்து. (௨௦)

நல்லினைப் பயனான் ஞானம்வந் துறலா னுனுமிந் நாயக ன
யப்பத்—தொல்வினை முறையாற பூசனை புரிந்து சுழல்வளித் து
ரும்பெனச் சுழற்றும—வல்லினை தவிழ்த்து வான்கதி பெறுவன்
மற்றென மதித்தவா லயத்திந்—பல்லினை மாக்கள் வெளிவரு
காலம் பார்த்ததோர் பாதவத் திருந்தே. (௨௧)

செய்யகட் குயிலின் செயலின வாகத் திருப்பள்ளி யெழுச்
சியே தொட்டு—வெய்யகட் பருதி யுச்சிவந் திருக்கும் வேளையி
ன்றுதியாய்த் தேவர்—வையகப் படிவ ரிருவரோ டெவரு மலர்
சொரிந் தடியினை பரவி—மெய்யகக் கனிவிற் பலபுகழ்ந் தைய
ன் மெயப்பிர சாதமு மேவி. (௨௨)

கசயி

ஆம்பைத்தலபுராணம்.

தங்கடம் பதிபோயச் சார்தனார் வேகச் சைவரு மற்றைத் தா னிகரும்—பங்கமில்சரிபை உாறதுந ரொவரும் பவனமேற் ப டாரதன ரின்ன—வனகொரு க்ளைமே லற்றநோக கியதா யமர்ந் தசெநு கட்டுயி லறிவுற—நிநங்ே, யமைய மெனப்பறந திரவகு மினியநீர்ப் பொருரைசென நெடிதி. (உரு)

சுருநீர்த் தரவகுந் தொ னுறை யிறங்கிச் சிறைவிரித தினி னுநீ மாடிசு, கந்தமா மலருந் தினர்களு முருகி கண்டநற கனிக ளுந் துண்டத், தந்தரத் தருவிந் பறித்திவ ணையதி யநநதி டரு நசுநா யமாநத், தந்தமா முகறகு முறைமுறை பூசை தந்திரு தா ண்மலா பழ்சிசி. (உச)

ஆங்குநின் நெருநது காசிபேச் சுரநு ராலயஞ் சூழ்த்தகத் தெய்தி, போய்வய மூலத் தானமுற் றனலி னுளிகிள ரொ ருமகாலியைப்' பாவகுந் நெருநகி யழகெலா மிருகட் பார வையான மத்தநக தி'பபித், தாவகருந் கனிப்பாற தனனைபே மறநத் தன்மை வாயந் திருந்தக கணமே. (உரு)

உள்ளெலா முருசு வொருகண மிருந்தந் குணர்வுநீஇ யொ ருகண மினியந், தாளலாவ கால மிலையெனத் தெழிநது தா னகநீர்ப் பொருரைவாய மதிநுத், கொள்ளலா மளவிற கொ ணடுகொண்டன கன கொத்தலா முடியினுட் டியதால, வளள லா யிரதது மநதிரகுமப மஞ்சனத் தாடலின மகிழ்வான. (உச)

வாயெனுந் கலச மந்திர நீரின் மஞ்சன மல்கவாட் டியபி ன், னாயெனு மிறகாற சோதிமே னீவித் துனியறத் துடைததல ரெடுததுச், சேயெனுந் தளிநோ திசையெலா முடுதத செல்வருக் குடையெனத் திருத்தி, யாயெழில் வெள்ளை யலர்மக ரநத் மம லவெண் ணீநென உணிநது. (உச)

கறபக மலர்நீர் துண்பொடி கலந்த கலவைமேற் கவினுற வணிநது, பொறபமர் பாரி சாதமா மலரிந பூம்பொடி குங்கு மம புனைவித், தறபொடு கொணர்ந்த துணொலா முடியி லம் புலிச சடைகுழை மிடற்றில், வெற்பமர் புயத்தி லுரத்தினிற் பதத்தில வேணடுவ வினாந்தலந் கரித்து. (உச)

மற்றுள மலர்க ளொன்றொன்றாய வாயான் மடுத்தமா ம ந்திரார்ச் சணையிற், கறறையஞ் சடிலக் கற்பகத் தடியிற கண க்கறக் கனிந்துபோ கட்டு, முற்றுறச் சிவந்து கனிந் தமுனறு

முதுமரக் கனியெலா முறையா, ஹறெறித தும்ப ருணவினு
மொருவ ஓண்ணுமா முவந்துவா யருத்தி. (௨௯)

துளங்கிய துப தீபமாச் செயய ருதமாந் தளிர்்பல தொடு
த்து, விளங்கிய கவிதை சிவிறிசா மரங்கள் விரிவரிச் சிறைய
தாப புரிந்து, களங்கிய லாடி வெள்ளியங் கமலக் கடிமல ரித
முதாய்க் காட்டி, புளங்குகிற தெவாகரு முருமுதற கரிய வு
யாத்ருமுறை யுபசரித்து. (௩௦)

சன்னிதி வணங்கிப் பரவச மெய்தித் தாரையா னந்தரீர்
சொரிந்து, சன்னக முலையி னரக்கென வருஞ்ச் சடலமேற் பு
ளகமுற மரிய, வினனிசைச சாம கானமே நமிழேழிசையதே
யாமெனும் பாடற, பன்னகக் குழையார செவ்வெலாங் கீதப்
படர்பிர வாகமாச் சொரிந்து. (௩௧)

கண்ணினை முகிழ்த்து யோகமுற நகத்துங் கண்ணுதல் கழ
லடி பரவித், தெண்ணிலா முடிதொட் டடிவரை யனசன் றிரு
வரு னுருவெலாந் தெரிசிக, தெண்ணிலா னந்த வாரியின் மூழ்
ருமெல லையிலி ரவிபோய்ச் கரிய, வண்ணமா மாலை வருதலுங்
கோயில் வந்தன ரந்நணா மறஞேர். (௩௨)

மாலையா யுதவ மருச்சக ரேனோர் வாயில் வந்தித் தலு
மாவின், சோலையார ருயிலு மறிந்துத னுளமுந் துணைதிகழ வி
ழிசரும் பாகப, பாலையாரக் களித்துப் பறந்துமுன் னிருந்த
பாதவத் திருத்துபின் வருதாட, காலேபோ யுசசிக் காலமுங் க
டந்த காலமே கருதலுந் ததுவால். (௩௩)

வேறு.

அருங்குயிற செயலீதாக வருச்சகன ருனமுன் செயத
திருநதிய கோலங் காணுன சிவபிரான செவவி வேறுயப்
பொருநதிய நிலைமை கண்டான் பொறுதுளப் பொரும லாலே
வருநதின னனாயற கோடி வழத்தின னுள்ள வெல்லாம். (௩௪)

அநதணன் மாற்றச் செந்தீ யரையனை வெதுபப லாலே
சுந்தனை பெரிது மாழகித் தீமைபிங் கிழைக்க ஹறூர்
தந்தலை துணிப்பே னென்னத் தடக்கைவான் கொடுவந் தற்றான்
கநதனைத் தநத் வெங்கள் கண்ணுதற் பெருமான கோயில். ( )

தானத்தார் தலத்தார் நீண்ட தடநக ரிடத்தார் மற்றைக்
தானத்தா ரெவருமேவக் கட்டளை புரிய யாரு

மானத்தா ஸுத்தாராக வழுத்துமி னிறைவ னூர்க்கங்
கினத்தாற் பிழைத்தா நியாவ ரில்லெனிற் கடிவ னென்றான். (1)

என்றலு மரசே யாங்க ளேதுயிற் கறியோ மென்றார்
வென்றிசேர் வேந்தற் றுண்மை விளங்கிலை யாத லாலே
என்றுநீர் சென்மி னென்ற னியாவரு நடந்தா றுண்மை
யின்றுகா னறிந்தா லன்றி யுண்கிலென் யாது மென்ன. (௩௭)

காவல னருத்த சாம காலமுங் கழிந்த பின்னர்த்
தேவர்தம் பெருமான் சன்னி தானத்தோர் சிறைப் புறத்து
மேவினன் றுயினரு னந்த வேளையிற் காசிபேசர்
பாவலர் புகழும்வேத பாரக னாகத் தோன்றி. (௩௮)

அரசுகே னியாமிக் கோயி லனகனா மெம்மைப் பூசை
வரன்முறை செய்ததின்கோர் வரிச்சிறைக் குயிலிப் பூசைத்
திரம்பெரி தெமக்கு மல்தே சிறப்புள தகற்றேல் வேறென்
றுரம்பெறேல் போதியென்ன வுரைத்தலும் விழிதது வேந்தன்.

தவந்திக முந்தணுளர் தங்கட்குக் கனவின் செவ்வி
புயந்திட மொழிந்தா னுள்ளத் தருகினா னுளது காண்பான்
பவந்திக முடியே னெஞ்சிற் படர்ந்தனை படர்ந்த தாள்கள்
சிவந்தவோ வீசுவென்னத் திருவடி வணங்கிப் போற்றி. (௪0)

மரகத மணிப்பெண் பாத மலர்முடி தரித்துநீ தன்னோ
ரரண்மனை யடைந்தா னப்பா ல்ன்றுதொட் டாதி சைவர்
திரமுது பூசைசெய்து சென்றபின் குயில்வந் துற்று
வரன்முறை பூசைசெயது மகிழ்ந்திடு நாளி லோர்நான். (௪௧)

வேறு.

ஆகமத்தின் முறை தெரிந்தா னாராதனை புரிந்து
போகுதலுங் களகண்டம் பூம் பொருளை நீராடி
நாகர்தரு மலர்முறிக ணற்கணிகள் பல கவர்க்கு
வாகமரு மொருகோட்டு வாரணத்தின் றான் பரவி. (௪௨)

மாமழமணிப் பெருங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து கோபுரத்தின்
பூழைறுழைந் தகிலேசர் பூசைமுறை முறை புரிந்திவ்
வேழைபடும் பாடனைத்து மெந்தாய் நீ யறியாயே
பீழைதவிழ்த்தன் னருள்யான் பெறுநாளு முன தேயோ (௪௩)

கள்ளாரந்த மலர்ச் சோலை காட்டகத்துக் கீய குயிற
புள்ளாகிப் புல னழுங்கு புலையேனோ ராளாகக்
கொள்ளாயோ வஞ்சேலென் றெருகூற்றுப் புன்னகையின்
விள்ளாயோ வெணப்பலவும் விளம்பி யெதிர வேண்டியதால்.)

வேறு.

கண்ணா நீர்சொரிந்து கருத்துருகிப் பாடனைத்துங் கதரூரினற
பண்ணாந் குயிற்கிரககிப் பரமபதி மணிலிங்கப் படிவ நீங்கி
விண்ணா முழவிடைமேன் மரககப்பெண் னெருபாகம் விளங்க
க் கொன்றைத்— தண்ணா மணியேணிக கணபதியே னிருபாறு
ந் தழைப்பத் தோன்றி. (சுரு)

அரும்பிகரின னபிடேகம் வலரிசுகத திரதாநா யதினு வ
ந்தோம், பொருத்து புலித்தோலுடையி னீயளித்த தனிருடையே
புனைந்து கொண்டோந்—திருந்தியநின் னருச்சனைக முருமாக்க
ணருச்சனையிற் திருந்தி யானேம—விருந்தமுதி னீயனித்த விய
னகளியே மேலாக விரும்பி யுண்டோம. (சுசு)

தேவருக்கு மியாவருக்கு மரிதாரின் னுபசாரஞ் சிறப்பாக்
கொண்டோ—மேவருக்கு மரிதாரின் பத்தியின்பா லினிதுவந்
தோ மெதிர்வர் துற்றோ—மாவலுக்கிங் கடித்தவெலா மறைதி
யுனக் கருளுதுமென் றருளக் கேட்டுப்—பாவருக்கம் பயில்குயி
லங் களவாத வானநதப் பரவை மூழகி (1)

எந்தைபிரா னமபிகையா னிருசிறுவர் வடிவனைத்து மிருகண்
ணறச்—சிந்தையுறப் பருகிலலஞ் குழந்தவாக முருவடியிற் செ
ன்னி சேர்த்திச்—சுந்தமறைக் கெட்டாத பாஞ்சுடரைத் தரிசி
க்குந் தன்மை நாயேன்—கிந்தவொரு பிறப்பினிலே கிடைத்த
தெனத் தனைவியக்கு மியலயற ருகி. (2)

என்போடு மழுவெடுத்தார் தமைமடுத்த புகழனைத்து மிசை
யா லுள்ளத், தன்போடு படித்தமல னருள்சார்ந்த முக னாக்கி
யமலா நாயேன், முன்போல வானகமுற றினிதிருக்க நினதுப
த முடிவிலையத், வென்போரா னீரீத்தம் பதிவிளகை வருடியெ
ன வியம்பிற் றன்றே. (சுக)

இயம்பியுகேட் டருளீச னினியிந்த வடிவொழிந்தி யா
மோ னாகி, நயம்பரவு துறக்கநல நனிறுகாந்து முடிவினமை

நன்றி வாழ்ச்சி, விபமபெறுநம பேரினிடேற துயிலேசு அயினீ
தநம் விளபகு டாநம். வபமபரவு மிந்ககரவ குயினகர மெ
னநாளுரவளாக மேலும். (௫௦)

நரைவாடு பூசனே புரிந்த கரிமுகற் குங் கோங்கு விநாயக
ப்பே, சிசைபெருக வெனவருளித தேவாமலாமழைசொரிய வி
ருவர் போற்ற, வசைத்ருதோ லுடையாரு மமபிகைமற நேனை
யரு மாங்காறு குற்ற, வசைபுறநற படிவங்க ளிடந்தோறுங் க
ரந்தினிது வாழந்தா ரப்பால். (௫௧)

சாபவரு வினேந்ததுச் சித்திரகந்த தருவனுபர் தான மேவிச,
சோபையுயர மதிமுசுது மடந்தைடரோ டிணபநலந் துயின்ன
வாழந்தான், ருபநாகா ளிந்தேதம் பேரலுயி லொருந்த்சந்
தருக்குயில போற்ற, தீபமெனு சிவபெருமான் திருவருளசே
ரொருபடிவா செய்பற குண்டோ. (௫௨)

தீராத வினேந்த குயினீச்சந் கனைபொருகாற சிந்தித்தா
லும், வாராத சிவஞானம் உந்கந்ரு மாடினாத மகிமை பெஸ்
லாம்' யாராலு மன்பபரிநா மிசச்சிதவ கேட்டாராக னெழுதி
னார்கள். பாராயணம் பெற்று செயவாராக சிவகதிமேற பயி
ன்று வாழ்வாரா. (௫௩)

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேழு பிற்பது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! கோகில தீர்த்தநதின பெருமை கேளுங்கள்,
துடியையணிந்த நிருக்கரத்தினையுடையவராகிய சிவபெருமான்
செலுத்துகின்ற இடபம் போன்ற வேகமும் அவர் அணிந்தருளு
ம் விபூதிபோன்ற வெண்ணிறமும் விண்டுவராக ரவதாரமெதித்
துத் தேடுங்காலத்தில் ஆப்பிராஹ் பாதங்கள் கீழ்எந்தலமவரை
ஆழந்திருந்ததோ அத்தலம்வரை ஆழந்த ஆழச்சியும் தெளிவும்
பவித்திரமுமுள்ள ஆகாச கங்கையில் சித்திரனென்னும் ஓர் கா

ந்தருவன் அநேகமடவாருடன் நீர்விளையாடல்செய்துகொண்டிருக்கையில் வீணைமீட்டிச் சாமகானமசெய்துகொண்டு நாரதமாமுனிவர் அவவிடத்திற்குவந்தனர்.

இவ்வாறு நாரதமுனி வருதலைக்கண்ணுற்றும் சிறிதுமதியாமல் மாதர்கள் மோகத்திலே மயங்கி அவருடன்நீராடுவதே பெரிதென்றுமதித்துக் களிக்கும்சத்திரன்மேல் முனிவருக்குக் கோபம்பிறந்து ஓர்கோகிலமாய ஆருகவெனச் சபித்தனர், உடனேயதையறிந்ததிதிரன் முனிவரைவணங்கி அடியேன்செய்த பிழைபொறுத்துச் சாபநிவர்த்தி யருளவேண்டுமென வேண்டினன் முனிவர் கந்தருவனைநோக்கி நீபூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில ஓர்குயிலாய்ப்பிறந்துபொருளை மூழ்கிச் சுவாமி காசிபேட்சுரரைப் பூசித்துச்சிறிதுநாள்வணங்க இச்சாபந்தீருமென்றமுனிய கன்றனர்.

உடனே மடவார்யாவரும் அழுதகண்ணும் கண்ணீரு மாய்த் தங்களநாட்டிற்குச்சென்றனர் கந்தருவன் பூலோகத்திற் பாண்டிய தேசத்தில் ஆமலகவனத்தில் ஓர்குயிலின்கருவிவதித்துக் காகையால் வளர்க்கப்பட்டுக் கடைசியாய்த்தாயுந் தந்தையு மின் றித் தனிபாய்அவ்வனமுழுவதுஞ்சஞ்சரியாநின்றனன்.

முனிவர்களே மாதர்கள் மோகம், தேவர்வகுப்பினைச்சார்ந்த கந்தருவனுக்கும் கர்மபூமியிலஓர்பறவையாயப் பிறந்திவ்வாறுழ லும்வண்ணந் தீமையளிக்குமென்றால் மற்றுமானிடரை என்ன பாடுபடுத்தாது.

இவ்வாறு குயில் அவ்வனத்திற்சஞ்சரிக்கையில் ஓர்நாள்அவ் விடத்தில் ஓர் ஆலயமிருப்பதையும் அதற்குள்மணி சொருபமான ஓர்இலிங்கமிருப்பதையுமவிண்டு பிரமா தேவர் முனிவர்முதலான வர்கள்சன்னதியில்வணங்கிப்பிரசாதம்பெற்றுத்தங்கள் தங்கள்உ லகங்கட்டுச் செல்வதையுங்கண்ணுற்றுப்பூர்வக் ஞானவிளக்கமு ற்றதாய் நானும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூஜித்துநமஸ்கரிப்பே றுவேன்என்றுதுணிந்து அக்கோயில்அருச்சகர்முதலாயின னைங் கரிய பரான் யாவரும் வெளிச்செல்லுங்காலமேநோக்கி அங்கோ ர் மரக்கிணியில் மறைவாயிருக்கையில் உச்சிக் கால பூசை நடாத்தித்திருக்காப்பிட்டுஅவ்வுள்ளியாவரும்தங்கன் தங்கள்விட்டி ற்சென்றனர். உடனேகோகிலம் இதுவேகாலமெனத் துணிந்து பொருளைமாரதியில்நீராடி அத்துறையிற் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற விநாயக மூர்த்தியைப்பூசித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து காசி

கச்சு கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

பேச்சுரர் ஆலயத்தை வலங்கொண்டு உட்புகுந்து மகாலிங்கரூபத்தினை கண்களாரச் சேவித்துப் பொருளையிற்சென்று வாய்கொண்டமட்டிலும்தெண்ணீர் மடுத்தமடுத்து அப்பெருமானுவக்கும்படி அபிடேகஞ் செய்து சிறைகளால்வீசிச் செருகளி ரகலேபததிரமாகவும் வெள்ளியமகரநதப் பொடிகளே விழி யாகவும் கற்பகமலரினுள்ளதாதும் நீருங்கலந்ததே சந்தனமாக வும்பாரிசாதமலரின் மகரந்தமேகுங்குமமாகவும் மற்றையப்பூ ற்கொத்துகள்முடியிலும் மிடற்றிலும்பதங்களிலும் அணியும் அணிகளாகவும் அணிந்து, வாயினாற்புட்பங்கனையெடுத்தெடுத்த ருசிததுச் சிவந்துஉலைந்த கனிவர்க்கனகளைதேதையும் அப்பெரு மானஅமுதுசெய்யுமாறு அருளிச்சிவந்தமார்தளிரோ தூபதீபங் களாகவும் சிறைகளே சத்திர சாமரங்களாகவும் வெண் டாமனையிதழே கண்ணாடியாகவும்உபசரித்துச் சன்னிதிவணங் கின்றுகண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அகமுருகி உரோம ன்சிலிர்ப்புற்று சாமகானத்தையும்தமிழையும் ஒத்த இனியசங்கீ தங்களால்அச்சிவபிரான் செவிகளெல்லாம் நிறைப்பிச் சிறிது நேரம்கண்களைமுடிபோக முற்றவர்போலிருந்துபின்னர் அக்க டவுள்முடிமுதல் அடிவரையுள்ளதிருவுரு அனைத்தையுந்தெரிசித் துஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்காநிற்கையில் சாயங்காலமாதலும் அருச்சகர்முதலாயினோர் அவவாலயவாயில்வருதலகண்டு உமா தேவியை ஒர்பாகத்திலுடைய அப்பெருமானமேல் மனமுங்க ண்ணுங் கிடப்பவெளிவந்துமுன்னிருந்த மரக்கினையிலிருந்து ம றுநாளுயிவ்வாறே பூசைசெய்யும் பொருட்டுக்காலம் நோக்கு மறிருந்தது.

இது இவ்வாறுகக்கோயிலுட் சென்ற அர்ச்சகன் தான் முன்னணிந்த கோலமன்றிவேறுகக் கோலமாயவிளங்கிய சி வலிங்கப்பெருமான் தன்மையைக்கண்டு மனம்பொறுது வருந திஅந்நகரசார்க்கதிலித்தலும் அரசனகோபித்து இததீவருசெ யதார்தலைகளைத்துணிப்பேனஎன்று வரட்படையேநதிக்கோயில் வாசலில்வந்து நாடுநகரங்களிலுள்ளார் யாவரையும் அங்குவரு ம்ப்படி யாஞ்ஞாபித்து விசாரித்ததும் ஒன்றுமவெளிப்படாமையா ல்வருத்தமுற்று இதுவெளிப்படுமட்டும் உண்பதில்லையெனத் தீ ர்மானங்கொண்டு அருத்தசாமம்வரை தரிசனஞ்செய்து சன்னி திதானத்திலோருமித்துயிலா நிற்கையில் சுவாமி காகிபேச்சுரர் ஓர் அந்தணன்வடிவெடுத்து அவன்சொப்பனத்திறீருன்றி அரச னே யானிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளானனைப் பூ

சைசெய்ததிவகோர் பூங்குயில், அப்புகையே எனக்கு அத்தியந்த
மபிரியமுளளது, ஆகையாலஅக்குயிலே விலக்கவும்வேறெனறுநி
னைக்கவும் வேண்டாம்என்றருளிமறைதலும் அரசனவிழித்தி அ
ருச்சகாமுதலானவர்க்கு அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லி உண்மை
தெனியும்பொருட்டு அடியேனமனத்தினென்றதருளிய பதனகள்
சிவந்தனவோர் என்றிராங்கிக் காசிபேச்சுரனாயும் மரகதாம்பி
கையையும்வணங்கித் தன்னரண்மனைசென்றனன். அன்றுமுதற்கு
யில்முன்சொல்லப்படி சிலகாலம் பூசைசெய்துவருகையிலொநா
ள பொருளையில்மூழ்கிவிநாயகமூர்த்தியைப்பூசித்து ஆவயத்துட்
சென்றுகாசிபேச்சுரனா அருச்சிததுவணங்கி அடியேன படுத்துன
பமெல்லாம்நீங்கி யுன்னருள்பெறுங்காலமுண்டோஎன்றும், சோ
லையிற்றிரிந்து சஞ்சரிக்கின்ற குயிற்பறவையாய்ச் சனித்துபுலங்
கள் போம் வழிமனைதைச் செலுத்தும் நீசனாகிய என்னையோரா
ளாகக்கொள்ளாயோஎன்றும், புனனகையுடன் அஞ்சேலென்றொ
ருவார்த்தைவிள்ளாயோஎன்றும், பற்பலபுலம்பிவேண்டுகையில்
அக்குயிலினமொழிக்கிரங்கியபரமேச்சுரன் அவ்விலங்கத்திலிரு
ந்துமரகதாம்பிதை சமேதராய்க் கணபதிசுப்பிரமணியா இருபக
கத்திலும்விளங்க இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, அப்பிகததை
நோககிக் கோகிலமே நீ செய்தஅபிடேகம் இந்திரன்செய்த சக
த்திராபிடேகத்திலும் மேலானதென்று களித்தோம், புலித்தோ
லுடையினும் நீயளித்ததளிருடையேமேன்மையென்புனைநோ
ம். நீ செய்த அருச்சுனை திருமால் செய்த நயனார்ச்சுனைபோலுந
திருப்தியடைந்தோம். நீயளித்த அருங்கனிகள் தேவமுதத்தி
லுமேலானதென்று விரும்பி அமுதுசெய்தோம், நீ செய்தஉப
சார மேலோர் செய்யமுபசாரத்திலும் மேலாக மதித்தோ
ம், நீ செய்தபத்தியால் அளவறமசுநதோஷமுதமுனமுனனா
தையமாணும், ஆகையாலுனககு வேண்டும் வரமனைததையும்
தரக்கருதியிருக்கின்றோம் கேட்பாயாகயென்றருளலும் கோ
கிலம் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்து அப்பெருமானை வலம்
வந்து தாழ்ந்து வேதங்களுங்காணாத கடவுள் காணக்கிடைத்த
னொனத்தனைத்தானே வியக்குந்தன்மைத்தாகிப் பறபல புக
ழ்ந்து பாடிக்கடவுளே நாயேன் சாபம் நீங்கி முனபோல் வா
னகத்தின்பம் அனுபவித்து முடிவில் உன்பகம்பெறல்வேண்டும்,
என் பெயரால் நீயும் நான் மூழ்கிய தீர்த்தமும் இப்பதியும் விள
ங்கல் வேண்டும் என்றியம்பியது.

கச்சு கோகில தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

அதுதே .டருண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்குயிலை நோக்கி கேட்டுக்கொண்டபடியே இச்சாபவுடல நீதது வானகத்தினைப்பறந்து இறுதியில் நம்முடைய பதம பெறக்கடவை இன்றுமுடைய மெய்யர் கோகிலேச்சுரரெனறம, இந்நகர்கோகிலபுரமெனறம, உனனாற் பூசிக்கப்பட்ட விநாயகர் கோகிலவிநாயகரெனறம. நீழேவிளங்குவென்றறனித்தேவர்கள் பூமாரிசொரிய மரகதாம்பிகை கணபதி சுப்பிரமணியர் இவாகளுடன இலிங்கத்துடகரந்தனர். சாபவடிவம் நீங்கிக் கந்தருவன் வானதது மடவாருடன களித்து வாழ்பவனானான்.

முனிவர்களே இக்கோகில தீர்த்தம்போலொருதீர்த்தமும், இக்கோகிலம்போலொருபக்தரும், எவ்வுலகத்திலுமில்லை. தீராத சாபவினை தீர்த்ததாயுள்ள இநதக்கோகிலதீர்த்தத்தை ஒருவேளை சிந்தித்தாரும் அருமைச்சிவஞானச் செல்வராவார்கள். என்றால் இதில் மூழ்குவார் அடையும் பயனை யாரால் அளவிட முடியும். இச்சரிதம் கேட்டாரும் எழுதினரும் பாராயணஞ் செய்தாரும் இறுதியிற் சிவகதிபெறுவார்கள், என்றுரைத்துச் சூத்த முனி மேற்கூறலானார்.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

வான மடுத்த மணிமாட மறுகு மருங்கின் மடமாதர்
கான மடுத்த நடத்தமுரு கண்டோ நிமங்க ளரம்பயர்க
டான மடுத்தப் பயிற்றியவர் தந்தவமுதப் பரிசருந்தி
மீன மடுத்த தடமலரின் மீண்டு களிக்குஞ் சீரநகரில். (க)

மதியாற் ருருவையக்கலைபயின்ற வலத்தாயிரக்கஞ்சேடனைப்பன்
னிதியால் வடாது காவலை நெரியான் மறுவை நூறுகருங்
கதியால் விபுதர் நாயகனைக் கவினான் மதனைக் கடுத்துல்கோர்
பதியாய்வினங்கு மதிவீரன் பாராதரித்து வருகாளில். (உ)

கங்கா நதியின் முழ்கியொரு கனமா மறையோ னுக்குமறு
மங்கா தனத்தி னவனிருப்ப வலாய னருளிப் பூசிடது

மங்காப் பிரம மணிவிளக்கே மற்றொரு துணைக்கேட்டறியமன்
மிங்கா தரத்தி னெழுந்த தென விசைப்பா யென்ன மன்னிசைக்
கும். (ங)

யாரே தெய்வ மாங்கதனை யடைவானுதே தருளென்ன
மாதே வுனையே தெய்வமென மறைநா ருரைக்கு மிருவருக்கு
மீதேதுணிவா மெமக்குமாதே பிவனறொழுதற் கேற்றநெறி
முதே பலவா மவையுள்ளு முதல்கே ளென்றே முனிபுகழும். ()

எங்கு நினைந்த பரசிவனே யெவர்க்கும் பெரிய நிவனிநதா
டங்கு மனத்தி னடியவயோ சரலப்பெரிய நிவர் தொண்டிற
கவருல் பகலா நிற்பதுவே கண்டவ கறுத்த கண்ணுதலார்
பொருளும் கருணைத் திருவடியிற் புனைவித்தருளு நெறியாமே ()

அரளிற் பெரியா ரானடியா ரடியார்க கடியார் பெருமை யுரை
தரலெற் கரிதே யாதலினுற் றலைமை யடிமைத் திறமுடைபோ
னுனிற் றுளவ மணிமாயோ னுவனறனடிமை நீயாகிற

ன்றகருளும் கதியென ஸப்பணித்தான் குமரிக்கனறனனால.

புனிதாகமனவ ஸேதா ஸேதா போன் முன்னோர்வேதியர்க்கா
யனியாயந்தி னுனையுடைய நகனைத் தருவோடி
துவியாந் சென்ற கரியாகி தோறாந்தாக கேச்சரனார்
முனிவாந் ஸப ஸபுதி மன முழுகும் புருடோத தமமா
யோன் (எ)

தனக்கேயடிகாச ம்மருந் தருதியெனத்தன் மனத்தின்மதித்
தினககாவலு மமைச்சு கரு மிருக்காயநதருளும் வேதியரும்
வனக்கா நிலையயா கங்குளாடி மகிழ்ந்து நடந்து நீருண்ட
கனககோமனத்துப் பெருமாடன கனகாலயத்தி னிலையுத்தே.

கங்கா சலததா லினநீராற கதலி முதலாந் கனிகனிநுற்
கொங்கார்சந்தக் குழம்பதினும் குவிர்நீராட்டிப்பொன்னுடை
யங்கா தரத்தினனிதிருத்தி யாரமணிவித் தருச்சனைகள்
பங்கேருகத்திற் புரிவித்துப் பணிந்து துணைக்க னீர் கொரிந்து. ()

கண்ணுவுலக மனைத்துமுந்திக் கமலத்துதவி யளந்தமுதி
னுன்னா தரத்தி னுண்டருளி மீட்டு முதவு முததிதிகழ
வன்னுமலரா தனத்திருக்கு மணியை மறுவைக்கவுத்துவத்தைத்
தண்ணார் துளவை வேய்ந்தழகு தழைத்தோ யெனத்தான் முடி
க்கணிந்து. (ய)

கருடம் 1 புருடோத்தமதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஆளுமபுலியிற பாதிடணி யாரா மநாள வினைமாக்க
ணீளுநதடங்க ளரதனங்க ணிதிநெற ருவைகள் பலகொடுத்து
-ாளுந்திருநா ணடந்தேற நடப்பிப்பதுவே மேலான
கோளுமபுகழுங் கோலுமெனக் குறித்தான் குயிறிவர ளுனன்

சூடக்கே கதிர்வந் துதித்திடினுங் குறையாக்கடலும் வறண்டி
டினுந்—தடச்சா னவிநீ ரனுதினமுந தவறு தெடுத்து வரப்பணி
த்துக—கடக்காராணை தனைக்கரத்த கரியோன் புருடோத தமா
க்காட்ட—னடததாதிருப்ப திலையெனுமோர நலஞ்சேர் விரதந
தலை நயந்தான். (யெ)

கங்கை மடுதது வருவார்க்குங் கங்கை மடிப்ப நடப்பார்க்குந்
தங்கை நிறையப் பொருள்வாரிப் பொழியுநதரததா லலர்மேய
மங்கையடுத்த மணிமர்ப்பன வரதன் புருடோத தமமாலோ
னங்கங்குளிர வனுதினமு மபிடேகங்கள் சிறந்தனவே. (யக)

வேறு,

இம்முறை நெடுநாளா விமையவர் நதிரன்னீர்
மைம்முலை வடிவாளர் மகிழ்தர வபிடேகஞ்
செயமமுறை தவழுது தினமளவிற் செலலுந்
தம்முறை புரியணியன தளர்தர முததாநால. (யச)

நடைதர லரிதானு னனாதினா முடிவானு
னிலடவளை வுறலானு னெயிறணி யிலையானு
தடைபடு மிடறானு தளர்தரு மொழியானு
முடையது முடலானு முடிவெதிர் கொளலானு. (யரு)

வாவென விடுகாடு போவென் வளாவீடு
கோவொரு புடைகுழுமி துழைதரவதனாலே
வாவிடி முடலோடங் கமர்தர லரிதென்னத்
தாவிட வெளிபாபுந தனமைய தாயினனல். (யக)

அன்னவ னித்தகையா னுயினு மிறுதிகும்
பொன்னிதி யரசிற்கும புந்தி கலங்கிலன் மால்
தனை நெடுங் கங்கைத் தண்புனலாட்டு செய்
லுன்னி யறுங்கொலென வுள்ள மழுங்குவனல். (யஎ)

சாலது சிறிதாகத் தாமரை நயநற்கூத்
தூவியல் வானநீரீர் சொரிதரல் பெரிதாக

வாவி நினைநதழிவா னாறுக லொன்றுபெருள்
பாவ மெடுத்தவினை பாழபடி லென்றயாவான். (௮௮)

ஊனை மறந்தன்னமற றுடையை மறந்துடலம்
பேண மறந்தனனோ பித்தனெனத் தகைவாயந
தேணமர் நம்பெருமா ளெழிலி நிறப்பெருமா
ளாணமர் நம்பெருமா ளாலய முற்றனனாலு. (௮௯)

வேறு.

உற்ற மன்புரு டோந்தம ருபயதா மனாமேற
பறறு மனபினும் பறபல பழிச்சினன பணிநது
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதற கருணையம் பெருககம்
பெற்ற பேறினன் சன்னிதி நினறிவை பிதறறும. (௯௦)

இச்சை யாருயிர் போருநா ளடுத்ததங்கிதறகோ
ரச்ச மெய்தில னடியனேன விரதமாயாறறு
ரிச்ச நிறகபி டேகமா நிருமலக் கங்கை
மெச்ச வாட்டுதல் தவுங்கொலென றஞ்சுகின் றனனால் (௯௧)

எளிய னுருயி ரோகினு மிறைவநின் றனக்கு
வெளிய கங்கைநீ ராட்டுத லாகிய விரத
மிளித லின்றியே நடைபெற்ற கேற்றதோ ருபாய
மளி பெற்றறகுனை யடுத்தன னருளுதிபெனருன். (௯௨)

இன்னவாகிய காலையி விரவி சென்றடைந்தான
மன்னர் மன்னுணத் துறந்தனன மறறவாலயத்துச்
சன்னி தித்தலை கிடந்தன னுராகிய தருணம்
பொன்னணிந்தருன் மார்பனோர் பூசரனாகி. (௯௩)

காவலனகன வெயதிநீ கலங்குவ செனனை
மாவலம்பெறு வாண்குடர் மேடமா மறுகு
போவதாகிய திங்கனோர் பதினைநிற புகலதற
காவதாகிய நாடகதி ருதித்திடு மமையம். (௯௪)

தூய நஞ்சின கரத்துயர் கோபுரதனவிசு
சாயை யாங்குறு மாங்குநந னுளபமுரு சாரறு
மேயதாகுமத் தலத்தினில் விலாவினோ ராவி
நீயமைததிடி னிகழ்தர நீடு நினவிரதம். (௯௫)

அந்தப்பாழியிற் கீங்கையு மெமுனையு மமலச்
சந்தப் பாரதி நீத்தமுந் தழைந்தெழுநதுலவு

கருஉ புருடோத்தமதீர்த்தச்சுருக்கம்.

மெந்தச்சீரிய நீத்தமு மீதறகினை யிலையா
மிநதப்போபெறு தீர்த்தமெந் தனக்குமே யினிதாம் (உக)

ஆகையாற்புக லம்முறை யாற்றுவையாகி
லோகையாகுநின் விரதமு நிலைபெறு மதனான்
வாகையாகிய சிவகதி வாயக்குமென னுரைத்துச்
சூகை காத்தருள் ஞாயவன் சொல்லினன மறைநதான். (உஎ)

மாயனாகிய வேதியன் மறைதலும் விழித்துநீ
தேய மன்னவன் களித்தனன் செங்கண்மா லருளி
தாயதன்மையென் றகமுறநீ தெளிந்தனனாக
நோயகன்றன னுன்றவர் விழைவுறு னுறுமோ (உஅ)

அன்றுதொட்டிமா லாலயநீ தமர்ந்தனன் வாழந்தா
னன்றுநீதினாந் திங்கள்வந தடுத்தது நடுநா
ளெனறுதித்திடு காலையி னெரிமணித்துவி
நினறுபற்றிய சாணியசேர் நிலத்திடை யடுத்தான். (உக)

மாலளித்தவா றுர முந் ஞனவமு மலகுங்
கோலமுந்நிடங் கண்டனன் குதுகலித்துடனே
சேலமுற்றிய சிறுகுழி நோண்டலுந் தெண்ணீர்
சாலமுற்றிமேற் பொங்குமோர் தன்மைகண்டிவந்தே. (கஉ)

மூவகைப்படு நீத்தமு முப்புடை யெழுதல்
யாவருக்குமங் கறிதர வணிமணி யாரக்
கோவைபோற் சிலை வினையினுற சூண்டமுன்றாக்கி
யாவலாற்பெரு மாட்கபி டேகமாற்றினனாள். (க௪)

இந்தமூவகைத் தீர்த்தமு மியன்முறை யெடுத்தித்
சந்தமார்புரு டோத்தம நாயகர்க்காட்ட
லெந்தநாளிலு ளடைபெற விருபிறப்பானா
சந்ததிக்கெலாஞ் செலவினை நிலம்பல தந்தான். (கஉ)

மன்னனின்னவா ருயுளுள் ளளவினுமையோன்
றனின் கற்கையே யெழுநையே சரச்சுகதி யேயா
மன்னுகின்மருக் சூண்டநீர் மல்கவாட்டுதலா
லுன்னுகின்மபே ரின்பமுற் றுகிடைச் சிறந்தே. (க௬)

நாரணன்பதி யடை தலு நாரணன் மகிழ்ந்து
சேணங்குப சரித்துமே லழைத்தனன் செனறு

காரணங் கடந் தொளிர்நரு கண்ணுதற் கடவு
ளாரணம்புகழ் கயிலேசென் றடைந்தனன் மகிழ்ந்தான். (௩௪)

செம்மையாகிய தவத்துறை சிறந்தமா தவததீர்
மும்மையாம்புரு டோத்தம தீர்த்தமா முதன்மை
தம்மை யாருரை கிற்பவர் தாமரைத் தந்தால்
வெம்மை யாங்குர் பிணிப்பவர் மேதினிக் கெவரோ. (௩௫)

வேறு.

தவமான மகிதிகுஞ் சந்ததமுந் தொகுத்ததனாற் றன்னேரான
சிவமான சிவலோகந் தமக்குரிமை புரிந்தருளுஞ்சிறப்பினிற் பீர்
பவமான பிணிதவிர்க்கும் புகனறபுரு டோத்தமமாம் பரமதீத்
தக், குவமானங் கடந்தகதை மறனுளதொன ற்வினையு மு
ரைப்பக் கேண்மின். (௩௬)

ஆதியிலே வானவர் நாட் டனிகினருங் கணிகையரா மாம்
பைமாதர், சோழியிலே சிறந்தருந் தனைவணங்கித் தாரணியிற
சுழலும்பாவ, றோதியிலே யிரண்களத் திறத்தாறு மொருமகமா
ங் கியற்றினாறு, நீதியிலே யிவரறத்தி னெல்லைவரை கலந்திட
லைய நிகழ்கின் றோமால். (௩௭)

புண்ணியத்தி னெல்லைவரை புல்லிடினு மவரவர்செய் புலை
யாம் பாவ, நண்ணிடுதல சிறிதாரு மத்தனறி நாயகமா நாங்
கள கொண்டோ, றண்ணிடுதற கரிதாரு மிதில்வருபா தகமு
முளே மிவைக ளாறபொன, மண்ணியவெம் மேனியெலா மா
சடைந்தே மிவைதீர வழுத்தி யெனறார். (௩௮)

ஆங்கதுகேட் டமார்துரு வரம்பையர்கா ளப்பாவ மகல
வேண்டி, னேங்குதினாக் கடலிடத்தி னுமலக வலத்தினமுன
ரொரித்தாட் கொண்டார், நீங்கலறு சினநீங்க வருபுருடோத்
தம்ப்பெருமா னிலைகுங் கோயி, லோங்குபுரு டோத்தமமா
மொருமுன்று நீத்தத்து முவந்து மூழ்கி. (௩௯)

குருகாண பரியாளர் குயிலேசு ரொரித்தாட்கொள் குழகர்
தம்மை, யொருகால மாயிடினும் வணங்கி யிவண் வருதொன
வுரைப்பத் தென்பால், வருகாலங் கரைந்தாறு மொசியுமிடை
மடவார்கள் வான நீங்கிப், பெருகரீத லுடனெல்லி வணத்
தொருபாற் பெருங்கோயிற் பெயர்ந்து வந்தே. (௪௦)

கருச் புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

முக்குண்ட நீராடி முகுந்தனிரு பதமலர்கள் முடிமேற்
சூடி, யக்குண்ட மிடறாள் ரொரித்தாட்கொள் வரித்தோல
ரகிலமீன்ற, விக்ஞுண்ட மொழியாளோ டிவர் பதங்க டொழு
தேத்தி யிழிவா மாசு, கக்குண்ட நோயதீர்ந்து வானகமுற்
றினிமையுடன் களிப்புற் றுரால். (சுக)

வந்திடுநோ யகன்றாறு மற்றும்வரா தறிவோரம் மருந்து
ன்பார் போற், நரதமழுக் ககன்றாறு மரம்பையர்க ளனுதி
னமித் தரணிமேவிப், பந்தமறத் திருஞ்ஞுண்டம் படிதல்கட வு
ளரடிகள் பரவலான, விரதவினை தவிழாது விரதமென வனு
ட்டித்து விளங்கு கின்றார். (சஉ)

தவமுடையீ ரிந்நீத்தத்தகைமைபல சிலபுகன்றேன் நபசெ
பங்க, ஞுவமையிலா வறங்கடருப் பணங்களெலா மிதின்முழ்
கி யுஞ்ஞுற்றுநிப்பார், பவமகலு மிக்கதையைக் கேட்டோரும் ப
டித்தோரும் படிப்பித்தோரு, மவமெறிவ ரிம்மைநல மனுபவி
ப்பர் சிவகதிக்கு மாளாவாரால். (சக)

எம்மையொரு பொருளாரீர் மதித்ததை நி யெனத்தலெகொ
ண்டேழுநீத்தச், செம்மைபெறு சரிதமெலா முரைத்தனமெ
ன்றொரு சூதன் செப்பக் கேட்டங், கிம்மையிலே சிவம்பழு
த்த தவம்பழுத்தா ரெல்லோரு மிமவானீன்ற, வம்மயிலேரா
புடையிருந்தார்க் காற்றுதவப் பேருநீ யமர்ந்தா யென்றே. (சச)

பல்லாறு புகழ்ந்தாரார் பிரதாப சரிதமெனும் பரவை
கொண்டு, நல்லாறு யாங்களுயப பொழிவின்ற வருண்மேக
ஞான சூதா, மல்லாறு வனைந்தசடை வளர்காசி பேச்சுரார்
மகிமை யெல்லார், தொல்லாறு புகன்றிம்மை மறுமைநல மளி
த்தியெனச் சொல்வதானான். (சரு)

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே அன்னப்பறவைகள் வானளாவிய மாடத்தி
ல் நாட்டியப்பெண்கள் கானத்தோடு நடனஞ்செய்தலைக்கண்டு

பழி வாணலகத்தரம்பையர்க்குக் கழிததுக்கொடுத்து அவர் சம்மானமாகக்கொடுக்கும் அமுதத்தைப் பானஞ்செயது மீண்டு தடாகத்தில் விரிந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்து களிக்குஞ்செழிப்பினையுடைய சிரீ நகரத்தில் புத்தியால் வியாழனையும் கலவியாற சேடனையும் செல்வத்தாற் குபேரனையும் நன்னெரிநடத்தலில மறுச்சக்கரவர்த்தியையும் இனப நுகாசசியிற நேவேந்திரனையும் ரூபத்தில் மன்னத்தனையும் ஒத்தவனுயுள்ள அதிவீரனென்னும் ஓர் அரசன் அரசாட்சி செயது வருகையில் கங்கையாத்தி னா செயது மீண்ட ஓர் அந்தணன் தனமுன் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஒன்று கேட்க நினைக்கினதேனென வினாவலும், வேதியன் அதுயாதென அரசன் சொல்லத்தொட்கினன்.

ஓ அந்தண உலகத்தில் முதன்மையான தெய்வம் யாது அத் தெய்வத்தை வழிபடும் வழியாது சொல்லியருள வேண்டுமென, முனிவன் அரசே மகாதேவனாகிய சிவபெருமானே முதன்மையான தெய்வமென நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. பிரம் விஷ்ணுக்களும் இவ்வதே துணிந்திருக்கின்றனர். என்றுணியும் அப்படித்தான சிவபெருமானே உபாசிக்கு நெறி பலவாயினும் அவற்றுள் முதன்மையான வழி யொன்றுளது அது யாதென்றால் சாவ வியாபியாகிய சிவபெருமானே யாவாகமுதன்மையான பெரியோன. அப்பிராணிருசேவடிகளையும்சதாகாலமும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்கள் அவனிலுமபெரியோர். அவ்வடியார்க்கு இவ்வும பகலும் தொண்டுபூண்டொழுகலே சிவகதி சேர்த்தரு நெரியாகும் அடியார்க்கடியாரபெருமையை யெவராலு மளவிடமுடியாது. ஆகையால் சிவபத்தரில் முதன்மையாயுள்ளவன் திருமால் அவனுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகுவையேல் சிவபிரான்உனக்கு நமகதிகொடுத்தருளுவன எனறுநாத்துக் கன்னியாகுமரி நீராடச் சென்றனன்.

இவ்வாறுநாததுப் பரிசுத்தனாகிய முனிவன் சென்றவுடன் அதிவீரன் முன்னோ அந்தணனுக்காய ஆநிகைவனை யெரித்த சுவாமி தாககேச்சுவரர் கோபம் நீங்குமாறுவணங்கிப்புகழ்ந்த சிவபகத்தாக்கிரசண்ணிடனுள் புருடோத்தமபெருமானாககு அடிமைத்திரம் பூண்டொழுகலே நலமெனமதித்து, அளவற்ற அரசர்களும் அமைச்சர்களும் வேதியரும் தனனைசூழநதுவர மனைவியருடன்ஸ்ரீபுருடோத்தமபெருமாள் ஆலயத்திறசென்று கங்காதீர்த்தம சநதனக்குழம்பு முதானவைகளால் அபிடேகஞ்செயலித்து தாமரைமலர்களால்ருச்சனையும் புரிவித்துப் பறபடபுக

ழந்து வணங்கித் தன்னிராச்சியத்திற் பாதி அப்பெருமானுக்க
ளித்து நாளுந்திருநாளாகப்புரிவதே தமது கடமையும் புகழும்
செங்கோலு மெனத்தணிந்து அம்முறை பெறச்செய்வித்து அ
டுமைப்பட்டொழுருவானாயினான். சூரியன் மேறியசையி லுதி
த்தாலும் சமுத்திரம் வற்றி வரண்டாலு மப் பெருமானுக்குக்
கங்காபிடேகம் நாடோறுஞ் செயவித்தலிற்றவிராமல் நடத்தி
வருகின்றதாகிய ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டான். கங்கா
தீர்த்தம் கொண்டுவந்தவர்க்கும் கங்கைக்குச் செல்லப்பட்டவர்
க்கும் வேண்டித் திரவியமளித்து அப்பெருமானுக்குக்கங்காதீர்
த்தம் நாடோறும் அபிடேக மாகிவருவதைக் கண்ணுற்றுக் களி
த்துச் சுகமாய் வாழ்ந்து வருகையில்வயோதிக திசையுற்றான்.
காடுவா லீடுபோ வென்னு ம நிலைமை பெற்றான். ஆவியும் உட
லை வெறுத்து வெளிச்செல்லுங் காலமு மடுத்தான். ஆயினும் ம
ரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சவில்லை இறந்தார் பெருமானுக்குச்
செய்துவருங் கங்காபிடேக நீன்று விடுமே யென்று அஞ்சி வரு
ந்துவானாயினான்.

இவ்வாறு மரணஞ் சிறிதாகவும் பெருமானுக்குச் செய்யும்
கங்காபிடேகம் பெரிதாகவும் எண்ணி வருந்திய அரசன் அவ்வ
பிடேக மெக்காலத்தும் ஈடைபெறும் பொருட்மிச் செய்யு மோ
ர் வழியுந்தோன்றாதவனாகி உண்பதும் உடுப்பதும் மறந்து மதி
மயங்கி ஐயோ விரத பங்க முற்றவர் நரகடைவா ளென்பார்க
ளே என்செய்வோ மென்று கதறி துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவ
னாய்த் திருமாலாகிய ஸ்ரீ புருடோத்தமர் ஆலயத்திற் சென்று
வணங்கி உள்ள தெல்லா மப்பெருமானுக் கறிக்கை செய்து இர
வினும் உண்ணாமல் அவ்விடத்திலேயே மயங்கிக் கிடந்தான்.

இவ்வாறு வேர்தன் தன்னை மறந்து கிடந்த அத்தருணத்தி
ல் அப்பெருமாள் மனமிரங்கி ஓர்த்தணன்வடிவுகொண்டு அவன்
கணவிலைமுந்தருளி அரசே ஏன் அஞ்சுகின்றாய் சித்திமாபாதம்
பதினைந்தாம தெய்தியிற் சூரியோதய காலத்திற் இக்கோயிற்
கோபுரத்துவியின் சாயை பெய்விடத்திற் படுகின்றதோ அவ்
விடத்தில் நம்முடைய பீரசாதமாகிய துளபமுஞ் சந்தனமும்
நிறையப்பெற்றிருக்கும், அவ்விடத்திலேயே ஓர் தடாகம் வெட்
டுவாயாயின் கங்கை யமுனை சரசுவதி என்றமூன்று மகாநதி
தீர்த்தங்களும் வெளிப்படும் அத்தீர்த்தங்களையே நாடோறுமே

மெத்தபிடேகஞ் செய்விப்பாயாக இவைபே எனக்கும் பிரியமுள்ளன என்றருளி மறைந்தனர் உடனே அரசன விழித்துக் கனிபடித்துத் திருமால் கருணைடைப புகழ்ந்து கொண்டாடி அன்றுமுதல் அவ்வாழைத்திலேயே வசித்து வருகையில் சித்திநாமாதமசித்தது பதினாநதாநதெயதியிற் கோபுரத்தாவி நிழல் உதையகாலத்தற பொருந்திய இடத்திற் பெருமானுத்திரவினபடி துளவமுஞ் சந்தனமூங்கிடப்பதை அரசன கண்டு களித்து ஒச்சுளம் வெட்டிவித்தனன் அதிலிருந்து கங்கை யமுனை சரசுவதி எனற் முன்று நதிகளும் வெளிப்பட்டன அன்றுமுதல் பெருமானுக்கு அத்தீர்த்தங்களைபே பெடுத்து அபிடேகஞ்செய்ய ஏற்பாடு செய்தனன். இவ்வயிட்டகம் நீடுழி நடந்தேற அருச்சுகர்பரிசாரகா முதலானவர்களுக்குச் சாசுவதமான மானியங்களும் னித்தனன். பேரின்பவீடுறருனபோறகனித்துவாழ்வானாயினன்.

இவ்வாறு அதிவீர மன்னன் பூலோகத்திற் சிறப்புற்றுச் சிலநாள் வாழ்ந்து முடிவில் வைகுந்தஞ் சாரநனன். உடனே திருமால் அவனை உபசரித்துத் திருக்கைலைக் கழைத்துச் சென்று அவ்விடத்திலேயே சுகமாய வாழ்ந்திருக்கச் செய்தனன்.

முனிவர்களே முக்குண்ட தீர்த்தமென்றும் புருடோத்தம தீர்த்தமென்றும் போபெற்ற இத்தீர்த்தத்தின் பெருமை முழுதும் எடுத்துரைக்க வல்லவர் என்குமே யில்லை. இன்னமோசரித்திர மித்திராத்தத்திறகுளளது அதையுஞ் சொல்லு கின்றேன கேட்டீராக, வென்று சூதமுனி சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஆதிகாலத்தில் தேவரம்பையர் விபாழ பகவானை வணங்கி சுவாமி பூலோகத்திலிருந்து போர்த்தொழிலும் யாகாதி கர்மங்களுஞ்செய்து வருகின்றவரைத் தழுவி வாழ்வதினால் அவர்களுக்குள்ள பாவங்களு மெங்களைச்சிறி துவருத்துகின்றது. அதனால் எங்கள் சரீரமெல்லா மங்கலுற்றது இந்நோய் தீர வொரு உபாயம் சொல்லியருள வேண்டிமெனக் கேட்டலும் குரு அவானை நோக்கி நீவிர் யாவரும் பூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் கங்கை யமுனை சரசுவதி தீர்த்தமென்ற புருடோத்தம தீர்த்தத்தில் முழுகி அப்பெருமானையும் சுவாமி கரசிபேச்சுரர் எரித்தாட்கொண்டவர் ஆகியகடவுளாயும்வணங்கிவழிபடித்திருமென்றனன். உடனே அரம்பையர் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வ

௩௫௮ புருடோத்தமதீர்த்தவசனச்சுருக்கம்

நது முககுண்ட தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருமால் முதலான சடவுள ஸாவணங் கத் தங்கள் நோயனைத்தையும் போக்கிக் கொண்டனா. அன்று முதலனுதினமும் அம்மட நதையர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடி வருகின்றனர்.

தபோதனாகளே இரதபபுருடோத்தம தீர்த்தத்தின் பெருமையிற் சிற்சிலவே சொன்னேன. முழுவதுஞ்சொல்லவராது மாகாது. இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஐபதபங்கள் தருமங்கள் தருபபணங்கள் செய்கோரும் இக்கதையைக் கேட்போரும் படிப்போரும் படிப்பிப்போரும் உலகிலுள்ள இனபமெல்லாமனு பவித்து முடிவிற சிவகதியும் பெறுவார்கள்.

முனிவர்களே என்னையொரு பொருளாக மதித்து நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி ஏழுவகையான தீர்த்தங்களுக்குள்ள மகிமைகளைச் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சொல்லினென்று சூதமுனி சொல்வதைக்கேட்டு மறறைய முனிவர்கள யாவரும் அம்முனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான திவ்விய சரித்திரமென்னுங் கடல்களைப் பருகிக்காய்ந்த பயிராகிய எங்கள் மேல் வருஷிக்கின்ற அருள்மேகமாங்குல ஞான விளக்கமுற்றருணத்தவனே, கருணைகொண்டு யாங்கொள்ளோரும் நறகதிபெற்று உய்யுமாறு சுவாமி காசிபேச்சுரர் சரித்திர மனைததையும் சொல்லி யருளவேண்டுமெனச் சூதமுனி மேற்சொல்லதொடங்கினார்.

புருடோத்தம தீர்த்தச்சுருக்க வசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாந்தாவது
காசிபேச்சுரச்சுருக்கம்.

அதிதிமா தவமும் பொருநையாள் வரமு மமர்த்தம் வயமு ங்காசிபனார்—துதியுரீள் புனித காசிப தீர்த்தஞ் சொல்லுழிச் சொல்லினும் பெர்ருரை—விதியினுல் வேத காசிப முனிவன் விபன மகம் புரிந்ததும் வேணி—மதியினா வேதி தனிவந்தித்தெழுந்த வண்மையும் வகுத்தினி துரைப்பாம். (க)

வேறு.

சுமலனார் மரபில் வந்த காசிப முனிவன் மேனார்

விமலமா ரோர்மகத்தை விதிமுறை புரிவான வேண்டி
யமலமார் முனிவராகி யழைத்தனர் வருதி றொன
நிமலமார மறைகற் பார்க்கு நிகழ்த்தின னவருஞ் செனரா. (1)

பேனமு நநதுமூந்தம் பெருநதுறைத் தடமுஞ்சோலைக்
கானமுங் கறபினிற்பார் கருத்தெனக் கவினுமற்றைத்
தானமு மல்கா நின்ற தபேதனர் தமக்கு நாகா
வானவ ரொவாக்கு மேவ வகுத்தனா வருவதானா. (க)

பதஞ்சலி பரத்துவாசன் பராசரன விசுவா மித திரன்
ததிமகா முனிபுலத்தியன சமதக்கினி சனாக குமாரன
சுதிபயில் வியாதன் யாசன் துருவாச னிரைய வனமன்,
கதமறு வியாக்கிர பாதன கௌதமன கலைக்கோட் டியோகன்.

அகத்தியன் பிளாகி ரோமன அத்திரி மார்க்கண்டேயன்
சகத்துயர் வதிட்டன் பறபன் சச்சிநா னந்தன கறகன்
மகத்துவத் தியான காட்டன வான்மீகி சனக யோகி
வகுத்த யாழ் முனியே ரண்டன வரசுகன் சந்த கூனமன. (ரு)

தேசினர் துசுதர் விசுவே தேவரோ யனிலர் சாத்திய
ராசர ருருத்திரர்மா ராசிக ரணிகணத்தா
சாசர்குக் கியர்பூதாதி தந்திர ரரகக டொக்கர்
கேசர ரரம்பை மாதர் கினனரர் சித்தராவோர்

சுரு

அம்பரத் தலைவர் நாக ராகம புராண வேத
மிம்பரா ரரசோனோர் யாவருந் திரண்டு முத்தாற்
செம்பொனான் மணிக டம்மாற சிறப்புறக் குயினற வேள்வி
பும்பர்மன் டபத்திற் புக்கார் காசிப னுவப்ப மன்னோ. (எ)

மூவகைத் தலத்தினார்க்கு முறைமுறை முகமன் கூறிப்
பூவகை சொரிந்து போற்றும் புனிதரைப் போற்றி யுள்ளத்
தாவலி னதிதி தன்னோ டமுதரீப பொருரை மூழிக
காவண வேதி புக்கான காசிபன கழகை கண்டான. (அ)

எவனலா தினைய செவ்வே ளெழிற்புயம வள்ளி புல்லா
எவனலா திறைவன் பூத்தே ரோகுத லில்லையாகு
மெவனலா லவுணர் பல்லோ ரீடழிந் திறவாதாவ
ொவனலாற கருமமில்லை யவனகழ லேற்றறுறான. (க)

அவிசொடு கிரகந்தான வாய்க்கை சோம ராசா

சுவிபெறு சுருபுரோடா சம்மொடும் தனங்காரானெய்
விவிதமாம் பாதவத்தால் விளங்கிய பொன்னான் மண்ணுந்
குவிதரு கலங்க ளெல்லாந் குறைவர நிரப்பல் செயதே. (ய)

வழிவிதே யென்று முண்ண வருதிர்நீ னொன்றும் வானத்
துழிபுளார்க் குணர்த்தி, நினற வுயர்தரு யூபநீதம்பத்
தெழிலினு ளளவால் வேண்டு மிலக்கணத் தமைநதவாகி
யழிவிலர திருபிறப்பி னணிபெறும் பசுக்க யாத்தே. (யக)

சேயவ னமல மூர்ந்தி திருவரு ணடாத்து நெற்றி
யாயவ னயனமென்ன வப்பிரான றகைவி னுறக
ணைபவந் தெழலா லென்றும் பிறப்பிலான் றன்னை யின்ற
தாயெனப புகலச் செயதான் றழறழையோம குண்டம். (யஉ)

காருட பத்தியந்தெக் கணுக்கினி கருது மறறைச்
சீருரு கவனீ யம்மாச் செப்பிய சுடர் விளங்க
வீரிரு வகுப்பி னூரா லெழில்பெறு கிரியை பெல்லா
மேருற வதிதி யோடங் கிருந்தன னெதிரி லாதான. (யகூ)

ஆகம மொருபா லாதி யாரண மங்க மோர்பால்
வாகமர் புராண மோர்பால் வள்ளிய மிருதி யோர்பால்
பாகியல் தேமோர்பால் பாணிமத்தளங்க ளோர்பா
ஷோகை நாற் கவிகளோராபா லொழுங்குற முழங்குஞ்சாலை ( )

பருவநல் லவிசு காட்டம் பான்ற வபை செய யோடு
சொரிதரு மணத்தாலவேதத் தாயவரமுது செய்யுந்
கருணையின் வாசந் தன்னுற கனிந்தவ ருவப்பச்சூடத்
தருமலர் வேரி தன்னுற் றறையலா மடுக்குஞ்சாலை. (யகூ)

மண்டபம் விளங்குஞ் செய்ய மாணிக்க மணியாற் றுங்கு
தண்டா ளத்தானல்கு தக்கணைப் பசியபொனனுன்
மண்டனன் மூன்றும் கட்டு மதிமணித் தோரணததால்
விண்டலம் புவனி யெல்லாம் விளங்குற விளங்குஞ் சாலை. ( )

செவ்விசே நலக மெங்குஞ் செறித்தபல் லுயிர்களெல்லா
மிவ்வுழிச் சிறந்ததாலே யிதுதியில் விளங்காரின்ற
நவ்விறேந் நோக்கி பாகர் நறுமலர்ப் பாதமொத்த
வவ்விய மவித்தசிறதை யந்தனன் வேள்விச் சாலை (யௌ).

அத்தனா றொம்மையாளு மனகளு றொல்லா மான
சித்தனார் தாமே மூன்று திருவுரு வெடுத்தா றென்கோ

வைத்திடு கபர்த்த மூன்று வகுப்பின்மே லெழுந்த தென்கோ
முத்தலைச் சூலமென்கோ மூவகைக் கணஸ்கடாமே. (௧௮)

அநதணர் சமுகமெல்லா மாணனம் வேதி நோக்கஞ்
சந்தமர் னுணம்பாரு தருப்பை நீள் சடிவ மோங்கு
கந்தவெண் மும் பூதி தோரணங் கலங்களாகப்
பநதமின முனிவன் சாலை பசுபதி போன்ற தன்றே. (௧௯)

திசைமுக மறைக்கூற்றூலுந் திருவகஞ் சிறத்தலாலு
மிசைபெறத் துதிக்கையாலு மெதிரிச்சத் தியங்கையாலும்
வசையறு விதிமால் யானை மாமுகன செவவேளென்ன
நசையொடவ குவமை கூறு நலத்தது முனிவன்சாலை. (௨௦)

வேதமுங் காலமுன்றும் விரிஞ்சன்மா லுளமும் பஞ்ச
பூதமுங்கடந்து நின்ற புனிதனே யுலகோ ருய்வா
னாரத்தெழுந்து தோன்றற் காயதோ ரிடமீதாயி
னேதமின் முனிவன் சாலை யெழிலெவ னிசைப்பதம்மா. (௨௧)

பல்வகை வகுப்பி னிற்பார் பகர்தரு வினாக்கட்கெல்லாஞ்
சொல்வகை விடைக ணல்குந் தூயகா சிபமா யோகி
நலவகைக் கிரியை யெல்லா நக்கனா யகர்க்கே யாகிச்
செல்வகை செல்கவெனறே சிநதையிற நியானஞ் செய்வார். (௨௨)

பொற்புமர் மகத்தின் மேய புனிதமாம் பலனுள்ளத் து
தறபெற விரும்பானாகிச் சகலமு மகிலமோடு
கற்பனை கடந்து நின்ற கண்ணுதற் பெருமானாக்
யற்பிதமாகச் செயதே யருணமுனி விளங்குந் தலை. (௨௩)

பத்தரார்ப் பரித்துப்பாடப் பண்ணவர் லர்க வேச்
சித்தரோ டிருவ ராவோர் சிறந்தகா ஸ்ரோடேனை
யெத்தரா தலத்தினாரு மிறைஞ்சிட ளம்மையோடங்
குத்தராக் கினியிலைய னுதித்தெந் தருளிணாஸ். (௨௪)

வள்ளத்தா னாயினான் மேல்மல் வாரனல் வேதி நாப்பண்
வெள்ளத்தாழ் சடையா ளுரு விளங்குமோர் காட்சி நானூந்
தள்ளத்தா னரியயோச மாதிவி னுவப்பர் செய்ய
வுள்ளத்தா மரைமே லான்கி யொளிந்தரல் சிவனு மன்றே. (௨௫)

அளிக்குமே லிளிக்குமென்க ளம்மையோர் பாகமாக
வொளிக்குமே லானியாத் தோன்று மொருவனு யுவந்துகாணத்

காசிபேச்சுறச்சருக்கம்.

தெளிக்குமேற் றெளிக்குஞ் சிமதைத் தேவரோ டெவரோ டி
கனிக்குமேற கனிப்பி லாழந்தான கரகிப முனிவன மாமோ. (1)

தினகரர் கோடிகோடி சிறந்தனர் சிறக்குகாட்சி
யனகாத மருள்கொண மேனி யழகெலாங் கண்களார
மனமுறப் பருகி யின்ப வாரிதி மூழகி மூழகிச்
சனகரா தியரு ப்யாருந் தனவசமற்று நினரா. (28)

கோணுத மறைமால வேதன சூறித்தனா வணங்கி யின்னும
பேணுத பெருமான தனனைப் பெரிதெதிரா நோககி நோககிப
பூணுத பரமானந்த பூதனகா சிபனே யானுன
காணுத காட்சி கண்டார் காத்தை யளக்கலாமோ. (29)

அநதிவெண பிறையோ டாறு மணிதரு பவளக்காடு
செந்தழற கண்ணு நீறு சிறப்புறு றுதலு மியார்களு
சந்ததங் கருணைநல்குந் தனமந் யிரவிககண்ணு
மந்திரித தடியார வேணடிம வரமெலா மனிக்கும் வாயும் (30)

நந்தணி செவியுஞ் செவவி நல்குகிறந் தருடதுமடி
சுந்தர வதனமைந்துஞ் சூழகட லாலமுண்டு
வந்தகந்தரமுங் கண்டிமாலையுந் தலையுமெனபுஞ்
சந்ததந் தமிழும வேயந்த தடமபுயத் தடமுமாரபும. (31)

கவ கணமு மாலுந் தீயுமோர் பிணை வில்லு
மேய்முத் தலையுங்கோடு முடுக்கைகோடரியு மமபும
பீடபீடமே லேந்திப் பிறங்கு பூங் கமலக்கையு
மாடையிற் றலித்தோல்கொண்ட வரையுங்கோவணமுங்கீழும்.

படிவருக் கெலாய் மாயோன பதுமலுக் கரிதாயச சேறுங்
கொடியவோர் கண்ணுக்குங் கூறதாய வாழ்த்து சிறபார
கடியவெம் பவபபே ழி கடததுபா ரதியாய நாயேன
முடியின்மேன முடியார் முத்தி மூலமாய விளங்குசாரு மகஉ

உதித்திதி கதிரோன வென் டவாளிகிளர் வணமும் பாகங்
கதிதெழு முமையுமாகக் காட்டாத தருள்வான தனனை
விதித்தலை மகனமுன் சூழநகன் பிழிநணீர் சொரிந் தானாழி
மதித்தலை கண்டதென்ன மகிழ்ந்தலை புகழவதானுன (32)

நெறு.

அத்தனே யரனே யகிலராயகனே யடியவ ரந்தரங்கத்து
ரித்தனே நிமலா நிரங்குணுநத நீதமா யுலகலீா நிறைந்த

சுத்தனே சுகமே துரியமுந் கடந்து தோன்றுமோர் சுடரொளி
சுடரோ—பித்தனே நினது காட்சி யான காணப் பெற்றிலேன
கண்களாயிரமே. (௩௪)

மண்ணுமாய வனமாய வன்னியாய வளியாய வானமாயுல
கெலா மாகிப், பெண்ணுமா யாணயப் பிள்ளையா யணுவாயப்
பெருமையாயப் பேரிரு ளொளியா, யெண்ணுமா யெழுத்தா
யிரமா யிதயத் தெழுந்தமெயஞ் ஞானமாயிலங்கும், கண்
னுதானினது காட்சியான காண்பான கதித்திலென் கண்களாயி
ரமே. (௩௫)

செய்யனே சிவனே சிவதலத்தருள்சேர் தீர்த்தனே மூர்த்
திமாய்ச்சிறந்த, மெய்யனே வெள்ளி விபனமலை விளங்கும வீ
ரனே யாரழலிருக்கும், கையனே கருணைக கடலெனு மூன்று
கண்ணனே கடவுளா பிரானே, லையனே யுனது காட்சியான
காண வாயிரங் கண்படைத் திலனே. (௩௬)

விமலமார கடலில வினிமபுற நெருங்கி வீங்கிருள் புறம்ப
டவுதிக்குங், கமலநா யகர்க்கும் கதிரொளி சிறிது காட்டிய
கடவுணமா மணியே, நிமலனே நினைவார நினைவினை நருளு
நிருத்தனே யொருத்தனே நிகரி, லமலனே நினது காட்சியா
னகாண வாயிரங் கண்படைத் திலனே. (௩௭)

வேறு மடங்கு

ஆம்பரமா வுடையானே யாரணமா வுடையானே யருண்
னெனனும், விம்பமுனத் தொளியானே வித்தாமுனத் தொளி
யானே வேதங்கூறு, நம்பனெனு முருத்திரனே ஞானவர முரு
த்திரனே நாயேனுள்ளம், பம்பநிலைத் தாண்டவனே பரமநிலை
த் தாண்டவனே பகவனியே. (௩௮)

பவனத்தார செவியானே பவனத்தார செவியானே பகரு
தாரு, கவனத்தார தேறருனே கவனத்தார தேறருனே கதிராக
ளோபம், புவனத்தார மேலானே புவனத்தார மேலானே பு
கழாது யானக, சிவனத்தார பரத்தானே சிவனத்தார பரத்தா
னே கருணை செய்யே. (௩௯)

மாதங்கத்தூரியானே மாதங்கத்தூரியானே மலர்சிலத்தான்
மா நரியங் கடந்தானே மாதூரியங்கடந்தானே வளர்த்துமபேறு
சாதிருக்கும் பணியானே காதிருக்கும் பணியானே கால்கடிந்த
பாதகங் கைத்தலையானே பாதகங் கைத் தலையானே பணிசொ
ளவாயே. (40)

வேறு.

வண்மையிற் சாகர மானவ னேகர மானவனே
யண்மையதாங்கழ லம்புய னேகழ லம்புயனே
கண்மலை யார்தவர் கட்டுள னேதவர் கட்டுளனே
யென்வன மாங்கலத் தேற்றவ னேகலத் தேற்றவனே. (சஉ)

வேறு தீர்பு.

வரதா பரசந் கமர்கரத் தாய்கன்கை வார்சடையா
யரதா பரசந் கம்கலந் தாயுந்து மம்புலியா
மிரதா பரசந் கம்கடிந் தேயுனை யேத்துகின்றேன்
பிரதா பரசந் கமழமாமி யத்தநின் பேரருட்கே. (சக)

சுருப்பதோ பத்திரம்.

நீதா தாவே வேதா தாநீ—தாவா மீதா தாமீ வாதா
தாமீ காவா வாகா மீதா—வேதா வாமா மாவா தாவே
வேதா வாமா மாவா தாவே—தாமீ காவா வாகா மீதா
தாவா மீதா தாமீ வாதா—நீதா தாவே வேதா தாநீ. (சங)

நான்காணாச்சக்கரம்.

காண வாரண வாசகா
காச வாவில ராரக
காச ராவணி நாயகா
காய நாடி வாணகா. (சச)

அஷ்டநாகபந்தம்.

தேவாதி தேவா வாகா மாமணியேத
நாவா வாதா ராதனிமா நதவாச
காவா நீதாதா கைலாச பதே நாதா
மாவா முதலோகை நீ வாமா முதியோனே. (சரு)

உபயநாகபந்தம்.

பூதாதி யாபேதா போதா நிதா நாதா
தாதா சுதாதார தாபூதி தாமேலா
மாதான மாகாயூர வாகாதி காசோ
வாதார பூதாதா யாளாக வாளுவையே. (சசு)

கோமூத்திரி.

கூதி நாடக மாடியு மானவா
பாதி நாயகி யாகிய பாதகா

சோதி யாடக மாசிய வானவா
நீதி யாயத யாசெய நீரகா.

(சௌ)

முரசபந்தம்.

வான மாமலை யாடணி யாயினனே
தான மாமலை யாடணி யாயினனே
மான மாமலை யாடணி யாயினனே
வான மாமலை யாடணி யாயினனே.

(சு அ)

ஏகபாதம்.

மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு.

(சு க)

மாலேமாற்று.

காவா தேவா வரதே வாகா
மாவா யாமா மாயா வாமா
தாவா வேதா தாவே வாதா
யாவா யாவா வாயா வாயா.

(ரு ம)

வேறு.

தலைதொடர் சிகழிகை யணிபவ சரணந்
தலைநடு கடையிலொர தனிமுதல சரண
மலையொரு சிலையென வணிபவ சரண
மரகத மணிபுடை மகிழ்பவ சரணந்
கலைநதி யொளிர்தரு சடையவ சரணந்
கதிர்மதி யனறிகழ விழியவ சரண
மலைகடல விடமிட றணிபவ சரண
மரகர சிவசிவ வரகர சரணம்,

(ரு க)

கடமலை புலியத லுடையவ சரணந்
கயிலயின் மருவி கயிலயசரணம்
படவர வணிதரு குழையவ சரணந்
பசுபதி பவபய குலகர சரணந்
திடமுறு புரமெரி நகையவ சரணந்
தினமவை நடுநட மிடுபவசரண
மடலெம னையிரடு மடியின சரண
மரகரசி வசிவ வரகர சரணம்.

(ரு உ)

வேறு.

வாடார விவ்வாறு பலபுகழ்நது மகிழ்வெயதி
வேயான தோளிதனை விதக்கனை வலஞ்சூழ்நது
சாயாத மலர் சொரிநது கண்களிலா னநதவெள்ள
மோயாதது காருகி யொழுகவிரு கரங்கூப்பி. (௧௧)

முன்னிலைபி நிற்றினற காசிபன்றன முகநோக்கி
பென்னிலையும் பேராம லிருந்தருளி யேறறுகிறபா
ருன்னியவாறு குறுமாறறி னுறவுளிகளு மொப்புரவிற்
றன்னிகரும் பெருமானார் தகவோட தருளவாரால. (௧௨)

ஒருநாறு முகத்தமல னுயர்மதலாய் நின்மகம் போற
றிருநாளு மெமக்கமரர் செயதிலராம் றிருமானமுன
பெருநாள மனாசொரிந்த பெற்றியினு நீசொரிநக
மருநாண் மலர்பெரிதே மறறவனறன் விழியினுமே. (௧௩)

புகங்க ணிலைதாண்டி பேழான புவிதாண்டி
போதங்க வணிதாண்டிப் பொலிவுறற பதத் தணிகள்
வேதங்க ளறியாது வெவ்வேறு புகன்ற மொழி
நீதங்க வெதிர்தோக்கி நிகழ்த்தியதற் கிணையாமோ. (௧௪)

மகத்தாறு மருச்சித்த மலராறு மெயப்பத்தி
யகத்தாரு மனபாறு முன்போல வனபாகி
யிகத்தாரு முயவிப்பா னுமையோடிங் கெழுந்தனமார்
சகத்தாரும் புகழ்முனிவ வேண்டுவன சாறறென்றார். (௧௫)

அருளாள ருள்செய்த வழுதான மொழிகேட்டித்
தெருளான மகமுனிவன சிவபெருமான் முகநோக்கி
விருளாகி யிருவரையு மினுமயக்கு நினமாயை
மருளாகி யடிபேனு டாயாது கொளல்வேண்டும். (௧௬)

முன்போறு புவிபிறந்து மூவாத துயரொடதிப்
பின்போதங் கிறந்துபடும பிறதெயவம் வணங்காமே
யன்போடங் கடிபார்கள் வேண்டிவன வருள்செயுநின்
பொன்போனற பதமலரே புனைமலராத் தரலவேனடும். (௧௭)

இனபத்தி ணிலையாக்கி யின்தாககிச் சிவமாக்கு
நின்பத்தி யெஞ்ஞான று நீங்காது கொளல்வேண்டும்
துன்பத்தி லிவ்வேழை துஞ்சிடினும் வினாரீக்கி
புன்பத்தி லொன்றாக வொன்றாதங் குறல் வேண்டும். (௧௮)

என்பேரால் யானாடு மிந்நீத்த மித்தநக
ரனபேறு நீவினங்க வனுதினமும் வேண்டினனான்
மினபேறு மிடையாட னயிரானும் விதிமாய
னெனபேறு னியானா யிவையாவு மீதிபென்றான். (௬௧)

இவ்வாறு தவமுனிவ னியம்புகக்கேட் டெழின்மேய
செவ்வான நிகரவேணிச சிவபெருமான மாசுவனைத்
துவவாகத் தருவி நினை யொருதொழும்பர் தொல்வலகி
லெவ்வாக னென்புகழநதா னுயா வரங்க ன தரலானான். ( )

தண்ணியமா மணிவிளங்கு தாமதாயா தனத்திருப்பான
கண்ணிய மலரிபான காசிபமா முனிவரநீ
யொண்ணி யிவ னினைசத்தவெலா மினிதனிததே மெமை நாடற
குண்ணிலவு மெஞ்ஞான முறவனித்தேம் பிறமாதோ. (௬௩)

அடுத்தாவரு நலப்பததி லெனதுகலை யமிசத்தின
மடுத்ததவக கயிலனெனும் வரமுனியா யுதிசதருளிக
கநிததவத அலகிடத்தா ரிருவினையிற் கலங்காது
கநிதத்தனசாறு கியயோகந தனையுபதேசிபபாயால். (௬௪)

காசிபநீ சொன்முறையே கடலாடை புடையுடுத்த
காசினியி லித்தலமோ டுந்நீத்தவ கருதெனபேர்
காசிபமா புரமெனதுங் காசிபமா நீத்தமெனதுங்
காசிபமா வரதொன்றுங் காலமெலா நிசுழதருமால். (௬௫)

நீசெய்த தவத்தாலே நின்கண்கள் கனிகூர
வேசெய்த நயனியுட னிங்கெழுந்தா மின்னுமுதற
பூசெயச வடியார்க ளுளம்போலப் பொதுப்போலத்
தேசெயது மறைபோலத் திருத்தியுட னிங்கெருடே. (௬௬)

நினனிதகந தனின்விதியி னீராடி நிறணிந்த
நனனித்தத் தெனையாட்டி நறுமலராத பூசிதுக்
கன்னித்த மடக்கொடியோ டெனைபுகழ்நது கதிரவனு
ரனனித்த நாளொருகா லனபோடு பணிநதார்க்கும். (௬௭)

ஆசத்தின் மறறுள்ள வருத்தத்தி னசையின்றி
யூகத்தி னொருகலையின் வழியேற வுயிர்போக்கி
மாகத்தி னொருநனையின் வருகின்ற வருதுண்ணும்
யோகத்தி லெனைநாடி நிறகின்ற வுறுவர்க்கும். (௬௮)

வேலிடத்து மூசியினு மெல்லியதா னொன்றுனறி
நாலிடத்து மன்னமுட்டி நாயிறுநோக் குற்றிருந்து
மேலிடத்த சோனைக்கும் வெய்யோற்கு மஞ்சாது
சேலிடத்த தெண்ணீரும் பருகாத செயதவர்க்கும். (௬௩)

யாமிருக்கு மிக்கோயிற் கெப்பணிக ளியற்றினர்க் கங்
காமியநிட் காமியமாய்க் கூடுதிமக மியற்றினர்க்கு
நாமமதி வாரமுத னவிலகினற விரதமெலா
நேமமுட னிருப்பார்க்கு நெறிமுறையி னடப்பார்க்கும் (௬௪)

என்னுமத் தொரு நாம மியம்பினர்க்கு மியம்பினரை
முன்னாகப் பணிநதமுத மூட்டினர்க்கு முறையாக
விந்ரானி லத்திடத்தி லெய்திட்ட பேறளித்துப்
பின்னாலே நக்கதியும் பெறுமர்று புரிவிப்பாம். (௬௫)

அன்பாகே ளின்றுமுத லதிதியுட னரும்பொருளை
யுன்பேரால் விளங்குதுறை யூடாடி யெனை நாடி
மன்பாகு படுகின்ற காலமெலாம் வரன்முறையா
வன்பாகு யூசையெலா மியற்றுவதே வினையாகி. (௬௬)

இத்தலமே தலமாக விடம்பெறுதி பென்னோடிந்
கொத்தெழுமோர் மரகதத்தி னொளிவீச முமையாள்பேர்
நத்துபுகழ் மரகதத்தா னவள்பேரா னகரமிதற்
கொத்தலமும் புகழம்பை யெனும் பெயரு மிசைத் துணமால். ( )

வேறு.

நின்றன் பேர்கொளிந் நீத்தத்தின் மூழ்குவார்
கன்று சன்மக் கடுந்துயர் நீங்குவார்
நன்று மக்களுஞ் செல்வமு நண்ணுவார்
சென்று நற்கதி சேர்குவார் திண்ணமே.

நீபுகழ்ந்த புகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார்
பாபமெய்திலர் பண்ணவ ராகுவர்
தாபமாம்பிற வித்துடர் சார்ந்திலார்
சோபையாக் கயிலைப்பதி துண்ணுவார். (௬௭)

பந்தமற்றெனையே பரமாக நீ
யந்தரங்கத் திருத்தினை யாதலா
லெந்தமாதவர் தம்மினு மென்றனோர்
சொந்தமாதவத் தாயவ ளீயரோ. (௬௮)

சோதி நாயகன் தூய்முனிக் கின்னன
வோதி மாலய னுமபரோ டும்பரா
ராதி யாரும் வாவுற னல்கியே
வேதி மீது விளங்கிய வித்தகன். (எஅ)

மையில் வானவர் மாமலர் துறறிடப்
பையின் மாலயன் பேரறிடப் பாதலம்
வையம் யாவுந் துதித்திட மாமணிச்
செய்ய விவகத திருவுரு வரயினுன. (எஆ)

அண்ண லவ்வுரு வாதலு மமபிகை
வண்ண நண்ணு மரகத மாமணிப்
பெண்ணி னுபகி யாயிடம் பெற்றனண்
மண்ணும விண்ணும் வளாரது தழையவே. (அய)

வேறு.

இருக்கோது சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாக வெல்லா மீ
ன்ற—மருக்கோதை மலைமகளோர் மரகதப்பெண் வடிவாக வய
ங்கா நின்ற—திருக்கோலந் தனையமார் முனிவரெல்லாங் கண்
னூர்ச் சேவித் தின்பப—பெருக்கோலக் கடல்குடைந்தா ரென்
பதலால் வேறென்னை பேசுமாதே. (அக)

மணிலிங்கப பெருமானை மரகதப்பெண் னுபகியை மகிழ்ந்
து போற்றிப்—பணிகின்ற நெடுமாலை நான்முகனுந் தேவர்களு
ம் பகன் மாணிக்க—மணிகின்ற சூட்டிரக வேந்தர்களு முனிவர்
களு மரனா ருள்ளங்—கணிகொண்ட தபோதனனுந் காசிபிணச்
சூழந்தனர்கள் களிப்புற ருராய். (அஉ)

தூய்செய்த வொருநானகு மறையாது மறிவரிய சோதியா
ய—பேய்செய்த வரங்காடி பெம்மானை யுன்னுலே பெரிது போ
ற்றி—நேயசெய்த பவங்கடிந்தோஞ் சிவகதிமேற களிக்கின்
றே றுவல்வ தென்னே—சேயசெய்த மகம்போலிங் கார்செய்தா
ரார் செய்தார் நிலத்திலம்மா. (அக)

விண்காணும் வேதன் ட மலைவிளங்கு வித்தகனை விமலன்
றன்னைப்—பண்காணும் வேதமெலா மறியாத பண்ணுவனைப் ப
ரமன் றன்னை—பெண்காணு மிடத்தானைப் பிறையேறு சடையா
னைப் பெரிதெல்லோருந்—கண்காணு முறைசெய்தா யுனைப்
போல வெமக்குரிமை கண்டார் யாரோ. (அசு)

குழந்திருக்கு மெமைப்போன்றூர்க் கரிதான வுயிரான து
ணைவ னீயே—யாழ்ந்திருக்கு மெங்கண்மனத் தனுதினமுங் குடி
யிருக்கு மன்பனீயே—யாழ்ந்திருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருநிதி
யும் பெருந்தவமு மற்றுநீயே—தாழ்ந்திருக்கும் சடைமுடித்
தபோதனர்க ளியாவருக்குந் தலைவனீயே. (அடு)

இன்னபல புகழ்ந்திடலுங் காசிபனாங் கெழுந்தருளி யென்
னே யென்னே—யன்னசெய லெல்லாந் மற்புதனார் செயலாவ த
ன்றிநொந்த—சின்னவொரு துரும்பினிலுந் துரும்பாவேன் செய
லாமோ செப்பலாமோ—வென்னபல பலபுகனறான மூவருட னு
ல்வரோன விசைக்கும் பேரான். (அக)

வேறு.

இவ்வகை நிகழும்வேலை யிருடியர் பெருமான் மீண்டு
நெய்வகை யோமஞ்செய்து நெறியுளார்க் கவிசு ண்கிச்
செய்வகை யாகமுறிக் தெக்கணைச் செம்பொ னென்றிற்
கைவகை கூட்டிநல்கி யவவிருத தானஞ் செயதே. (அள)

அன்றுதொட் டதிதியோடங் காகம முரைத்தவாறு
மன்றலங் குழலினுளை வரதனை வணங்கிப் பூசை
நன்றுறப் புரிதலானான் ஞாலமுன் றுலகமெல்லா
மொன்றுறுஞ் சிவஞானத்தி னொருவாத வுறுவன் மாதோ. (அ)

வனத்துறை தவத்தீ ரிந்த மாக்கதை படனஞ் செய்தார்
கனத்துளைச் சடித்ததெங்கள் கண்ணுத லாவார் கேட்பார்
மனத்துற நினைத்தார் கைலை மன்னுவர் வழங்கு விததார்
தனத்துடன் றையோடு தாரணி புகழ வரழ்ந்தே (அக)

வெள்ளியங் கைலைசார்வார் வேறியா னுரைப்ப தென்னே
புள்ளிய கருமமெல்லா மொருமுறை கேட்பார்க் கெய்துந்
தென்னுயிச் சரிதந்தன்னிற் றிருந்துமோர் வரிகற் றுரும்
வள்ளலாய் வாளுேராகி மழுவுலான் கைலைச் சார்வார். (அ)

காசிபன் மகமுமெங்கள் கண்ணுத லுதித்த வாறும்
பேசினன் பேசினார்க்குப் பேறருளிந்த லிங்கத்
தீசனா ரொரித்தூர்ட் கொள்ளு மிறைவரு மானொன்று
தேசினார் குதயோகி செப்பலு முனிவொல்லாம். (அக)

நாதனா. மொம்மையானா நம்பனா ரொரித்தூர்ட் கொண்டு
வேதநேர் சரிதமென்னும் வியன்மழை யெதிர்நோக் குறத

சாதக மாணோமென்னத் தாழ்த்தலு மொப்பிலாத
மேசகு சூதபோதன் விளமபுத லாயினால்.

(௧௨)

காசிபேச்சுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சருக்க வசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! முன் அதிதிமாதவஞ்செய்யப்பொருளை நாய
கிவரமளித்ததும் வெற்றிபெற்ற தேவர் காசிபருடன் அந்நாய
கியை வந்து போற்றியதும் மற்றுமுள்ள கதைகளனைத்தையும்
காசிபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனிமேல் மலையாச
லகனனிகையாகிய அப்பொருடைமாதேவி உத்திரவின்படி கா
சிபமகாமுனிவன யாகஞ்செய்ததையும் சிவபிரான் ஆங்கெழுந்த
ருளி வரமளித்ததையும் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கிற பிரமாவின் காதலனாகிய
காசிபன் முன் ஒப்பற்ற ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதித்தமது சீ
டரை விடுத்த உலகத்திலுள்ள முனிவர்களையும் தேவர்முதலா
னவர்களையும் அழைத்தலும், பதஞ்சலி பரத்தவாசன, பராசர
ன், விசுவாமித்திரன் முதலான அளவற்ற முனிவர்களும் துசித
ா, விசுவேதேவர் சூரியர் அனிலர் சரத்தியர் முதலானவர்களும்
எண்டிசைக்காவலர்களும் மற்றுள்ளயாவரும் யாகசாலைவந்து
சேர்ந்தனர். உடனே காசிபன் அவர்களையுபசரித்து அதிதியுடன்
பொருடைமுகி நலமுடைந்தத்திஸ்யாகசாலையுட்புகுந்து விரா
யகரைப்பூசுததுவேண்டி, ரித்துக்களாவோர் வேதம்வல்லபரிசுத்
தமுனிவர்களாகரியமித்தது அவிசு. கிரகமதானு சொமராஜாபுரோ
டாசம் இந்தனம், நெய மண் மரம் பொன் இவைகளாற செய்ய
ப்பட்ட கலங்கள் ஆகிய இவைமுதலிபன சித்தஞ்செய்து, வான
வர் அவியுண்ண வரும் வழியமைத்ததுபோல் பூபஸதம்பம் நட
டி அதில் இலக்கணம் அமைந்த அழிவில்லாத யாகப்பசுக்களைக்
கட்டி ஓமஞ் செய்தனன். முனிவர்களே! அந்தஓமகுண்டத்திலிரு
ந்து சொலிக்கும் அக்கினியின் சிறப்பைச்சிவபிரான் நெற்றிக்க
கண்ண்பேனோ? அப்பிரான்கைலேந்திய தீக்கொழுந்துஎன்பே
கினை? அக்குண்டத்திற் சிவபிரான் உதித்தலால் பிறப் பிறப்பற்

கௌ. காசிபேச்சுரச்சுருக்கவசனச்சுருக்கம்.

நகடவுளைப் பெற்றிட்டவோர் தாயென்பேனோ? யாதென்று சொல்லுவேன், காருகபதியும், சக்கனாக்கினி. ஆகவரீயம் என்ற மூன்றக்கினிகளிலும் ரித்துக்கள் வகுப்புறச்செய்யும் ஒமத்தினால் முச்சுடரும் விளங்க, அதிதியோடு காசிபமுனி இனிதிருந்த மகச்சாலையில் வேதாகம புராணயிருதிசங்கீதம் பாணிமுதலானவாதியங்கள் எங்குமுழங்கின.

பருவத்தில் அட்ட அவிசுகளின்மணமும் நெய்கலந்தவபை ஒமத்தால் வருமவாசமும் பிராமணபோஜனத்திற்காக அட்ட பொறிககரிமணமும் அவர்களுக்குசூட்டிமலர்மணமும் எங்கு ம்விபாபிதன. யாகமண்டபத்திலுள்ள மரணிக்கமணிகளும் முததுமாலைகளும் தக்ஷணையின்பொருட்டுக்குவித்திருக்கும் பொறருவைகளும் தோரணத்திற்கட்டிய சந்திரகாந்தக்கற்களும் திரிலோகங்களும் விளக்கமுறச்செய்தன. உலகத்திலுள்ள மன்னுயிரா முழுதும் ஒருவழிவந்து மொய்த்தபடியால் அந்தயாகசாலை பிரளயாந்தத்தில் உயிரனைத்தும் வந்தொடுங்கும் சிவபிரானடாதவகளை யொத்திருந்தது. அன்றியும் அம்முன்று அக்கினிகளும் சிவபிரான மூன்று திருவுருவெடுத்தது போலவும், அப்பிரான் கபர்த்தமென்னும் சடாபாரத்தை மூன்று வகுப்பாயப்பிரிந்து மேல னுனியாக்கிக்கட்டியதுபோலவும் அவர்கைலேந்திய முததலைச்சூலம் போலவும் விளங்கிற்று. இன்னும் அம்முனிவன் யாகசாலை, அங்குச்சுழந்திருக்கும்பிராமணசமுகங்களேமுகங்களாகவும் ஒமாக்கினிகளே கண்களாகவும் தூண்களே புயங்களாகவும் தருப்பைகளே வேணியாகவும் ஒம தாமமே விபூதியாகவும் தோரணங்களே ஆபரணங்களாகவும் சிறப்புற்றுச் சிவபிரானையொத்திருந்தது. இன்னும் அச்சாலை “ திசைமுகமறைக்கூற்றால பிரமணையும்” திரு அகஞ்சிறத்தலால் விஷ்ணுவையும் இசைபெற ததுதிக்கையால் கணபதியையும், எதிரிச்சத்துஇயங்கையால் (சத்தி ஆய்க்கையால்) சுப்பிரமணியரையும் ஒத்தது. வேதங்களுக்கு முக்காலங்களுக்கும் விஷ்ணு பிரமாதியர் உள்ளத்திற்கும் பஞ்ச பூதங்கட்கும் அப்பால் நின்றருளும் புனிதனே உலககொக்காரத்தமாக அங்கெழுந்தருள்வானால் அம்மகச்சாலையின் சிறப்பை எவ்வாறுகூறுவது?

இவ்வாறு காசிபமகாமுனிவன் செய்துவரும் யாகக்கிரியையெல்லாங் சிவபெருமானுக்கே செல்லக்கடவதாய்ச் சித்தித்துத்

“நான் யாதொருபயனும் விருமபாமல கண்ணுதல் மூர்த்திகேய நபித்தமென அருளிநிறைகையில் சிவனடியாராயாவரும் வணங்கிப் பீடாறதச்சிவபிரான மரகதாம்பிகைசமேதராய அநதயாக உத்த ராக்கினியினின்றும் மேலெழுந்த விளங்கலுற்றார்.

இவ்வாறு கடவுள் அடியார உள்ளசசெநதாமனாமேல் விளங்குவதுபோல யாகாகவினிமேல் விளங்கிய சிவபெருமானைப் பல்வகைத்தேவா முனிவரோடு கரசிபன தெரிசித்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கலாயினன கேவாயாவரும் பரவசமுற்றனா காசிபன கடவுளின் பாகாதிகேசம்வரை ஒவ்வொரு அங்கங்களைபும கண்களாரத் தெரிசித்துப் பறபலவிதங்களுக்கப் புகழ்ந்து மலாசொரிந்து வணங்கினின்றனன. உடனே யருள்மூர்த்தி அம்முனிவனை நோக்கிக்காசிபா, பிரமாதிகேவாகளுமுனைப்போல எனக்கு உபசரித்திலர், விஷ்ணுவின் நயனாச்சனையிலும் நீசெய்த அாசனங்களைபெரிது வேதங்களும் உனைப்போலெனைக்கண்டு புகழ்விலை. நீயெனைமகத்தாலும் மனத்தாலும் அர்ச்சித்தமையாலிவகுஎழுந்தனம். வேண்டிவதெனனை, எனறருளலும், முனிவன், சுவாமி விஷ்ணு பிரமாதியனையும் மயக்குகின்ற மாயையிலே நான் மயங்காமல் பிறதெய்வங்களை வணங்காமல் உன்னையேவணங்கிப்பத்திசெய்யல் வேண்டும், எனபேரால் நீயுமஇந்ததீர்த்தமும இந்தப்பதியும் விளங்கவேண்டுமெனறனன.

கடவுள் முனிவனைத்தமுவிபுபசரித்து அவ்வரங்களெலாம் அருளிப்புகல்வதாயினர். காசிபா! உனக்கு ஞானோபதேசமுருசெய்தோம். ஆகையால் நீ அடுத்தகல்பத்தில் என் அமசமாய்க் கபிலமுனிபாய உலகத்திலுதித்து நல்லோராயவருகும் சாங்கியயோகத்தை உபதேசிக்கக்கடவை இன்றுமுதல்நீகேட்டுக்கொண்டபடி நம் பெயர் காசிபேச்சுரா இத்தீர்த்தம் காசிபதீர்த்தம் இப்பதி காசிபேசபுரம் எனவிளங்கக்கடவது நீசெய்ததவத்தாலே உலகமெல்லாம் உயரும்பொருட்டு அம்பிகையுடன் நாம் இவ்விடத்திலே விளங்கி வாழுகின்றோம். ஆகையால் நீ அதிதியுடன் இத்தீர்த்தத்தால் என்னை நீராட்டி அருச்சித்துவரக்கடவை. அம்பிகையின் பேரால் இத்தனம் அம்பையெனவும்பெயாபெறும், இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினார் பிறவித்துயர் அணுகார், புத்திரப்பேறுமுதலான சம்பத்துக்களும் அடைவார்கள் நீபுகழ்ந்த வாக்கியங்களால் என்மைப்புகழ்ந்தவர் சிவத்திபெறுவார்கள், நீயேநமக்கு

அந்தரங்கமாதவன எனறருளித தேவரயாவரும்புகழ்கது போற்
ற ஓமணிவினக சொருபமாய அவவிடத்திலேயே விளங்கலாயி
னா. அம்பிகையும் ஓமரகதமணித்திருவுருபபெற்றனள்.

இவ்வாறு திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியபெருமானையும்
அம்பிகையையும் யாவரும் வணங்கிக்கனித்துக காசிபமகாமுனி
வனைப்பற்பலவிதங்களாகப்புகழ்ந்தனர். உடனேகாசிபன் யாக
மெல்லாமுடித்துத்தெண்ணைநல்கி அவவிரதஸநானமுஞ்செய்து
சுவாமி காசிபேச்சுரனாயும் அம்பிகையையும் பூசித்து வரலாயி
னன்.

முனிவர்களே! இக்கதையைப்படினஞ்செய்தவர்கள்கிவசா
ருபமடைவார்கள் நினைத்தவரும்சிவபதிமுதலான சர்வாபீஷ்ட
மும் பெறுவார்கள் என்றுசூதமுனிகூற மறையமுனிவர்கள் அ
வரை மிகப்புகழ்ந்து எரித்தாட்கொண்டார்ச்சரிதமும் கருணைசெ
ய்தருளுதல்வேண்டுமெனச்சூதமுனிமேற்கூறலாயினா.

காசிபேச்சுரச்சருக்கவசனச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாறுவது.

எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

பொன்வந்த களம்பமெனும் புரத்தில் வாழ்ந்த பூசாரனும் பி
ரமோதன பொறபூண் செலவம்—பின்வந்த வனுக்குளான பி ரி
த்துகல்கான் பெரிதுபொருள் கவர்ந்தயலூர் பெயர்ந்த வாழந்
து—மின்வந்த மனைமக்கள் யமனூர் மேவ வேண்டுகிதி பெய்த
வொரு வேயத்தன் னேறித்—தென்வந்து குயினகாஞ் சேர்ந்து
சைவந் திருமதுமறை யவனோடு சிறேகஞ் செயதே. (க)

அவனிடமத் தண்டையடைக் கலத்தில் னல்கி யணிகொண்
ட பொதிகை படர்ந்தரிய கும்பத்—தவனிடமெயச் சுடநோந்திப்
பொருளை தாழ்ந்து சானவிசென் நெழுந்தாறகு மீண்டிந் தாழ
ந்து—சிவனருளா னெல்லிவனப் பொருளைத் தீர்த்தஞ் சென்றெ
ழுந்துசிவமறையோற் சேரநோக்கும்—பவனமுயர் கதைகளெ
லாந் தீபதீர்த்தச் சருக்கமதி லுணர்த்தனமேற பகரக்கேண்மின்.

வேறு.

கடியு மூப்பொழிந் திளமைகூர் காணையம் பருவ
வடிவ வேதிய னட்டவன வரவெதிர் நோக்கி
யடிக ளாலயத் தோருழி யிருந்தன னாக
பொடிக்கொண மேனியவ வருசசக னிலைமையும் புகல்வாம். (௩)

களம்ப வேதிய னடைக்கல மாகவுட் கனகம்
விளங்கு தண்டமன நீதலு மேயின னிலம்போ
யுளங்கொ ளோருழிவைதனை னுள்ளன வரியான
வளங்கொண மக்கணன மனையுடன் வாழந்தனன் வருநாள் (௪)

வெயய தீவினை வலியினுற சைவவே தியறகு
வைய மௌளுறு நல்குர வடித்தால் வருநதிக்
கையி லுள்ளன கழுத்தினி லணிவனவான
செய்யபொன னெலாம் பசியெலுந தியவற் களித்தான். (௫)

உண்ணற கெனறுமற்று டிப்பதற் கென்றுமற் றுள்ள
வண்ணக் கஞ்சத்தின் கலனெலா மாற்றின னயினுறன்
மண்ணிற் செய்கலம வாங்கற்கும் வகையில னுளு
னெண்ணற் காவதோ மிடிசெயுந கொடுமையி னியல்பே. (௬)

பெற்ற காதலன் குழவியு மனைவியும் பெரிது
சுற்று தீயினிற் சூழ்தரு மிடியினுல் வேளைக்
குற்ற போனக மினமையா லுடலெலாம் வாடி
வறற லாயினா தானுமோர் துரும்பென வறண்டான். (௭)

சுற்ற லாமொரு முழமபடி துணிக்குமொர் கவளத
துற்ற தாகிய வுணவுக்கு மலந்தன னெண்ணீரக
கற்றை யஞ்சடைக் கண்ணுதற் பூசைகா ரணத்திற்
பெற்ற நாடிரி யமுதொரு வேளையிற் பிரித்தே. (௮)

எட்டி மக்களுக் கறாயுண வெயதுமா றளித்து
மட்டி ருந்தபூங் குழலியுந் தானுநீர் மடுத்து
நெட்டு யிர்ப்புட னிரவெலா நித்திரா யின்றி
கொட்டு நீர்விழி மலங்கிடக் குலைகுலைந் தயாவான். (௯)

அயன் மனைச்சிறு குழவிக ளணிமணிக் கழுங்கி
மயல்கொண் மக்கடம வதனங்க ணைக்கிமாழ் குவனாங்
செயலுங் காலமு நோக்கியோர் செயவினை செயற்கு
கயல தாயது விதியெனி லாக்கமாந் குறுமோ. (௧௦)

கனகா எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கள்ளனே யென நகரவர் கடிந்திவ நெவனனொ
றள்ளு நீரொன வுறவினர் சாரந்துநட் புறுவார்
கொள்ளி நோபல் மொழிந்திட வுலைக்கக் குகையில
வெள்ளி யாமென மனமெலா முருகிவிம் முவனூல். (யக)

பித்த நெனநிடப் பேயெனப் பேதையே யெனனச
செத்தி லாவுயிாச சவமென விகழந்திடத் திரிநதா
னித்த ராதலத தெக்குலத் திடாவனோ யெனினு
மதத மிலலோ லழிவதே யழகினு மழகே. (யஉ)

இன்ன கன்னலோர யுகமெனவிவனகழித் திரிநாட்
பொன்ன கச்சிலை யவர்க்குறு பூசனை யாற்றி
யனன மாங்கருங் குழவிகட் களித்தக மேவிப்
பன்னி யோடக டாரரோ பருகின னிருந்தான. (யங)

ஆந்தவேளைபொர் விருந்தின னந்தண னொருவன்
சொந்தமானவன வருதலுந தொழுதெதிரா நாடி
முந்த வாதன மளித்தன னமுதிடு முறைமைக்
கெந்த வாறெனக கலங்கமுற நிதயமாழ கினனூல். (யச)

முன்ன லாயினன முன்னொரு மூப்பின னமபாற்
றன்ன தாங்கரத் தடியடைக் கலத்தினிற் றந்தா
னன்ன தறகுளே தேனுமொன் றிருப்பதற் கமையு
மென்ன வெண்ணின் னெடுத்தன னிரட்டுறப் பிளந்தான். (யரு)

பிளத்த லும்பசம் பொன்னிறம் பிறங்குமா நிதியின்
வளத்தை நோக்கினன் மகிழ்வெனும் வாரிதி யாழந்தான்
களத்தைக் காணெனக் காட்டினன மறறவள கண்டா
ளுளத்தை யோடுணை வோதின னுள்ளன வெல்லாம். (யசு)

சொல்லு நாயகன மொழியெலாஞ் செவிசுடத் தோகை
யில்லடைப்பொருள் கவாதர வெவர்க்குமே தீமை
யல்ல தில்லையா னஞ்சினுங் கொடியதி தாமா
னல்ல தில்லையித் காரிய நரகமே நல்கும். (யசு)

காணக் கொல்லுமோர் விடமிது கருதவும படுமோ
பேணிக் தேட்டிடிற் கொடுத்தவா பெரிதாரீர் தலைகிழ்
நாணிக் கோட்டிட கழகதோ வுதினு நலிதன்
மாணச் சீரிய தல்லோன் வெணப்பல வகுத்தாள். (யவு)

வேய்பி நங்கிய தோளிசொல் விதமெலாங் கணியான்
சேய்பி நங்குபொற் காசெலாஞ் செலவிடத் துணிர்தான்
பாய்பி நங்கலை வைப்பெலாம் பணமென்ற பினமும்
வாய்பி நங்கிடப் பிளக்குமென் றுரைக்குமென் மற்றென். (௧௩)

பெருந்த னத்தொரு காசினு லுணைப்பொருள் பெருக்கி
விருந்த மோமபினன் வெறுப்புற விழைவன வெல்லார்
திருந்த லாயினன் மலையெனத் திருமனை குயின்றான்
பொருந்து மக்கட முடம்பெலாம் பொன்மணி நிறைத்தான். (1)

கண்டு நேர் மொழிக் காதலி தனக்குங்கற் கணக
மண்டு பூண்பல வனித்தனன் வனைதியென் றுரைப்ப
வண்ட லம்புகை வாங்கின னென்செய்வான் வணிர்தான்
கொண்ட வன்மொழி மறுத்திடல் கோதெனக் குறிப்பான். (1)

வேறு.

உண்ண லெலா மமுதான னுடுப்பதெலாம் பொற்ற
லைய வுடுக்கை யானு—னெண்ணலெலாம் பொருளானு நெழுத
லெலாம் வாசிபெருக் கெழுத்தே யானு—னண்ண லெலாம் பெ
றலானு னுல்வருக்கு நடுவிருக்கு நலலோ னுனன்—மண்ணலெ
லா மணியானுன் மதிப்பதெலாம் பொருளுடையார் மாட்டே
யானுன். (௨௨)

கரமிருந்து மிலனுனன் கண்ணிருந்துங் குருடானுன் கட
ந்து செல்லுஞ்—சரணிருந்து முடமானுன் காதிருந்துஞ் செவி
டானுன் நடக்கை யேந்து—மிரவலருக் கிவதற்கு மின்னருளி
னோக்குதற்கு மெழுந்து சென்று—பரவுதற்கு மவர்மொழியும்
பழங்கண்மொழி யிற்சிறிது பறறற்கும்மே. (௨௩)

நிலையான வுறவினரு நிறையான நட்பினரு நெறியின் னோரு
மலையாத பெரும்புகழு மாகமபு ராணமுத லறிவுமெய்ம்மை
குலையாத பெருந்தவமுந் குணமுத மெஞ்ஞான்குருவுமியார்க்குந்
தலையான பரவிவரும் பெறுவீடும் பொருளெனவே தருக்குற் று
னல். (௨௪)

பாரிடத்தார் பரம்பரையோர் தொழில் விடுத்தா னெனவி
கழந்து பழிப்பா னெனறே—சீரிடத்தோ ரணங்கெடுத்தார் தம
க்குரிய பூசைமுறை செய்வ தானு—னீரிடத்தோ ரற்பருக்குச்
செல்வமுறின் முன்விடைமை நினைத்தல் செய்யா—ராசிடத்தும்
வணக்கமுற ரவர்க்கதுவே யமனன்றி யழைதற் குண்டோ. (1)

அளவேறு பெரும்பொருளிற் சிறிதாலே யணிகலனு மகழு
மற்றும்—வினைநிலனும் பலகொண்டான் மற்றதெலாம் புதைத்து
வைத்தான் மேலுமாவல்—கினைதரலாற் குயிலேச ராலயத்தம்
பொருள்பலவுங் கிரகித் திட்டான்—கொளக் குளிர்ந்து பிறகு
கொலு நஞ்சமெனச் சிறிதேனுங் குறித்திலாதான். (௨௬)

அகமேவு மன்பின்றித் தினப்பூசைக் கடனறுலைப்பச் சுடு
நீராடி—நகைமேவு பொறகலனும் பொற்றாசும் வெண்ணீறு நல
த்துவேய்ந்து—முகமாக வருவாளைப் பலர்விலக்கச் சிவத்துவி
சன் முடுகிச்சென்று—பகல்வேட தாரியைப்போற குயிலேச
ராலயத்திற படர்ந்தா னன்றே. (௨௭)

சன்னிதியில் வருகின்ற வருச்சகளைப் பிரமோதன் சார்ந்து
கண்டுஞ்—சொன்னமணிப் பணியாலுந தூசாலு மிகப் பொலிந்
ததோற் றததாலு—மின்னவனென் றறியாது மயக்கமுற்ற னு
ழையுள ராலினிது தேர்ந்தான்—முன்னிலையி னிலையானு முக
நேர்ந்தான் சரசமொழி மொழிவதானுன். (௨௮)

வேறு.

ஆருயிர்க் குயிரோயான வன்பனே நீயுமற்றைச்
சீருறு மனையா டாமுஞ் சிறுவருஞ் சுகமோ விந்தப்
பாருளோர் புகழ்ந்து போற்றும் பண்பெலா மளிப்பதான
வேருறு செல்வமல்லா மெய்தல்கேட் டகமகிழ்ந்தேன. (1)

நடந்திடும் பொழுது நோயா னலிதரும் பொழுதுங் கானம்(ந்து
படர்ந்திடும் பொழுதுந்தெண்ணீர் படிந்திடும் பொழுதுஞ்சோர்
கிடந்திடும் பொழுது மொன்று கேட்டுறும் பொழுதுமாறு
கடந்திடும் பொழுதுமன்பா கருத்தைவிட் டகன்றிலையே. (௩௮)

எந்நெறியான் சென்றா லு மென்னகத் திருத்தி யாலே
யென்னைவிட் டொருகாலத்து மிணைபிரந திலை யையா
நின்னகத தெந்தநாளு நிலைத்துளே னாதலாலே
நின்னையான் பிரிவதான நெறியெறகு மில்லை யாமால். (௩௯)

ஒன்றுயி ரிவர்க்கங் கென்னே வுடலிரண் டென்னத் தேரூன்
மன்றலங் கமலத்தோன் முன் வகுத்தனன் வளர்வ தானே
மன்றிமற் றுண்டோ வையா வலைகட லுலகி னம்போ
னன்றுறத் தொடர்வு கொண்டார் நவிலிதற் றுள்ளா னோயோ. (4)

நின்னொரு விடைகொண்டார நீள்வரை முனிவன் றந்த
மின்னிய சுடராற கங்கை மேயின னாகு மூழகி
யிரநகர்ப் பொருளை வந்தே னனாதிரை மூப்பி கந்தேன்
றன்னிகா காளையான பருவமுந் தழைக்கப் பெறதேன். (௩௬)

உன்னுவ லீர்ப்ப வந்தே னில்லடை யாகவுன்பான
முன்னு னுன்னித்த வெனறன் முழுதுயிரப் பொருளே யாகி
மன்னுநின் றிலங்குதண்டம் வழங்குதி யென்று னின்ன
சொன்னுனை யாதிசைவ னோக்கின்ன சொல்ல லானுன். (௩௭)

அந்தனு வெந்தஞ்ஞன் னபிதானம் யாதே திங்கண்
வந்தவா வுன்னோடநநாள் வாஞ்சையிற் றெடாபு கொண்டா
னெந்தஞ்ஞ ரெவனே யிவலுநெந்தஞ்ஞ யானு ரெல்லா
புநதியிற் றெளிந்து தானோபுகனறனை புகலிலாதாய. (௩௮)

சுகததையும் புரட்டவல்லாய் சார்துனை யெனறே நின்ற
ன்—முகத்தையான் கண்டேன முன்னே முறைமுறை நடபுற
ருள போன—மிகப்பசப் புறுததுகின்றப விழித்ததுகொண்டிரு
க்கும போதம்—புகததையும் பரிபபாயபோலும் பாரத்திடி னி
னைப்போ லினுல (௩௯)

மததமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ வறிவை மூடும
பித்தமோ பிறப்பிற்கொண்ட பேதமைக குண்டோ வல்ல
வெத்தனோ வெவருமாழக விரதிர சாலவ காட்டுந்
சித்தனோ விவருண் யார்நீ செப்புதி வினாவி னமமா. (௪௦)

இல்லடை தடித்தானு மென்னுட னடபுறருளு
மல்லல மலையையோகி வரத்தினுற காசிமேவி
நல்லவிந் நகருறருளு நனாதிரை மூப்பிற் றுளுந்
சொல்லல நன்றுநன்று சூழச்சியு நன்று நன்னுல. (௪௧)

தொடர்புள னெனறு யின்னுஞ் சோதர னென்று மல்கு
மிடலுற யானுநீயென றியம்புகைவ போலுந் தெண்ணீர்
படர்தரு முலகிலயாக்கும் பசிக்கனல கனறு மேலவ
விடர்கெட விட்தோ சொல்வா றின்னமுளு சொல்வா ரனறே ( )

நின்னெத்தான் மயங்கெனென்று நோந்திடேன் பேரீதி போதி
வென்னெத்தான் மயக்கமுறறு ரொத்தனை சோடி யேயோ
கொன்னத்தா னூசிகொண்டி கொல்லாதம் மறுகு மாறல (ன்
புன்னத்தான் செல்வா ரொத்தாய பலிககுமேரீ பலியா தெனறு

கஅய எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கொடியனா மாதிரைவன் கூறிய மாற்றங் கேளா
வடிவயிற் றெரிவுதோன்ற வம்பக மருவி சோர
மடிதரு கலையும் பாம்பாய் மறறதுகடிக்கு மென்னு
முடிவறி யாதுகெட்டே னென்மன முன்னி நொந்து. (சக)

களம்பனு மவனைநோக்கிக் கருவிழி யனையா யென்பேர்
விளம்புபி ரமோதநன்றோ மேலைநா னீயு நானும்
வளம்பெறிக் கோயில்வைத்தே வாஞ்சையி னட்டோ மன்றோ
வுளம்பெறு மறதிரீக்கி யோசனை யுறுததல் வேணடிம. (சஉ)

என்னைநீ நயந்துமேனா எில்லிடை யழைத்துச் செல்லப்
பன்னியைப் புதல்வாதம்மைப் பார்த்தனன் களித்தே னன்றோ
விந்நகரிருந்தார் யாரு யிங்கிவ ருடலு மஃதின்
மன்னிய வுயிருமென்ன வழங்கிட வாழ்ந்தோ மன்றோ. (சங)

மற்றுமென் வரலாறெல்லாம் வருத்தன னுயிரும் வாழ்வும்
பற்றுமித் தண்டமன்னப பகர்ந்தடைக் கலத்து நின்பா
லற்றைநா ளளித்தே னன்றோ வசலமுற் றினிதுமீளப்
பெற்றநா ளளித்தியென்னப பேசின னகன்றே னன்றோ. (சச)

உலாவழிப் பொதியின்மேவி யுறுவராற் காசிசென்று
நலாவளர் திரையுமூப்பி னலிதலு மறவிந் குற்று
வலாநிகர் புயத்து வாவா வாயந்தனன் வந்தே னஃதாற்
புலாயுள தென்னையயம் பொருந்துவ தெனனை யையா. (சரு)

உருவத்தால் வணகதா லையமோங்கு மேலுலா யாதுள்ளப்
பருவத்தா லொழுக்கத் தான்முன் பற்றிய குறியா லுண்மை
மருவத்தா னினையா தென்னோ வந்துபோகின்ற செல்வக்
கருவத்தான் வெறுத்த லென்னோ கருதிரீ யனித்தி யெனறான். ()

அந்தன னுரைத்த வெல்லாங் கேட்டன னாதிரைவன்
முந்தநம் முடனட்டானு மூங்கிலந் தடிந் தானு
முந்துமூப் பெறிந்து நல்ல வுலாவென முனைத்திட்டானும்
வந்திடு மிவனையென்ன மனனுந் தெளிந்தா னேனும். (சஎ)

வென்றியும் புகழு நல்கும் விரிதரு நிதியமெல்லா
மின்றியா மென்றுமுன்ன ரியம்பிய மொழிக ளெல்லாம்
பொன்றிடு மெனவுந் தேர்ந்தான் புகன்றதே புகலாநிப்பான்
கன்றிய மனத்தனாகிக் கடித்தன னுலாசெய்வானுள். (சஅ)

ஞான மறையோ னீயா னுகமமறையோன் பற்றுங்
காரண முளதோ நினைக்க கண்டதேயில்லைச் சாவச்
ஞானம் புரிவே னின்னுஞ் சொல்வையே ஸுயாவேண் டிற்றற்
றோரண வாயிற் கப்பாற் றுலையென் றுரைத்தான் பாவி. (௪௯)

பாதகன் மாற்றற் கேளாப் படிபென வயிற்றிற் செந்தி
வேதனை வெதுப்பச் சோர்ந்த வேதியன் களம்பன் மீண்டுஞ்
சாதனை புரியேல்லைவத்த சரணிதி கவரோற் சேத
னாதவ னுள்ளமட்டு மழிநர கழுந்திடாதே. (௫௦)

எனக்குநீ மறைத்தாயேனு மெங்கனு நிறைந்து நிற்பான
றனக்குநீ மறைக்கலாமோ சாதயிங் கிழநது வாழ்வா
ரினக்குல முளதோ வெல்லா மழியுமென் றெண்ணி லாயோ
மனக்குள மனமே சான்று மறறது வேண்டி மேயோ. (௫௧)

அங்கமு னாயிரோபோல வரும்புழை நிறையச் செம்பொன்
றவகிப ஐறறுக்கோலைத் தரதரா னிருப்ப வென்று
னெங்குநீ தரதாயென்றா யெனறபோ தடிவயிறிற
பொறுகிய செந்திசும்மா போவதோ பொடிசெய யாதோ. (௫௨)

ஒழிதரும் பொருளவாவி வொழுங்கிலா வொழுங்கின் வவ்வற
பழிதரு மழியாதான பாழ்படு மிசையு நாட்டு
மழுதழு தரற்றுக்கின்றே னன்பநீ யிரங்கிலாயோ
தொழுதனன் தருதியென்னச் சோர்ந்தவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்.

மாசறு குணத்தான் முண்மேல் வணங்கினன் கிடப்பச் சைவ
நீசனுங் கணியான றுளா நெரிபட வுதைபப தானு
காசது வருவா யுண்டேற் கண்டகர் நடடா ரோனும
பாசனத தவரென்றாலும் படுகொலை புரிவ ரனறே. (௫௪)

உதைத்தலுங் களம்ப நெஞ்சத் துறுததெழு சினத்தெழுநது
பதைத்திடப் பதத்தா நெஞ்சிற் பதகனை யுதைத்தான மூண்ட
கதத்தினு லிவர்கள் செய்த கைக்கல கத்தைக் கண்டா
ரிதத்துரை தொடுததுவேறு விலக்கின ரியம்பு வாரால். (௫௫)

வழக்கெது முளதேற் கையின் வல்லமை காட்ட லென்னே
வொழுக்கமா ரிவ்ஐரொல்லா முணர்ந்தவ ரவைக்கன் சென்மின்
மழுக்காத தம்லர்கோயில் உயிற்பொர ஸழகோ வென்ன
விழுக்கனை யிழுத்துமன்றி லேகினன் களம்பன் சொல்வான். (௫௬)

கஅஉ எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

வேறு.

புராரிதா டொழுவீர் பக்கமுற றுறாயீர் பொவிதரு கலை
யெலாம் புகன்றீ—நிராகமோ டெவையு மவித்துளீர் வருவா ரி
யலபெலா முகத்தினு லறிவீர்—தராசெனு மொழியீர் தெயவநர்
தழைக்குஞ் சபையுளீர் சார்ந்துயாங் கூறும்-பராவிய வழக்கினு
ண்மையா தென்னப் பகருக வென்னலும் பணிப்பார். (௫௭)

நற்பிர மோத வையனை நோக்கி நவினுதி வரன்முறை யெ
ன்னப், பொற்புறு களம்ப முதித்ததும் வேற்றுர் புக்கதந த
னித்ததும் பொற்கா, சப்புறச் செறித்த வரைத்தடி கொண்டி
வ் வமபையி லடுத்தது மடுத்தி, நிறபவன ரெடர்வு நேரவில்
லடையி னிதிசெறி தண்டளித் ததுவும். (௫௮)

வாரமா மலைபோய் மாமுனி யளித்த வளர் சுடர் விளக்கினுற்
கங்கை, நீரமே லெழுந்து மீண்டவண் மூழ்கி நிருமலப் பொ
ருறைமே லெழுந்து, கோரமாஞ் சிராமும் பின்றியோ ரிளமை
கொண்டதுங் கொடுத்தது கேட்ப, வாரடா வென்றங் கிகழந
துதைத் ததுவு மறைந்தனன் விரிதர வமலன். (௫௯)

அங்கவை கேட்ட வவையுளார் சைவ வந்தனன் றனையுரை
யெனன, விங்கிவன றனைக் கனவிடத் தெனினு மெங்கணுந
கண்டதே யில்லை, யெங்குநின் றவனோ தொடர்புள னெனமு
ன் னிலலடைத் தண்டமீ யென்று, சங்கடம் புரிந்தான் கலகமு
ஞ்செய்தான சார்ந்தன மிவ்வுழி யென்றான். (௬௦)

என்றலு மவையோ ரியாவோ யெனினு மெனறெனுந் தண்
டளித் துளரோ, நன்றுநீ மொழிதி யெனனலு முனனா நரை
திரை மூப்பினு னலிந்தோன், சென்றெனைத் தொடர்வுந் ரெ
ருவெறு மூங்கிற, செல்லுணுந் தண்டளித் தினிய, தென்றலம்
பொதியிற ககனறனன் வநதாந் நிருத்தமுந் தளிப்பனென் று
ரைத்தான், [௬௧]

உடுத்தவு முணவு மின்றிநீ யுழைந்த துலகெலா மறிதரு நி
னக்கு, மடுத்திடு நிலனுஞ் செல்வமு மகமு மணிகளு மலிந்த
தென செல்வர், தொடுத்திடு முயறசி சூழநததெ னெனனத்
தொல்வினை றயன்றனன் வினையுங், கொடுத்திடு வழியா தென
றன ரொன்றுங் கூறிலன் றலைகுனிந் தனனால. (௬௨)

பொன்னிறை தண்டே யதுகவர்ந் ததினும் பொன்னனு யி
னனிவ னென்ன, நன்னிலை தெளித்த மன்றுளோ ரளித்த நரனி

வ னுங்கொலோ வென்ன, முன்னிலை களம்பன் றனையறி கு
றிகண் மொழியென வுள்ளன மொழிந்தான், பின்னும்பன் னெ
றியி லவையுளா ளாயம பெரிதறத் துடைத்தனர் மொழிவார்.

களம்பனே யாதி சைவனே யொன்று கழறுதுங் கேட்டி
ராற் றெயவம், விளம்பிய படிவ ரகத்தினி னுன்கு வேதத்தி
ன் மேலவ ரவையில், வளம்பெற விளங்கு மென்பரா வியாங்
கள் வருத்தலே மந்திரமாக, வுளங்கொடங் கொழுகவுள் ளி
ரோ வென்ன வொழுது மென்றன ருரைப்பார், (கச)

மாசறு தவமு னுற்றிய வழியான் மழுவலாள் றனக்கு
மா கமத்திள், பூசனை புரியு மகிமைகூர் சைவ பூசர னாயின
பொய்மை, பேசுவ தெனைப்பொற் றண்டமே கவர்ந்தாய் பிர
மோதனின் கிவனலா தில்லை, யாசறு நரகி லழந்துறே விள்
னே யளிக்குதி யறைந்தன மென்றார். [கரு]

ஒழுக்கமா ரவையோ ருரைத்தன கேட்டங் குறுத்தெழுந்
தருச்சகன் கவர்தல், வழங்கமோ வென்றன் வழிவழித் தொ
ழிலோ வருத்துமின் வலித்தெனை மதிகும, புழுககமோ வுரை
த்திர் வேணடுமே லுண்மை புராந்தகன் சன்னிதி புகல்வா, மு
ழுக்கவும் வெறுத்துத் தண்டமே யெனன மொழிந்தன னவையு
ளார் மொழிவார். (கச)

உண்மைநம பெருமான் சன்னிதானத்தி லுரைப்பலென்று
ரைத்தனை யெளிதோ, வெண்மையா நீரு நீறவோ பொருளா
ன மெய்யுயிர விதிததலென் லீமபோ, தண்மையா நினககோ
ருறுதியா யினன சாறறின மெனப்பல புகன்ற, ஞைமையு ம
தியா துண்மையே புகல்வ னென்றன னெரிமுழுக் குறுவான்.

கறையறு களம்பன் வினைவழி யாவுங் கதிக்குமென் றகத
திடை கருதித், தறைபுக முவையீ ருண்மையே சாறறத் தக்கநா
ள் குறிக்கவென் றுரைப்ப, மறைபுகழ காசி பேசரை யாத்து
மற்றைநாட் சோமவாரத்தி, லறைகவென் றுரைப்ப வாங்கதே
நலமென் றகமகிழந் தருச்சக னறைந்தான். (கஅ)

மன்றுளார் யாருஞ்சென்றனர் முன்னர் வருத்ததே வரு
த்தா வழக்கில், வென்றன் மெனனுந் தருக்கிலாச சகனும்
விதிமுறை செயததளி புருந்தான், கனறிய மனத்துக களமப

கஅசு எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

ஹமலைக் கடன் செய வகன்றனன் கதிரோன், துன்றிய பதக
எழிவுரைக் கொழுநதி சுட்டதாற் றொடிகடல குளித்தான். [ ]

வேறு.

நானைப் பெரய்மை நவிலுகிற் பாண்பட
மூளச் செந்தி யிதாமென முன்னோ
வாளக் காரணி வானக மாகிய
வாளக் காறகுறி யாற்றுதல் செக்கரோ. [எய]

நஞ்சு மன்ன நினைததில் னட்டவ
னெஞ்சி லாரிதி யாவும் கவர்ந்தவன்
வஞ்சு மன்ன வளர்த்தவ னர்ச்சக
னெஞ்சு மன்ன நிறைந்தது கங்குலே. (ஏக)

கள்ளன் போலில் லடைப்பொருள் கைத்தலை
கொள்ள லென்றுதன் கொண்கர்க் குரைத்தவள்
விள்ளும் வானவெண் மீனிகர் கற்பின
ளுள்ள மென்ன வுதித்தது திங்களே. (எஉ)

புல்லர் கைப்படு பொன்சில போழ்தினி
லிலலை யாவது போன்மதி யேகலு
மல்ல டர்ந்ததன் காவது பாத்துணர்க்
கொல்லை யல்க லுடறறுதல போலுமே. (எங)

அந்தி போயிரு ளாகிப் பினம்புலி
வந்து போயது மற்றவக் கோயில்வா
யிந்து சேகரர்க் கெய்திய பூசைசெய்
மந்தன் குழசுகி வழுத்துகிற பாமமோ. [எஃ]

அந்தி மாலையி லாலய மேவினான்
முந்து பூசை முறையரை யாமமட்
டெந்தை யாருக் கியற்றினன் பின்னினைந்
திந்தவாறு மனத்தினி லெண்ணுவான். (எஃ)

துயய னோடு தொடர்புள னன்றெனக்
கையிற கோல்வெறும் கரம்பிகழ கோலெனப்
பொய்ய னென்னப் புகன்றனமென் செயவோ
மையயோ வவை யோரறி வாகவே. (எசு)

நெஞ் சறிந்திடு மெய்மைநீய நேர்கெடும்
வஞ்சு கென்று மழுவல னுலயத்

தெஞ்சி லாதுரை செய்குது மென்றனந்
துஞ்ச லாய துறை நெறி சேர்த்தனம். (எஎ)

ஐயன் மேற்கொண் டறைந்திடிற் பொய்மையாந்
அய்ய நீறிற் றுலைவது தின்னமாற்
செய்ய பொறஞ்ச் சிறந்தவொ ராருயிர்
வெய்ய வாறு துலைப்தது வீணன்றோ. (எஅ)

ஆவிக் கேயழி வுற்றபி னும்பொருள்
பாவிக் கென்னை பயனுள தையையேர்
காவிக் கேர்தரு கண்ணிநங் காதலி
கூவிக் கூறல்கொ ளாதுகெட் டேமரோ. (எக)

வீற்றின் மன்றில் விளம்பிய கூற்றெலா
மாறறிக் கூறல் வழக்கிலை கூறிடின்
வேற்று ளாரொடு வேண்டினர்ப்பற்பல
னாற்று கிற்பர் அடித்துயிர் வாடவே. (அய)

என்ன செய்குது மென்றயர்ந் தேங்கின
னுன்னும் யோசனை மேலுள மூன்றினன்
பொன்னி னேர்சடைப் புங்கவர் லிங்கமேன்
மன்னி ராவகை செய்ய மதித்தனன். (அக)

தந்து சுற்று நடக்கடத் தொன்றுநீர்
சந்து போதலர் தந்தன னையனை
மந்திரங்கள் வழாது புகன்றதில்
வந்திருப்ப வரன முறை செய்தனன். (அஉ)

வஞ்ச றோனு மறைவழி யங்குறிஇக்
கஞ்ச நெஞ்சிற் கருதுவ ராயிடின
விஞ்சை மந்திர விததக னூரவர்
நெஞ்சம் போல நிகழுவ னாதலால். (அங)

பம்ப ரத்தின் முலைச்சியொரா பாகமுஞ்
செம்பொற கோயிலும பீடமுந் தெண்மணித்
தம்ப லிங்கத தடமும் விட்டே யொரு
கும்ப மேகுழ கனகுடி யாயினான். (அச)

சந்த தந்தவ மேதலை யாயினார்
சுந்த னைக்கரி தாகுமொர் தேவையும

கஅசு எரித்தாட்கொண்ட்சருக்கம்.

வந்தொர் ரும்பம் வயிற்பெற லாற்றுமேன்
மந்தி ரத்தின் வலியெது வாய்கததே. (அடு)

மூவருக்கு முதறபெறு மூர்த்தியை
யாவ கித்தக டததினை யாச்சகப்
பாவி கைக்கொடு பைம்பொல னாகுமக்
கோவிலுக்கு வடாது கொழுத்த யோர், (அசு)

சிர்தத் தாரு வடித்தலை சேர்ந்தன
னந்திற்கும்ப மதைப் புதைத் தாலயத்
தெந்த வாயும பொறித்தன னேகினு
னந்தகாரத் தகம்பறை கொட்டவே. (அஎ)

கண்டிக் காவலர் கைக்கொள்வ னோனமைத்
தண்டிக் காது விடாநொத தங்கனோ
ரொண்டிக் காதிக் களித்தன நிலையி
டுண்டிக் கள்வ னெனப் புகுந னுற்றனன், (அஅ)

பஞ்சின மேற்கிடை யாயிலும் பாதகன்
றுஞ்சி லானினிச் சொல்லிய வாறுபொ
யெஞ்சி லாதுரை கிற்பமென் றெண்ணினான்
கஞ்ச நாத னுதித்தல் கருதினான். (அசு)

வேறு.

ஆதி சைவன் செய்தி யின்ன வாக வேத வேதியான்
சோதிசென் றடைந்த காலே தொல்வினைக் கடனமுடித்
தேதமுற்ற பாவி பொய் யிசைத்தவாறு மாநிதி
யாதுமிற்ற வாறு நெஞ்சிலெண்ணி யெண்ணி மாழகியே. (கடு)

உண்ண லின்றி யங்கொர் வீதி யுறையுண் முன்றில் வேதிகைக்
கண்ணுறங்க லாயினன்க னாவினிற் கரும்புநேர்
பண்ணிலங்கு மொழியிடதத் பள்ளிவிட்டொ ரநதணன்
வண்ணமாசி யம்பை மேவு வரதர் வந்து தோன்றினார். (கக)

தோன்று கின்ற வேதியன் னுளங்கூறு மாகமு
மான்ற னுலொர் ருண்டுகை யணிந்திலங்கு கைகளுந்
தேன்ற தம்பு வேத கிதஞ் செப்புநாவி னணிமையு
மூன்று பத்தி ரண்டி னகக முறையணிந்த மார்பமும். (கஉ)

கண்டனன் களம்ப னக்க னுவினிற் கனிந்தெதிர்
தெண்ட னிட்டு நின்று நின மெரிசனத்தி னுயினேன்
கொண்ட கொள்கையாவு மென்கை கொண்டன னெனப்புகழ்ந்
தண்டவாச னத்திருத்தி யலர்க்கேவி வாழ்ததினா. (௫௩)

வாழ்த்துவாணை யீசனா மறைபுகன்ற வேதிய
னாழத்தலெனனை யுன்னிடத்தி லொன்றுசொல்ல வுன்னினம்
பாழத்தபாவி யுண்மையே பகர்வதா யுரைத்திருண்
மூழத்த போன காசிபேச மூரதியா முதல்வனை (௫௪)

அளிப்படைத்த வொருகடத்தி லாவகித்தி லங்குபொற
றனியிடத்து வடபுறத்து தளிப்படைத்து நிற்பதோர்
புளியிடத்தி னடியிடத்து புறையுறத்து வைத்தகவ
களிப்படைத்து சதனமூடு கடுகவநத டைநதனன். (௫௫)

ஆகையானீ நானையுண்மை யாதிசைவ னோதுகால
சாகைமேவு சிறதகந தழுவிற்ப வேண்டிதி
மூகைபோலி றோனினெண்ண முற்றுமென்ற ளித்தருள்
வாகைமேவு நாதனா மறையவன் மறைநதனன். (௫௬)

கரத்தலும் விழித்தனன்க ளம்ப னிங்கு கண்டதெ
னுரத்த தோர்க னாவதோமற றுள்ளதோர் நினைவதே.
திரத்ததொன றுறேனெனத் தியங்கினன மெளிநதனன்
பரத்தினினறி லவகுநம்பா பான்மையென்ற வுண்மையே. [௫௭]

எழுந்தனன் குவித்தனன்கை யெந்தைநாத வேதமும்
தொழுந்த கைத்தி லாததானாடு கெனாற் சிவப்பநற
கொழுந்தனத் தழைத்தநங்கை கொங்கைவிம்மி யாகமட்
டழுந்தல் விட்டிங் கேகுமா றடிமையெனன செயததே. [௫௮]

வேறு.

யானொருபா தகன்பிறந்த காரணத்தா லொருகடத்தி லிட
முங் கொண்டாய, மானொருபாற் றறநதிறவு வாராத வழிக
டந்தென் மனத்திற் புக்காயத, தேனொருவகு சொரிகொனறைத்
திருமுடியா யடிபேன்செய தீமை போல, மீனொதுங்கு கடல்
புடைகு முலகிடத்தி யாங்கெவரே மிகச்செய்தானே. (௬௯)

வல்லான முகைச்சியுமை வருடுதலுஞ் சிவப்பேறு மலர்த்
தானாயென், கல்லான மனத்தினிடை நடநதனையென் கன்றிய

கஅஅ எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

வோ கறங்கேபோலச், செல்லாறு படைத்தபொரு'ளிழந்தன
ன்மீட் டருடியெனச் செப்பினேனே, வல்லாறிந் குறவெளி
யேன செயதவினை யெவ்வினையோ வறிந்திலேனே. (க00)

எயதா நின் திருவினையாட் டெவரறிவா றொணப்பலவு மியம்
பா நிற்ப்ப், பொய்தானு மருச்சகன்ற னுளக்கடுமை புலைக்கு
நிகர் போதா வென்னு, மைதாவு மிருட்படலம் கங்கைதெய்வ
நாயகனை வாழ்த்து கிறபார், வெயதான கவிநீங்கு விதம்போ
லக் கதிருதிப்ப விலகிற்றன்றே. (க0க)

கனரியசெங் கதிருதிப்ப வருச்சகனுந் துயிலெழுந்து கடுக
ச்செனது, மனறவரைச் சரதமொழி மொழிகுதுமியாம் வம்
மினென மறித்தானாக, நன்றறியு மாங்கவருங் களம்பனுடன்
மற்றுள்ள நகரததாரும், வென்றிமழுப படையுடையார் குயி
லேச ராலயத்தின் மேயினூரால். (க0உ)

எண்மையிட மிலாதெவரு நெருங்குதல்கண் டருச்சகனு
மெழுந்து தெண்ணீர்த், தண்மைபெறு பொருநையிலே முழுகி
மணி யிலிங்கத்தைத் தழுவி நின்றங், குண்மையிலா வுண்டை
சொல வொருப்படுங்காற பிரமோத னுறைத்துக்கூவி, யண்
மையருச் சகனையழைத் தினனவவை யோரறியவறைகிறபானால்.

இப்பெருமான் தனைத்தழுவிச் சரதமொழி நீயிசைத்தா லே
ற்றுக்கொள்ளேன. செப்பரிய பாதகத்தா னினனோடி யான
ரகரு சேறலவேண்டு, மபபுனிமா மார்த்தழவி யறைதியென
வவையோர்முன னளித்தவாரே, செபபுவனென நருச்சகனாறு
குரைத்திடலு மனறவரித் திறஞ்சொலவாரால். (க0ச)

வெந்துழியிற புண்ணுளதேற் கொடிபுகுதப் பயமாம்புண
வென்மீதின்றே, லெந்நெரியிற புகுந்தாலென சரதமுள னாயி
டினீ யிவ்விடத்தி, லிந்நெடிய மாரதழவி யிசைத்திடலால் வ
ருமேத மென்னை யின்றே, லன்னவனறன் பொருளனைத்து மீ
தியென வறபுறுத்த லானார் மாதோ. (க0ரு)

பொதுவிருந்த நெறியுணர்ந்தா ரொருவாறு புகன்றவெலா
ம் பொருந்தக் கேட்டு, மதிகலங்கிச் சூழச்சியெலா மறிந்தன
ர்கொ லிவொனன மயக்கமுற்றான், விதிநெறியின் வருவதுவே
வருமெனன மனத்துற்ற மெலிவு தீர்ந்தா, னதினெறியே பு
கலதுமெனறானருச்சகனும் கதுகேட்ட வவையோர் சொல்வார்

சீர்த்திபெறு கடவுளோர் சான்றாக வொன்றுசொல நீதே யாங்கு, பார்த்தவர்க்கும் பாவமுறும் நீசொல்ல வெறுமப்பா யமைப் பாழாஞ் செவ்வத், தார்த்தியினு லழிநாருக் காளா கேல் கேட்டியென வரைந்தா சொல்லார், தூர்த்தன்மனத துற றிலையா லுண்மையதே சொல்வனெனத் துணிந்தானாகி. (க௦௭)

கடித்தெழுந்தான திருநிரினித் தாருவினை யிருகரத்தாற க ட்டிக்கொண்டா, னடித்தபுர மூனறினையும் பொடிசெய்த வர னுனை யாணைசொன்னேன, கொடித்தவனுமடித்தவனு மிவனல லன கோலும் வெறுநு கோலேயானிவ, கெடித்தமொழி பொ ய்மையதே லெனைசுகுடிக தெய்வமென விசைத்தான பாவி.

வேறு.

பொய்யான மெய்மையிவன புகறலோடு புரமூன்றும் பொ டியாகப் புன்னகைத்த, மெய்யானான கடுங்கோபம் விளநரு நெறநி விழிககனலே நாரபுறமும லினாரதுபறநி, வெய்யானு மரத்துடனே வெநது நீறு விடுமாறு சடசடென விம்பல் செ யது, மெய்யாறு மண்டமுதல் வையமேவு மன்னுயிரகண்டுநடுங் க வளாநத செந்தி. (க௦௯)

தீதானபாதகனும் புளியுஞ்சேரந் தியநது கதிர தொன்பொ டியாத் தீர்த்தாரோனும், பாதாள முதலவானப் பரப்பமட்டிம் பரந்தெழுநாச சிறிதுகுறை பட்டதில்லை, வேதாரத தீக்கொ முநதின மேலிடத்து வித்தகனார் சென்னிமுதல் விளநருந்தோ ளாக, னோதாயிரத்தளவா போங்கா நின்ற வொரு விசுவ புரு டனொன வருகுகொண்டாரால (க௧௦)

தககடங்க னுலகமெலாந் தழறபிறமபு தகித்திடலாற சற மெவனுந தரியாராகி, யங்கணவிசும புடையாரு மலாமேலா னு மரவண்ணமேற றுயிலவானு மகிலத்தாரும், வெங்கணரிப ப னனகரும் வேதண்டத்து விளநருநரும் யுகாரதயிவண மேய தெனனச், சங்கைபடைத தகனழிந்தாரா தரணிமீது சங்கரனா செயல தெநிரந்தார வரது சார்ந்தாரா. (க௧௧)

கதிரவர்க்கு காணக்கண கடிது கூசுங் கடவுளர்தந் திரு மேனி முழுதுங்காண, ரதிரதருசெந திப்பிழம்பா லனுகலசெ ய்யா ராங்காநகு வெகுதூர மகனறு நினரார், பிதிரொளிகேர் வாளினொடு பிறைவாயம்பு பினாகமழு முத்தலைவேல பிறவுநதா

ங்கிக, கொதிகொதித்த கொடுங்கோபக் கொள்ளையாலே கோ
றல் குறி காட்டுகைகள் குலவக்கண்டார். (ககஉ)

நெற்றியினமேற் புரூரமெலா நெறிததல்கண்டார் நிறப்பொ
றிகள் விழிகளெலா நிரபபல்கண்டார்; முற்றெயிறு நெறு
நெறென முதண்டங்கண முகடிடிய முழங்குமொரு முழக்கங்
கேட்டார், மறறிரண்ட புயப்படலம் வலத்திடதது வளிசுழல
ச் சுழற்றுகின்ற வலிமை கண்டா, ஞாற்றுருறி காட்டுபதத் தி
யல்பு கண்டா ரினனுயிருந தாயிருக்கு மிடனுங்காணார், (ககங)

சிலகரங்கள் படைதொடுக்குந் தெரிந்து சுட்டுரு சிலவிழி
களனல் சொரியச் சினநது நோக்குஞ், சிலசிரங்கள் கீழ்நோ
க்குஞ் சேணுநோக்குஞ் சிலபுயங்க ளுலகதிரச் சேர்த்துத்தாக்கு
ஞ், சிலபதங்க ளுடகத்தின சிறப்பு நல்குஞ் சிலவாயப்பல் வி
தழ் கடித்துச் செறுததல்காட்டுஞ், சிலபணிக ளாலாலஞ்சொ
ரியச்சீறுஞ் சிலகருவி யிடிமுழக்கஞ் சிதைக்குமாதோ. (ககச)

அண்டசரா சரங்களெலா மழிப்பான் வேண்டி யகோரபயங்
கரரூப மெடுத்தானைய—னெண்டிசைமே லெவன்புகுது மென்
னாயாரு மேங்குறுகா லிரங்காதி ரிருகை கூப்பித்—தெண்டனிட
க்கருணை செயுந் தேவனென்று திருமகிழ்நன் செப்பிடலுஞ் செ
யதுநினரூர்—மண்டலங்கள் புகழ்புருடோத் தமனா மாயோன்
மலாக்கரங்கள் குவித்தினன வழங்கலானுன். (ககரு)

போராரும் வலிபடைத்த புரத்தினூர்க்கும் புதுமலரின் க
ணைசொரிநத பொருவிலார்க்கும்—பாராரு நரவரிக்கும் பரும்ப
னறிக்குடி பாந்நஞ்சு மூனறுமதம் படுங்கரிக்கும்—வாராத
பெருங்கோபம வந்த தெனனோ மறறுள்ளேந தீமையெனும் வள
ர்ததிடடோமோ—காராரு மிடறறசே கடுததனீங்கிக் கருணை
கொடு கடையோமைக காவரய நீயே. (ககசு)

சுற்று கடல் கொதித்தாலச் சூடு நீப்பச் சுத்தமுறு தண்ணீ
ரெங் குளதே குறு—பெற்றவளரம் கதைமுனிந்தாற பிறகுசா
க்கும் பெற்றியின ராரோயோ பெசியாய நீயே—முற்றிடவே
முனிந்தாலம் முனிவு தீபபார் முதண்டத் துளரோயோ முதனீ
யனறி—மற்றவொரு குளரோயோ வலியிழந்து மதிகலங்கு மெ
னியாராக் காககமாதோ. (ககௌ)

ஆரணனே நீமுனியே லடியராக்கனப னுனவனே நீமுனியே லகிலுத—காரணனே நீமுனியேல் கருணைபூத்த கற்பகமே நீமுனியே லாலகால—பாரணனே நீமுனியேற் பகரும் வேத பாரகனே நீமுனியேற பரமானந்த—பூரணனே நீமுனியேற புன்னகைத்துப்—புரமெரித்தாய நீமுனியேல் பொறுததாளவாயே. (௧௧௮)

வென்றிமழும் படையுடையாய நினறுள்போற்றி வேதாந்த வித்தகனே நினறுள் போற்றி—மனறினடம புரிந்தருளும் வரதாபோற்றி மறைநானகு மறிவரிய வடிவாபோற்றி—குண றோகைச்சிலையாகக் குழைத்தாயபோற்றி குணங்குறிக்கற பனை கடந்த குழகா போற்றி—நன்றிதெனத் தீதிதென நயந்துதேற நாயினாக்கு மருள்சுரக்கு நாதாபோற்றி. (௧௧௯)

வேறு.

நீயே கதியென் றிவ்வாறு நெடுமால் புகழப் பிரமோதன வாயே குழறப் பலதுதிகள் வழங்கி வணங்க வானவருஞ் சேயோ மணிபபன எனகராதி திரிலோகத்தா லொலாருந் தாயே நீயே கதியெனனத் தாழ்ந்து வணங்கச் சிவபெருமான,) உள்ளக்கனிவானமகிழ்வெய்தியுறுத்தனீத்தான்குமையொருபாற கொள்ளப் பரம சாந்தநிலை கொழிக்குமைந்து முகங்காட்டி மள்ளல் விடைமே லெழுந்தருளி மந்தகாசந்ததுமபரிதை வெள்ளக்கடலபோன் மேனியனைவினித்தாங்கருளல் புரிவானுல் மாயா கேட்டி யொருபாவி வஞ்சத்துண்மை வருந்தியதாற னியாலெரியப் புரிந்தோ நீ செய்க புகழான மிகமகிழ்ந்தோ நீயா தரத்தின் வேண்டிவன நிகழத்தி பெனவ நெடுமாயன் சேயரா மலாததா மரைப்பதங்கள் சிரமே லணிந்தவ கிளைவே ண்டும். (௧௨௨)

நினக்கே யடிமை யானாகி நினமுனஞ்ஞ நிலைநின்று வனக்கோ கனக மலாபபதங்கள் வணங்கல் வேண்டு மெனநி கனக்கோ கனக விமையோரு மியானுவகலந்து போற்றியதா னுனக்கோர் பெயர்போற னீசசுரரா யுலகோர புகழ்ப்பெறவே ண்டும். (௧௨௩)

அருள்வாயென்து மவையனைத்து மளித்தோமென்றங் கருணமூர் தீதி—தெருள்வாய் களம்பன தனைவேதச் * செல்வா நினனாற்

பொயபுகன்ற—மருள்வாயப் பாவி தனையெரித்தோ மற்றச்
செல்வ மவனகத்தோ-நிருள்வா யறைக்கீழ்நுப்பதுகண் டெடு
த்தாளுதியா வித்தன் னி. (கஉச)

அன்பேர் தருமோர் ருலமகளை யணிமா மணங்கொண் டம்
பையிலே—யினபேர் தரநீ வாழ்ந்திடுகநின் னுலெரித்தாட் கொ
ண்டவரென—றெனபேருலக மேத்திடுக விசைத்தோ நினக்கு
வேணடுவன—முன்பே மோழிதி யருடுமென மொழிந்தான் க
ளம்பன முடிவணங்கி- (கஉரு)

அடியேற்களித்த வரமனைத்து மடைந்தேனெனினு மென
னாலே—பொடியாக கிடந்தா னெழல் வேண்டிம பொருந்தப் பு
விமேல் வாழ்ந்தெனியேன்—முடிவாங்காலை நிற்பதத்தின் முய
நகலவேனடு மளித்தியெனக்—கடியார் கடுக்கைப் பெருமானக்
காதலனைத்து மளித்தருளி. (கஉசு)

விதிமால் புகழ வின்னவர்கள் விரிமாமலின் மழைபொ
ழியசு—சுதிமா தவாகள புகழநதேததது னுயோன மேறருமுக
நோககித-துதிமாலிங்கத் தொளிர்வடிவாயத் தோற்றஞ்செயதா
னெதிர்முகமே—கதியாபபுருடோத தமனென்ற கருமாணிக்க
ன கதித்தனனாள். (கஉஎ)

திருமாதவமே யாகி நின்றீர் தேவர்புகழு மெரித்தாட்கொ
ள்—பெருமான்றனைச்சே விப்பதுவே பேராய் புருடோத் தம
னென்ற—கருமாலெதிர்கொண் டேத்து சிலை கண்டார பிறவித
துயா காண—ரொருமான் கரத்தான றனைத்தொழுவாகக் கொ
ன னும் பெருமை யளப்பதுவோர். (கஉஅ)

நனறே புரியு னைமிசத்தீர் நாதொரித்தாட் கொண்டருளு
மன்றே யமரர் புடைசூழ வணுகும் புருடோத் தம்பெருமா
ணினறே புகழந்த விடமேல்பா னேராமிடமாலையததாகுஞ்
செனறே பணியப் பெற்றாரே தீராப்பிறவி யற்றாரே. (கஉசு)

ஈதிப்படியா நிகழ்தரனு மிமையோர் மறையோர் முதற்ப
லு—நீதிப்பிரமோ தனைப்புகழந்து நீடார் வரங்கள் கொடுதத
கனறா—பூகிப்பொடியாக் கிடந்தவனும பொருக்கென் றெழந்
தான பொயசொல்லிச்—சாதித்ததுவு மொருகடவு டண்டிதத
தையு மனத்தினனா. (கஉஓ)

மானமொருபா லுயிர்வருத நிறையோன் களம்ப னடி
வீழ்ந்த, ஞானமுடையாய் பொருண்சையா நறையுண்செரு
ககா லைந்தெறியா, தீனமதியாற புகன்றிட்ட வெல்லாம்
பொறுத்தி யெனத்தொழுது, தானமுடைய வவையோர்க்குந்
தண்டங்கோடி சமாப்பித்தான. (௧௩௧)

மின்னாககடம்பன் றனையழைத்துப் பேராவலினு லகத்தே
பெ, பொன்னு மணியும் போதிபொரும புதுமா மனையும் வி
னையிலனு, நின்னசுனிததே னெனப்புகல் நிலனு மனையு மல்
லாத, மின்னு நிதியுங் கைக்கொண்டான மேலாம புகழால் வீ
யாசான, (௧௩௨)

பெற்ற நிதியிற் பாதி சிவ பெருமான் றனக்குப் பெரிதளி
த்தது, மறநிதியான மணமுடித்தில லறத்தில் வாழ்ந்தா னாயி
டினது, கறறைச்சடிவப் பெருமானைக் காலநதோறுந் தெரிநி
ப்பற, குறறவிரதங் கைக்கொண்டது கொருவா தொழுகலாயி
னனாள். (௧௩௩)

வேறு.

கடிதான பிணிநீங்குங் கவலை நீங்குந் கனத்தனமு மகப்பே
றுங் கதிப்பறல்கு, முடிதாங்கு மன்னவரின முதலவராககு
முனவீனையுந் தவிழ்க்குமான் முததி சோகரும், பொடியாரு
மெரிதநாட்கொள புனிதற்கான புராணத்து பொறித்தாலும்
பூசித்தாலும், படித்து படித்தாலும் படிப்பித்தாலும் பததி
யொடு கேட்டாலும் பரவிமாதோ. (௧௩௪)

எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது

எரித்தாட்கொண்ட சருக்க வசனச்சருக்கம்

முனிவரகளே! முனசொல்லிய களம்பமென்னும் ஊரில்
வாழ்ந்த பிரமோதன என்ற ஓர் அந்தணன் தன் அனுசனை வஞ்சி
த்துக்கொண்ட நிதியுடன் வேறாறிற சென்று வாழ்ந்ததும்,
அவ்வாறு வாழுகாலத்தில் மனைவிமக்கள்யாவரும் இறந்துபோ
கத், தான்தனித்ததும், ஓர்முகநிறறண்டதில்வேண்டும்திரவிய
ங்களைச் செறித்து மறறைய நிதிகளைத் தம்பிக்களித்துக் கடைசி
டாய இரத அம்பைமா நகரத்தில் வந்து ஓர் ஆதிசைவனுடன்

ட்புற்றதும், பின்னர் அந்த ஆதிசைவனிடத்தில் அத்தண்டத்தை அடைக்கலமாக நல்கிப் பொதியமலையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெண்டனிட்டு அம்முனி புங்கவராத கொடுக்கப்பட்ட ஓர்தீபத்தினால் பொருநரையில் மூழ்கி கங்கையின் மேலெழுந்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கிப் பொருநரையி் லெழுந்து நடபுற்ற சிவததுவிசன வரவு நோக்கி சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயத்தில் வந்திருந்ததும் ஆகிய கதைகளைத் தையுந் தீபதிர் ததச்சுருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனி, மேலும் நடநக கதைகளைத் தையுரு சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

திராதமகிமையால் நராதிரை மூபபறறு யெளவன புருஷனான அந்தப் பிரமோதனென்ற வேதியன நட்பாளனாகிய ஆதிசைவன வரவு நோக்கிச் சுவாமி கோகிலேசுரர் ஆலயத்திலிருப்பதானான். இவரு இவ்வாறிருப்ப அந்த ஆதிசைவன் நிலைமையுமினிச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

அருச்சுக்கன் முனப் பிரமோதனிடத்தில் அடைக்கலமாகப் பொற்காசு நிறைந்த தண்டத்தைக் கைப்பற்றித் தன் வீட்டிற் சென்று பத்திரமாக ஓரிடத்தில் வைத்து வாழ்ந்து வருகையில் முன்செய்த தீவினையால் உலகம் பழிக்குந் தரித்திரமானது அவ்வாதிசைவனைச் சூழ்ந்து வருத்தத்தொடங்கிற்று. அதனால் அவன் கையிலும் கழுத்திலுமுள்ள செம்பொன்னெல்லாம் பசியென்று மொருபாதகனுக்கு அறிவித்தஞ்செய்தனன். உடுக்கவும் உண்ணவும் கதியிலலாதவனுய்ப்பின்னும் வீட்டிலுள்ள வெண்கலபாத திரங்களைத் தையும் கிரையஞ்செய்தனன். மேன மேலும் தரித்திரம் அதிகரித் ததால் மடகலங்களவாங்கவும் வகையற்றவனானான். முனிவர்களே! தரித்திரஞ்செய்யும் கொடுமைபையாராலளவிடமுடியும் இவ்வாறு காட்டுத்தி வளைந்து கொண்டது போல் கணைச சூழ்ந்துகொண்ட தரித்திரம் செய்யுங்கொடுமையால் மனைவி மக்கள் யாவரும் வேளைக்கேற்ற போசனமிலலாமல் வாடி வறறலாக அவ்வாதிசைவனும் ஓர் துரும்புபோல் வறளலாயினன். ஒருமுழக்கநதலுக்கும் ஒருகவளச்சோறறு கரும் அலந்தவனானான். சுவாமி காசிபேசருக்குச் செய்துவரும் பூசை காரணத்தாற கிடைத்த நாடிரியரிசி பாகஞ் செய்தனைவேததியத்தை ஒரே வேளையில தனது எட்டு மக்களுக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்தததானும் தன்மனைவியும் வயிரூரத்தன்

ணீர் பருகி நெட்டியிர்ப்போடு இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாம
றகணணீர் சொரிய மயங்குககிடநது உயிராகுலையான. இன்னும்
வ்வாதி சைவன அயலவீட்டுச சிறு குழந்தைகள் அணிந்தகொ
ண்டிருக்கும் அணிகளைக்கண்டு தங்களுக்கும் வேண்டிமென அ
முதுகொண்டு கேட்கும் தனது சிறுவா முகங்களைப் பார்த்துப்
பார்த்து வருந்துவானாயினன. முனிவர்களே! விதி வேறு பாடா
யிருந்தால் செயலுங் காலமும் நோக்கி ஓர் தெரழில் செய்துமு
டிக்க யாவரு லு முடியாதன்றோ? நனமையுமுறுதன்றோ? எ
னைசெய்வான? அவ்வாதிசைவன மகா தரிததிரனாகிவிட்டனன்.
ஆதலால் அந்நகரத்தார யாவரும் கள்ளனெனவும், சுற்றத்தார
யாவரும் கோபிதது இவன யார களஞங்கனெனவும், சிநேகித
ரயாவரும் தீக்கொள்ளிககுச் சமானமான வகைமொழிகள் கூற
வும் பொறுனாகி உலைக்களத்திலுள்ள வெள்ளிபோல மனநிலையு
ருகி வெதுமபலுறறனன். மறறும் இவவுலகத்தார பித்தன பே
யன பேதை ஜீவப்பிரோதம எனப் பறபலவாக விகழ்ந்துபேசவு
ம தரியாதவனாயினன். முனிவர்களே! இவவுலகத்திற்பொருளி
ல்லாதவர்களுக்குச் சாவதைப்பார்க்கிலும் நனமை வேறென நி
ல்லையன றோ.

இவ்வாறு ஓர் நாழிகை யோர்யுகமாகக்கழித்து வரும் அ
வ்வாதிசைவன ஓராறாள் கோயிற்பூசை நடத்திக்கிடைத்த கைவே
த்தியத்தைத் தன் மக்கள் எனமருகரும் பாகஞ்செய்து கொடுத்த
து வீட்டில் வந்து மனையாட்டியுடன் தெண்ணீர்பருகி இருக்கி
னறவேளையில், உறவினனாகிய வோர் அநதணன தனவீட்டில் வ
ருதல்கண்டு உபசரித்து ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து பூரித்தது, இனி
விருந்து செயவித்தற கெனசெய்வோமென்று மனத்திற சஞ்சல
ங்கொள்ளுருகையில் முன்னோ அநதணன நமமிடத்தில் அடைக
கலமாகக்கொடுத்த ஊன்றுகோலுள ஏதாவது இருக்கக்கூடுமெ
னக்கருதி அத்தண்டத்தைதெயுதித்துப்பிளநதனன். அவ்வாறுபிள
நதவுடன் அளவறற பொறகாச குவிந்து கிடத்தலைக்கண்டுகரி
பபுறறு தன்மனையாட்டியையழைத்துப் பாரொனக்காட்ட உட
னே அகதற்பிறகாசி நாயகனைநோக்கி அளவறற இநநிதிக குவை
கிடைத்தறகுக்காரணம் யாதெனக் கேட்டலும், அருசகன உ
ள்ளதெல்லாம் சொஸினன. அவையனைததுங் கேட்ட அம்மா
து கணவனைநோக்கி ஐயயோ அடைக்கலப்பொருள கவாநதிட
ல் கொடியபாவம், நரகமேகொடுக்கும், இப்பொருள் கொள்வ

தைப்பார்க்கிலும் சாவது மிகவும் நலம் கொடுத்தவர்வரது கேட்டகாலத்தில தலைகவிழந்து நிற்பது அழகோ? அழகிலலை, ஆதலால் இந்நிதி நமக்கோரா விஷம்போனறது இதை நினைக்கவுகூடாது, எனப்பற்பலவிதமான நீதிமொழி கூறுகின்றனள். அர்ச்சகன மனைவியுரைத்த மொழியொன்றுங் கொள்ளாமல் பணமென்றும் பிணமும் வாயைப்பிளக்குமென்ற பழமொழிப் படி அந்நிதியமனைத்தையும் செலவுசெய்யத்தொடங்கி ஓர் காசினாலு லீட்டுக்கும் விருந்தாகும் வேண்டும் உண்பபொருள்க ளெல்லாங்குறைவா நிரப்பினன். சிலபொருளான மேடைவீடு பணிவித்தனன். நினைத்ததெல்லாம் பெறலாயினன். தனமக்களமேனியெல்லாம் பொன்னுபரணங்களால் நிறைத்தனன். மனையாடடிக் குமபறபல நவரத்தினுபரணங்கள் ஆணிநதுகொள்ளுமபடி. கொடுக்க அமமாதும் கணவன் மொழி மறுத்தல் தகாதெனக் கருதி ததரித்துக்கொண்டனன்.

அப்பால் அர்ச்சகன் உண்பதெல்லாம் பாலாகவும், உடுப்பதெல்லாம் பொன்னிழைகோத்த வஸ்திரங்களாகவும், எண்ணுவதெல்லாம் பொருளாகவும், எழுதுவதெல்லாம் வாசிபெருக குமெழுத்தாகவும் ஆயினன். இஷ்டம்போலெல்லாம் நிறைவேறப்பெற்றனன். சபைநடுவில்வீற்றிருக்கும் பெருமை பெற்றனன் அளவற்ற ஆபரணங்களால் விளங்குவானாயினன். பொருளுள்ளவனாயே மதிக்குந் தன்மையுள்ளவனுமாயினன், அன்புமருளுமீகையும்ற்றவனும் சுற்றம் நட்பு கல்வி சததியம் ஞானம் தவம் குரு பரசிவம் மோகஷம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் செல்வமென்றே மதிப்பங்கித் தாமத குணத்தில மூழ்குவானாயினன். உலகத்தார் பரம்பரையோர் தொழிலவிட் டொழிந்தானென்று பழிப்பதற்கஞ்சி சுவாமி காசிப வரதர் பூசைமுறைமாத திரமவிடாமல் மனத்தனயினறி யனுதினமும் நடத்திவருவானாயினன். பொருளாசை மேலுமேலும் வளாவதினால அக்கோயிற பொருள்களிலும் சிறசில கவாநது கொண்டனன். ஆதிசைவன் இவ்வாறு நிகழுமையிலோர்நாள சுடுகீராடி விபூதியணிநது பல ஆபரணங்கள்பூண்டு எதிர்முகமாய வருபவர்களை ஏவலாளா பலர்முன் சென்று விலக்கப்பகல்வேஷதாரிமைப்போற கௌரவரத்துடன் சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துடசென்றனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் வருதலைப்பிரமோதன் பார்த்து இன்னுனென்று இனந்தெரியாது மயங்கினவனாகி பிறர்பாறகே.

ட்டந்திந்து அவன முனவந்த நின்று அவவருசககணேநாககி உன
மனைவி மககள யாவரும் சுகமோ, நான எவ்விடத்திறசென்று
ம் நீ என அநதநகத்தை விட்டு நீங்கவில்லை, அவ்வாறு நானு
ம உன உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கிலேன அன்றோ, நமமிருவருக்கும
உயிர் ஒன்றாயிருக்கப் பிரமனுடலிரண்டாக வீணே படைத்தான
ஆயினுமயவாரே வளாவதானே இவவுலகத்தில் நமமைப்போ
ல் நடப்புறவாக ளொருவ், மிலையன்றோ நான உன்னிடத்தில்
விடைபெற்றுப்பொருளையிற சென்று அகத்தியமுனிவரைத்தெரி
சித்து அவர்கொடுத்த விளக்கால் அவ்விடத்துப் பொருநையில்
மூழ்கிக் கவகையில் மூர்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கி நரை
திரை மூப்பினறி யெளவன புருஷனாக இப்பொருநையில் மூரு
தேன. அப்பொருநை நாயகி கொடுக்க வரம் பலபெற்றேன உ
டனே உனனைக்காணுமாவவினா இவ்விடத்தில் வந்த உனனைக்
கண்டு களிப்புறதேன. நான முன உன்னிடத்தில் அடைக்கலமா
கக்கொடுத்த என்னுயிராகுயிராகிய அவனுனறுகோலைத் தருவா
யாகவென்றன இவையனைத்த உடனே அருசககன பிரமோ
தனை நோக்கி அநதனா! உனக்கு எந்த ணா உன்பெயரென்ன இ
வருவந்த காரண மெனனை உன்னுடன் நட்புறறா யாவா இருந
லா எந்தலா, இவையெல்லாம் நன்றாய்க்கெளிந்ததானே பறபல
வாரத்தைகள் பேசாநின்றன, இவவுலகத்தையுங்கூடப்பூர்ட்ட
வல்லமையுள்ளவனே! நான உன முகத்தை யெககாலத்திற்கண்டே
ன விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவ்விழியையுங் கவா
ந்துகொள்வாய்போலும், உனனைப்போல ஒருவனா இதுவனாயா
ன கண்ட சிலலை, மசமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ அல்லது பித்
தமோ, பிறட்டமேலெகாண்ட அநியைநதானே, அல்லது மயமா
றுநெறாழிவையானே, அல்லது இருநிரசாலவந்தைக்காரனே
சிறுதபுருஷநீயா, வினாவிறசொல்லவாயாச என்னுடன்சிறே
கங்கொண்டாடும் அடைக்கலமாக ளுன்னுகோல் கொடுக்காநா
ம மலைமலைக்குச்சென்று அகத்தியர் கொடுத்த விளக்கினுற் கா
சிகுபுப்போனும் உடனே யிவருவந்நானும் நரைதிரை மூப்பி
ல்லாமறப்போனும் இவன சொல்லவெல்லாமன்றாயிருக்கிறது
நீ இவ்வுடனென்று சொன்னாய் என செலவத்தை விருமபி எனச
கோநரென்னு சொல்லி அப்பாலயானும் நீதானென்றே சொ
ல்லவாய்போற ரேனறுகிறது, நீயென்னசெய்வாய் இவவுலகத்தி
ற பசியுள்ளவர் அதுதீரும்பொருட்டு இதுவோ சொல்வாரா இந்

ஹமெதுவேஹுமோ அஹைச்சொல்வராகளனரோ, நீயெவ்விதவே மாறறல செயதாலும்சரி யான அகப்படமாட்டேன். என ஹுடைய ஏமாறறிலகப்பட்டவர் பலராவா கொல்லாவிதியிலாசி விலைகூறுகின்றாய் என னிடத்திலொன்றும் பலியாதென்றான்.

இவ்வாறு பாதகனாகிய ஆதிசைவன் புகன்ற தெல்லாங்கேட்டு பிரமோதன அடியயிறறிநீர்முளவிமயி வெதும்பி அந்தோ உடுத்தவத்திரமும் பாம்பாயக்கடிகுருமென்றறியாமறகெட்டேனென்று அகமிகவாட்டமுற்றவனாய் அருசககளை மோககி என அகண்மணிக்கொப்பான நடப்பனே! சற்று மறதியை நீக்கியோசி ததல்வேண்டும், முன்னாளில நீயும்நாணுமிக்கேயிலில்வையது நடப்புறேமன்றோ, உடனே உனவிட்டுக்கு நீயெனனை அழைத்துக்கொண்டுபோகவில்லையோ, உன்னுடையமனைவியையு மககையுங்கண்டு நானமகிழவில்லையோ, இந்நகரத்தாள்ளார் யாவரும் புகழ்நது பேரற்றும் வண்ணம் உயிரு முடம்புமபோல நடப்புறவவாழ்ந்தோமன்றோ, அனறியுமஎன்வரலாற்றை ததையுஞ்சொல்லியுன னிடத்திலென்னுயிரும் வாழவுமீதென்று ஓர் ஊனறகோலை அடைக்கலமாககொடுத்தேனென்றோ, உடனே உன்னிடத்தில் விடைபெற்றுப் பொதிக்கெனது அகத்தியமுனிவராற காசிக் குப்போயிடுகெழுநது நனாதிரா முப்பற்று யெளவன புருடனாயவிளங்கலுற்றனன், இதனாலுனகஞ்ச் சமிசயம் வந்த தெனனை ருபவித்தியாசத்தினால் எனபேரிற் சம்சயமிருக்குமானால் ஸடையுடை பாவனைகளாலுண்மை தெளிநதுகொள்ளா திருந்த லெனனே, இன்றிருநதுநாளையிலலாமற்போகும்செலவச்செருக்காலெனனை நீவெறுத்தலநீதியாரமோ, இனியாயினுமென்னுன்றுகோலைகொடுப்பாயாகவெனநனன். இவையெல்லாங் கேட்டவுதிசைவன் நம்முடனமுன் நடப்புறவஹும் அடைக்கலமாகஊன்றுகோலத்தவஹுமாகிய அப்பிரமோதனே இவனெனமனத்தாள் தெளிநதானுமினுமநட்பெனெறொப்புக்கொண்டாற பொருளனைந்தையுங்கொடுக்கநெரிடுமெனறும், முன்னுணர்ந்த சொறக ளெல்லாமவீனாருமெனறும், கருதிப்பிரமோதனைப்பார்த்துக் கோபித்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓஅநதனா! நீ ஆரண்மறையோன் நானாகமவேதியன் உனக்குமெனகடும் நட்புண்டாக யாதொரு காரணமுமில்லை. இனிமேலென்னிடத்திலேதாவது கேட்பாயானு ஹயிர்மாயுமபடியதைசெயவேன் பிழைத்திருக்க எண்ணமுண்டானு வெளியே

போவென்றலும, பிரமோதன் அடிவயிறறிற் படுகொனத தீயுள
 வெதுமயி மீண்டுமப்பாதகனை நோக்கிப் பொய்சொலிச்சாதி
 ததலழகலல அடைக்கலப்பொருள் கவர்ந்து சந்திரஞ்ஞாயிர் உள
 ளமட்டிம நரகத்திற்கிடநதுவருநதாதே, எவரும் நிறைநதுவிள
 றகும் கடவுளை மறைக்கவெவராலுமுடியாது அவுலொலாமறிவா
 ர், பொய்சொல்லவாழ்வார்குலமெவவிடத்திலுமிலை. மனசாட்
 சிகரு வினோதமாய நடக்கலாமா? அடைக்கலமாகப் பொருள்
 கொடுத்தநாள்திலை நிறகுமபொழுதே உன்னைக்கண்டவன்யா
 டென்று சொல்லுகிறாய், இப்பொழுதுஎன் அடிவயிறறில் முண
 டெளகின்ற தீக்கொழுந்தானது வீணையப்போகுமோ? சரப்பரா
 ககி விடாதோ? நிலையல்லாத செலவத்தவழியில்லாத வழியி
 லசம்பாத்தியனஞ்செய்தால் பழிபாவம் அபகோத்திஇவைகளைவிளை
 க்கும். நான் இவ்வளவு கெஞ்சுகக்கேட்டு முன்மன மிரங்கவில்லை
 யா, என்னுயித்தோழனையுன்னை வணங்குகின்றேன் என்றுபல
 வாறு கூறி அவவாதிசைவன் காலில்விழுநதுவணங்கிக் கிடந்த
 னன் இவ்வாறு வணங்குகக்கேட்டு பிரமோதனை ஒருசச்சகன்
 கோபித்துக்காலாறுதைத்தனன் பிரமோதனு மனம்பொருத்த
 முநது பொருள் கவரந்ததுமன்றி உடைக்கின்றனையாவென்றுஅதி
 கோபத்துடன் அப்பாதகனமார்விலுதைத்தனன். இருவருடைய
 ககலகஞ்செய்யத்தொடங்கினா அவவேளையி லங்கிருந்தபலா இ
 வாகளை விலக்கி உங்களுக்கு வழக்கேதுமுள்ளதாயின இவ்வூர்
 ஞாயசபைக்கணசெல்லுங்கன் இக்கோயிலிற கலகஞ்செய்வதாரீ
 தியிலீலையெனறனர், உடனே பிரமோதன ஆதிசைவனையிழுத்து
 க்கொண்டு ஞாயசபையையச்சாரந்து தன் வாலா தலைதையுமு
 ரைத்தனன். அவைமுனைதையுங்கட்டப் பைபேடாரா ஆதிசைவ
 னுரைத்தவைகையுங்கேட்டு, ஒருசச்சகனைபோக்கி கடைசியாய்
 உண்ணவும் உடுக்கவும்ல்லாமல் வருந்திய உனக்கு அளவற்றதிர
 வியம் பெறுதற்குக்காரணம யாதென்றுகேட்டலும அருச்சக
 ன்என் லவ்வினையின்வழிவந்ததென்றனர். சபையோராஅந்த ந
 ல்வினையும் எவவாறுபொருள்கொடுத்ததுஎன, அருச்சகன்வேறொ
 ன்றுஞ் சொல்லவழியற்றவனாய் வாய்முடிமொளனமாயினான். உ
 டனே சபையோரா இவ்வாதிசைவனே பொருள் கவர்ந்தவனெ
 ன்று நன்றாய்தெளிந்தவர்களாய் அவருச்சகனை நோக்கி நீ
 யே பொருள்கவர்ந்தாய்இவனே அப்பிரமோதனைன்பான்அடை
 க்கலப்பொருளை உடனே நீ கொடுத்தவிடு எனறனர். இவ்வாறு

சபையோர் கூறியவைகளைக்கேட்ட ஆதிசைவன் அவர்களைநோக்கிக் களவும்புரட்டிமன்னவம்சத்திலேகிடையாதென்றும் அடைக்கலப்பொருள் யான் கவரவில்லையென்றும், இவ்வாறு வேண்டுமானால் சுவாமி காசிபேச்சுரர் சன்னதியிற் பிரமாணஞ்செய்த தருகிறேனென்றுங் கூறினான். அதுகேட்ட சபையோர் அருச்சுனனேநாக்கி பிரமாணஞ்சொல்வது இலேசல்லவென்றும் கேவலமாயுள்ள பொருள் நிமித்தம் ரூலநாசஞ்செய்துகொள்வது சகாதென்றும் பலமுறை கூறியுங்கேளாமல் பிரமாணமேசொல்வேனெனத்தணிந்து ஆதிசைவன் சாதிப்பதாயினன். இதுகண்டபிரமோதனச்சபையோரானேநாக்கிப் பிரமாணஞ்சொல்லுதற்குரிபதினமடாதென, அவையோர் நானையத்தினமாகியசோமவாரம் தகவாரானைச்சொல்லித் தங்கடங்குள வீடுகளிற்சென்றனர். அருச்சுனனொருபடி சாதித்தோமெனக் களிப்புற்றுப் பூசைமுறை நடத்தச்சுவாமி காசிபேசர் ஜலயத்துட்சென்றான். பிரமோதன மாலைகடளடத்திப் பசிபாலும் பொருளிறுந்த அயரத்தாலுமிகவருகி ஓமணையின் வெளிப்புறத்திண்ணையிறுடநதான். மாலைகாலமும் நிலவுமபோய மையிருளெங்கும்பரந்தது.

இங்கு இவ்வாறாகப் பொய்ப்பிரமாணஞ்செய்யத் துணிந்த அருச்சுனன் அருந்தசாமம்வரைப் பூசைநடத்தி யாவரும் தங்க ள் தங்குளிடங்களுக்குச் சென்றதின்பின்னர் தனியே அவ்வாலயத்திலோரிடத்திலிருந்து யோசிக்கலாயினன். அந்தோ நாமென்னகாரியஞ்செய்கோம் சபையோர்முன் பிரமாணஞ்சொல்வதாய் வீறுதோன்றப்பேசினோமேஇக்கடவுள்முன்பொய்கூறின லநம்மைப்பொடிபாக்காமல் விடுவாரோ, இழிவான செல்வத்தின்பொருட்டு அருமை உடன சீவனைப்போகருதல் மிகவும் பரிதாபமே இனிமேலென்னசெய்வோம் இனிப்பிரமாணஞ்சொல்லமாட்டோமென்று கூறுவதும் அழகில்லையே இவ்வாபத்தினின்றுதப்பவேறுவழியுங்காணோமே நமமணையாட்டியுரைத்த புத்திமதியனைத்தையுங்கேளாமற்போனோமேஎன்று, பலவாறுஎண்ணியெண்ணிவிதனமுறுக்கடைசியாய், இக்கடவுளின்த மகாலிங்கத்திலில்லாமற்செய்வதே உபாயமெனக்கருதி ஓர்ஈழப்பத்திலு அக்கடவுளை ஆவாகித்து அடுத்தவடபுறத்திலு சாகோபசாகையாய் வளர்ந்து, கிற்றோமார்புனியமரத்தினடியிற் புதைத்துக்கோயில்வாயில்களனைத்தையும் அடைத்துப்பூட்டி ஒண்டிக்கள்வன்போலதன்வீட்டித்தென்றுருளியோதயமாவதையெதிர்பார்த்திருந்தான்.

ஆதிசைவன் செயதி இவ்வாறாக அங்கோர் தெருத் தின்
 னையிறகிடநதறற்கும் பிரமோதன் கனவில் சுவாமி காசிபேச
 ர் ஓர் அந்நணன் வடிவாய்த்தோன்றி அனபா பாதகனான அருச்
 சகன் சுவாமி காசிபேச்சுரனா ஓர் கடத்தில் ஆவாகித்து அடித்
 துறிற்கும் புளியமரதழியிற் புதைத்திருக்கின்றன, ஆகையால்
 அம்மரத்தைத்தழுவி நின்று அருச்சுனைப் பிரமாணஞ் சொ
 லலச்சொலவாயாக வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பிர
 மோதன விழித்தெழுநது தாங்கண்டது கனவுதானென்றும்இரு
 தெழுந்தருளியது சுவாமி காசிபேசுரர்தானென்றுந் தெளிந்து
 பரிதாபமுற்று சுவாமி மரகதாமபிகையுடன் திருப்பள்ளி மெத்
 தையிற கலநது களித்திருக்குமினபததை விட்டு அடியேன மன
 ததிலெழுந்தருளினீர்நான் செயத தெனனையோ யானொருபாதக
 ன் பிறக்கப் போவதாய இலிங்கத்திருவுருவினின் தும் நீங்கி ஓர்
 கடததுள்ளும் கீற்றிருகதமபடியாயிறதே என்னைப்போல் அப
 ராதஞ்செய்தவாகள் இவவுலகத்திலெனருமில்லை. கல்லும்முள்
 ளும் நிறைந்த காட்டுவழிபோன்ற அடியேன மனத்தி லெழுந்
 தருளிப் தேவரீர் பொறபாதங்கள்வாடிச்சிவநதனவோ, என்று
 பறபலபுகன்று தொழுதுகொண்டிருக்கையில் ஆதிசைவன் அந்
 தரங்கத்தில் நிறைந்திருக்கும் பெய் மயமான காரிருருக்கு அ
 னாசி உலகத்திற் பரவிய இருட்படலம் சூரியனுதிப்ப நீங்கிற்
 து. உடனே அருச்சகன் பிரமாணஞ் சொல்லப் பிரமோத
 னையழைத்ததும் அவன் சபையோருடன் சுவாமி காசிபேசர் ஆ
 லபதிறமசென்றான் அதுகேட்ட அந்நகரத்தார் யாவரும் அவ்
 விடத்தில்வந்து கூட்டமிட்டனர். அருச்சகன் பொருளையில்மூழ்
 கிப்பிரமாணஞ்சொல்லக் கோயிலுட்சென்று இலிங்கத்தைத்தழு
 விரினறனை. அதுகண்ட பிரமோதன ஆதிசைவனைச்சமீபத்தி
 லழைத்து நீஇநத மகரலிங்கத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ் சொல்
 வையேயானால் உனக்கனி இதுகண்டார்க்கும் கேடுவினையுமா
 தலால் அடிதது நிறகின்ற இப்புளியமரத்தைத்தழுவிப் பிரமாண
 ன்செபபுவாயாகவெ னறனை. அகையோரும் அப்படியே வந்
 புறுத்தினர். அருச்சகன் நாம இரவிறசெயத தீவினையனைத்துமி
 வர்கள் அறிந்தனர்போலு மென்று மனக்கலக்கமுற்று விதிவழி
 வருவது தவிராதெனத்தெளிந்து அவ்வாறே செயகிறேனெனத்
 துணிநது அப்புளியமரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு திரிபுரமனைத்து
 ஞ்சாமபராய்ப்போகும்படி எரித்தருளிய சிவபிரான்மேல் ஆனை

யிட்டதாய், நான் அடுத்து நிற்கின்ற இவ்வேதியனை நட்புறவில்லை, இவன்பாடுதான் மென்னிடத்திறதாவில்லை, முன்னொருவிருத்தவேதியன்கொடுத்தது ஒன்றுமில்லாத ஒருசொள்ளை மூலகிழ்கோல் இவைபொய்யாயின் தெய்வ மென்னை எரிக்கக்கடவது என்றுரைத்தனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் பெரப்பிரமாணமொழிந்த உடனே முன் சிவபெருமான் புன்னகையி லெழுந்து திரிபுரத்தைப் பொடிசெய்த அக்காலாக்கினியே மரத்துடன் ஆதிசைவனையுஞ்சேர்த்தெரிக்கலாயது. அப்பாதகனெரிநது சாம்பராகியும் அப்பெருந்தீ மேலுமேலும் விருத்தியடைந்து ஆகாயத்திற்கும் புவிக்குமோரளவாய்நின்றது. அதனால் உலகமெல்லாம் நடுநடுங்கின, அத்தீக்கொழுந்தினமேல் சிவபெருமான் பலமுகங்களுங்கரங்களுங்கொண்ட ஓர்பயங்கரமான வடிவுடன் தோன்றி உலகமெல்லாம் சம்காரஞ்செய்வான்போல் அச்சமுறுத்த லாடின்னர், அதுகண்ட பிரமன் முதலானதேவர்கள் யாவரும் என்ன செய்வோமென்று வருந்தலாயினர். திருமால் கிடுகிடுென்று நடுங்கி அச்சிவபிரான் சன்னிதியில் வெருதுரத்திற்கப்பால் நின்று அஞ்சலி பந்தனம்செயது அகமுருகி சர்வசக்தியுள்ள பராபரக்கடவுளாகிய தேவரீரே உலகங்களை யழிக்க நினைததாறதடுப்பவர்பாவொன்று, பற்பல புகழ்ந்துபோற்றலும் சிவபிரானகோபம் நீங்கி இடபாருடராய் மந்தகாசத்துடன் அப்புருடோத்தமமாயவனையருகிலழைத்து உனக்குவேண்டும் வரம் யாதென்ற ருளத்திருமால், சிவபிரானைவணங்கிக்கடவுளே உமமுடைய அடியவருள் யான் முதல்வனாகவேண்டும் உம்முடைய சன்னிதானத்தில் எக்காலத்தும் யான் தெரிசித்து வணங்கி நிற்கவேண்டும் தேவரும் யாழும் போற்றிசெய்ததால் திருப்போற்றிச்சுரர் என்ற ஓர் அபிதானமும் தாங்கள் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும் என ஐயன் அவை உணைத்தையும் கொடுத்தருளிப் பிரமோதனையழைத்து அன்பா உன்னுலே பொய்புகன்ற பாதகனை எரித்தோம் உன்செல்வமெல்லாம் அவுன்வீட்டில் புதைத்துவைத்திருக்கின்றனன் அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஓர் கன்னியைவிவாகஞ்செய்து இங்ககரிலேயேகீழேவிசிப்பாயாக, அன்றியும் உன்னால் எரித்தாட்கொண்டவொன்ற ஓர் பெயரும் யாம் பெற்றனம். வேண்டும்வரங்களும்கேட்பாயாக வென்றருளினர். உடனே பிரமோதன் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனாகி அப்பிரா

வைவணங்கி சுவாமி என்பொருட்டு சாம்பராய்த்தேவரீ ரொரித்த
ருளிய ஆதிசைவன் உயிர்பெற்றெழுவேண்டும் அடியேன்முடி
வில் உம்முடையபாதாரவிர்த்தத்தையடைய வேண்டும் என்றன
ன். இவைவனைத்துக்கேட்டருளிய சிவபிரான் அவ்வாறருளிய
வ்விடத்திலேயே மேறகுமுகமாயோசிவலிங்கத்திருவுருக்கொ
ண்டருளினர், அப்புருடோத்தமப்பெருமானும்பிரான்சன்னிதி
யிலேயே வணங்கிற்ப ராயினர்.

முனிவர்களே முன்னர் தீச்சுடர்மேல் விளங்கிய சிவபெ
ருமான்புருடோத்தமப்பெருமாள் புகழ்ந்துநின்றவிடம் அக்
கோயிலினமேல்பாலாகும். தெரிசனஞ் செயது நிற்குமிடம்
அக்கோயிலிற் சன்னிதியாகும். அப்பால்அந்தப் பிரமோதனைத்
தேவர்களும் முனிவர்களும் பற்பல புகழ்ந்து வரங்களுக்கித்த
வகடங்களிடவகளிற்சென்றனர். பொடியாய்க்கிடந்த ஆதிசை
வனும் பிரமோதன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படி உயிர்பெற்
றெழுந்து மானமொருபால் மனத்தைவருத்தப்பிரமோதன் மு
னவந்து, பொருளாசையால் நான் உன்னைமதியாமலிகழந்த என்
குற்ற மனைதையும் பொருத்தருளல் வேண்டுமென்று அவன்
பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்வீட்டுக்கழைத்துச்சென்றுவி
டி விளைநிலம் அணி புதைத்துவைத்திருந்த திரவியம் மற்றுமுள்
ளபொருள்களனைத்தையும் நல்கினன். பிரமோதன் விடி விளை
நிலமுதலானவைகளை அவ்வருச்சகனுக்களித்துப் பொன் னிதிக
ளைமாத்திரவகைக்கொண்டு அதிப்பாதி சிவபிரான் திருப்பணிக்
களித்து மற்றத்திரவியத்தால் ஓர் பெண்மணியை மணந்து இஸ்
றை வாழ்க்கையுற்று சுவாமி எரித்தாட்கொண்டவரைக் காலந்
தோறும் தெரிசிப்பதே ஒப்பற்ற விரதமெனக்கருதி ஒழுருவா
னாயினன்.

முனிவர்கான் இக்கதையை எழுதினவர்களும் பூசித்தவர்
களும்படனஞ் செய்தவர்களும் படனஞ்செயவிதவர்களும் அ
ன்புடன்கேட்டவர்களும் பிணி தீற்கு கவலை முதலானவைகளை
யணுகார் இப்பூமிக்கும் அவர்கள் அரசராகி வானவர்க்கும்மே
லான தலைமை பூண்டவராய் இன்பமெல்லாம் அனுபவித்து முடி
விற் சிவகதியும் பெறுவார்கள் என்று சூதமுனி கூறி யருளினார்
எரித்தாட்கொண்ட வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபராயடைந்த சருக்கம்.

பவமற நோற்றுரின்ற பண்ணவச் சூதன் மன்னைத்
தவமுயர் முனிவர் நோக்கிச் சாற்றிய வெரித்தாட் கொண்ட[ங்
சிவபிரான சரிதங்கேட்டோந் தெவிட்டாத வினபததாழந்தோ
கவர்தரு வினையு நீத்தோந் கண்ணுதற் காட்பட்டோமால். (க)
இன்னுமொன் றுள்பரற் கேட்டற் கியைந்தன மிமவானின்ற
கன்னிதன் பாகத்தார்க்குக் காசிபமுனிவனபூசை
முன்னரோ நடாத்துகின்ற, வென்றனை யன்றோன் முத்தி
நன்னிலை காறுமுள்ள கதையெலா நவில்தியென்றார். (உ)

உலகெலாஞ் சிவமாக்காண்பா ருணாத்தசொற் சூதன்கேளா
வலகிலாக் களிகொண் டெனற னையனமீர் கேணமினப்பாற
மலமெலாம் புகழுங்காசித் தடநகர் வசிப்போனுள்ளச்
சலமெலா மொழித்தோண் றன்பேர் சாறறுவர் சிவசர்மாவே. (ஈ)

சொல்லிய சிவசர்மாவுஞ் சூழ்தரு சீடரோடி
மல்லிய வுலகத்துள்ள மகிமைகூர் நீததம்வாசத்
தல்லியங் கொன்றை வேணி யனகனூராலயங்க
ணலவியலாடிப் போற்ற நானிலம் வலஞ்சூழ்காலை. (ஊ)

தொண்டைமா நாடிதாண்டிச் சோளமண்டலமுஞ்சூழ்ந்து
வண்டனி கூத்தற்செம்பொன் மாலையோர் மகளாங்கனனி
கொண்டதண் ணுட்டினுள்ள கோயில்களேத்திப்பின்னர்
மண்டலமளக்குந தென்றன் மலையமாமலையிறசென்றே (ஞ)

கலையமா முனிவன்பாத கமலங்கள் சிரமேற் சூடிச்
சிவதின மாக்கண் வைகித் தெய்வதப்பொருளையாறறி
னிலகியதுறைகளாடி யினர்செறி களவினிழ
வலகெலா மீன்றான்பாகத் தொருவனை வணங்கியாங்கே. (க)

பல்பக லிருநது பின்னர் கெல்லிமா வுனத்தின் பாகநகர்
மல்கிய கருணையெங்கள் வரதர்க்கா கமத்திற்பூசை
யலகலி லாறறு கிற்போன காசிப வபிதானந்தோ
னொல்கலில் தவத்தி னிற்போ னொவருன்வாழ் கின்றனென்ன,

பற்பல ருணர்ப்பவாங்கு படர்தரச்சிவசர்மாவுங்
கற்பவருடனெழுந்து கனகமு முத்துஞ்சித்திப்

பொற்பமா பொருளுமேய புண்ணிபத்துறைரோடி
யற்பொடா மலகச்சூழ லருந்தவன சாலே புக்கான. (அ)

தவஞ்செயுங் காசிபனரூள் தாழ்தலுமுனிவ னேனாக்கி
யுவந்தெழுந் தினிமை கூறி யுறறவா னுரைத்தியெனன்
சிவந்திகழ முனியநினைத தேசிக னெனயான் கொண்டேன்
பவம்படா தருட்கண சற்றே பார்த்தெனைக காத்தி பெனரூன்.

என்றலு முனிவன கேட்டிங் செய்கின் யாதலாலே
கனறிப பவங்களுல்லாங் கடந்தனை யித்தலம்போன்
மனறலேழ நீத்தமேபோன் மறறெனிர மூர்த்தியேபோற
அனறிப திராகுழ வைப்பிற சொல்லுதற கியையாலெனீரூன் ( )

காசிப னுரைத்தல கேட்டிக் காதலகா சிவசர்மாவு
மாசிலா வவைகளுல்லா மடியனுக்கருடி. டென்ன
வாசிசேர் தலத்திறகேற்று மகிமைகளுரைத்தேழாகப்
பேசுந்தவகள் காட்டிப் பெருமையும் பேசவானுல (கக)

திவகிளு லரசோனோ சிறையிப் பறவையாகி
வீரகுயர் தாடகநேவி யெழுந்தருள் ஈரநது நாளும்
பாங்குற நிறகினரூளாற பகாதருந தேவிதீர்த்த
மாவகதின் மூழ்கவென்னசகீடோ டாடினாஸல்! (கஉ)

மற்றதோ ரரசனயாகம் வரநதி யழிப்பவீங்கு
பெற்றிடப் புரிந்ததான பீடுசேர் சாலா தீர்த்தத்
தற்றதோர் பெருமை யாவ ருரைப்பவர் மூழ்கவென்னச்
சுற்றியகீடோடு தோய்ந்தனன குணபாற் சென்றார் (கங)

இவனுள் தொருவனறிப மேறதுகை யுடனமூப் பின்றி
யுவமையி லோருவாவா யுறறெழுந்தகிளு லிந்த
வவனியோர் தீபதீர்த்த மாமெனப் புகழுவா னெனப்
பவமறக் கற்பாரோடு படிந்தன னப்பாற் சென்றார். (கச)

எனமனை யதிதி யென்பா லித்திரன் வாகைருட
வன்மையாந் தவனகள் செய்து வரம்பல பெற்றாள்யானு
நனமைகள் பெற்றே னென்பேர் நவிலுமிந்நீ ததமென்னத்
தொன்மைசேர் கீடோடு தோய்ந்தனன் றென்பா லுற்றார். (கடு)

பழுதிலா தலகங்காத்தபடர்புழு மேனியேந்தன்
முழுதலு மாற்றயர்ந்த முழுப்பொலன் மேனியானுன்

உருர் சிவசர்மா காசிபனாயடைந்த சருக்கம்.

மழுவலான சடிஸீத்த மாம்புழு மாறி நீத்தந்
தொழுதிவண் டாழ்சுவென்ன மூழ்கினன குழலோடு (கக)

சித்திரன் குயிலாய் மேனாட் சென்றிதின் மூழ்கியெங்க
ளத்தனைப் பணிந்து தேவனாயின னூங்கிதனபேர்
குத்திர வினைகண்க்குங் கோகில தீர்த்தமெனனப்
பத்தியா யெவருமாகு படிந்தனர் கூடபாற் செனறார். (கஎ)

கங்கையோ டெழுனை மற்றைக் கலைமகளெனுமநீத்த
யிந்ருமக் குண்டமாக வெழுந்ததோ ராரசர்க்கெனன
வங்கதின் மூழ்கியாரு மருள்புரு டோத்த மப்பேர்
செங்கவிமா றனியிற்சென்றார் காசிபன் மீணநிஞ் செப்பும். (க)

சரதமே யென்னப் பொய்மை சாற்றிய பதகன்றியா
லெரிபடப் புரிந்தார்கோப மினிதுநீங்கிடக்கை கூப்பி
விரிதாப் புகழத மாயோன் மேயினன வணங்க வென்ன
வரியரி யென்று போற்றி யததனார் கோயில் புக்கார். (கசு)

செவ்விய சிவசாமாயான் செயதமா மகத்தின்மேய
நவ்வியங்கரத்துப் பெம்மா னறுமலர்ப்பதங்கள் போற்ற
வெவ்விய வினைக டர்ந்து வியனகதி பெறுவாரென்னப்
பவ்வனேர் டீடலோடு பணிந்தனன் வடபாறுற்றார். (உ௦)

மூன்னோர் பொய்சொன்னான மூளெரி மடுப்பச்செய்த
தன்னிகரொரித்தாட்கொண்ட சங்கர மூர்த்திகாண்டி (சு)
பொன்னடிவணங்கில் வேண்டும் பொருளெலாமணிப்பொன்னச்
சன்னிதி யெவரும் போற்றித் தாழ்ந்தனர் கனிப்புறறரால். (உக)

விளங்குமா லபத்திலுள்ள மீனாட்சி சுந்தரோசர்
வளங்கெழு மூர்த்தியெல்லாம வகைவகை முனிவன் கூறி
யுளங்கனித் தினிதுபோற்றி யருகிய சிவசர்மாவைத்
தளந்திகழ துவச்சாலைக்குட் டகவுடனழைத்துச் சென்றான். ()

சென்றகா சிபனார் பாதஞ் சிவசர்மா வணங்கிப்போற்றி
நின் துமா னிடராய் வந்தோர் நிரந்தரம் புரிதல் வேண்டு
நன்றுசேர் கருமமெல்லா நவில்கெனப் புலன்களெல்லாம்
வென்றவன் முறையா லெல்லாம் விரிதர வினம்பல்செய்தான்.

சிவசர்மா காசிபனாயடைந்தசருக்கம்முற்றிற்று.

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபராயடைந்த சநுக்க வசனச்சுருக்கம்.

பந்தபாசமறத் தவஞ்செய்து சிறந்த பண்ணவனாகிய குமுனிவ ருரைத்தருளிய எரித்தாட்கொண்டார் திவ்விய சரித்திர மனைதையுங்கேட்டு ஆரந்த சாகரத்தில் முழுகிய கைமிசவன த்து முனிவர்கள் யாவரும் மீண்டும் அச்சுதமுனிவரை நோக்கி முன்னரோ ஸவாமி காசிபேச்சுரகாக் காசிபமுனிவர் பூசைசெய்து வருகின்றனர் என்றீர், அம்முனிவர் முத்தியடைந்தது வரையுள்ள கதைக ளனைத்தையும் உரைத்தருளவேண்டிமெனச் சூத முனிவர் கூறுவா ராயினர்.

முனிவர்களே ஸவாமி காசிபேச்சுரகாக் காசிபமுனிவர் பூசைசெய்து வருகின்ற நாளில் புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய காசி மா நகரில் வசிக்கின்றவனும் பற்றற்றவனுமாகிய சிவசர்மாவென்னுமோர் அந்தணன் அளவற்ற சீடர்களுடன் பூலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களைத்தினும் நீராடிச் சிவாலயந்தோறுந்தெரிசனைசெய்யக்கருதிப்பூவலஞ்சூழ்ந்து அநேக நாடு நகரங்கள் கடந்து கடைசியாய்ப் பாண்டி நாட்டில்வந்து பொதிகையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெரிசனஞ் செய்து இந்திரகிலைத்தலமாகிய பாவனசுமென்னுந்தலத்தில் வந்து ஸ்ரீ லோகாநம்பிகை சமேதராய் விளங்காரின்ற ஸவாமி பாபவிராசேஸ்வரரைவணங்கித்ததித்து வசித்துவருகையில் நெல்லிவனத்திற் தவத்திற் சிறந்த காசிபொன்ற வேர் முனிவர் சிலபிரானுவப்பக் கைங்கரியஞ்செய்து வருகின்றனொன்று பல முனிவர்களாற கேளவிபுற்றுச் சீடருடன் அந்நதி விருககாகனிலுமுள்ள தீர்த்தகனில் விதிப்படி நீராடி சிவாலயங்க ளனைத்தையும் போற்றி செய்து ஆமலக வனத்தில் வந்து காசிபமுனிவர் ஜச்சிராமத்திற் புருந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மம்முனிவரை வணங்கி நின்றனன். காசிபர் நிஷ்டையிலீகவி வணங்கிநிறகின்ற சிவசர்மாவையுபசரித்து வந்தகாரியமேதெனத், தங்களை ஆசிரியனாகக் கொள்ளவந்தேனென்று சிவசர்மா கூற இருவருங்கனிப்புற்றவராய் வாழுகையில் காசிபர் அம்பைத்தல மகிமை முழுவதுஞ்சிவசர்மாவுக்குரைத்து, அவ்விடத்திலுள்ள ஏழுவகைத்தீர்த்தங்களை புன் காண்பித்து முழுகச்செய்து ஸவாமி காசிபேசர் எரித்தாட்கொண்டவர் ஸ்ரீ யீனாட்சி அந்தரோசர் புருடோத்தமப்பெருமா

உஞ் 'சிவசர்மா முத்திபெற்றசருக்கம்.'

ள் ளுடைய கடவுளா தெரிசனையுஞ் செயவிததுச் சரிததிரங்க ளனையதையு முறைத்துத் தான்வசிக்கும் பன்னசாலைக்கு ளைழ த்துவரலுமசிவசாமா காசிபா வணங்கி முனிபுங்கவரோ! உலக கத்தில் மனிதராயப்பிறந்தோர் நானோறு மனுட்டித்துவரவே ண்டி முறைமைகளையுமு அருளிச்செய்யவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கக் காசிபா அவைகளையெல்லாம் முறைப்படி கூறி யருளினா.

சிவசாமா காசிபாபாபை நத சருக்கவசனகருக்க முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்

செயிர் விண்ட மாதவர்க்கோர் சிரோமணியான காசிபனு ள் சிவசர்மாவு, முயிரொன்று யுடலிரண்டர யாமலக வனத் திடத்தி லுவந்து வாழ்நாட், கயிலொன்று பொருநையுள து றைகளெலா நீராடிக் காசி செலவான், செயலொன்று சிவச ராமா காசிபாதான முடிசூடிச்செயினான். (க)

அன்னவனறன மொழிகேட்டுக காசிபனும் விடையளிப்ப வடித்தாரோடி, தன்னிகரும் பொருநையிலே நீராடிக் சூயிலே சர் தாளகளுக்குடி, வனனிவடி வாயொளிநு மெரித்தாட்கொள வள்ளறனை மரகதப்பெண, கன்னிதனைத் திருமாலக் கண்ணா ப்பருகியொரு கருத்திட் கொண்டான. (உ)

போத்தபத முன்னிர்ப்பப் பெரிதமனம் பின்னிர்ப்பப்பின் பாற சீடர், சீர்த்திசொலி வரப்பொருநையிருகையி னீத்தமெ லா சிறப்பினாடி, யார்த்திபெற வாலையகள பலபோறதிக் கரி சாத்த வாதிலுல, மூர்த்தியிரு தாளவணங்கித் தலவாச மிருநது தவ முறையிறசெய்தே. (ங)

வானவர்கோன் மருதாங்கி நிழலளிப்ப வீற்றிருக்கும் வரத னாதந் தேனமரும் பதமலரோ சென்னிமிசை யணிமலராய்ச் செ யது மேலா, ஞானமுறச சிலதினமுற் றப்புறத்து நீத்தமெலா நானஞ்செயது. மீனமுறுஞ்சங்கமத்து நீராடி வடதிசைக்கண மீண்டானாங்கி. (ச)

தெனமதுரை காளத்தி முதலான தலங்களெலாந் தெரிசி ன்ந்தேத்தி, கன்மவினை தவிழ்த்தானாங் கங்கையிலே நீராடிக்

கலைவாழ்வைப், பொன்மயமாம் வில்லிதலை விசுவேச நாய
களைப் புகழ்நது போற்றி, நன்மையுற் சிலதினமாவ இருந்த
தென்பின் பிரயாகை நண்ணியப்பால். (டு)

மேலான பிரமகபா லத்தலம்போ புலகமெலாம் வெறுத்
தானுசி, மாலான வர்க்கரிய வெருபரமன் சேவடியின் மன
கலப்பச், சாலான டிட்டையிலே பலகால மிருந்துசிவ பத
வி சார்நதான், தோலாத டிட்டையிலே சீடொலா மாங்காங்
கு அலங்கிருரால். (க)

முடியாத வைராக்ஷ டிட்டையினுற் சிவசர்மா முத்தியெய்
த, கடியாருஞ் சரிதமிழைத் கேட்டாருங் கைகூறிக் காண்பா
னென, நெடிதான மறைகளெலா நனிதேர்ந்த சூதமுனி நிக
ழ்த்தக்கேட்டு, வடியாத கனிப்பினராய் முனிவொலாம் வணக்
கமொடு வகுப்பதானார். (எ)

வேறு.

திருத்தமா முதத்சார்நத தெய்வதச் சிவசர்மாவின்
சரித்திரங் கேட்டு வந்தோந் தமிழ்முனி பொதியின்மேவி
யிருத்தன னென்று யெங்குனெம்பிரான் மணத்தின்காட்சி
யருத்தியிற் கண்டுகொண்டா னருங்கவென் றிடவஞ்சூதன் (அ)

வேதமா தவத்திர் நன்று விளம்பினிர் முன்னோர் வேந்த
னாதிநாட் காசிபேசர்க் கணிதிரு விழாநடாத்தும்
போதினா மெட்டா நானிற் புங்கவன் சூதமுனிக்ஞச்
சோதிசேர் மணத்தின் காட்சி தந்தன னென்று சொற்றான். (க)

சொற்றது கேட்டு மற்றைத் துய்தவொல்லா மீண்டு
நற்றவச் சூதசொன்ன நறுவிழா வதனின்மேனாட்
கற்றவர் புகழ்மந்தக் கலையமா முனிவன் காட்சி
பெற்றது விரிக்கவென்னைச் சூதமா முனிவன் பேசும். [ஐ]

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கவசனச் சருக்கம்
முனிவர்களே! அப்பாந் காசிபருஞ் சிவசர்மாவும் உயிரு

உக௦ சிவசர்மா முத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்.

முடம்பும்போல அன்னியோன்னியமாய் அந்த ஆமலக வனத்தி
ல் வாழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் சிவசர்மா காசிமா நகரஞ்செல்
லரினைந்து காசிபமுனிவரை வணங்கி விடைபெற்றுப் பொரு
டைமா நதியிலிருக்கையிலுமுள்ள தீர்த்தங்கனி ன மூழகிச் சிவா
லயங்கடோறுந் தெரிசனஞ்செய்து யானையைக்காத்தருளிய ஸ்ரீ
ஆதிமூலப்பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலதின மவவிடத்
தில்வசித்துத்திருப்படைமருதுருக்குச்சென்று ஸ்ரீபுடாச்சுனே
சுரரைத் தெரிசித்துத்தலவாசமாய்ச்சிலதினம்வாழ்ந்துசங்கமுத
ம்வரைநீராடி மதுரை காளத்தி முதலான தலங்களிற்சேவித்து
க்காசிமா நகர் சென்று சுவாமி விசுவேசபபெருமானை வணங்கி
'ச்சிலதின மவவிடத்திலும் வாசஞ்செய்து உலகப்பற்றுத் தொ
டுவகிழ் சித்தவிறுத்தி புடையரூயப் பிரயாகையிற்சென்று சிவ
பிரான் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்துஆகார நித்திரையிலலா
மல் வாங்காத வைராக்கியமுடன் அளவறற காலம் நிஷ்டையி
லிருந்து கடைசியாய்ச் சிவகதி சார்ந்தனன். மறறைச சீடாக
ளும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவமபுரிவாரா
யினா.

முனிவர்கள்! இச்சிவசர்மாவின் சரிதங்கேட்டவரும் சி
வகதிபெற்றுய்வார்கள் என்று சூதமுனியுரைத்தது கேட்டு மற
றைய முனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய்
அப்புராண முனிவனை வணங்கிச் சிவசர்மாவின் புண்ணிய சரித்
திரங்களைநீதையுங்கேட்டு மகிழ்ந்தோம் முன் அகந்தியமுனி
வர் பொடியாசஸத்திற் கெழுந்தருளிநா எனறனை அமமுனிவனு
க்குச்சிவபிரான்திருமணக்கோலக்காட்சி பெவவிடத்தி ஸ்ருளிச
செய்தனனொன்ச் சூதமுனி சுவாமி காசிபேசா கொண்டருளும்
'எட்டார் திருவிழாவிற காட்சி கொடுத்தனர் என்று கூறலும்
முனிவர்கள் யாவரும் அப்பிரான அகந்தியமுனிவருக்கு மணக
கோலக்காட்டிய புனித சரித்திரம் சொல்லியருளவேண்டு மெ
னச்சூதமுனி மேற்கூறுவாராயினர்.

சிவசர்மா முத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது

அகத்திய முனிவருக்குக்காட்சியளித்த சருக்கம்.

ஆகம முறைமையெல்லாங் காசிப னுளா முன்றோ
யாகஞ்செய வசுமனப்பே ரரசர்கோன் மரகதப்பெண்
பாகமா ருயிலேசர்க்குப் பங்குனித் திங்கடன்னில
மாகமா ரும்ப ரிம்பா மகிழ்ந்திட விழாச்செயகாலை. (க)

எழுதினத் தடிமை கொண்டா ரிதையாம்ப ரத்துஞ்சொன்ன
கெழுமணி வெளியிடத்துங் கிங்கினிப் பதமொன லானறி
வழுவுற நடனஞ்செய்யும் வரதனாரிரண்டு காலந
தழுவுமந நகரஞ்சூழ்ந்து தளியெழுந தருளா நினரார், (உ)

எட்டாநா னெங்கனைய லிலங்குபைங் கோலங்கொண்டு
மட்டாருங் குழலிபாக மருவிடப் பவனி கொள்வான்
கட்டாருந் தபனமாதி கனவபி டேகங் கொண்டு
பட்டாரு மலருமற்றைப் பணிகளு மணிசெய தப்பால். (ஈ)

அடியவ ரரிதினலகு மழுதெலாங் களிப்பிற் கொண்டு
முடிவிலா வாத்தியங்கண் முதுமறை முழக்கஞ்செய்ய
மடுவிலாத னுபதீப வரிசைநற காட்சியெல்லாம
படிவரோ டெவருங்காணப் பராபரன கொலுவிலைவகி. (ச)

பவகாமீ யங்களைன்ற பற்றரும் படிவர் வேண்டச்
சிவகாமீ யமமையோர்பாற் நிகழ்தரத் திருநடஞ்செ
யுவமான மறற காட்சி யுலகெலாங் காணவெண்ணீர்
நவமான விமரணமீதி னாயகன் வீற்றிருந்தே. (ரு)

ஆரண மாகமங்க ளணிபெறு முழுவம் வெள்ளை
வாரணம் வீணைவேதன வானவ ரிம்பர் நாகா
நாரண லிபாகள் கூறு நாமகீதகக ளார்ப்பத்
தோரண வீதிதோறுஞ் சூழநிடைந செழுந்தான மாதோ. (ரூ)

இங்கிவை யாகமுனனா ளிமாசல மகளை வேட்டுஞ்
சங்கரனேவலாலே தமிழவரை சார்ந்தயோகி
யங்குவந்துனக்கு யாமே யருண்மணக்காட்சி யினபம்
பொங்கிடத் தருதுமெனருர் போநதில ரினனுமெனறே. (எ]

ஆவியுந் துடிக்கொந்தா னையனே யந்நாளினரு
போவெனப் புனருய நீகொள புதுமணக்காட்சி தனனைப்

2௧௨ அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்.

பாவிநான பார்க்கலாகா தென்றவோர் பான்மைதானே
சாவதா முயிர்சுமந்து தரித்தன நின்னுந்தானே. (௮)

மைக்கட்டி யனையநெஞ்சைப் புலன்செலும் வழியிற் போக்கிப்
பொயக்கட்டி யனையமாதர் பொலம்புவி நாடித் தீமே
னையக்கட்டி யனைய நானு நெக்குரு கினனோவையா
கைக்கெட்டி வாயக்கெட்டாது கடந்ததுன மணத்தின் காட்சி.

கண்ணுதா லுண்ணைக்காணுக் கண்களும் வாழ்த்தா வரையும்
வண்ணரீள் புகழ்கேளாத செவிகளும் வணங்காக்கையு
முண்ணிகழ் னாருகா நெஞ்சு முற்றவர் தம்மை நீரூழ்
மண்ணிலஞ் சுமத்த லந்தோ வம்பினும் வம்பே யனறே. (௧௦)

சந்திரப் பிறைவினங்கு சடிலமுங் கருணைபூத்த
சுந்தர வதன மைந்தூர தோகையோர் புறமும்பாச
பந்தனை யறுத்தாட் கொள்ளும் பதங்களு நோக்கி நோக்கிச்
சுந்தனை களிக்கப்பெற்றா சென்மமே சென்மமன்றே. (௧௧)

கோடானு கோடியான பிறப்பெலாங் குறிப்பொனருகி
வாடாத தவங்களுளும் வளர்ப்பவ ரப்பாலீண்டு
பீடாரும் புனிதராகப் பிறந்தவ ரவனோ கண்ணுற
றோடாரு மொருவன றன்னை நோக்கினா சுகித்து வாழ்வார்.

ஆதலா லிஃதொன்றில்லை காவதொன்றில்லை யென்ன
வேதமா முனிவனுள்ளம் வெதும்பின னினிமேலீண்டு
நாதனார் மணக்கோலத்தை நாடிடா திருக்கேனென்ன
மூதெரி மூட்டிநாப்பன் ஞாவாத தவத்தி னின்றான். (௧௩)

வேறு.

மலமறு தமிழ்முனி மாதவ மின்னச்
சிலதினம் புரிதலுந் தெரிநது கொன்றையார்
வீலமலி சடையினன் விரைந்து சென்றனன்
சலமறு முனிவரன் மனத்திற் சார்ந்தனன். (௧௪)

அனபகே ணின்றவத் தகழிழ்ந்தன
முன்புனக் களித்தது முடிப்பவந்தனம்
(பான்பவி லம்பையிற பூமிகாவல
னினபொடி திருவிழா வியற்று கின்றனன். (௧௫)

ஆங்கு காணிய வமரர் மாதவர்
பூவகமலத்தவன் புனிரிமேனிய

னோங்கிய திரிபுவ னத்து முறமுனோரா
தாங்கிய கனிப்புட லுவகுச சாராதனா. (4௬)

ரிய காதலின மகிழ்நது யாங்கொளாத
திருவிழா பறபலர் செயய நினறனா
பெருவிழா விதற்கிணை பேசற நிலைமாத
கருவிழி படைத்தவா காணுவ காட்சியே, (௪௭)

எண்டினத் திருவிழா வின்று யாமுமை
யண்டையிற களிநீதிட வாவணநதொறுந
கண்டவர் வினைகெடக் காட்சி நல்குதந்
தொண்டநீ துணையுடன குழசசெனறிடின். (௪௮)

நீடுநம் மணத்தொடு நித்தககாட்சியும்
பீடுறக் கண்டுநற பேறு மெயதுவை
வாடலென செலலென வகுத்தொர நீளசிலை
யாடகப பொறையின் எனகநரநனன (௪௯)

கரந்தலும் விழித்தனன கடிய மாதவத
திரத்தினி னீறுகினன சிவபிரானசெய
லுரத்தினி லுளறின் னுணாவின் மாமுனி
சிரத்தினிற் கரத்துணை முகிழ்ததுச் சோததினன. (50)

பற்பல புகழ்ந்தனன் பணிநது போற்றினன
தற்பர வெனக்குநின் காட்சி தநதிட
வறபொடங் கழைத்தனை யகிலத தெனறுனை
பொற்புள ரிலொனப் புகன்று துள்ளினான். (௨௧)

சீடரு மறறுள கவத்தின செல்வரு
மேடணி குழலியு மெவரும பின்செலக்
கூடமுங் குன்றமுந் கடநது கோலமாப
பீடியர் சிங்கையிற பெயாந்து செனறனன. (௨௨)

வாத்தியத தொனிகளும் வணங்குந்தேவாசொற
ரோத்திரத் தொனிகளுஞ் சோததிரம்புகக்
காததிர முழுவதும புளகககருசகம்
போர்த்தனன் குழாத்தொடு விலாந்து பேர்யினான்.)

தன்னக முன்செலச் சடலம் பின்செல
வன்னதி நிழலென வடிததுச் சீடருமீ

௨௩௪ அகத்தியாருக்குக் காட்சியளித்தசருக்கம்.

பன்னியு முனிவரும் ப டாந்து மனசெலக்
கண்ணலம் வழி பல கடக்க லாவினன். (௮௪)

அள்ளிமே லினபகீ ரம்ப கந்தர
வுள்ளமே லெமிரர னுருவ மூனறுறப்
டள்ளமே நாடிமேற பநநது செலதுமோர
வெள்ளமே போனறன சமபை மேயினா. (௨௬)
வேறு.

கற்பாரு மாதவருங் கற்பினுக்கோ ரரசாங்க கமழகினுரு
மற்பாரத் தொடர்ந்துவரக் குறியபெருந் தமிழுனிவ னமபை
மேயிப, பொற்பாருங் கடைநகரு நடுநகருங் கடந்தமணி பு
ணைநதமாட, மெற்பாடு தனைப்பெரினும் பகல்விரிக்கு முதனக
ரத் தினிது வந்தான். (௨௭)

தாமநிறை தோரணமுந தீங்கரும்புங் கணிக்கதவித தாழும்
வாசத, தாமமெலாம் நிறைகினற தெக்கணமா வீதிதனிற சா
ரமாலவேத, நேமமுது முனிவ ரெல்லாங் கரங்குவிந்து வா
ழத்தெடுபய விமவா னீனற, கரமவல்லி படாசிவமாவ் கற்ப
கத்தைப் புட்கமேற களிப்பக்கண்டான். (௨௮)

குதிகொண்டான சநிதியிற சென்றிருகை சிரமீது ருவி
த்துக்கொண்டா, னதிகொண்ட வெள்ளமென வருமினபக க
ண்ணீரா னனைந்து கொண்டான், விதிகொண்ட நயமவியந்தா
ன் மூனறுமுறை வலஞ்சூழ்ந்து வியந்து போற்றி, நிதிகொண்
ட வாதுரனபோன மதிகண்ட வாரிதிபோற சளித்து நினறான்.

விண்ணுரு மீமாலயமும் விளங்குமணிப் பநதருழி விரிந்து
நின்ற, வெண்ணுத வுயிர்த்தொகையு மெமபெருமான் பிராட
டிகர மினிது பற்றிப, பண்ணுருங் கொலுவிருந்தவ கருளசுரர்
தகாட்சிகளுந் பரமயோகி, கண்ணுர வந்தவிமா நத்திடத்திற
கண்டினபக் கடலுளாழந்தான். (௨௯)

நினைவார்தந் நினைவிடத்தி னினைந்தபடி நின்றருளு நிமல
மூர்த்தி, தனையாருங் குறுமுனிக்குத் திருமணத்தின காட்சியெ
லாதநது போற்ற, வினையாவுந் துடைத்தருளுந் திருநடனத்
திருவுருவம் வினங்கக் காட்ட, மனையாரு முனிவருடன தமிழ
முனியச சபேசாதிரு வடிவங்கண்டான். (௩௦)

கொனறைமதி நதியுரு கொக்கிறகு நெருங்குசடை குறு

ங்கக கண்டா, னன்றருளு நயனமுடன மறைநவிலு திருவா
யினலமுங்கண்டான, வெனறிமழு முழவினமு மபினயமு ம
ருவுசரம விளங்கக்கண்டான, மன்றலங்கு விளமெனபோட
ரவுசிர முதலணி கொள் மார்பங்கண்டான். (௩௧)

உழுவைதரு முடைகண்டா னுரகவரை ஞாணதினமே லொ
ளிரக்கண்டான், வழுவினமறை யொருநான்கு மறியாத பதம
லாகண் மகிழ்ந்து கண்டான, விழுதுவிடு திருநீற்றின முழகக
ணிரது விளங்குதிருமேனி கண்டான, ரெழுது தொழு துறுகி
ன்ற வானநதப பெருங்கடற்கோர் துறைகாணுதான். (௩௨)

பூவாரு நான்முகனு நாரணனு மறியாத புனிதவென்றுந,
தேவாரு மொருகோடி மறைப்புலவர் தேடிவைத்த திருவேயெ
ன்றுந, காவாரும பொதிகையிலவர் தழைத்தெனையாட்கொ
ண்ட கரும்பே யென்று, நாவாரப்பலதுதித்துப் பரவசமுற்ற
டிககமல நயநது நினருன். (௩௩)

நினருன்மே லருட்கடைககண் சிறிதளித்தவ கருகழைந்து
நித்தநாதன், பொன்றாத தமிழமுனிவ வுனக்குரைத்த படிநம
து புதுமணத்தி, னன்றான் காட்சியொடு நடனமிடு காட்சியே
லா நல்கல செயதோ, மினருனி வேண்டுவர மளித்தருளவோ
ங் கேட்டியென விசைத்தானெனதை, (௩௪)

ஐயனருண் மொழிகேட்ட முனிமகிழ்ந்து மீட்டுமவ னலா
த்தாள்போற்றிச், செய்யவனை நினனருளாற பெறுதன வொ
ளநிலையெனினுஞ் செபபுகுனதேன், வையமெலாம் புகழிந்த வ
மபையிலே யாண்டிதொறும் வருமிநநாளி, லுயயவன தருட்
காட்சி தந்தருளவேணி மெனரு னுணர்வின மிககான். (௩௫)

மகத்துவஞ்சோ குறண்முனிவ னுரைத்ததுகேட் டகிலேச
ன் மகிழ்ந்து நோக்கி, யகத்தியநீ கேட்டவர மஃதளித்தோம்
வேறுசில வருளவோங் கேட்டி, சகத்திலுளோ ரென்காட்சி
நீபெறுவகா லுன்காட்சி தனைக்கண்டாலு, மிகத்தினொடு பா
த்திலுறு நலமனைத்து மினிதெயவ ரிசைத்தா மன்னோ. (௩௬)

திருமணத்தின் காட்சியொடு திருநடனக காட்சியிங்கு சி
றப்பநிற்குச், கருணையொடுதந்தளித்தோ மனபாநீ யினிப்பொ
திகைக காணஞ்செனதே, யருமணஞ்சோ தமிழ்மொழியை வள

உகக ஆகத்தியருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்.

ரத்தினிது வாழதியென வருளச்சிந்தை, புருகிமுனிவரன்பிரித
ற கொன்றது மனவருத்த முறறுளேனும். (௯௭)

பரமனருட் பணிபெரிதென் றுளங்கொண்டான் பதமலரி
ற் பணிந்து கொண்டா, னிருகியியு மொருமனமு மப்பெருமா
ன நிருவடிக்கே யெய்த வைத்தான, சுரர்முதலோர புகழந்
துமலா சொரிந்திடத்தென் மலையமலைச் சூழ ளேக்கிந், திரு
முனிவர் தனைச்சூழக ருறுமுனிவன மேலாறு செல்வங்காலை.()

கடைநகரி லிருப்பவரைப் பசித்தவன்போ'லமுதுதவக் க
டைக்கணிப்ப, வடையிலமு தெதிதவர்கள் வரததாழ்த்தல் க
ண்டனகனப்பாற் சென்று, னுடைநதவர்க டவஞ்செயலுக் கி
ரங்கியவ னுற்றவர்க ளுதவுமன்னத். திடைதனது பதமகாட்
டி வரமளித்துப் பொதிகையிற்சென் றினிதுவாழந்தான.)௯௯)
வேறு.

கொண்டமா தவத்திரப்பாற் குறுமுனி பொதிகை சார்ந்தா
னண்டர்கோன வீதிசூழநதம் காலயஞ் சென்று லீநத
மண்டலந தன லிலநநாள் வருந்தொறுஞ் சபேசா காட்சி
கண்டுதன னுழியிற் செல்வான கலையமாமுனிவன் மாகோ, (௧௦)
கண்ணுதற் பெருமான் காட்டி கலையமா முனிகான் போழ்தி
லண்ணிநின் றேத்தி வந்த வடியுங்க் கமுத நல்கி
யுண்ணிகழ்ந்துருகினினரே ருலகெலாம் புகழ வினப
நண்ணிநின் றப்பாலெங்க ளுயகன பதவி சார்வார். (௧௧)

மக்களும் பொருளுயின்ப மல்கிய வாழவுஞான
மிக்கநல லறிவுமீடு மேவுவர் குறுமுனிக்கு
நக்கனா காட்சி னல்கு நன்மைசோ சரிதமிஃதைத்
தக்கவர் முகமாய்க் கேட்டோர சந்ததமுலகின மன்னோ. (௧௨)

ஆகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

ஆகத்திய முனிவருக்கு காட்சியளித்த சருக்க
வசனச்சருக்கம்,

முனிவர்களே! திருவிழாமுறையனைத்தையும் கா
சிபமுனிவர் முகமாய்க் கேட்டறிந்த மகமனச் சக்கரவர்த்தியா

னவன் ஆகமமுறைப்படி ஸ்ரீ மரகதாம்பிகை சமேதராகிய ஸ்ரீ
காசிபேச்சுரருக்குப் பங்குனிமாதத்தில திருவிழா நடத்த நிச்சை
யிததுத் துவசாரோகண முதலவரிசையாக நடத்தி வருகையில்
ஏழாநதிருவிழாவன்று சுவாமி நடராஜபெருமான் இரண்டிகா
லமெழுந்தருளி ஞானஞ்காலமாகிய எட்டாம்நாள் பச்சைசாத
திககோலங்கொண்டு சசலவாத் தியங்களுமுழங்க வெள்ளிவிமா
னத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து அடியார்களியாவருக்குங் காட்சி
ொத்தருளத் திருவிதிவல்லமா யெழுந்தருளா நின்றனர்.

இங்கு இவ்வாறாக முன் இமாலயன் குமாரத்தியைச் சிவ
பெருமான் பாணிக்கிரகணஞ்செய்கையில் அப்பிரான உத்திரவி
னபடி பொதிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவா
நாமியவிடத்தில் வந்து வெளுகாலமாகியும் சிவபெருமானுத்தர
வளிததபடி திருமணக்காட்சி நமக்கு இன்னுமளித்திலர், என
று மனவருத்தமுற்று அநதோ கடவுளே! என்னைத்தெற்கே செ
ல்லென்றருளினதின் காரணம் உமது திருமணக் கோலத்தைப்
பாடியாகிய நான காணக்கூடாதேனறுதானே, புலங்கன்போ
ம் வழியில் மனதைச் செலுத்திப் பெண்பொன புவி என்ற இ
வைகளையே நசுசி உளருருகப்பெற்றகாரணந்தானே, சுவாமி! உ
ம்முடைய திருமணக்காணி அடியேனுகருகைக்கெட்டி வாயக்
கெட்டாமற்போனது. கண்ணுதற் பெருமானாகியகடவுளே! உம்
மைக்கண்டு களிப்படையாத கண்களும் வாழத்தாத வாயும் உம்
முடைய திவ்விய சரித்திரங்கள் கேளாதசெவிகளையும் ரிட்டை
யில் நினைந்துருகாத மனத்தினையும் உடைய மனிதர்களை இவ்வு
லகம் சுமப்பது வம்பே யன்றே. கடவுளே! துமது சந்திரப்பி
றை விளங்குகின்ற சடாமருடத்தைபும் கருணைபூத தழகுபொ
ருதிய ஐந்து முகாரவீந்தவகளையும் உமாதேவி வீற்றிருந்தருளு
கின்ற ஓர் பாகத்தையும் பந்தபாச மறுத்தருளும் ஸ்ரீ பாதாவி
ந்தவகளையும் பார்த்துப்பாரத்துச் சிந்தனை களிக்கப் பெற்றவா
எடுத்த ஜன்மமே ஜனமமன்றே, கோடானுகோடியான பிறவி
கள்தோறும் விடாது செய்துவந்த தபோபலமுடையவரே அச்
சிவபிரானைக் கண்ணூர்க்கண்டு களிப்பவர. ஆதலால் எவ்வகைப்
பலனுமில்லாத நாயேனுக்கப்பிரான் தெரிசனமெவ்வாறு கிடை
ப்பதாகு மென்று பறபலபுகன்று நெஞ்சழிந்து இனிமேல அப்
பிரான் திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு களிப்படையாமல் உயிர்த
ரிதது வாழுகிலேனெனத்துணரிது பஞ்சாக்கினி மத்தியினின்று
அருமையான தவஞ்செய்யுத்தொடங்கினன்.

உகது 'அகத்தியருக்குக் கிட்சியளித்தசருக்க வசனச்சருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்தலை யறிந்த கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அம்முனிவன் நிஷ்டையிற் புகுந்து ஓ முனிவரனே! உன்னுடைய தவத்திற்கு வந்தோம் நாமுரைத்தபடி திருமணக்காட்சி யருளா நினைந்தோம் ஓர் அரசன் நமக்கோர் திருவிழா அம்பைமா நகரத்தில் நடத்திவருகின்றனன் இன்று எட்டார்திருவிழா இதுபோல் நமக்குத்தேவர்களும் திருவிழா நடத்தியிருப்பதில்லை அவ்விடத்தில் விண்டு பிரமன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து நிறைந்திருக்கின்றனர் ஆகையால் நீ உண்ணைச்சேர்ந்தவருடன அவ்வம்பைமாநகரத்திற்கிப்பொழுதே செல்வாயாயின் நம்முடைய திருமணக்கோலமுந்திருநடனக் கோலமும் கண்டு தெரிவிக்கலாகும் சேக்கிரம் செல்லக்கடவை யென வுரைத்தருளி மறைந்தனர். உடனே முனிவன் நிஷ்டையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் கருணையை வியந்து கைகுவித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து சேடர்களும் உலோப முத்திரையும் மறமறைய முனிவர்களும் புடைசூழ மலையாசலத்தினின்றும் புறப்பட்டுச்சிங்கைமாநகர்க்கடநதுவருகையில்வாத்தியகோஷங்களும் தேவர்கள் கூறுந்தோத்திரமொழிகளுஞ் செவியிடத்திற்புகுதலுங் களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியப் புளகப்போர்வைபோர்த்தவனாய்ப் பள்ளத்திற்பாயும் வெள்ளம்போற் சூழ்ந்துவருவாருடன அம்பைமா நகரத்திற்சென்று கடையிடை யென்ற நகரங்களைபுந்தாண்டி முதல் நகரத்திற்புகுந்து பற்பல அலங்காரத்துடன் விளங்குகின்ற தெற்கு வீதியிற் பிரமன் விஷ்ணுதேவர் முனிவர் முதலானோர் தொழுது வணங்க இமாசலத்திதுண்டாகிய உமாதேவியாரொன்ற காமவல்லி படரப் பெற்ற பரமசிவமாகிய கற்பகதரு ஓர் வென்னிப விமானத்தின்மே லெழுந்தருளி வருதலைக்கண்கள் குளிரக்கண்டு குதிக்கொண்டு விரைந்தெதிர்சென்று கிரமேற் கரங்குவித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி நல்விதியை வியந்து மும்முறை வலங்கொண்டு வணங்கித் தரித்திரனுக்கு நிதிக்கிடத்தது போலவும் பூர்ண சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம்போலவும் களிப்புற்றனன். அன்றியும் முனிவன் அவ்விமானத்துள்ளே இமாசலத்தையும் அவ்விடத்திலமைக்கப்பட்ட திருமணப்பந்தனையும் அதற்குணிறைந்த அளவற்ற உயிர்த்தொகைகளையும் எம்பெருமான் பிராட்டியை மணஞ்செய்து கொதுவிருந்தருள்கின்ற காட்சியையுங்கண்ணுரக்கண்டு ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கினன், நினைவார் நினைவின்படி நின்றருளும்

ப்பெருமான் தனது திருநடனக்காட்சி கொடுத்தருள முனிவன் சூழவந்தவருடன் அநந்தராஜபெருமான திருவுருவனைத் தையும் நோக்கிப் பறபல புகழ்நது வணங்கினன். உடனே சிவபெருமான அவ்வகத்தியமுனிவனை யருகிலழைத்து மந்தகாசத்துடன் எனக்கன்பனான தபோதனனே! நாமுனகரு முன்னுரைத்தபடி திருமணக்கோலக்காட்சி தந்ததுமனித்திருநடனக் காட்சியுங் கொடுத்தோம் இனிமே லுனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேளென றருளினா. உடனே அம்முனிவனமீண்டுமக்கடவுளை வணங்கிச்சுவாமி யடியேனெல்லாவரங்களுந் தங்களால் முன்னரே பெற்றிருக்கின்றே னாயினும் இப்போழுது வேண்டும் வரமொன்றுளது அது யாதெனின் வருடந்தோறுங்கொண்டருள மிதிறுவிழாவி லித்தினததில் அடியேனுக்குக் காட்சி தந்தருள்தலே, எனக்கடவுள் அவ்வரமளித்ததுடன் உன்னை இந்நாளில் தெரிசித்தவர்கள் நம்மைத்தெரிசித்த பலனடையக்கடவார்களெனமறஞ்ஞ வரமுங்கொடுத்துப் பொதிகை செல்லவிடைகொடுத்ததும முனிவன் கண்களு மனமு மப்பிரானபாற கிடப்ப மனைவி சீடா முனிவர் இவர்களுடன் அநந்தரத்தின் மேல்பாற கடை நகரிற்செ லலுகையில் அங்குள்ள சிலரை நோக்கிப் பசித்தவாபோலமுது கொண்டுவரச்சொல்ல அவர்களது கொண்டுவாக்கால் தாமதஞ் செய்கபடியால் அகத்தியா அபபாறசென்மனர் பிறகு அமுது கொண்டந்தவர் அம்முனிவனை காணப்பெருமையால் வருந்தித் தவஞ்செய்ய அகத்தியர் மீண்டு அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளி அவர்களளித்த அன்னத்தின்மேற்றனது திருவடிகாட்டி அவர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களுங்கொடுத்து பொதிகையிற் சென்று தமிழ் வளர்ப்பாராயினர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே அகத்தியர் பொதிகைசார்ந்தனா வீதிகொண்டருளிய மடராஜப் பெருமானும் ஆலயத்தி லெழுந்தருளினர் அன்றுமுதல் வருடந்தோறும் இவ்வம்பைமாரக கரத்தில் சுவாமிகாசிபேசருக்கு நடந்தவரும் திருவிழாவினை எட்டாம்நாள் அகத்தியமுனிவர் ஜங்கெழுந்தருளிச் சேவித்துப் பொதிகாசலத்திற்செல்லுகின்றனர். கண்ணுதம்பெருமானகாட்சி அகத்தியமுனிவர் காணுங்காலத்திற் றுமுங்கண்டு சேவித்துச் சிவனடியா யாவாக்கு மமுதருத்தி மனமுருகப்பெற்றவா இம்மைமறுமைப்பல்களை யடைவார்கள் இச்சரித்ததைப் பெரியோர்முகமாயக்கேட்டவர்கள் புத்திரசம்பந்தும் செல்வமுமஇ

உஉ௦ காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்

ன்பமும் நீழி வாழ்வும் ஞானமும் கடைசியில் மோக்கமும்பெறுவாகன என்று சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்க வசனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கம்~

தண்ணூர் தமிழமுனிவன நற்பரனார் மணக்கோலங்
கண்ணாரக் கண்டகதை கேட்டிள்ளங் களித்தனமென
முண்ணாரின முனிவரொலா மொருசூத முனிவரனைப்
பண்ணாரப் பறபலவாயப் புகழ்ந்தினன பணிபபரால். (க)

வாசமெலாங் கமழுகின்ற வாமலக் வனத்திடத்திற்
பாசமெலா மறநீத்த பண்ணவர்க்கும் பண்ணவனாக
காசிபமா முனிவரன்றன சரிதமெலாங் கருணையொழி
பேசிடிக வென்றிடலுஞ் சூதமுனி பேசுவனா. (உ)

இவ்வாறு குயிலேசர் முருகணியி னெழினோக்கித்
தெளவவாத வானந்த சாகரத்தி னடுமுழுகி
யெவ்வாயுரு சிவமயமா யிதையங்கொண்ட யாவருக்கு
மொவ்வாத யோகத்திற் காசிபனும் குற்றமிடாள். (ங)

வேதண்ட மலைவினங்கும்விததகனார் சன்னிதியிற்
பாதங்கண முடிசூடி யாமேந்திப்பகாவேத
கீதங்கள் பலபாடிக் கிளாகின்ற நாரதனார்
கீதங்கொண் முகநோக்கிக் கருணையுடன் செப்புவரால். (ச)

இசைமுனிவ பூதலத்தி லெழிற்பாண்டி நன்னாட்டிற்
நிசையனைத்தும் புகழ்நெல்லித திருவனஞ்சே ரம்பைதனி
னசையனைத்தும் வகித்தென்னை நாடோறு நயந்துமுடி
மிசையிடத்து மனத்திடத்து மிகவேண்டு கிற்பானாய். (ரு)

மாதவத்தோர் தலைவனுமாய வானவரும் புகழ்நதேத்த
நீதவுத்த மத்தலையே நிற்பானாய விளங்கு கின்ற
தீதவிதத சிந்தை நந்தரு செலவென்னுங்காசிபனை
யாதரத்தி னிவ்வுழிநீ யழைத்தினிது வருகெனார் (சு)

மூவருக்கு முதலவனருண் பொழிமுடிதாய கிருசமுனிவன
பூவிருக்கும் புகழ்நெல்விப பொதுமெருழி படுசதுயாந்த
காவிருக்குந தேவருக்கு மமுதிமீம கசுதவாகன
பாவருக்கு மிறைவனெனுந காசிபனவா ழிடதுதருன். (௭)

முனவந்த யாழ்முனியை மூவாத கவமுனிவன
பொனவந்த மலராலே கிருசமுறை முநநயாற்றி
யின்வந்த புகழ்பேசி யேகதிடனு மிசைமுனிவன
மன்வந்த களிதுண்ட மறநின்ன வழுததுவனூல
வேறு. (௮)

விமலமாதவனே வேதபாரகனே வியனமகத தமரையோ
ம்புங், கமலனூ மரபிற கதிரொன விளங்குங் கடவுணமா முனி
வனே கயிலை, யமலனூ நினமேற கருணைகொண்ட நங்க ணைழ
ததினி வருகவென்றருளச், சுமமுலா மிந்தவனத்துழி நினடா
ற ரேனாநின்ன வருதியெனறுகாதகான. (௯)

தெய்வகா ரத்தா நூரபொலாதேவ நுனவெனச செவிவழி
தேக்கி, மெயவளா புளகப போாவைகொண்டனவின மெழு
கென வுளமெலா மினங், யுயவழியிதத தெனவிழித துணையி
லொழிவற வினபநா சொரிநது, கைவகை குவித்து முடிமிசை
யேறறிக் கைலவாழ வினைமனங் கருதி. (10)

பறபல புகழ்நது தியானமுறநிருநது பண்ணிசைக் கிழவ
னை நோக்கி, யறபனைசகிவழு மழைதகதோ செல்லற கவாவி
னனென்றுகாத்தபபாற, பொறபமா காசி பேச்சுர ரம்மை
புகழ்பெறு தாககேச்சுரனார், தற்பரா மூலநாதர்மாலிவனாத
தனித்தனி புகழ்நதழவணங். (11)

பொருரைமாதேவி யிருபதம் வணங்நப புனிதமா தவாப
ல புகழ்க், கருதியமனமுங் கண்களோ ரிரண்டிவகாசி பேச்சுர
ர் பதங்கிடப்ப, மருமலரமார் மழைமொனசொரிநது வாழத்
திட மகிமைகூர் முனிவ, னுருகிசை முனிவ னுடனொரு மாள
த் துற்றன னம்பரினெழுந்தான. (12)

எழுந்ததோர் மாணஞ் சககரமனைய வெண்ணரு மண்டல
ங்கடந்தி, வரும்பறு பிரம னுலகமுற திடனு மறறவ னுபசரி
த்துடனபோய, மழுங்கிலா மாயோன பதவிசேர்த்திடனு ம
ற்றவ னினிமைசெயதெவருந, தொழுந்தகை நிவாந்த கயிலைப
ஞ்சாரற் றொடர் புறச் சேர்த்தனனபபால். (13)

உருகா கசிபர்க்குலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்.

இருவருமிறங்கிப்பதத்துணை சிவப்ப வெண்ணிலா வழிபலக
டநத, பெருவரை முடிமேன் மேருவினவிளங்கும் பீடுசேராலய
மடுததுச, செருமுனை கவரு நநியப பெருமான நிருவடிவண
ங்கியாகவனாற, குருமணி மயிலோரா பாகமாய விளங்குவ கு
ழகனார் சன்னிதி யடைநதார. (யச)

அடைநதகா சிபனாக் குற்றவா னந்தத் தளவினை யளந்திட
லாமோ, குடைநதன னின்ப வாரிதி யெழுநது குதித்தனை
குணங்குறி கடந்தான, ரெடைமலர்ப பதங்கள் சூழனனாகித்
தோத்திரம பலபல தொடுத்தான, விடையுளா னவனைகரு
ணையாலநு லழைத்தருள் சொரிந்திவை விளம்பும. (யரு)

என்றுநா முவக்கு மாலய மாக விதையமா மலரிட மளித்த
நன்றுசோ முனிவர் நாயக வடிமை நயந்தவா நினறுனை யெவ
ரோ, யின்றுநம் பதவி தருகுவ லுலகி லிருப்படு மதமெலாம்
புடைத்து, வெனறிகொண டுனிது சைவமேல விளக்கும் வித
தகர் நினையலாதில்லை. (யச)

ஆதலாற் சிறிது தாழ்த்தன மினிநீ யலைகட லுலகினி லினை
யில், வேதமா தவளுசேர் கபிலமா தவனாய் விளங்கிட வவதரி
த்திடுவான, போதுதி யழைத்து முத்தியார தருது மென்னலு
ம் போற்றிமா முனிவன. மாதலமடந்தை தவமெனக்கபில மா
முனி யெனவவ தரித்தே. (யஎ)

பொய்யெலா நிறைந்த புறப்புறச் சமயப் புதையிரு ளொ
ழிநதிடச்சிறுநத, மெய்யெலாம் விளங்கு சைவமென் றுணாக்
கும் விரிகதி ருலகெலாம் விளக்கிச், செய்யலா முறைமை யா
வர்க்கு மினிது தெரிதர வருளிநா லுணர்த்தி, புய்யலாம வழி
யுங் கரட்டின னாகி புயர்தர வினிதுவாழந தனனல். (யஅ)

இக்கதை படனஞ் செயதவர் கேட்டோ ரொழுதினோ ரினி
துழுசிந்தோர், தக்கதாய்ப் படனஞ் செயதவ ருவப்பத் தாழ்
விலா நிதிபல தருவோர், மிககதா முலகி லின்பமுற்றிருந்து வி
த்தகன் சேவடி பெறுவார், நக்கனார்க் கினிய சரித்திரக் கோ
வை நடுமணி யிக்கதையாமே, (யக)

முனிவர்கா ளம்பை நகர்க்குறு சரித முழுவது மொழிந்த
ன மென்னக், கனிநரு குதன் கழறலு மற்றைக், கடவுண்மா
முனிவரொழுந்து, தனிமுதல்காசி பேச்சுசார்தையல் தாககேச்

சுரர்தமை வணங்கி, யினியன புகழந்து சூதமா முனிவ னினை யடி பரவியாய் கிசைப்பார. (உய)

நின்னருளதனும் பாழ்வினை யறுத்தோர் நீன்கதி பெறுநகை நிலைத்தோ, முன்னினை யுளரோ வென்னலுஞ் சூத னுநகன்முன் யான்கதை யுரைத்தே, னன்னதோர் பயனல் வானகதி பெறுமோ ராறுகண்டனனென மொழிந்தா, னின்னவாயா நுந களித்தனராகி யினிதுவாழ்ந திருநதனா மாதோ. (உக)

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்தருக்கம்முற்றிற்று.

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சருக்கம்-

நைமிசவனத்தி முனிவர்கள், சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ புராணமுனிவரே! அகந்தியமுனிவா சிவபிரான திருமணக்காட்சி பெறறநுளிய சரித்திரமனைத்தையுந் கேட்டுக் களிப்படைந்தோ ம இனி அநத ஆமலகவனத்திறறவஞ்செயதுகொண்டிருக்கும் காசிபமுனிவா சரித்திரமனைத்தையுஞ் சொல்லியருள வேண்டமென வினாவ்லுஞ் சூதா சொல்லத்தொடங்கினார்.

முனிவர்களே! கேட்பீராக, வசுமனனென்ற அரகனல நடத்தப்பட்ட சுவாமிகாசிபேசர் திருவிழாச்சிறப்பினைத்தையுந் தெரிசனைசெயது களிப்புறறுக காசிபமுனிவர் அநத ஆமலக வனத்தில் வரசஞ்செயது வருகின்ற காலத்தில கைலாசகிரியி லெழுநதருளி விளங்காநின்ற ஸ்ரீ சிவபெருமான தன் சன்னிதானத்திற கானஞ்செயது நிற்கின்ற நாரதமுனிவரை நோக்கி இசைமுனிவநீ இப்பொழுதே பூலோகத்திறசிறந்த ஆமலகவனத்திற சென்று நமககனபனான காசிபமுனிவனை இவ்விடத்திற் கழைத்துவரக்கடவையென்றருளலும் அமமுனிவனுடனே பூலோகத்திலவரது காசிபர் ஆச்சிரமம் புகுதலுந் காசிபர் அநத யாழ்முனிவனை வணங்கி யுபசரித்தனன் உடனே நாரதர் காசிபரை நோக்கி உன்னைக்கைலாசத்திற கழைத்துவரும்படி கடவுளுத்திரவனித்தெண்ணையனுப்பினொனக் காசிபர் களிப்புற்றுச சுவாமிகாசிபேசர் மரகதாம்பிகை எரித்தாட்கொண்டார் திருமுலநாதர் புருடோத்தமர் பொருநைமாதேவி இவாகளை வணங்கித்துதித்து ஓர்விமானத்தில் நாரதமுனிவனோ டாரோகணித்து ஆகாசவழியாய அநேகமண்டலங்கள் தாண்டிப் பிரமலோகஞ்சென்று பிரமதேவனுல் உபசரிக்கப்பெற்றவராய் அவ்விடத்து நின்று நீங்கி

உ உ ச காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச சருக்கம்

வைஞ நதஞ்சார்ந்தனா. அதுகண்டு விண்டு அவர்களை யுபசரித்
து கையையங்கியிற்சேர்த்தனும் அம்முனிவரிருவரும் விமானத்
தினின்று மிறங்கி பாதசாரிகளாய் வெஞ்ஞாநநடந்துசென்று ம
காமேநுபாவதம் போலவிளங் துகின்றதிருக்கோயிலையடுத்து நந்
திநாயகனுத்திரவுபெற்று உள்ளேசென்று ஸ்ரீபார்வதிசமேதரா
ய ஸீதரிநு நதநுளும் ஸ்ரீபரமேசகராககண்ணூர்க்கண்டிகனித்து
வணங்கிப்புகழ்ந்து நின்றனா அக்காலத்திற் காசிப முனிவருக்
குண்டான ஆனந்தத்தையாராஜமளவிடத்தக்கதன்று.

இவ்வாறு கனிந்துநின்ற காசிபமுனிவரைச் சிவபிரான் கரு
ணையோடருகழைத்து அனபா உன்னைப்போல நமமைஉபாசித்த
வர்க ளொருவருமில்லை நீயே நமது முக்கியபக்தர்கள் உனக்குநம்
முடையமோகக மிப்பொழுதே கொடுக்கநினைத்தேமாயினும்பூ
லோகத்திற் சிறசில புறப்புறச்சமயங்கள் தலையெடுத்து வருகி
னறன அவைகளை நீக்கிச்சைவத்தை விளக்கவல்லமை யுள்ளவர்
வேயிலை நீயே யதற்குத்தகுந்தவன் ஆகலாற்றின தாமத்தன
ன பின்னர் நாமேயழைத்து நங்கதியளிப்போம் இனிமேல நீ பூ
லோகத்திற்கபிலமுனிவராயவதரித்து நமதுசைவத்தை விளக்கி
நலவழிபாவாககு அருளக்கடவாயெனனனும் காசிபர் அவ்வா
றே பூலோகத்திற் கபில முனிவராயவதரித்துப்புறப்புறச்சமை
யங்களாகிய இருட்டடலங்களினைத்தையும் எசவமாகிய தினகர
னாலகறி உலகமெலாம் நலம்பெறுமாறு நலவழிகாட்டிச் சுக
மாய வாழநதுகனிப்பராயினர்.

முனிவர்களை! இப்புண்ணிய சரிதங்களைப் படனஞ்செய்த
வரும் கேட்டவரும் எழுதினவரும் படனஞ்செய்தவர்க்குப்பொ
ருளு சிவியசெய்தவரும் நிம்மைமறுமைபபனைகளினைத்தையுமடை
வாராள். அம்பைமாநகரத்திற்குள்ள சரித்திர மனைத்தையுஞ்
சொல்லினெனன்று சூதமுனிசுறனும் மற்றையமுனிவர்களப
புராணமுனிவனைநோக்கி உனனாலே யாங்களாயவரும் கர்மபா
சமனைத்தையுநீ த்தோம் நநகதிபெறும்பேறறையும்பெறறேமெ
ன்னச்சூதரும் நானுங்களுக்கு இக்கதையுரைத்ததினும் கிருதாந்
தனானென எல்லோருயிவவிதமாயக்கனிப்புற்றுசுகசீவிகளா
ய்வாழவாராயினா.

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தருக்கவசனச் சருக்கமுற்றிற்று.

அம்பைத்தலபுராணமுற்றிற்று.
ஸ்ரீமரகதாம்பிகை சகாயம்.

ஆம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை கிந்தம்.

பக்கம் பாட்டு வரி

பிழை

திருச்சம்

7	30	1	மோலோரா	மேலோரா
12	66	4	மேயக சூம	மேயகசூம
17	106	2	வண்ணரும	விண்ணரும
18	110	3	பாற	பாற
21	136	4	னெஙங்	னெஙங
23	150	2	குலத்தோர்	குலத்தோர்
37	வச	19	பை	பை
39	7	2	தனைப	தனைப
43	வச	16	சங்கை	சங்கை
48	செ	12	பிறந்தாமலு	பிறந்தாமலு
49	1	1	நட்டகக	நட்டகக
55	54	4	னபேடக	னபேடக
55	49	4	கண்ணுற	கண்ணுற
56	55	5	கண்ணோன்	கண்ணோன்
57	60	4	சேர	சேர
62	வச	12	நாயனை	நாயனை
65	10	3	நூதல்	நூதல்
70	24	4	தொடைத்	தொடைத்
	25	3	ராவல	ராவல்
72	41	2	வளைத்த	வளைத்த
76	66	4	யென்ன	யென்ன
78	84	2	மயக்கண	மயக்கண
79	85	1	தரிகக	தரிகக
	86	4	கரபாலிகன	கரபாலிகன
	87	5	மேயினனா	மேயினனா
	87	3	இக்கிணி	யக்கிணி
80	93	1	தூகல்	தூகல்
	94	2	வளங்க	வழங்க
	செ	3	பொ	பொ
	செ	5	வரும	வரும
87	45	1	கிரங்கி	கிரங்கி
88	150	4	நீக்கி	நீக்கி
	153	4	கருளி	கருடி
91	வச	15	இசு	யகி
94	செ	28	ரிடத்தில்	ரிடத்தில்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம் பாட்டு வரி

பிழை

திருத்தம்

97	9	1	புன்னிகை	புன்னிகை
	9	3	தாளினை	தாளினை
103	53	4	தன்னை	தன்னை
107	வச	7	சேனைகளை	சேனைகளை
116	55	2	மின்னியபள	மின்னியபன்
117	60	2	முத்தர்	முத்தர்
119	வச	13	யெவவாறு	எவவாறு
120	கெ	31	அவ்வாரோ	அவ்வாரே
24	20	1	நீருஞ்	நீரும்
121	39	2	கோளர்	கோளார்
128	வச	4	அசுரர்களும்	அசுரர்களும்
129	கெ	10	பொருளாயகி	பொருளை நாயகி
	கெ	28	ளாற	ளாற
130	கெ	12	தமதமென்றும்	ததமென்றும்
141	26	2	தெழிப்து	தெளிப்து
143	48	2	னா	னா
144	வச	4	வராகரவ	வராகரவ
146	கெ	5	பத்திர	வத்திர
	கெ	10	சன்னதிதான	சன்னிதான
	கெ	16	நிறைப்பி	நிரப்பி
148	கெ	17	கூறலர்னார்	கூறலர்னார்
150	13	4	கபகள்	கவகள்
155	வச	5	னெரி	னெறி
	கெ	16	இவ்வொ	இவ்வாரே
168	74	4	கொத்த	கெத்த
170	85	4	திருக்குங்	திருக்குரு
178	24	4	மல்லா	மெல்லா
189	107	2	சொல்ல	சொல்லல்
		4	வரைந்	வறைந்
191	120	3	மணிப்ப	மணிப்ப
	123	3	பேரற்றி	பேரற்றி
193	132	1	கடம்பன்	களம்பன்
195	வச	8	யாவருலு	யாவராலு
202	கெ	2	விடத்திம்	விடத்திம்

உ
சிவமயம்

திருமூல நகரப் புராணம்.
மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை
அம்பாசமுததிரம சிவன்கோயில்
தீமகரீந்தாகன மகா-ந-நு
வைக்கில், G. P. நீலகண்டமய ரவர்கள்
கங்கை, தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்
வேண்டுகோளினபடி.

செய்யுர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
அரிகேசநல்லூர் மகா-ந-நு
இராமய்யரவர்கள் குமாரர்
அரிகரமையரவர்களா வியற்றப்பெற்று

செய்யுர்
லேக்டு-மீவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

சு. அய்யம்மா கார்த்திகையி

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமும் அம்பைத்தலபுராணமும் வேண்டியவர்கள் என்னிடத்திலாவது அம்பாசமுத்திரமசிவன்கோவில் கணகரு மகா-ா-புரீ ஆறுமுகமபிள்ளையவர்கள்குமாரா சககாலிங்கம்பிள்ளையவாக எிடத்திலாவது விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கிராமம் நுகடி

தபால்சாசிரீபிரதீத்யேகம்

ஆரிகரமையர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

അബ്ദുസ്സകർ ഹുസൈൻ

அம்பரசமுத்திரம்

திருமுலதகரப்புராணவசனக்கருங்கம்.

நாடுகளில் நெய்சாரணிய வாகனங்கள் குவிவர்க்கி
பாவம நாடுமுனிவனானோக்கிச் சிவபிரான் புண்ணிய சரித்திர
களை உடையுள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் கூடர் அம்மு
னிவர்களை நோக்கி ஓ! தபோதனாகளே முற்காலத்திற் சங்க
யோகி வீரச்சைமகராஜாவுக்கு உபதேசஞ் செய்ததாயும், வி
யாசமுனிவர் எனக்குரைத்ததாயுமானுழி மூலாதப்பெருமான்
சிவவியசரித்திரங்களைக் கறுகின்றேனென்று சொல்லத்தொட
ருகினா.

சூலோகத்தில் மிகச்சிறப்புற்றோர் கிய பாண்டமண்டலத்தில் தரம்பிரபர்ணியின் வடகலாயின ள்ள ஆமலகவனததில் திருமூல நகரமென்றோ தலமுளது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லாததலங்களிலு மேலானது பிரமதேவன் தன்மனைவிபுடன அவவிடத்தில்வந்து ஓர்யாகஞ்செய்யும்படியா ன மகததுவமுள்ளது அய்விடத்தில் வசிப்பவர் யாவர்க்கும் சர் வரபீஷ்டஞ்செதயுக கொடுக்கவல்லது. அத்தலத்திற் பிரமதேவஞ ற் செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியினது மெழுந்தருளிய ஓர் ம காலிங்கம் விளங்குகின்றது. அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானை ஸ்ரீ மூலநாதனெ ழும்விபூதிலிங்கமூர்த்தியெனதும் வின்னிலிங்கேச

திருமுலநகரப்புராண வசனச்சுருக்கம்

ஓன்றும் பிரமலிங்கமூர்த்தியென்றும் புராணங்கள் மிகப்புகழ்ந்து பேசுகின்றன இப்பெருமானை ஒருகாலத்திலாயினுஞ் சென்றுபோற்றியவர்கள் சாவாபீஷ்டமுமடைவார்கள். அன்றியும் அப்பெருமான சன்னிதானத்தில் பிரமதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலும் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களிற் சென்று விதிப்படி மூழ்கியவர்கள் அடையும் பலனை யளவிடமுடியாது, முனிவர்களே இனிமேற் பிரமன பூசிக்க கதையைக்கூறுகின்றேனகேளுங்கள், முற்காலத்தில் பிரமதேவன கனமவினையால் தனக்குவரும் ஜனனமரண மென்னும் வியாதியை நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து திருக்கலைநகரிசென்று சிவபிரானைக்கண்டு தெரிசித்துவணங்கித் தனதெண்ணத் தைத்தெரிவிக்கக்கடவுள் அப்பிரமனை நோக்கி நீயுலோகத்தில் பொருளுரைமாநதி தீர்த்திலுள்ள ஆமலகவனத்தில் ஓர் யாகம் புரிவாயாயின் உனதெண்ணம் நிறைவேறு மென்றருளும் நான்முகன் மனைவியுடன் யுலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் வந்து தனபெயராலும்தனதுமனைவிபெயராலுமவிளங்கியதீர்த்தங்களில் மூழ்கி ஓர்யாகஞ் செய்வானாயின் இவ்வாறு பிதாமகனரிஷ்டகாயியமாகச்செய்துவருமயாகாக்கினியினையுருணைக்கடலாகியசிவபெருமானலோகாமபிகையுடன் வெளிப்பட்டுஅப்பிரமன எண்ணப்பட்டவரமளித்து அவ்வித்திலேயேவிசுத்தியினாலாய சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டனர். உலகமமையுமுடன் வசிப்பாளாயினர்.

அன்றியும் மற்றொருகாலத்தில் பூமியைச்சமஞ்செய்யச் சிவபிரானுத்தரவின்படி தெற்கெழுநதருளிய அகத்திய முனிவரும் அநத்திருமுலநகருக்குச்சென்று பிரமதீர்த்தத்திலும் சரஸ்வதி தீர்த்தத்திலும் நீராடிப்பூசித்து வணங்கிவேண்டும்வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்களித்துப் பொதிகையிற் சார்ந்தனர்.

கைமிசவனத்து முனிவர்களே இப்புராணத்தைப் படனஞ்செய்தவரும் படனஞ்செய்வித்தவரும் கேட்டவரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துக் கடைசியாயச் சிவத்தியும் பெறுவார்கள், எனச்சூதமுனிவர்கூற மந்தையமுன்வர்கள்யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் அப்புராண முனிவரைப்புகழ்ந்து அவ்வித்திலேயே சுகமாய் வாழ்வாராயினர்.

திருமுலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருமூலநகரப்புராணம்.

திருநெல்வேலி

மகன-ந-ஸ்ரீகவிராஜ நெல்லையப்பிள்ளை யவர்க்கு

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

கேரிசை யாகிரி யப்பா.

பொன்மக ளமாதநூல் நனமணி மர்ப்பினன்
சங்கேந தியகரப் பங்கே நுகத்தன
முள்ளெயிற் றரவணைப் பள்ளியிற் றயில்கொளுந்
தாசவிழ பைந்துழாய மாதவற் கன்று
வானவ ரரசொடங் காணவர் தம்மையும்
அலநதலை கொளச் செய சலந்தரற றடிநத
பருதியை யளித்த சுருதி நாயகர்
மரகத நிறத்துக் குரகதம் யாதத
வையத னூர்தரும் வெயயவ னலர்த்துஞ்
செம்பது மத்தயன வெம்பவப் பிணிகெட
வருமகம் புரிதரத் திருவுள மிரங்கிக்
கருவுற வணமன் றொருவர மளித்தவர்
வரமவிந் தொளிரும் பிரமலிங்கேசர்
சோதி திகழும்வி பூதிலிங்கப்பரர்
இலகுயிர்க் கருளு முலகனனைபாகர்
வருமூ தறிவர்தாழ் திருமூல நாதர்
மேனமையின விளங்கு மான்மிய மனைத்தும்
பராவுறுரு சைவ புராண மதனின
மருவிய பொருரைக் குரியமான மியத்திற
புகலதரும் வடசொலைத் சகுதமிழப பனுவலிற
றருகெனக் கமலை யொருவிடா தமரும்
அமபையம் பதிவளர் வம்பையம் பதிபனேர்
சுப்பிர மணியவே ளொப்பின்மா தவமவரும்
புத்திர னடியவர் பத்திமை மிகளுளான
விததுவசனர்க்கரு ஞத்தம குணகரன
ஈசா காசி பேச ராலயத்
துரினீமயாம் பொருளைப் பெருமையா வளர்த்ததாற்
சந்தத நிலைபெறுஉம் பந்தர்மன் டப்முந

சிறப்புப்பாயிரம்.

தெள்ளிய நிலவொளிர் வெள்ளிவி மானமுங்
கோரத் முதறபல வாதரத் தியற்றினோன
எய்திய கங்கைத் தெய்வநா யகமால்
சொறநிடக் கலைபல கற்றவர் புகழநதர
மனுவிசு வாவசு அனுவருடந் தமூஉம்
தைழு வொனபாண் தெய்தியிற் பூசநாள்
அவ்வான கோயிலின நிவ்யசந நிதியில்
இமமையும் பெறும்பயன செமமையி னமைவுற
அரங்கேற நினனுயர் மரங்கே கயநின
ருடிடலகூத்தியர் நீடுகழைநின
றசைதர நடித்திட லிசைதரப் பங்கய
வாவியிற் கயலினந தாவிரீள் கமுகின்
படுபழ முதிர்ப்பக் குடவளை யினம்வொரீஇப்
பூம்பழனஞ்செல லாம்பல் வளஞ்செறி
அரிகேசநல்லூர புரிதவப பெற்றால
வந்தவன் மறைபயி லந்தணா குலாதிபன
சிவபத மறவா தவனிரா மயடன
உதவிய புதல்வனற் புதவச னனசெழுஞ்
செந்தமிழிலக்கண மைந்தையுந் தேர்ந்தவன்
அமபை ஹைல கூலிற் பம்புதமிழ்ப் பண்டிதன்
மாணவ ரவாக்கொளப பேணுகலை பயிறறுவன்
என்றன்மீ தன்பு னுன்றவைத திடுபவன்
அரிகர பாரதி யென்னும்
பெருமைகொள் ளருமைப் பெயர்வுடைத் தோனே.

உ
சிவமயம்

15

திருமூலநகரப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கணபதி தனையெவர்க்குங் கதிமுத லிணையிலாத
கணபதி தனைமுன் னானமுன காட்டிய வுயிர்மேலேற்ற
கணபதி தனைநே ராவேன கருத்தினுன் முதலீனோன்றுங்
கணபதி யெனவே நினமேன் கருணைசெய தளிக்குமாலோ. (ச)

திருமூலநாதர்.

ஒருமூலங் கெடுப்பரிய பெருமூலம் பலவீழ்த்தங் கோங்கு
கனமத—தருமூல நான்முகர்க்காய் நிருமூலஞ்செயதருநூநதகை
வினோகை—குருமூலந் தனைப்புடவி வருமூல மெனக்கொண்மு
சு ருலவுஞ்சோலைத்—திருமூல நகர்வளருந் திருமூலநாயகனைச்
சிகைத செய்வாம, (உ)

உலகம்மம்.

வேயான தோளானைத் தோளாத மணியான விரியுமாம்பல்
வாயான வாயானை மழுவலர்க்கு வாய்த்தானை வணங்குவானாக்
காயாத கனியானைக் கனிபருவங்கடவானைக் கருதுயிர்க்கோ
நாயானவுலகனைக் காலமொலாம் புகழநதோதத் தவம்பெற்றே
னே, (ங)

சுப்பிரமணியர்.

தேச்சகந்தக் கடம்பனைதேவர்தஞ் சேவகந்தனை வானகச்
சீகர—வீச்சகந்தனை மேயவர்க்கனறநுள் வித்தகன்றனை மெயப்
புகழோதிய—பாச்சகந்தனை வாகுயி யணிந்தவோர் பாசகந்த
னை மாமரமாயஞா—மாச்சகந்தனை மொயம்பனை பென்னொரு வ
ள்ளல் கந்தனை வாழ்த்துகிற பாமரோ. (சு)

நல்லவர்.

மணிசிலை மழுவலாளி வகுத்தெதி ரேறு மீனம்
பணிமொழி நாவாய தூது பசுந்தமிழ்ப் பாடலானோர்
அணிதிகழ் பீதாம்பயவக ளனுதினஞ் சிரமேழற் சூழிக்
கணிதரு மவாவனைததுங் கிறையறப் பெறுதுமாதோ. (ரு)

நாட்பயன்.

அரும்பாத தரித்தகை மனைமகவும் பொருளறனு மருளுநல்
கும்—பெரும்பாத கமலமெலா மறநீக்கு முயர்ஞான முறுததும
பின்னுந-திருமபாத கதியளிக்குந் திருமூலா புராணமிதிற் செய்யு
ளொன்றில—வரும்பாதக தொனறொருகால வகுத்தார்க்குங்கே
ட்டாராக்கும் வரைந்தார்க்குமமே. (சு)

வாழ்த்து.

வாழிமர மழைகள் வாழி வையமன்னுயிர்களெல்லாம்
வாழிமா மன்னர் செங்கோல் வாழிமா மறைகணுநும
வாழிமா மூலநாதா மகிமைசோ புராணமென்றும்
வாழிய ரிநநூலகேட்டாரா வகுத்துளார் வகுப்பித்தாரோ. (எ)

முற்றிற்று.

)ரண்டாவது புராணவரலாற்றுச்சுருக்கம்-

காலகாலா கபாலிமுகக் கண்ணுதன்
மூலநாதா கதைபிது முநதைநான்
கோலவெண்கிரி மேயவொர கோமகள்
சாலர்கேட்க வுரைத்தனா சங்கரோ. [க]

சங்கயோகி நவின்றதைத் தாபதர்
தங்கமேவு பராசரன் சாறறினான்
அங்கண் வியாதற் கவனஞன் செயதன்ன
துங்க மாதவச் சூதனுக் கனறரோ, [உ]

சூத தேபுராணிகள் றொல்லைநான்
வேத னூருணைமிச மேவிய
மாத பேரதனா வேண்டிட வாய்மலர்ந்
தோத லாவின னுண்மகிழ பூத்தரோ. [ங]

அன்ன காதையை மான்சொல லாவிசேர்
அன்ன நேர்க்குக் குடஞ்செல லனறியுந்
செந்நெ னேர்புல் வளர்நதிடல் செய்யதாந்
சொன்ன நேர்பித் தனையுந் தலங்கலே. (சு)

அல்லி னுலமு மந்தகரந்தகன்
ஒல்லு மோரணி யாக்கின னுன்னியே

கல்லு முள்ளுக் கலந்தன யான்சொல்லுஞ்
சொல்லு மாங்கதிற கீழெனுஞ் சூடுமால்

[௫]

கருணை கூர்திரு மூலர் கதையெலா
பெரிய சைவ புராணத்துட் பேசிய
பொருளை மானமிய மேபுகல் கின்றது
தெரிய வம்முறை யேதமிழ்ச் செய்யுளால், (க)

துயய வம்பைப் புராணஞ் சொல்செய்து
வைய மேற்புகழ் வைத்தவனாக கங்கை
தெய்வ நாயக னேயிது செபபென
உயயு மாறது குணநிறுதை தேனரோ. (எ)

புராணவாலாற்றுச்சருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றாவது நாட்டுச்சருக்கம்.

புகழ் மணத்தது நாமகள் பூமகள் பொருந்தி
மகிழ் மணத்தது மலையமா ருததொடு மருவி
யகழம் ணத்ததென் பொருளையு மரியசெந தமிழூர்
திகழம் ணத்தது தெய்வதத தென்னவன்றேயம் (க)

இன்ன பாண்டியி லெம்பிரான விழாவெழு தினத்திற்
பொன்னந்தாண்டவ மூர்த்தி முப்பொழுதினி லிரண்டாச்
சொன்ன வன்னமாயப் படாநதலை சுருங்கவாய மடித்துப்
பின்ன தாகிய கோலமாயப் பெயமுகில பெயாநத. (உ)

பெயர்ந்த கார்முகில் பொதிகமேற பிள்ளுகனடியாக்
கியைந்த நல்லளி சொரி தல்போ லென்கணஞ்சொரிய
வுயாநத வள்ளறம் பொருளென வொருதுளி டலவாய
நயந்த வம்மலைப் பரப்பெலா நாலுவ வருவி (உ)

அருவிசோதடம் பிறப்பிட மாகவாங் கெழுந்த
பொருளைமாநதி பூதலத தழுதெனப்பொலிநது
கருதருமபுகழ் கடனைசித் திரைமுறை கலநது
திருவி ருநதமாக கடலெனுஞ் செல்வன்பாறச்சென்ற. (ச)

வேறு.

கருவி மாமழையே கச்சாய்க் கமழதரு மலர்கள சோரு
மருவிகளைததுநீ பூணு டரிமுதல் விளங்கததீட்டல

தருவியன் வனமாயிந்தத் தரைமகளமுத ழுட்டும்
பொருவிலாக் கொங்கை யென்னப் பொலிவது குறிஞ்சிமாதோ

கந்தவேள் வலப்பாகத்துங் கந்தரந்தோறுயின்ற
தந்தைதன் கரத்துமுண்ணுந் தழல்விடத் துடனேவந்த
சந்திர னடுகிடத்துந் தனபொரு ளியைய வைத்த
நந்தலி னிலத்தின வண்மை நவிலுதற் கடங்கா மாதோ. (சு)

ஒன்றுசேர் மன்னர் முக்கூ லுமுதனாக் கானிற் பாச்சிப
பொன்றிவெண் ணாக்காலாது புரப்பர் மா காணியெலலாந்
துன்றொரு மாவிலோடு கீழைச் சூளைப்பலாக்க
ணின் றுயர் மருதவேலி நிலத்தியல் வலியதாமால். (எ)

மதனவேள் பறையை யாங்கு வளர்தரு கொடியை யஃதே
கதுவுகட் படையையந்தக் கனிப்படைப் பதியைக்காப்பான்
றதைதரு வாளேகுழச் சந்ததம் வைத்தானென்னுஞ்
சிறைவக னெயதல்வேலித் திறமெவர் முழுதுஞ்சொல்வார். (அ)

பாலுநா னிலமுமொன்றூப் பஃறலை கலந்துதோன்றுங்
கோலமும் பலவாமாங்கு கூறுதலருமைத் தாருஞ்
சாலவாம் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சில தந்துரைத்தா
முலமா நகரின் வண்மை மொழிசூது மரிதினமாதோ. (க)

நாட்டுச்சுருக்க முறறிற்று.

நான்காவது நகரச்சுருக்கம்.

பெருமபவன வினுஞ்சிகரம் பறிக்குமென மகமேருப் பிறங்
கனமேனாள்—அருமபதுமாக் கருண்முலர்ச் சூழ்ந்தவரை யடுதத
துவா மரணக ளெல்லாங்—கரும்புனைய மொழியுமையாட் கிட
மளித்தாருலகமுயக் கருணையோடு—தரும்பரிய மறைப்பொருள்
போற் றுழந்துமிக வகன்றகழி ததுமபு நன்னிர், (க)

செய்யவரை நேரிரத மவ்வுரையை யெறிபவனஞ் சிவனு
மவரசி—மைவரையை நிகர்க்கரிசன் வரிசிலையும் வடிவாரூ மற்று
மேந்தி—வையவரைப்புலைந்தாறு மலையாத பெருவயவர் மதிப்
புறறெண்ணல்—செய்யவரைப் பின்றுமாற் படைபயிலுங் கூடமவ
ன சிறக்கும் பல்ல. (உ)

கனிதாங்கு பலவினமும் காய்கதிரின் மேலோங்கி வடுக்க
ஞ் காட்டும்—பனிதாங்கு மாவினமும் பன்மலர்கூர் நத்தவனப்ப
ரப்பு மல்குந்—துனிதாங்கு தோல்கண்மயி றோவியம்பான் வி
னைஞொலாஞ் சூழல் சூழ—இனிதாங்கு பயில்வீதி பலவாகுந் க
டைகரத் தியல்பீதாமால். (௩)

ஒங்கியவெண் மாடயிசைப் பாண்பயிலு மடவாரா றோவி
யத்தைப், பாங்கில்வரு மரம்பையர்கள் பருத்தறியார் பசிறையு
ம்பாராநிற்பார்—ஆங்குவரு மணவரவர் மனை வியொன் றனைத்
திடறு மரிதின் மீறிப்—போங்கதிகண் டுமடவார் முறுவலி
ப்பமிகநாணம் பொருந்துவாரால். (௪)

மணிகோத்த கோவையெனு மணிமாடத் தொடர் நீண்ட
மறுகுதோறுந்—கணிகோத்த கமுகுச லுடைப்பாருஞ் சிறுஞ் ற
கவின்செயவாரும்—அணிகோத்த சிறுநீடு குயில்வாரும்புலவி
யிலே யன் னார் நீத்த—பணிகோத்த குவைநீக்கிப் பொறசுண்ண
மிவொரும பல்லவாங்கே. (௫)

எங்குந்பொன் னொளிவீச திருவீதியிடங்களைலா மெழிற்கா
வோடு—பொங்குந்தண் மலர்த்தடமும் புதுமணப்பூம் பந்தர்க
ளும் பொலியாநிற்குஞ்—செங்குந்த ராயரிலை யென்வினைஞாந்
தொழிலா சேருமினனோர்—தங்குபல வணிபூத்த கடுகரத் தணி
யெவரே சாற்றவல்லார். (௬)

பரத்தையர்வீதி.

விலைபெறும் பொருண்மே லென்றும் விலையிலாப் பொருள்
கீழென்று—நிலைபெறுமுலக மெல்லா நிகழ்த்துமா லாதலாலே,
விலைமாதர் பெரியொன்றும் விலையெதும பெறாமலில்ல
நிலைமாதர் சிறியொன்று நிகழ்த்திட வேண்டுமேயோ. (௭)

நிதியுளர லொவொன்றா லு நிரந்தர மருவிவாழ்தல்
பதிதமென் றிவர்பா லெண்ணும் பாஃரறியார் போலும்
விதியுளர லொவொன்றா லும் விரிமலர்க் கிழத்திவாணி
குதிகொடக கவணாக்கடிக் குலாவுத லுலகினமாதோ. (௮)

தொட்டாலும் போதுமோர்சொற் சொற்றாலும்போதுக காற்
றுட, பட்டாலும் போதுமெனனப் பலர்பொலனனிக்குமாதும்

எட்டாளும் பொருளொன்றில்லா ரேதிந்தக்கனி நமக்கிங்
கெட்டாத கனியே யென்னக் கொட்டாவிடிலுஞ் செயவாரா. (௧)

பொருண்மணங் கமழவேண்டிப் புலர்பக விரவாயக் கோடி
மருமணம் வகுத்து நிதத மங்கலம் பூணுநிற்குந
கருமணன மணக்கும் கூந்தற் கணிகையர் கனித்து வாழார்
தெருமண மாடத்துற்ற சிறப்பெவர் முழுதுஞ் சொலவாரா. (௨)

ஆவணவீதி.

வரைப்பொருள் வரையேயாக வாரிதிப் பொருள்தாகத்
தரைப்பொருள் தரையேயாகத் தனிததனி குவித்து மாற
வரைப்பொரு ளுள்ளம்போல ஆதியங்குவிப்பரந்த
நிரைப்பொருள் கவிஞராலு நிகழத்திடற் கரியதாமால். (௩)

மூவகையிடத்துமேய மூவிலாப் பொருள்களெல்லாம்
போவகை நயநது போக்கும் பொன்னினுவணங்களெல்லா
மூவகைத்தான கனம முறைமுறை வரலு மெல்லாம்
போவகை நயந்துபோகரும் புமாலுட லொக்குமன்றே. (௪)

வேளாளர்வீதி.

கயிறெலாங் கடாவிநபூட்டிக் கனகப்பொண்ணேர் நடாத்திப்
பயிரெலாம் வளர்த்து நலகும் பலத்தினு லாயமாதர்
தயிரெலா மயினற வாயான றன்வயிறறிநுந்துபோநத
உயிரெலாம போற்றியீந்த வுலகெலா மலககரிப்பாரா. (௫)

தானாரத்தலங்களென்னுந் தடமாரும் விருந்தினர்க்குப்
பூவாரஞ் செங்கலலாரம் புனைந்தமு தாறுகற
காவார வயிறுமார நலமார ஐட்டிச சொல்லுந்
தேவார மிவா வீதிககண செவியாரக் கேட்க லாமால். (௬)

தேங்குநட பொருட்டால வேம்பன் திருமுன்னர்ப் பிணையேற்
றநநாள், தாங்கினராதலாலே சந்தமவர்கள் வாழும்
பாங்குசேர் மாடநம்மைப் பரிபபது கடமையெனன
ஒங்கிய கருமேககக ஞறங்குவ வரங்கணமாதோ. (௭)

ஏர்காததா ரீவார்க்கெல்லா மீந்துவே ளாளரென்னும்
பேர்காததா நானாநாளும் பெருவிருநதுபசரிக்கு
நார்காததா நாவுகாததார் நவின்றன னுலுங்காததார்
கார்காததார் காப்பவெல்லாங் காத்தவரிவர்போலயாரோ. (௮)

பூதிபொற கண்டிமாலை யுனைபவர் சிவபிரானே
ஆதியங்கடவுளென்ன வனுதினம்பணிவோர் சொல்லு
நீதியி னிலையமானார் நீடறம் வளர்ப்போர் வாழுகு
சோதிசோ மாடகூடம் பெரிதியாஞ் சிதிதே சொற்றும், (௧௭)

பறபலதனியொன்றாகிப் படர்ந்துபே ராரூயப்பான
மறபடு கடலா நிறஞம வண்ணமா யறறநோக்கி
விறபவருதியதஞ் மேவிய செம்பொனமேற்
வெறபெனக குவிப்பொன்றா விவர்மனை விளம்பலாமோ. [௧௮]

நல்லற மொன்றான மேலோர் நலமபல பெறுவார்போல
வல்லவோரா வாணிபத்தின வளம்பெறு வணிககொல்லாம்
பல்லவாந தனதராகு பயிலருவா பயிலும் வீதி
சொல்லலாம வல்லாரிநதத் தொல்லுல கெவனுமின்றால், (௧௯)

19

பன்னகஞ் சுமந்தபாரப் பாரிடஞ் சுமந்ததோளர்
கன்னகஞ் சலிப்புற்றலுங் கலங்காநெஞ் சுறுதியாளா
முன்னகம் பொநினுர்த்தார் முனைகவாந தவாகளொடப
பின்னகங் காணும் வன்மை பெற்றுளா ரிவணவாண் மன்னா. (20)

சிறைபட வரிந்தானின்னுஞ் சிகரமுவரிவான்வானத்
திறையவ னென்னவஞ்சி யிமபர்வாழ் வகாகனசாப
மறைதெரிந தவர்க்குக்காவன மனையதாய வளாந்து நாளு
முறைதருபெறறியேயா முயர்தரு மன்னாவீதி. (௨௧)

அந்தணர்வீதி,

முச்சுடரு நோக்குமிட முதிாதலினுன் முகில் விளங்கு
மெச்சுதிரு மணியகத்தின மேவுதலாற போதத்தி
னிச்சையுட னுனமுகமு மறையாதி யிசைதரலா
லுச்சமுறு மூவாடிலை யுறறனவநதணர்வீதி. (௨௨)

மகததாம முகிலாகி வானேறி மழைகாட்டு
மகததாய்மை யுடனெழுந்த வருளுயாக டலைகூட்டிந்
தகததேறு மோரைநது தனிததேவ ருளுளாலே
யிகததோடு பரத்தினுறும் பலனைதது மினிதுறுவார். (௨௩)

வில்லாக மலையெடுத்த வித்தகனை யீரிடததும்
பல்லாக மத்தினழுறைப் பனிமலாது இப பாரிடத்தி

அ திருமூலநகரப்புராணம்.

வெல்லாருந் தொழுதய்வா னினிதுவழிபட்டேத்தம்.
வல்லார்கள் வாழ்வின்ற மறுநிலை பவ்வாமால். (உச)

அம்பாத்தி னின்றூரை யாடவிடுத்தாட்டாத
பம்பாங்கள் சிந்தாட நடமிடுவார் பலரான்கே
ரும்பருவிவளர்த்த தமிழ்க் கொழுங்கவிகைப் பொருள்விளக்கி
இம்பொலா மென்புருகப் புரிவார்தம் மிடமாங்கே, (உச)

சோகத்தி நிலைநீங்கிச் சுருதிமுடி யறியாத
ஏகத்தினிலையானு றொழுந்தருளுஞ் சாலைகளும்
யோகத்தி னுலையானு முற்றார்மற் றென்னுது
பாகத்தி னமுதுட்டுஞ் சாலைகளும் பலவாமால். (உரு]

இருக்கோதற் கெட்டாத திருமூல றொழுந்தருளு
மருக்கோத யத்தினுனிர் அம்பொன்மணி மண்டபமு
முருக்கோ புரமதிக னுடுத்தடியா ருளம்போன்ற
திருக்கோயிலினையெவர்க்குஞ் செப்பரியதாகுமால்- [உஎ]

நிலைவிருக்குஞ் சடைமூலர் முனைத்தேழுநா னிலத்தெழுந்த
தலவிருக்கக் காமலகந் தழைத்தோங்கு மொரு பாங்கர்
பலவிருக்குந் திருமூலப் பதிவளமை பலவாகும்
சிலவிசைத்தா மெனச்சூத முனிவானுஞ் செப்பினால், (உஅ]

சூதமுனி றருண்கேட்டு னைமிசத்துந் துய்தவத்தோர்
மாதவகே னந்நகருள் வாய்த்திட்ட மானீத்தம்
ஆதிமுதன் மூர்த்திதல விசேடமெலா மருடி யெனப்
பாதிபுமை யவளானார் பதம்போற்றிப் பணிப்பானால். [உக]

நகரகீசருக்க ழுற்றிற்று.

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

நீதி மாதவமேதலை நீன்றுளிர்
ஆதி நானொரு மாமக மாற்றுவான்
போதி னாயகன் வெண்ணிறப் பொன்னெடு
கோதி யாவுந் கழியக்குடைத்ததம். [க]

மூன்னினோக்கம் கரியவர் மூலவர்
சநிதானந தழைப்பதுமாகிய
சென்னிசோபிர மதநிந்த தீர்த்தமும்
அன்ன முப்பவன தீர்த்தமுமாறுஞ். [உ]

பிரம தீர்த்தத் தொருமுறை பேசிய
வரன் முறைப்படி யாடிய மானவா
அரிய பாதக முநதலிழை தையனவாழ்
பெரிய கைலை பத்வி பெறுவனோ. (ங)

பா மடந்தைதன் தீர்த்தம் படிசுவார்
கேர மகற்பெறு வார்புறை யுறறிடார
நா மலாநதுரை கலவியு ஞானமுரு
சேம முமபெறு வராதுதி சோவே. (ச)

விதி கலைப்பெண் விளக்கிய நீததமேற
கதி யினாடித் தொடுத்திடு கனமமொன
றதிக மாயிர மாப்பய னலகுமேற
றுதி செய்கின்றவாக கோதுறை தேரன்றுமே (ஞ)

ஆறுவதுமூர்த்திவிசேடச்சுருக்கம்.

கால மொன்று கடந்திடு தனமையாற்
சீல லிங்க மெவறுக்குரு சீரிதாற்
சால மூல வினைகள் தவிழத்ததான்.
மூல லிங்க மெனுமமறை மூலமே. [க]

தாதி லங்கிய தாமரை நானமுகன்
மூதி லமபெற மூட்டு மகக்கனற
பூதி லிங்கம் தாயப்பொலி தனமையாற்
பூதி லிங்க மென்பபுவி போறறுமால். (உ)

மன்னி யாகம் வளர்த்த கொழுந்தழற்
சென்னி யாகச சிறந்தருள் செயத்தாற
றன்னி னுமவினை யாவுந தகித்ததரல
வன்னி லிங்க மெனச்சொலும வையமே. [ங]

சந்த மேவு பணிவரைச் சாரல்விட்
டொதை யாரரு வினபடி யேகிமே

வந்த சூமப மனித்தவொர் மாதவாக்
கந்த ரங்கத் திலிங்கம தாருமே. (ச)

எண்ணி னாக்குக சதிதரு மெந்தையாம்
வண்ண மூல மகர லிங்கா வண்மையை
பண்ண ருமறை பற்பல வினனமு
நண்ணு ருதெனில யாவா நவில்வதே. (ரு)

தலவிசேடச்சருக்கம்.

அண்ட கோடிக ளழியினு மழிவறு நிலையான்
முண்ட கரசன னுருயித் தொகையெலா முன்னர்க்
கொண்டி யறநிடு மிடமதாயக் குறித்தகொள் கையினுள்
மண்ட லத்திரு மடந்தைதன் னுயிரொனும் வளத்தால். (ச)

சால வாகிய தலம்பல தழைக்கினுந் தாணு
மூல லிங்கமா யிவ்வயின் முனைத்தெழு முறையால்
நால தாகிய வேதமு நவிலு மாகமமும்
மூல மாதல மீதென முதன்மையின முழக்கும். [உ]

மல்ல லாவிய பாண்டிமண் டலத்திடை வழங்கும்
பல்ல வாகிய நாட்டினுட் பலம்பல வளிக்க
வல்ல முள்ளிமா நாட்டுழி வானக மெடுத்த
நெல்லி மாவனத் திதயமா நிகழ்த்துமித் தலமே. [க]

அமிழ தெழுங்கலை யணித்தரு ளமஸனே கருணை
கமிழ விபூதிமா லிங்கமாயக் கதித்திட வவனைச்
சிமிழ லாமுலை யுலகினைச் சேவைசெய திடுவான
தமிழ யோகியும் வரத்தவந் தழைத்ததித் தலமே. (ச)

முத்தி வேண்டினோர் தவப்பயன் வேண்டினோர் முடிவிற்
சித்தி வேண்டினோ மகவொடு செலவம்வேண் டிற்போர்
நத்தி யைந்தொடு நானருமன் றிரண்டெனு நாட்க
னித்த லத்தினில வதிவரோ லினிதினெய் துவரால். (ரு)

நாடு மோர் மகமோரற நயந்தசில் விரதந்
தேடியிங்குவந் திழைத்திடுற சிறியவோர் பய னுங்
கோடி கோடியாய்ப் பெருகுமேற் கூறுமின் னகர்க்கோர்
ஈடி யாவரோ யிசைப்பவ ரெவர்க்குமே யரிதால். (சு)

தீர்த்த மாதியாம் விசேடங்க ளனைததையுஞ் செவிகேட்
டராதத மாதவர் யாவரு மனகனை வணங்கி
மூர்த்தி யாந்திரு மூலனார் சரிதவகண முழுதும்
பூர்த்தி யாமுறை யருளெனச் சூதனும் புகலவான (எ)

திருமூலநாதர் பிரமனுக்கருள்செயதசருக்கம்.

பொன் பூத்த கற்பகத்தின மலாபநிநட புத்தேளிர் புனைந
து போற்ற—தென் பூத்த காலசையச சததியாகன பலாகவரி
திரண்டு வீச—மின் பூத்த மருகமுத மெய்பூத்த மடநதையுட
ன விரிஞன் மேனான்—மன பூத்த விதழகமலா சனத்தி னிதுவீ
ற நிருந்து வாழுநாளில். (க)

முன்னுக்கு முயிர்களெலாம் கருமவழி யுலகின்ப முற்றி
யென்கை—பின்னுகக வருவனவா முகையினுல வாகைமிரு பினு
கர்க் கனறிப்—பொன்னுககு முரத்தினர்க்கும படைத்தொ
ழிலே புரிந்துதினம் பழுதகு மெறகும—எனனக்க முள்ளதினி
ப பிறந்துபிறந் திழிதருமோ ரியலபே யலலால். (உ)

எத்தனையோ தாய்வயிற்றிற் கருவாகி யுருவாகி யிருந்து
போந்தே—எத்தனையோ நோயாலும் பசியாலும் துயராலும் மித்
தலையி லெயத்து நொந்தோம்—எத்தனையோ வறமபுரிநதோ
மெத்தனையோ மறம்புரிந்தோ மிவைகட கேற்ப—எத்தனையோ
பலனுகர்த்தோ மென்பயனென் றினன்பல வெண்ணலானுன். (ங)

கீழான பிறவிதொலை துயர்வான மக்கள்பதம் கிடைத்தன்
மேன்மை—ஆழாதப் பிறவிவின முயர்வருணத அத்திதிடுத லரு
மை யாரும்—பாழாக வதுபடுத்தா துயர்ந்தகிவ ஞானநிலை பற்
றி நினறு—வாழாதிங் குடல்காத்த லறிவினாகட்க் கடரதென்
ன வருத்தம் வேதம். (ச)

இவ்வகையா மநிந்திருந்து பிறந்துபிறந் தெய்திடுத விழி
வே யாமால்—எவ்வகையு நம்பெருமா னினையடித்தா மரைபா
வி யெய்மை நீததுச்—செவ்வகைசேர் மீளாத பதம்பெறுவ வி
னியெனத்தன கிடைத கொண்டான்—அவ்வகைதன முனைகரு
காத்தா னவளுடனே வடகயிலை யடைந்தா னநநர்ள். (இ)

வேதங்க ளாதியாத வேதண்டச் சாரலணி வியப்பு நோக்கி
ச்—சீதவகொள் பிறைமொளசிப் பெருமானு ரினீதமருஞ் சினக

ரதது—நாதங்கொண மணிவாயி னந்திபிரா னடிபரவி நவையி
லயோகா—போதனுகொள் பசுபதியை மாதவகத திலககுமருட்
பொலிவைக் கண்டான். (க)

சனனிதியில் வீழ்ந்தெழுந்தா னுள்ளின்ப மலாங்கவிழிக தா
ரை சோராதான—முன்னிலையி லொதுங்கிமலாக சுரங்குவித்து
மூடியேறறி முறைமை பூண்டு—தன்னிகரும் பெருமானைப் பன
னியொடு புகழ்நதவனோ சார்பி னினறா—கன்னியருள் பங
காள ரன்னவனை நோக்கிவந்த கருததே தெனறான். [எ]

தனிப்பெரு மா னருள் கேட்டுத் தாமரையந் தவிசுருக்குஞ்
சதுமுகத்தோன—பனிப்பரிய பவததாலே பலகோடித் துயரு
ழைநத பாவி யினனும—சனிப்பெரிய வினையாலே சனித்திடுதற
கஞ்சிநின்றன சரண புகருதேன—இனிப்பிறவி யாகாதிங் கிறுதி
யினினை கதிவேண்டு மேழைக் கெனறான். (அ)

ஆங்கதுகேட் டருண்மூர்த்தி யந்தனகே ளவனியினம் மரு
ளேமேய—ஒங்குபுகழ்ப் பாண்டியநாட் டாமலக வனமுளதங்
கொருசார் மேவிக—தீங்கறவோர் மகம்புரிதி யம்மகத்திற் சிற
ந்துவளர் திக்கொழுந்தின—பாங்குறுவோ நிறகருளும் பாலிப்
போம் போதியெனப் பணிததான மனனோ. (க)

மூவருக்கு முதலான மூர்த்தியருண் மொழிகேட்டு முருந்த
ன் மைந்தன்—பாவருக்க மணிமாலை பூவிருக்கு முதலவியுடன
பணிநது சாத்தி—பூவருக்க முறைனாவிப் புகவாதம் பதகமல
ம புனைந்து போற்றிக்—காவிருக்குந் திருக்கையிலே தனைககடந்
து காசினிமேற் களித்து வந்தான். (ங)

வேறு

வல்லியோ டலரினமேய வரனுயர் புனித மான
நெல்லிமா வனத்திலுற்ற னித்தலு ரருளின முன்னர்ச்
சொல்லிய வாரோரிட்டி தொடங்குதற் குறறதான
மல்லலம் பொருள்களெல்லாம் வுரன்முறை மல் குவித்தான்.

இச்சையா லெண்ணம்போல யாவையு மியற்றுந் தேவா
தச்சனை யழைத்துயாக மண்டபஞ் சமைத்தி யென்றான
நசுசிய விதியுங்காத னனிபெற வவனுந் தேவர்
மெச்சிட வேதியாதி மண்டபம் வியன்பூம் பந்தர். (உ)

பிரமணுக் கருள்செய்த சருக்கம் 106

துன்றிய யாகசாலை தூயமு தருந்துஞ்சாலை
மன்றல மாலையாரம வளைதரு சாலைசெயய
பொன்றிர னுயாநதசாலை புவனிமே னாவான
நன்றுசேர் பொருளாகுவித்த சாலைநாற புறததுஞ் செயதான். (க)

உருக்கிய செம்பொன்னுள் முயர்நவ மணிகளா லும்
வருககமாச சாலையெல்லாம் வரைபென விளங்க னேக்கி
இருக்கிய னுவினா னு மிமையவா தச்சன றனனைப்
பெருக்கிய களிப்பா னேக்கிப் பெரிதுப சரித்தா னப்பால். (ச)

செய்யமா தவதேனார் தேவர்தேவர்கோன் திசைகரப் பாளர்
அயயனா ராழி யண்ண வறுமுகன கணைசன் மறநோர்
வெய்யவா ரிடத்தோர்யாருமேவுமா றழைத்தல் செய்தான்
துயயமா மகத்தின்சாலை சூழநதன ரொவரும வநது. (ஞ)

வநதவர் தமக்குத்தக்க வரிசைசெய் தருமை கூறி
மநதிர வேளவியாற்ற மானமக னமுதவெளியை
சுந்தரியிவாமுனசெய்த சுணையினீர் மூழகி யாகப்
பநதரிற் சூழுகைநோககிப் படர்ந்தனா கொடங்க ளுறறு. (சு)

மைக்கிரி யிறகரிநத வீரனும்வானோர் தாமுனா
சககிரி முனிவர்யாருந தனைப்புடை சூழநது நிறகக
கைக்கிரி தனைப்போற்றிக் கணனுதற பெருமானுககே
அக்கிர பூசையெலலா மணிபெறச் செயதான் மனனோ. (எ)

முக்குண மூலகங்கரல் முதுமறைச் சிரமுந்தாண்டி
முக்ககிம பகைதொலைத்த முனிவர றுளத்தப பாலாய
முக்குண மூலமாயை கடநதொளிர் முதலவனூர்தம்
முக்கணை போலமுதநி முதிாதர மூளசெய்தான். (அ)

மறைவழி நிகழாநின்ற மலர்மறைத் தாரினுரை
முறைமுறை வகுத்தல் செயதான் பொழிதரு விஞ்சையெல்லார்
துறைவழி வழாதுசொல்லித் தூயவா நெயயினோடு
நரைமலர் தருபபைகாட்ட நலம்பெற வோமரு செயதான். (ஈ)

கண்டவர் மனத்துமேய காரிருட் பிழம்பு சேத்த
மண்டிய திரிவித்த மநதிராக கினியின ரோற்றம்
அண்டர்கோனுகுமெங்க ளமலனே வருமுனருகக்
கொண்டவோர கொள்கைமனறிக கூறலா முவமை யின்றால். (இ)

தோமறு குணத்தார்க்கீந்த தாயகல் லைம்போல் வன்னி
தாமமுற நெழுதனோக்கிச் சதுமுகன் நேவர்க் கெல்லாம்
நாமவா குதிகணல்கி நக்கனூர் கருனியா துங்
காமமற் றெருவனுக்கே பயனெலாந் கருதலுற்றான். (யக)

வேறு.

கந்தமா மரையோ னியற்றிய மகத்தின கறைபறு பய
னெலா மெங்கள்—அந்தியம் பிறையார்க் கற்பிதமெனவே யகமு
றத் தியானமுற் றிருப்ப—எந்தையா னொவர்க்குமீச னாகுண்டத்
தெழுகனற் கொழுந்தின்மேற் கொழுந்தாய்—சந்தமா றுலகா
னொருபுடை விளங்கத் தகைவுட னுதித்தெழுந தனனால். (யஉ)

தெய்வதச் சிகியின் கொழுந்தின்மேற் கொழுந்தாய்ச் சிவக்
கொழுந் துதித்தலு மவர்தம—உயவகை யருளும் பதங்களே
தொடங்கி ஒண்மைசேர் மதிமுடிகா தும்—மெய்வகை விளங்கு
மணியெலாந் கொள்ள விழிகளால் வியப்புறப் பருகி—கைவ
கை சுவித்துச் சிரத்தின்மே லேற்றிக் கண்களா லின்பநீர் பெ
ருக்கி. (யங)

புளகமென் போர்வை யுடலெலாம் புதைத்துப் புழுங்கிற
வுலையின்மே லரக்காய்—இளகுநெஞ் சகழற் றுடலெலா நடுங்க
வெழுந்தருழ்ந் திணையடி வணங்கி—அளவறு கோடி மறைகளா
லின்னும் அளப்பதற கரியவோர் பொருளை—வளமுறு தனது
நாத்தழு தழுப்ப மலர்மக னலர்கள் துதி வாழ்த்தும். (யச)

ஒன்றதா யொருத்திக் ஞாயிரதா யவள்பா லுதித்திடு குணங்
களேரர் மூன்றாய்—நின்றவக் குணத்தின மூவராய யாண்டு நி
றைந்தபல் லண்டவா ருயிராயத், துனறிய தொழிலா யுண்டியா
யக் கதியாய்த் தோற்றமா யொடுக்கமா யெல்லாம்—அன்றதா
யுளதா யகிலமும் விளங்கும் அனகநின் செயலெவ ரறிவார். ()

ஒளிதரப் பரவி யிருளுளே 'யொளிப்பாய் உருவிலா வருக்
கொடு நிறைவாய—அளிதர வினையா லகிலகோ டிகளை ஆட்டு
வா யாடலும் புரிவாய—தெளிதா மறைகளளித்தனை யவையு
ந் தேர்ந்தில னெனிலெவர் தெளிவார்—தளிதரப் பெரியோ ரகம
ல ரமர்ந்த தாணுகிது பேணுமா நெவனே. (யசு)

பிரமணுக்கருள்செய்தசருக்கம். ௧௫

உள்ளொளிர் விளக்கே வுணர்வெலாந் கடந்த வொள்ளிய றுண்ணிய வுணர்வே, எள்ளுலாந் தைலத்தியற்கையா யறிவோ ர இதயமே லெழுந்தபே ரினப், வெள்ளமே வெள்ளப் பவகக டலகடகக வேண்டிவார்க காண்டருள் பொழியும், வள்ளலே யு னையிம் மதியிலா நாயேன மதிக்கொடுவாழ்த்துமா றெவனே. (யௌ)

பிறப்பதிற் றுனப் மாயிர மறநிப் பேருலகழிந் திடல்கோ டி, இறப்பதிற் றுனப் மளவிலை யென்ப வெடுத்திடு முடற்கள வின்றான், மறப்பரும் வினைக னியாவையு மகற்றி மழுவலைய நி னனருட் பத்ததில், உறப்பணித் தருள்கவெனக் கலைமகளோ டி நதிவந் தான்பல வுரைத்தான. (யௌ)

அத்தலை நிறைந்த முனிவரர்தேவர் ஆழியநு கரத்தவன் யா ரும், முத்தலை முதலை யுலகநாயகியை மும்முறை சூழ்ந்தனா மல ர்நாஇ, நத்திய வுளர்தாற் பறப்புகழ்ந்தாரா நாயகன் விதியின மே னயனம், வைத்தன னாகி யருகழைத் தினன் வழங்குத லா யினன் மன்னே. (யௌ)

ரின்மகத் துவந்தா மின்னண மெச்ச நிறைதா ரிறைப்பின ரின்றால், உன்மலப் பவநக ளொழித்தன முடிவில உயாவற வு யர்ந்ததா நமது, பொன்மலர்ப் பதநகள் பெறுகுவைதிண்ண ம் பொருநதுது காலமிவ் வுலகில், நன்முறை நினறந் றெழி ல்புரிந் தெவனு நயப்பதுத் தினிதுவாழந் திடுதி. (உய)

பன்னுநின் றெல்லை வினையறுத்தாண்ட டான்மையாற் படி வமா மெவைக்கும, முன்னாயந் தோன்று முதன்மையாண் ழு ல ழார்ந்திமா லிங்கமே யென்றும், வன்னிமே லெழுந்த வண மையா லொளிசேர் வன்னிமா லிங்கமே யென்றும், பின்னர் யாம பூதி வடிவமே கொளனாற் பிறங்குநீற் றிவிங்கமே யென் றும். (உக)

பிரமநின் பொருட்டி லுதித்தன மஃதாற் பிரமமா லிங்கமே யென்றும், வரமுறு பெயர்க ளாணிந்தன மிந்த வளநகர் ஐலமா நகரம், கரமுநீயு மனைவியு முழுகு கந்தமா சனைகளோ ரிர ண்டும், பிரமமாதிர்த்தச் சரச்சுவதி தீர்த்தப்பெயரொடுந் தழைக் குநீழி. [உஉ]

எனப்பல வருனி யெந்தையார்பூதியி லிங்கமா யெழிலுல
காளோ, டனறபடு மந்தக்குண்ட வேதிகைமே லமானதன ர
ரகர வெண்ணக், கனப்பருமறையோர் முழக்கின ரமரர்கறப
கத்தலர்மழை சொரிந்தார், வனப்பருவ கமலக் கண்ணனும்
விதியும் வாழத்தினர் மகிழ்நடம் புரிந்தார். [உ௬]

சித்தமா தவத்தீர் நாப்பண்வே திகையில் நிர்மலர் லிங்க
மாயமர்ந்தார், உததரகுண்டத் தெம்மையா ஞலகா ளொளிர்
தர விளங்கின ளப்பாஸ், தொத்தலா மறையோன் யாவருமந்த
ச்சோதிமா லிங்கழ வவரை, யெத்தராதலமு மீன்றரு ஞலகை
யேத்தினர் புகழ்ந்தனர் களித்தார். [உ௭]

நான்முக னப்பான் மகநிறைவேற்றி நன்னயக் கலைமக
ளோடு, கண்முகத் திங்க ளணித்தருமூலக் குழகனார் உலகநாய
கியைத், தேன்முகம பிலிற்று மலாகயேபபூசை செயதனன் யுக
ம்பல வப்பாற, கான்முகத் துறையுங் கறகனைபபூசை கறைய
றப்புரியுமா றிசைத்து. [உ௮]

கடவுடன் பணியாற் கலைமக ஞடனே களிதரத் தனுலக
டைந்தான், திடனுறு நெடுமா லச்சின கரத்தில வாழுவதே சிற
பபென மதித்து, வடபுறத் தென்னும் வதிதர வதிநதான் மாத
வர் வானவ ரகன்றார், இடனருள் கதையீ தாமெனசகூத விரயம்
பிட முனிவர றிசைப்பார். [உ௯]

மெய்த்தவச் சூதமூல நாயகனார் விராங்கதை விளம்பிநீ யா
ங்கள், எயத்திடும பனங்க ளுறுத்தனையிமலைமக கெயதுவ தெய
துவித் தனையால், பைத்தலை யரவ மணிந்தருண மூலப் பரமனா
ர கதையினு முளதேல், உயத்தரு ளென்னக் குறணமுனிபோற
றி யுயாந்ததுஞ் சூதனும் குரைக்கும். (உ௭)

அகத்தியமாமுனிவர் பூசித்தசருக்கம்.

கால மனைத்துஞ் சிவடெருமான் கழற்கே விழைந்து கடியதவச்
சேல மனைத்தன கைக்கொண்ட திருந்து னைமிச் வனத்தீர்
ஞால மனைத்தும் புகழ்மூல நாதாக்கயனா ருரைத்தபடி
கோல மனைத்துந் தருமபூசை சூயிறிக் கறகனா ஞுறைநான்.

‘அகத்தியமுமுனிவர்பூசித்தசருக்கம்.’ ௫௭

உம்ப லொடுத்த விமயமலைக் கொருவ னுயிரின் வளர்த்தமலர்ந்
கொம்ப லொடுத்த பெருந்தவத்தாற குழகன கயிலைக் குருமூர்த்தி
இம்ப ரடுத்த மணமுடிப்பா னெயதுநாளி னுயிரனைத்தும்
பம்பப் பரந்த வம்மலையிற் பகவன் திருமா மணங காண்பான். ( )

பனிமா மலையோன் வினைவழியே படைத்தவுயிரின் றெகை
முழுதுந—தனிமா மலையிற் சாாதலிஹ ருழந்தவடபா றென
னுயர்ந்த—இனிமா மியாது புரிதுமென விம்பரும்பா நாகருளா
ர்—நனிமா மயக்க முடையாராய நாதனிருதா டனை மடைந்தா.

அடைந்தார் க் கபய மருள்பெருமா னரியசூரிய முனிவரனை
இடந்தா னெக்கத் தென்பொதிக்கக் கேகெனறருள யாவையுமே
கடநதாய் நின்றன திருமணத்தின காட்சிகாணு மோர்தவத்தின்
திடநதா னிலேனாவென முனிவன சிந்தைமாழகச் சிவபெருமான்

அன்பா வழுங்க லத்தலையே அருள்வாநமது மணக்கோலார்
தென்பாற்போதி யெனமுனிவன திருநோ மனைவியுடனடந்தான்
மன்பா லொழுந்து வானடர்ந்த வரையைக் கடலை வலியடக்கித்
துன்பா ரவுண ருயிர்பருகித் தூய பாண்டி நாடெய்தி. (௫)

வற்றூப் பொன்னி வரவிடுத்த வாறுபோலத் திரிகூடக்
குற்றூ லைதிற் சித்திரையைக் குலவச செயது திருமலை
உற்றூர்க் குதவு சிவபரனா வுஞறறித் திருக்கோட் டச்சுரர்தம்
பொற்றூள் பரவி யாமலைப் பொதுமபர் புகுநதான பொருவில்
லான. (௬)

தென்றற்றெழும்பன் சூழ்காவிற் றென்றும் மலர்நுதி வண
ங்குவட—குன்றத் துயர்ந்த விமானவிடைக் கொழிக னெருங்கு
ந் திருமூலர்—மனறத் துவக்குஞ் சினகரத்தைக் கண்டான மகிழ
ந்தா னுனந்தம்—துன்றத் துளங்க நடம்புரிந்தான் துறைகண்ட
வரின வினாவறமுன, (௭)

இன்ன குறளோன வரலுணர்வி னினிது தெரிந்த கற்கமுனி
முன்னாச் செலவுற் றடிபரவி யினிய முகமன் பீலமொழிய
கன்னித் தமிழ் யோகி யுளங் கனிததானாக விருவோரும்
வனனிப் பெருமான் திருக்கோயில வாயிலிடுத்து வந்தாரால். ( )

வல்லான் கற்க முனிசொல்லீமலையத் தெழுந்த கும்பமுனி
விலலாஞ் சிலையார் திருமூலர் விரிந்தகருணைச் சரித்திரங்க

எல்லாங் கோட்டான் பூசித்தற கிதயம் விழைந்தா னயநீத்தஞ்
சொல்லாங் கலையா னீத்தத்துந் தோயந்தான் வேண்டும பொரு
ள் கொண்டான் (க)

முந்த வலஞ் செய் தாலயத்தை முதலாங் களிற்றி னருண்மேவி
உந்தி யடிக ளடிஞாடி நாதா திருமூ லவர்விளங்குரு ளுரு
கிநதுங் கருணைத் திருமுனைர்ச செனறான திருநீற ரெளிவிளங்
சந்த மனைத்துங் கண்ணூரக் கண்டான் சனைத் தடைகாணை. ( )

பனி கொண் மலைவிட் டுண்டெயதப் பணித்த பகவன் கரு
ணை யெலாம்—நனி கொண டிவந்தான தவப்பயனின் னாளேபலி
த்ததெனத் தெளிந்தான்—கனிகொள் சந்த மனையிளநீர கனை ல
முதம் வளைதேறல்—ஐனி கொள விஞ்சைக் கடமுதலாத தானீ
ராட்டு முறை புரிந்தான். (யக)

ஆறறாத திசையி னணியாடை யகாககோர் பொறபட் டணி
செயதான்—நீற்றா மேனி நிலவெறிப்ப நீறுமணிந்தா னிறை
தேறல்—ஊற்றார் கொணறை வில்லமெலா மொழுங்கி னிறைத
தான் பலிகரு வனத்—தேற்றார்க் கிமையோராக் கரிதான் வினிய
வமுதக் குல மளித்தான். (யஉ)

வாச மருவு துபமுதல் வரிசை மருவு தீபமெலாம்—பேசு
மனுவின முறைகொடுத்தான் பின்னா வேண்டு மருக்கியங்குள—
ஆசின் மலரின அருச்சனைகளாற்றி வேண்டு மறைகூறித்—தே சி
ஊருவைக் கண்ணூரத் தெரிசித்தின்னபுகழ் கினறான். (யங)

வேறு.

உலகெலா மறிவா யுன்னையாரறிவா ருயிர்தொரு முள்ளுற
வொளிதே—அலகிலா விளையாட் டயருவாய் நாயே னறியுமா
ருறறறு மருளாய்க்—கலையிலா விருளிற் றலையிலா தான் கழிகள
யானவிரித் திடவலனே—விளையிலா மணியே விதிவிதி விலகரு
ம விமலனே மூலநா யகனே. (யச)

அலையிலே பிறந்த மகரமீன் மலையே லுருங்கனி பெற்றதே
போலத்—தலையிலே சிறந்தாய நின்னையான காணத் தரும்விதி
விதிதனை நீயே—நிலையிலா நிலையேன தவப்பயன சிறிதோ நிர
ந்தாழ்வுகநா யகியாள்—மூலையினும் வடுவே முடிந்தணி மொய்
ம்பினமுதலவனே மூலநா யகனே. (யரு)

அகத்தியமாமுனிவர் பூசித்த சநுக்கம். ௧௯

அத்தனே யரணே யகிலகா ரணனே யாருயிரக ருயிரென விளங்கு—சித்தனே சிவனே சின்மையா நந்த தேவனே தேவ ரு மறியா—நித்தனே நிருவி கற்பனே நினைவா நினைவரு ணிரு தநா யகனே—முத்தனே மூவர்க் ருயிரென முனைதத மூர்த்தி யே மூலநா யகனே. (௧௬)

கதமுறு புரங்க ணீரெழ நகைத்த காரணநின் கழல போற்றி—மதமலை யுரித்துப் போராதருள் புரிந்த மழுவலாய நினக ழலபோற்றி—தலைமலாக் கிறைவன பவபிணி தவிழுகத சங்கரா நின் கழல் போற்றி—முதலவமுத தலைய முன்னவ மூல முனிவனே போற்றியென நினைத்தே. (௧௭)

உள்ளெலா முலைமே லரக்கென வருக வுடலெலாம் புளிக் மே போபப—வெள்ளவா ரருவி கணகனே சொரிய வியன்முனி தனனையே மறந்து—கொள்ளலா மின்ப வாரிதி நாபபன் குடைந்தன னுநினுன மூல—வள்ளலா ரிலிங்கத திடையினமே லுமைபாண் மருவிய பாகமா யெழுந்தரர். (௧௮)

எழுந்தநா யகனை யெம்மையா னூலக யினியரீாக் கணக ளாற்பருகித—தொழுந கரத துணையோ டருகுநச சூழநது னாயமலா னுது யுபசரிதது—வழுமபது முனிவன பதபல புகழநது வணங்கின னாகுது மிறைவன்—கொழந்தெழு கனிப்பான முனிவனமேற்கருணை கூடாத நோக்கியாங் கருளும். (௧௯)

சூம்பகே ணினதன் பூசனைக்குவந்தோந கூறுதி விழைவன வெனவ—நமபனே நின்றன பததியுஞ் செயப நறுநீகமிழ வளர்ச்சியு மிமையத—தெம்பிரான் புணையுந திருமணக் கோலத தெரிசனமுந கடைமுடிவில்—வெம்பிடா நினது கதியுமே நாயேன விரும்பின னெனமுனி புகனருன. (௨௦)

புகறல்கேட டெநதை மாதவ வெனபாற் பூண்டவோர் பத்தி யுந்தமிழும்—மிகமிக வளர்க மணத்திருக்கோலம வியப்பற வருளுதம்பின்னர்—இகமிசை நலவகள வீழ்ந்தபி னந்த மிணையடி யடைகுநை யினிரீ—ககனமார் பொதிகைக் கேகென வருனிக் கதுமென விலிங்கமேற் கரந்தான். (௨௧)

மூலமா முதல்வன் மறைதலு முனிவன் முனையினுற் பூதி நா யகனைச், சாலவேதுதித்துக் கறகமா முனிவன தரவிடை ம

விளையுந்ருடனே. கோலமார் பொதிகைக் கடமேற் படர்ந்தா
ன் குலைய மொத்தன தாங்கு, சிலமார் தவததிற் சிறப்பிற்
பிரந்தான் செழுநதமிழ் வளர்க்குமோர் செல்வன. (௨௨)

மோனமார் தவத்திர் கலையமா முனிவன் மூலமா முதல்வ
னைப் பூசை, தானமாயப் புரிந்த சரித்திரமதனைச் சாற்றினோர்
கேட்டவர் யாரும், ஆனதா மகவுஞ் செல்வமு மறிவு மடைந்
தன ராயிவன் வாழ்ந்து, வானமார் கயிலைப் பதவியு முடிவின்
மகிழ்தர வடைருவ னெனநே. (௨௩)

கலிதேரி ரூதன் கழறவங் கேட்ட கடவுண்மா முனிவரர்
யாரும், தலைபெறு முள்ளக் களிப்பினு லவனைத் தனித்தனி புக
ழ்ந்தன ராகி, நிலைதரு மெங்கண் மூலநா யகளை நிரந்தரம் தெ
ரிசனைபுரியும், அனைவறு யோகத் தமர்ந்தனர் வாழந்தா ரெல்லா
மினிதினுய தரவே. (௨௪)

திருமுலநகரப்புராணம் முற்றிற்று.

